

ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่องค์กร
ของพนักงานส่วนตำบล จังหวัดสงขลา

Factors Influencing Organizational Citizenship Behavior
of Tambon Administrative Organization Officials,
Changwat Songkhla

กันยารัตน์ จันทร์สว่าง
Kanyarat Jansawang

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree of
Master of Public Administration
Prince of Songkla University

2553

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

(1)

ชื่อวิทยานิพนธ์ ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์กรของพนักงานส่วนตำบล
จังหวัดสงขลา

ผู้เขียน นางสาวกันยารัตน์ จันทร์สว่าง
สาขาวิชา รัฐประศาสนศาสตร์

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

(ดร.ชาลี ไตรจันทร์)

คณะกรรมการสอบ

..... ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อนิวัช แก้วจำรงค์)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

(รองศาสตราจารย์ ดร.อาคม ใจแก้ว)

..... กรรมการ
(ดร.ชาลี ไตรจันทร์)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.อาคม ใจแก้ว)

..... กรรมการ
(ดร.อนุ เจริญวงศ์ระยับ)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ อนุมัติให้นับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้
เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ตามหลักสูตรปริญญาตรีประจำสมัยหน้าบัณฑิต

.....
(ศาสตราจารย์ ดร.อมรรัตน์ พงศ์ dara)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ชื่อวิทยานิพนธ์	ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์กรของพนักงานส่วนตำบล จังหวัดสงขลา
ผู้เขียน	นางสาวกันยารัตน์ จันทร์สว่าง
สาขาวิชา	รัฐประศาสนศาสตร์
ปีการศึกษา	2553

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์กรของพนักงานส่วนตำบล จังหวัดสงขลา และ 2) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์กรของพนักงานส่วนตำบล จังหวัดสงขลา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ พนักงานส่วนตำบลที่ปฏิบัติงานในองค์กรบริหารส่วนตำบล จังหวัดสงขลา จำนวน 305 คน ตัวแปรที่ศึกษาประกอบด้วยตัวแปรແ Pang 5 ตัวแปร ได้แก่ ความพึงพอใจในงาน ความผูกพันต่อองค์กร การรับรู้ความยุติธรรมภายในองค์กร การรับรู้การสนับสนุนจากองค์กร และพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์กร รวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามและวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรม SPSS for Windows 15.0 และโปรแกรม LISREL 8.53

ผลการศึกษา พบว่า พนักงานส่วนตำบลมีพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์กร โดยภาพรวมในระดับสูง ซึ่งเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านพฤติกรรมการให้ความช่วยเหลือ ด้านพฤติกรรมการคำนึงถึงผู้อื่น และด้านพฤติกรรมการอุดหนอดกลั่นอยู่ในระดับสูง ส่วนด้านพฤติกรรมการทำความดีให้กับสังคมในองค์กรอยู่ในระดับปานกลาง โดยผลการวิเคราะห์แบบจำลองปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์กรของพนักงานส่วนตำบล จังหวัดสงขลา ซึ่งเป็นแบบจำลองหลังปรับ พบว่า แบบจำลองมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยพิจารณาจากค่า χ^2 ($df = 189$) 389.29 sig = 0.00, $\chi^2/df = 2.06$, GFI = 0.90, RMSEA = 0.059, SRMR = 0.052, CFI = 0.98 และ NFI = 0.96 ปัจจัยเชิงสาเหตุทั้งหมดในแบบจำลองหลังปรับสามารถอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การได้ร้อยละ 64 โดยปัจจัยที่ส่งผลทางตรงต่อพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์กรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ การรับรู้การสนับสนุนจากองค์กร ความผูกพันต่อองค์กร ส่วนปัจจัยที่ส่งผลทางอ้อมต่อพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์กรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ 1) ความพึงพอใจในงาน ซึ่งส่งผลทางอ้อมผ่านความผูกพันต่อองค์การ 2) การรับรู้ความยุติธรรมภายในองค์กร และ 3) การรับรู้การสนับสนุนจากองค์กร ซึ่งส่งผลทางอ้อมผ่านความพึงพอใจในงานและความผูกพันต่อองค์การ

Thesis Title	Factors Influencing Organizational Citizenship Behaviors of Tambon Administrative Organization Officials, Changwat Songkhla
Author	Miss Kanyarat Jansawang
Major Program	Public Administration
Academic Year	2010

ABSTRACT

The purposes of this study were: 1) to investigate the levels of organizational citizenship behavior of Tambon Administrative Organization Officials in Changwat Songkhla, and 2) to investigate factors influencing organizational citizenship behavior of Tambon Administrative Organization Officials in Changwat Songkhla. The subjects of the study consisted of 305 Tambon Administrative Organization Officials in Changwat Songkhla. There were 5 latent variables namely, job satisfaction, organizational commitment, perceived organizational justice, perceived organizational support, and organizational citizenship behavior. The data were collected using a questionnaire, and analyzed using the programs SPSS for Windows 15.0 and LISREL 8.53.

The results of the study revealed that the overall level of organizational citizenship behavior of Tambon Administrative Organization Officials was high. When considered by item, it was found that helping behavior, courtesy, and sportsmanship was at a high level. Civic virtue was at a moderate level. The results of the analysis of models of the factors influencing organizational citizenship behavior of Tambon Administrative Organization Officials in Changwat Songkhla, which were modified models, revealed that the models were in concordance with the empirical data where the χ^2 ($df = 189$) 389.29 sig = 0.00, $\chi^2/df = 2.06$, GFI = 0.90, RMSEA = 0.059, SRMR = 0.052, CFI = 0.98 and NFI = 0.96. All the causal factors in the modified models could explain 64 percent of the variances of organizational citizenship behavior, and the factors with statistically significant direct influences on organizational citizenship behavior were: perceived organizational support and organizational commitment. The factors with statistically significant indirect influences on organizational citizenship behavior were: 1) job satisfaction which had indirect influences through organizational commitment; 2) perceived organizational justice; and 3) perceived organizational support which had indirect influences through job satisfaction and organizational commitment.

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	(3)
Abstract	(4)
กิตติกรรมประกาศ	(5)
สารบัญ	(6)
รายการตาราง	(8)
รายการภาพประกอบ	(9)
บทที่	
1 บทนำ	1
ปัญหาและความเป็นมาของปัญหา	1
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	5
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	68
สมมุติฐานการวิจัย	68
ความสำคัญและประโยชน์ของการวิจัย	69
ขอบเขตของการวิจัย	69
กรอบแนวคิดในการวิจัย	70
นิยามศัพท์เฉพาะ	72
2 วิธีการวิจัย	76
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	76
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	78
หลักเกณฑ์การให้คะแนนแบบสอบถาม	80
การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ	82
การเก็บรวบรวมข้อมูล	83
การวิเคราะห์ข้อมูล	83
3 ผลการวิจัย	87
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	87
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	88

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
4 สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	108
สรุปผลการวิจัย	109
อภิปรายผลการวิจัย	110
ข้อเสนอแนะ	116
 บรรณานุกรม	 119
 ภาคผนวก	 131
1 แบบสอบถาม	132
2 รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิที่ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ	145
3 ผลการทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม	147
4 คำสั่งและผลการวิเคราะห์หลังจากปรับแบบจำลอง	157
 ประวัติผู้เขียน	 203

รายการตาราง

ตาราง	หน้า
1 การกำหนดอัตรากำลังพนักงานส่วนตำบล	61
2 การกำหนดขนาดขององค์การบริหารส่วนตำบลของคณะกรรมการกลางพนักงานส่วนตำบล (ก.อบต.)	62
3 อัตรากำลังพนักงานส่วนตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดสงขลา	64
4 รายชื่้องค์การบริหารส่วนตำบลและจำนวนพนักงานส่วนตำบลกลุ่มตัวอย่าง โดยวิธีการจับฉลากแบบไม่ใส่คืน	77
5 ดัชนีและเกณฑ์การประเมินความกลมกลืนของแบบจำลองกับข้อมูลเชิงประจักษ์	85
6 จำนวนและร้อยละของข้อมูลพื้นฐาน	89
7 ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (M) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การ	92
8 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความเบี้ยว ค่าความโด่ง และค่าสถิติไค-สแควร์ ของตัวแปรสังเกต	93
9 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตในแบบจำลองปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การ	95
10 ดัชนีวัดความกลมกลืนของแบบจำลองตามสมมุติฐานและแบบจำลองหลังปรับกับข้อมูลเชิงประจักษ์ในภาพรวม	103
11 ค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลทางตรง (DE) อิทธิพลทางอ้อม (IE) และอิทธิพลรวม (TE) ของแบบจำลองปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การ (คะแนนมาตรฐาน)	104

รายการภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 แบบจำลองตัวแปรที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การของออร์แกนและໄรอัน	17
2 แบบจำลองความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การของยืนนัม	18
3 โครงสร้างและอำนาจหน้าที่องค์การบริการส่วนตำบลตามพระราชบัญญัติสภาร่างและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พ.ศ.2546	57
4 กรอบแนวคิดในการวิจัย	71
5 ผลการวิเคราะห์แบบจำลองปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การ ตามสมมุติฐานการวิจัย (คะแนนมาตรฐาน)	98
6 ผลการวิเคราะห์แบบจำลองปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การ หลังปรับแบบจำลอง (คะแนนมาตรฐาน)	102

บทที่ 1

บทนำ

ปัญหาและความเป็นมาของปัญหา

การบรรลุเป้าหมายในการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพจัดเป็นวัตถุประสงค์หลักขององค์การทุกองค์การ การบริหารจัดการในปัจจุบันมักพบร่วงองค์การได้ให้ความสำคัญต่อบุคลากรในองค์การเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากมนุษย์ในขณะนี้ คือ การพิจารณาบุคลากรขององค์การในเชิงของการเป็นทุน (Human Capital) ที่สำคัญอย่างหนึ่งขององค์การ ซึ่งหมายถึงบุคลากรเป็นพื้นฐานที่สำคัญในการปฏิบัติงานขององค์การ เนื่องจากสภาพทางสังคม เศรษฐกิจ การเมือง และวัฒนธรรมที่เปลี่ยนแปลงไปในปัจจุบัน อันเกิดจากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ทำให้สภาพของ การปฏิบัติงานและลักษณะงานเปลี่ยนแปลงไปด้วย การปฏิบัติงานของบุคลากรภายในองค์การต้องอาศัยทักษะ ความรู้ ความสามารถ และการเรียนรู้ในด้านต่างๆ มากขึ้น ล่งผลให้องค์การต้องการบุคลากรที่มีทักษะ ความรู้ และความสามารถในการปฏิบัติงานที่สูงขึ้น การบริหารจัดการบุคลากรที่ดีจึงมีผลต่อความมั่นคงขององค์การในระยะยาวด้วยเช่นกัน

โดยเฉพาะการบริหารจัดการขององค์การภาครัฐภายใต้สภาพการณ์เปลี่ยนแปลงดังกล่าว จำเป็นต้องมีการปฏิรูปองค์การในลักษณะองค์รวมเพื่อเปลี่ยนแปลงระบบการบริหารจัดการภาครัฐไปสู่ “รูปแบบการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่” ที่มุ่งเน้นการทำงานโดยยึดผลลัพธ์เป็นสำคัญ ดังเช่นที่คณะกรรมการการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) ได้กำหนดวิสัยทัศน์ใหม่ของการพัฒนาระบบราชการ ในช่วงระยะเวลา พ.ศ.2551–2555 ไว้ว่า “ระบบราชการไทยมุ่งเน้นประโยชน์สุขของประชาชนและรักษาผลประโยชน์ของประเทศไทย มีขีดสมรรถนะสูง สามารถเรียนรู้ปรับตัวและตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลง ยึดมั่นในหลักจริยธรรมและธรรมาภิบาล” (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ, 2551 : 26) ทั้งนี้เพื่อให้ภาครัฐสามารถบริการประชาชนได้อย่างโปร่งใส มีความรับผิดชอบและตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนได้อย่างแท้จริงและทั่วถึง ซึ่งการทำให้ระบบราชการเป็นอย่างที่มุ่งหวังได้นั้น นอกจากจะต้องมีการปรับเปลี่ยนที่ระบบการบริหารแล้ว บุคลากรขององค์การก็เป็นองค์ประกอบสำคัญที่จะช่วยขับเคลื่อนการปฏิบัติงานในองค์การภาครัฐให้บรรลุเป้าหมายดังกล่าว โดยบุคลากรภาครัฐในมิติใหม่จะต้องปรับตัวให้มีคุณลักษณะเฉพาะแนวใหม่ที่มีคุณภาพสูง มีความรู้ ประสบการณ์ มีความสามารถหลากหลาย นอกจากนี้แล้ว ที่จะต้องมีคุณธรรมและจริยธรรมซึ่งเป็นคุณสมบัติพื้นฐานที่สำคัญที่สุด ดังเช่นพระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวซึ่งพระราชทานแก่บุคลากรภาครัฐว่า “...ข้าราชการผู้ปฏิบัติบริหารงานของแผ่นดินจะต้องรู้ตระหนักแน่ในการสละ อันได้แก่ การสละสำคัญสองประการ คือ สละเพื่อประโยชน์ส่วนรวมที่ยิ่งใหญ่และเห็นอกว่าประโยชน์ส่วนตัวประการหนึ่ง กับสละความคิดใจใจ

ที่ต่ำธรรมต่าง ๆ อีกประการหนึ่ง จึงจะเป็นที่เชื่อถือไว้วางใจของคนทั้งปวงและสามารถดำเนินการได้แห่งหน้าที่อย่างมีเกียรติ มีศักดิ์ศรี และมีความเจริญมั่นคงตลอดไป..." (พัชวรรณ วงศ์ไทย, 2549 : 10) เนื่องจากบุคลากรภาครัฐนั้นเปรียบเสมือนตัวแทนการทำงานของภาครัฐที่เชื่อมโยงกับภาคเอกชนและประชาชน มีบทบาทสำคัญในการปฏิบัติหน้าที่ของรัฐให้บรรลุผล สามารถตัดสินใจ และปฏิบัติแทนรัฐตามที่กฎหมายให้อำนาจไว้ ดังนั้นพฤติกรรมของบุคลากรภาครัฐจึงส่งผล กระทบอย่างยิ่งต่อวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนทั่วไป ในทุกประเทศและทุกสังคมล้วนคาดหวังให้บุคลากรภาครัฐปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างไร้ข้อกพร่อง ด้วยความรับผิดชอบ ซื่อสัตย์ ยุติธรรม และความซื่อสัตย์สุจริต ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่จะช่วยส่งเสริมประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการปฏิบัติงานขององค์กรภาครัฐให้บรรลุเป้าหมาย

จากการศึกษาของพัชวรรณ วงศ์ไทย (2549 : 10) เกี่ยวกับพฤติกรรมบุคลากรภาครัฐ พบว่า พฤติกรรมของบุคลากรภาครัฐมีอยู่ 2 ลักษณะ คือ พฤติกรรมตามบทบาทหน้าที่ เป็นพฤติกรรมที่ต้องทำ หากไม่ทำหรือกระทำการอย่างไม่ถูกต้องจะได้รับการลงโทษ และพฤติกรรมที่บุคลากรภาครัฐควรกระทำการด้วยความเต็มใจ เป็นพฤติกรรมที่ไม่ได้เกิดจากการบังคับให้ทำ แต่ผลของการกระทำจะส่งเสริมประสิทธิผลในงานของตนเอง หน่วยงาน องค์การ และสังคมโดยรวม เรียกพฤติกรรมดังกล่าวว่า “พฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่องค์การ” นอกจากนี้ ผลการศึกษา เกี่ยวกับบุคคลตัวอย่างและเครื่องชี้วัดเพื่อนำไปสู่การพัฒนาพฤติกรรมข้าราชการยุคใหม่ ยังพบว่า พฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่องค์การเป็นปัจจัยที่ส่งอิทธิพลทางตรงสูงสุดต่อพฤติกรรมค่านิยม สร้างสรรค์ 5 ประการของข้าราชการ ได้แก่ ค่านิยมกล้ายืนหยัดทำในสิ่งที่ถูกต้อง ค่านิยมซื่อสัตย์ รับผิดชอบ ค่านิยมโปร่งใสตรวจสอบได้ ค่านิยมไม่เลือกปฏิบัติ และค่านิยมมุ่งผลลัพธ์ของงาน อันจะช่วยส่งเสริมให้ข้าราชการยุคใหม่มีค่านิยมที่สอดคล้องต่อการพัฒนาระบบราชการให้ประสบผลสำเร็จ (สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน, 2547 : 232)

ในช่วง 2 ทศวรรษที่ผ่านมา การศึกษาถึงปัจจัยเหตุ (Antecedents) และปัจจัยผล (Consequences) ของพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่องค์การในหลาย ๆ องค์การ เช่น โรงพยาบาล หน่วยงานของรัฐ คณะกรรมการต่างๆ ของมหาวิทยาลัย เป็นต้น ได้มีการแบ่งองค์ประกอบของพฤติกรรม ดังกล่าวแตกต่างกันออกไปตามแนวคิดของนักวิชาการแต่ละท่าน โดยออร์แกน (Organ, 1987 : 4) เจ้าของแนวคิดพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่องค์การ ซึ่งได้ให้ความหมายของพฤติกรรม การเป็นสมาชิกที่ดีต่องค์การว่าเป็นพฤติกรรมของบุคลากรที่เกิดขึ้นจากตัวของบุคลากรเอง องค์การไม่ได้กำหนดไว้ให้ปฏิบัติ เป็นพฤติกรรมที่บุคลากรเต็มใจปฏิบัติเพื่อองค์การ โดยพฤติกรรมเหล่านี้เป็นพฤติกรรมที่สนับสนุนหรือส่งผลต่อประสิทธิผลขององค์การ ได้จำแนกพฤติกรรม ดังกล่าวออกเป็น 5 องค์ประกอบ ได้แก่ พฤติกรรมการให้ความช่วยเหลือ พฤติกรรมความสำนึกรักในหน้าที่ พฤติกรรมความอดทนอดกลั้น พฤติกรรมการคำนึงถึงผู้อื่น และพฤติกรรมการให้ความร่วมมือ ในขณะที่การศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่องค์การในประเทศไทยที่ผ่านมา นักวิชาการได้จำแนกองค์ประกอบของพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่องค์การแตกต่างกันออกไป

ตามบริบทของกลุ่มตัวอย่างที่ได้ทำการศึกษา โดยเฉพาะการศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์กรในหน่วยงานภาครัฐนั้น สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (2547 : 81-85) ได้จำแนกองค์ประกอบของพฤติกรรมดังกล่าวออกเป็น 4 องค์ประกอบ ได้แก่ พฤติกรรมการให้ความช่วยเหลือ พฤติกรรมการคำนึงถึงผู้อื่น พฤติกรรมการอดทนอดกลั้น และพฤติกรรมการทำความดีให้กับสังคมในองค์การ ซึ่งแม้ว่าองค์ประกอบในการศึกษาพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์กรในประเทศและต่างประเทศจะมีความแตกต่างกันบ้างเล็กน้อย แต่โดยสรุปแล้วพฤติกรรมดังกล่าวก็คือพฤติกรรมบทบาทพิเศษที่ส่งผลให้การปฏิบัติงานของบุคลากรภายในองค์กรดีขึ้น และส่งผลในทางบวกต่อประสิทธิผลขององค์กรได้ เช่นเดียวกัน ทั้งนี้เพาะพุ่มพุ่มการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์กรเป็นพฤติกรรมที่ 1) สนับสนุนการทำงานของผู้ร่วมงานและเพิ่มผลิตภาพการจัดการ 2) ทำให้มีกำลังแรงงานเพิ่มขึ้นโดยไม่ต้องเพิ่มบุคลากร 3) บุคลากรสามารถทำงานได้หลายบทบาท 4) มีการช่วยเหลือการทำงานของผู้ร่วมงานทั้งภายในและภายนอกกลุ่มงาน 5) สามารถรักษาและดึงดูดบุคลากรที่ดีให้คงอยู่กับองค์กร 6) เพิ่มเสถียรภาพการปฏิบัติงานในองค์กร และ 7) เพิ่มประสิทธิภาพในการปรับตัวขององค์กร (Podsakoff, Ahearne and MacKenzie, 1997 : 263-264)

จากการทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์กรในบริบทของประเทศไทย พบว่า นักวิชาการที่ศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์กรได้ให้ข้อเสนอแนะในการศึกษาพฤติกรรมดังกล่าว โดยเสนอว่าควรมีการศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์กรในบริบทของกลุ่มตัวอย่างอื่น ๆ นอกจากนี้จากการศึกษาในหน่วยงานเอกชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในหน่วยงานภาครัฐ ที่มีระบบงาน โครงสร้าง ระเบียบปฏิบัติ และการเลื่อนตำแหน่งที่แตกต่างกันออกไป เพื่อประโยชน์ในการนำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยไปใช้ได้อย่างกว้างขวางและแพร่หลายมากยิ่งขึ้น (กรรณิกา ปาป่อง, 2548 : 83 ; พนิดา ศรีโพธิ์ทอง, 2550 : 87 ; สุพรรณนา ประทุมวัน, 2544 : 153)

องค์กรบริหารส่วนตำบล (อบต.) เป็นหน่วยงานบริหารราชการส่วนท้องถิ่น รูปแบบหนึ่ง ที่มีฐานะเป็นนิติบุคคล จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์กรบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 2 มีนาคม พ.ศ.2538 เป็นองค์กรในระดับท้องถิ่น ที่มีความใกล้ชิดกับประชาชนและเป็นองค์กรที่เปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการพัฒนาท้องถิ่น เริ่มตั้งแต่การคัดเลือกสมาชิกองค์กรบริหารส่วนตำบลซึ่งเป็นตัวแทนของประชาชนในหมู่บ้าน เข้ามาทำหน้าที่ในสภากองค์กรบริหารส่วนตำบลและปฏิบัติหน้าที่ตามอำนาจขององค์กรบริหารส่วนตำบล จัดทำแผนพัฒนาฯ ร่างระเบียบข้อบังคับตามความต้องการของประชาชนและให้บริการแก่ประชาชน (โกรกิจ พวงงาม, 2543 : 170) โดยอำนาจหน้าที่ขององค์กรบริหารส่วนตำบลตามมาตรา 66 กำหนดให้องค์กรบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่ในการพัฒนาตำบลทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และมาตรา 67 กำหนดให้องค์กรบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่ที่ต้องทำในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบล ในเรื่องการจัดให้มีและบำรุงรักษา

ทางน้ำและทางบก รักษาความสะอาดทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะ ป้องกันและระงับโรคติดต่อ ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ ผู้พิการ คุ้มครองดูแล บำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติ ศิลปะ jarit ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรม (โภวิทย์ พวงงาม และปรีดี โชติช่วง, 2544 : 16-17)

จากบทบาทอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติ สภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 องค์การบริหารส่วนตำบลจึงมีบทบาทหน้าที่ ที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชนเป็นอย่างยิ่ง และเพื่อให้การปฏิบัติ หน้าที่ตามภารกิจขององค์การบริหารส่วนตำบลดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ การจัดโครงสร้างขององค์การบริหารส่วนตำบลจึงต้องประกอบด้วยส่วนขององค์การบริหารส่วนตำบลและคณะกรรมการบริหารส่วนตำบล ส่วนการบริหารงานในองค์การบริหารส่วนตำบลจะต้องมี เจ้าหน้าที่ประจำในการให้บริการประชาชน คือ พนักงานส่วนตำบล ที่มีฐานะเป็นข้าราชการประจำ ซึ่งหน้าที่ของพนักงานส่วนตำบลนอกจากจะมีหน้าที่ในการแบ่งเบาภาระด้านการปกครองของรัฐ และพัฒนาบ้านเมืองแล้ว ยังมีหน้าที่ดูแลประชาชน ให้บริการสาธารณ และอำนวยความสะดวก ในด้านต่าง ๆ แก่ประชาชน และสืบเนื่องจากบทบาทหน้าที่ที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องจากในอดีตของ องค์การบริหารส่วนตำบล จึงส่งผลให้บทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบของพนักงานส่วนตำบลต้องมี เพิ่มมากขึ้นตามไปด้วย

อย่างไรก็ตาม นับตั้งแต่มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหาร ส่วนตำบล พ.ศ.2537 เป็นต้นมา การบริหารงานบุคคลขององค์การบริหารส่วนตำบลยังคงประสบ กับปัญหาหลายอย่าง โดยจากการศึกษาของสถาบันสำรวจราษฎรภาพ (2539 : 85-97) ซึ่งได้ ศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลจากองค์การบริหารส่วนตำบล ที่จัดตั้งขึ้นเป็นครั้งแรกในปี พ.ศ.2538 จำนวน 67 แห่ง พบว่า ปัญหาที่สำคัญในด้านการบริหาร งานบุคคลขององค์การบริหารส่วนตำบล ได้แก่ ปัญหาการขาดแคลนบุคลากรในบางตำแหน่งของ องค์การบริหารส่วนตำบล เช่น ช่างโยธา เจ้าหน้าที่การเงินการบัญชี เป็นต้น อีกทั้งเจ้าหน้าที่ที่ ปฏิบัติงานในองค์การยังไม่ให้ความสำคัญกับการลงเวลาปฏิบัติงานเท่าที่ควร ไม่ได้ทุ่มเทให้กับ การปฏิบัติงานอย่างเต็มที่ ตลอดจนขาดความเอาใจใส่อย่างจริงจังในการปฏิบัติงาน เช่นเดียวกับ ผลการศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการปฏิบัติงานในองค์การบริหารส่วนตำบลตามทัศนะของพนักงาน ส่วนตำบล ซึ่งพบว่า ปัญหาขององค์การบริหารส่วนตำบลในด้านการบริหารงานบุคคล ประกอบด้วย 1) เจ้าหน้าที่ระดับต้น ๆ ไม่ค่อยมีบทบาทในการแสดงความคิดเห็นหรือมีโอกาสแต่คณบุริหาร ไม่ได้ให้ความสำคัญ 2) พนักงานส่วนตำบลยังขาดความรู้ ความเข้าใจในการปฏิบัติงานตามตำแหน่ง หน้าที่ 3) จำนวนพนักงานส่วนตำบลมีน้อย ไม่เพียงพอในการปฏิบัติงาน 4) การประสานงาน ภายในองค์กรไม่มีความชัดเจน ทำให้ขาดความรับผิดชอบในการปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ และ 5) การประสานงานในองค์กรมีความล่าช้า เนื่องจากขาดการช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกันภายใน องค์กร (ลัค มะลิแก้ว, 2550 : 119-120)

ดังนั้น จากบทบาทหน้าที่ที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องของพนักงานส่วนตำบลและปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในกระบวนการบริหารงานบุคคลขององค์การบริหารส่วนตำบลดังกล่าวข้างต้น พฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การของพนักงานส่วนตำบล จึงเป็นส่วนสำคัญที่จะช่วยผลักดันให้การดำเนินงานในด้านต่าง ๆ ของพนักงานส่วนตำบลมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น อีกทั้งยังสามารถแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในกระบวนการบริหารงานบุคคลขององค์การบริหารส่วนตำบลได้เป็นอย่างดี ส่งผลให้องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นองค์การที่เต็มไปด้วยบุคลากรที่มีความกระตือรือร้นและเต็มใจที่จะทุ่มเททำงานให้กับองค์กรอย่างเต็มศักยภาพ อันจะนำไปสู่ประสิทธิภาพและประสิทธิผลขององค์กรโดยรวม

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การของพนักงานส่วนตำบล จังหวัดสงขลา ซึ่งเป็นพื้นที่ที่มีความสำคัญทั้งทางด้านสังคม เศรษฐกิจ การเมือง และวัฒนธรรมของประเทศไทย และเป็นพื้นที่ที่มีจำนวนองค์การบริหารส่วนตำบลและจำนวนพนักงานส่วนตำบลเพียงพอที่จะใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษา โดยผลที่ได้จากการศึกษาระบบนี้จะทำให้ทราบถึงระดับและปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การของพนักงานส่วนตำบล ซึ่งจะเป็นข้อมูลให้องค์การบริหารส่วนตำบลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาและสร้างเสริมพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การแก่บุคลากรในองค์การ อันจะนำไปสู่การเป็นบุคลากรที่ดีขององค์กรและส่งผลต่อประสิทธิผลขององค์กรต่อไป

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การของพนักงานส่วนตำบล จังหวัดสงขลา ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการวิจัยเป็นลำดับ ดังนี้

1. แนวคิดเรื่องพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์กรและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. แนวคิดเรื่องความพึงพอใจในงานและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
3. แนวคิดเรื่องความผูกพันต่อองค์กรและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
4. แนวคิดเรื่องการรับรู้ความยุติธรรมภายในองค์กรและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
5. แนวคิดเรื่องการรับรู้การสนับสนุนจากองค์กรและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
6. ข้อมูลเกี่ยวกับองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.)

1. แนวคิดเรื่องพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.1 ความหมายของพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การ

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การ (Organizational Citizenship Behavior : OCB) พบว่า ได้มีผู้ให้ความหมายของคำว่าพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การไว้หลากหลาย ดังนี้

ออร์แกน (Organ, 1987 : 4) กล่าวว่า พฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การ คือพฤติกรรมของพนักงานที่เกิดขึ้นจากตัวของพนักงานเอง องค์การไม่ได้กำหนดไว้ให้ปฏิบัติ เป็นพฤติกรรมที่พนักงานเต็มใจปฏิบัติเพื่อองค์การ โดยพฤติกรรมเหล่านี้เป็นพฤติกรรมที่สนับสนุนหรือส่งผลต่อประสิทธิผลขององค์การ

ออร์แกน โพดซาคอฟ และแม็คเคนซี (Organ, Podsakoff and MacKenzie, 2005 : 5) กล่าวว่า พฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การเป็นพฤติกรรมที่เกิดขึ้นเองจากตัวของบุคลากรที่อยู่นอกเหนือจากที่องค์การกำหนดไว้ เป็นพฤติกรรมที่จำเป็นต่อการพัฒนาประสิทธิผลขององค์การ

แคทซ์ และคานท์ (Katz and Kahn, 1978 : 4) ให้ความหมายพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การว่า เป็นพฤติกรรมที่ไม่เป็นทางการในการให้ความร่วมมือ ความช่วยเหลือ และเป็นมิตร ซึ่งปรากฏอยู่ในการปฏิบัติงานในที่ต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นในโรงงาน หน่วยงานของรัฐ คณะกรรมการต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย ไม่ได้เป็นที่สังเกตและไม่มีระบุไว้ในหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติ แต่จำเป็นสำหรับการดำเนินงานขององค์การ เนื่องจากหากขาดพฤติกรรมเหล่านี้ไปแล้วระบบต่าง ๆ ในองค์การจะไม่สามารถดำเนินการต่อไปได้

บารอน และกรีนเบิร์ก (Baron and Greenberg, 1995 : 185) กล่าวว่า พฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การ หมายถึงการกระทำโดยพนักงานที่มีส่วนทำให้การดำเนินงานขององค์การเป็นไปอย่างดี แต่ไม่ได้กำหนดไว้อย่างเป็นทางการของงาน

สเน็ค และดัมเบอร์ (Schnake and Dumber, 1997 : 216) ให้ความหมายของพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การว่า หมายถึงพฤติกรรมที่เกิดจากการตัดสินใจด้วยตนเอง ไม่ได้เกี่ยวข้องกับการให้รางวัลหรือการลงโทษโดยตรงแต่เป็นประโยชน์ต่อองค์การ

โรบินส์ (Robbins, 2001 : 6) กล่าวว่า พฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การเป็นพฤติกรรมที่ไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของหน้าที่ที่เป็นทางการของพนักงานที่องค์การกำหนด แต่เป็นพฤติกรรมที่ช่วยส่งเสริมให้การปฏิบัติหน้าที่ขององค์การมีประสิทธิผล โดยเฉพาะอย่างยิ่งในองค์การที่มีการเปลี่ยนแปลงเป็นพลวัตและพนักงานมีหน้าที่รับผิดชอบมากขึ้น การที่พนักงานปฏิบัติหน้าที่นอกเหนือบทบาทจะช่วยให้องค์การประสบความสำเร็จได้

รวมน เดชาเมธาวีพงศ์ (2544 : 6) กล่าวว่า พฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การ หมายถึงพฤติกรรมของบุคลากรที่ปฏิบัติตัวด้วยความเต็มใจ โดยองค์การไม่ได้กำหนดให้เป็นหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติอย่างเป็นทางการ เป็นพฤติกรรมที่มีความจำเป็นต่อการดำเนินงานของ

องค์การและส่งเสริมให้การปฏิบัติงานของบุคลากรในองค์กรมีประสิทธิภาพ พฤติกรรมพิเศษนอกเหนือจากบทบาทเหล่านี้ส่วนใหญ่ไม่ได้รับอิทธิพลจากการระบบการให้รางวัลหรือลงโทษขององค์การ

เมธี ศรีวิริยะเลิศกุล (2542 : 12) กล่าวว่า พฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การเป็นพฤติกรรมของพนักงานที่องค์การไม่ได้กำหนดไว้ให้เป็นหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติแต่พนักงานเต็มใจปฏิบัติเพื่อองค์การและเป็นประโยชน์ต่อองค์การ

ประไพพร สิงหเดช (2539 : 8) ให้ความหมายของพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การ ว่าหมายถึงพฤติกรรมของข้าราชการที่องค์การไม่ได้กำหนดไว้ให้เป็นหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติแต่พนักงานเต็มใจปฏิบัติเพื่อองค์การ

จากการทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องข้างต้น พบว่า แม่นักวิชาการแต่ละคนจะให้ความหมายของคำว่าพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การไว้อย่างหลากหลายแต่สิ่งที่สามารถสรุปได้ คือ พฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การเป็นพฤติกรรมของพนักงานไม่ว่าจะเป็นในหน่วยงานภาครัฐหรือในหน่วยงานเอกชน ที่ปฏิบัติตามความเต็มใจและเป็นพฤติกรรมที่อยู่นอกเหนือจากที่องค์การกำหนด โดยพฤติกรรมเหล่านี้เป็นพฤติกรรมสนับสนุนและมีความจำเป็นต่อการดำเนินงานขององค์การเพื่อให้เกิดประสิทธิผลต่อองค์การ ดังนั้นสำหรับการศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สรุปความหมายของพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การไว้ว่า หมายถึงพฤติกรรมของพนักงานส่วนตำบลที่ปฏิบัติตามความเต็มใจ ไม่ได้เกี่ยวข้องกับการให้รางวัลหรือลงโทษโดยตรงจากผู้บังคับบัญชา เป็นพฤติกรรมที่อยู่นอกเหนือจากหน้าที่ที่กำหนดไว้ตามตำแหน่งหน้าที่ที่รับผิดชอบของพนักงานส่วนตำบล ซึ่งประกอบด้วยพฤติกรรมการให้ความช่วยเหลือ พฤติกรรมการดำเนินการที่ดี พฤติกรรมการอดทนอดกลั้น และพฤติกรรมการทำความดีให้กับสังคมในองค์การ โดยพฤติกรรมเหล่านี้ถือเป็นพฤติกรรมที่ช่วยเสริมสร้างประสิทธิผลของการทำงานและจำเป็นต่อการดำเนินงานเพื่อการพัฒนาห้องเรียนขององค์กรบริหารส่วนตำบลต่อไป

1.2 แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การ

ออร์แกน โพด查คอฟ และแม็คเคนซี (Organ, Podsakoff and MacKenzie, 2005 : 43) กล่าวว่า โครงสร้างของพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การอยู่ในบริบทของทฤษฎีองค์การ โดยพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การมีรากฐานมากกว่า 70 ปี มีส่วนสำคัญและมีอิทธิพลอย่างยิ่งต่อการศึกษาทฤษฎีองค์การที่เคยมีการอ้างอิงถึงพฤติกรรมดังกล่าวในลักษณะของพฤติกรรมนอกรอบบทบาทหน้าที่ที่ส่งผลดีต่อการปฏิบัติงานในองค์การ ปัจจุบันพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การนั้น ในทางวิชาการให้การยอมรับว่ามีความสำคัญต่อองค์การเป็นอย่างยิ่ง และเรียกพฤติกรรมดังกล่าวว่า “พฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การ” เรียกย่อๆ ว่า “OCB”

โพดชาคอฟ เอี้ยน์ และแม็คเคนซี (Podsakoff, Ahearne and MacKenzie, 1997 : 123-128) ได้เสนอองค์ประกอบของพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ต้ององค์การ ซึ่งปรับปรุงจากแนวคิดของออร์แกน (Organ, 1988) โดยรวมองค์ประกอบการให้ความช่วยเหลือ การคำนึงถึงผู้อื่น การเป็นผู้สนับสนุน และการรักษาความสงบให้อยู่ในองค์ประกอบเดียวกัน คือการให้ความช่วยเหลือ เนื่องจากมีหลักฐานเชิงประจักษ์ พบว่า ผู้ประเมินประสบปัญหาการจำแนกความแตกต่างของพฤติกรรมดังกล่าว จึงรวมองค์ประกอบพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ต้ององค์การไว้เป็น 3 ประการ ดังนี้

1. พฤติกรรมการให้ความช่วยเหลือ (Helping Behavior) หมายถึง พฤติกรรมการปฏิบัติงานด้วยความสมัครใจ ความตั้งใจให้ความช่วยเหลือผู้อื่น ได้แก่ ผู้บังคับบัญชา เพื่อนร่วมงาน หรือผู้ใต้บังคับบัญชา เป็นพฤติกรรมที่เป็นประโยชน์โดยรวมต่อองค์การ การช่วยเหลือเพื่อนร่วมงานในทันทีเมื่อเข้าเกิดปัญหาในการทำงาน การให้คำปรึกษาแก่เพื่อนร่วมงาน เป็นต้น

2. พฤติกรรมความอดทนอดกลั้น (Sportsmanship) หมายถึงพฤติกรรม การอดทนอดกลั้นต่อปัญหาที่เกิดขึ้น อดทนต่อความผิดหวัง ความลำบาก ความไม่สะดวกสบาย จากสภาพแวดล้อมของการทำงานที่จำกัดหรืออดทนต่อความเครียด การให้อภัยต่อผู้อื่นเมื่อเกิดความผิดพลาดเล็ก จนอยู่ๆ อันเป็นเหตุสุดวิสัยของบุคลากรอื่นๆ ในองค์การ รวมทั้งการให้เกียรติและการยกย่องผู้อื่น

3. พฤติกรรมการมีส่วนร่วมรับผิดชอบ (Civic Virtue) หมายถึงพฤติกรรม ที่มีความรับผิดชอบและสนใจเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ขององค์การ เสนอความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ที่เป็นประโยชน์และเหมาะสมต่อองค์การ

แคทซ์ และคานท์ (Katz and Kahn, 1978 : 6) ได้แบ่งรูปแบบพื้นฐาน พฤติกรรมของพนักงานที่เป็นสิ่งสำคัญต่อประสิทธิผลขององค์กรออกเป็น 3 รูปแบบ คือ

1. บุคคลจะต้องเข้ามาทำงานและคงอยู่ภายใต้ระบบขององค์กร
2. บุคคลจะต้องปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จ
3. บุคคลจะต้องมีกิจกรรมนวัตกรรมใหม่ๆ (Innovation) และคิดค้น กิจกรรมขึ้นมาเอง (Spontaneous Activity) เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ควบคู่ไปกับบทบาท ที่กำหนดไว้

จากพฤติกรรมทั้ง 3 รูปแบบนี้ แคทซ์ (Katz) ได้แบ่งพฤติกรรมออกเป็น 2 ชนิด คือ

1. พฤติกรรมตามบทบาทหน้าที่ (In-Role Behavior) เป็นพฤติกรรม ที่องค์การได้กำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบให้พนักงานอย่างชัดเจนในการพารณางาน (Job Description)

2. พฤติกรรมนอกเหนือบทบาท (Extra-Role Behavior) เป็นพฤติกรรม ที่พนักงานปฏิบัติขึ้นมาเองโดยองค์การไม่ได้กำหนดไว้อย่างเป็นทางการ

กล่าวโดยสรุปพฤติกรรมนอกเหนือบทบาทเป็นสิ่งที่สำคัญต่อการคงอยู่ขององค์การและประสิทธิผลขององค์การ เนื่องจากหากพนักงานภายในองค์การปฏิบัติเฉพาะงานในหน้าที่เพียงอย่างเดียว องค์การนั้นจะก้าวเข้าสู่ภาวะตกต่ำได้ง่ายและเป็นระบบสังคมที่ประาะบทางทุก ๆ องค์การต้องอาศัยความร่วมมือกัน การช่วยเหลือ การมีไมตรีจิต เอื้อเพื่อเพื่อแผ่ ซึ่งพฤติกรรมนอกเหนือบทบาทนี้เปรียบเสมือนตัวหล่อลื่นเครื่องจักรทางสังคมในองค์การ ทำให้เกิดความยืดหยุ่นซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นต่อการทำงาน ทำให้บุคคลสามารถจัดการสิ่งต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดีในสถานการณ์ที่ต้องพึงพาอาศัยกัน ซึ่งพฤติกรรมนอกเหนือบทบาทนี้เรียกอย่างเป็นทางการว่า “พฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การ”

วิลเลียม (Williams, 1988 : 12, อ้างถึงใน ตุลยา เหรียญทอง, 2550 : 26) ได้แบ่งพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การออกเป็น 2 รูปแบบ ดัง

1. พฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การที่เกี่ยวนেื่องโดยตรงต่อบุคคล (Organizational Citizenship Behavior Directed toward Individuals-OCBI) เป็นพฤติกรรมที่มีประโยชน์เฉพาะต่อบุคคล เช่น การช่วยเหลือผู้อื่นในเรื่องที่เกี่ยวกับงานหรือปัญหาในงาน เป็นต้น

2. พฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การที่เกี่ยวนেื่องโดยตรงต่อองค์การ (Organizational Citizenship Behavior Directed toward Organization-OCBO) เป็นพฤติกรรมที่มีประโยชน์ต่อองค์การโดยทั่วไป

โพด查คอฟ และคณะ (Podsakoff et al., 2000 : 516-526, อ้างถึงใน วิริณี ธรรมนารถสกุล, 2547 : 35-36) ได้สรุปองค์ประกอบของพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การเป็น 7 องค์ประกอบ ได้แก่

1. พฤติกรรมการช่วยเหลือ (Helping Behavior) เป็นการช่วยเหลือบุคคลในการทำงานด้วยความเต็มอกเต็มใจ การอำนวยความสะดวกให้บุคคล (Interpersonal Facilitation) การช่วยเหลือและให้ความร่วมมือกับบุคคลอื่น (Helping and Cooperation with Others) และ การช่วยเหลือลูกค้า นอกร้านค้าที่มีความมีมารยาท (Courtesy) การป้องกันและแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างบุคคล (Peacemaking) และพฤติกรรมที่แสดงออกถึงการสนับสนุนในความสำเร็จของผู้ร่วมงานและการพัฒนาวิชาชีพ ซึ่งแสดงออกทั้งคำพูดและการกระทำ (Cheerleading)

2. การมีน้ำใจเป็นนักกีฬา (Sportsmanship) เป็นการแสดงออกของบุคคลด้วยความเต็มใจในการอดทนต่อความไม่สุขสบายในงาน มีทัศนคติที่ดีต่อสิ่งต่าง ๆ ที่ไม่เป็นไปตามทิศทางที่ควรจะเป็น ให้การยอมรับความคิดเห็นของสมาชิกในกลุ่ม เสียสละความสนใจของตนเอง เพื่อให้เกิดผลดีในกลุ่มงาน การช่วยเหลือและการร่วมมือกับบุคคลอื่น (Helping and Cooperation with Others)

3. ความจงรักภักดีต่อองค์การ (Organizational Loyalty) เป็นการแสดงถึงการมีไมตรีจิตอันดีและการป้องกันองค์การ การสนับสนุนส่งเสริมและการปกป้องพิทักษ์โครงสร้างที่เป็นรูปธรรมขององค์การ การป้องกันเหตุจากปัจจัยภายนอก

4. การปฏิบัติตามกฎระเบียบขององค์การ (Organizational Compliance) เป็นการติดตามกฎระเบียบและวิธีการที่รวมถึงกระบวนการในองค์การที่ได้ซึมซับเข้าไปในตัวบุคคล ทำให้บุคคลนั้นยอมรับกฎติกาของบริษัท รวมถึงข้อปฏิบัติ วิธีการทั้งหมดของงาน โดยกฎติกาเหล่านี้เป็นกฎติกาที่ไม่มีบุคคลใดฝ่าฝืนตามการกระทำ

5. ความคิดสร้างสรรค์ (Individual Initiative) เป็นการแสดงออกถึงความคิดสร้างสรรค์ของบุคคลและการออกแบบนวัตกรรมที่มุ่งพัฒนางานหรือผลการปฏิบัติงานขององค์การ การทำงานหนักและการใช้ความคิดสร้างสรรค์ในการแก้ปัญหาเกี่ยวกับงาน

6. การทำความดีให้สังคมในองค์การ (Civic Virtue) เป็นการแสดงออกถึงความเต็มใจในการเข้าไปมีส่วนร่วมกับองค์การ การฝ่าฝืนตามสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ขององค์การ ที่อาจส่งผลกระทบต่องค์การ การแสดงพฤติกรรมเช่นนี้เป็นสิ่งที่บ่งบอกว่าบุคคลรู้สึกผูกพันกับองค์การ รู้สึกว่าตนเองเป็นเจ้าขององค์การด้วย

7. การพัฒนาตนเอง (Self Development) เป็นการที่บุคคลพัฒนาตนเองโดยการค้นคว้าเพิ่มเติม การเพิ่มพูนความรู้ ทักษะ และความสามารถ เพื่อนำมาใช้ในการทำงาน การเข้ารับการอบรมต่าง ๆ เป็นต้น

ออร์แกน (Organ, 1987 : 8-13) นักวิชาการชี้เป็นเจ้าของแนวคิด พฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่องค์การ ได้จำแนกรูปแบบพฤติกรรมดังกล่าวไว้ 5 ด้าน ดังนี้

1. พฤติกรรมการให้ความช่วยเหลือ (Altruism) เป็นการให้ความช่วยเหลือผู้อื่น ได้แก่ การช่วยเหลือเพื่อนร่วมงานทันทีที่เกิดปัญหาในการปฏิบัติงาน การช่วยเหลือผู้อื่น ในเรื่องที่มีความเกี่ยวข้องกับงานหรือปัญหาเกี่ยวกับองค์กรรวมถึงลูกค้าขององค์การ มีจิตใจอุทิศตน คอยให้ความช่วยเหลือผู้ร่วมงานในทุกด้านที่จะเป็นประโยชน์ต่องค์การ ไม่ว่าจะเป็นในเวลางานหรือนอกเวลางาน เป็นงานในหน้าที่หรือไม่ก็ตาม แม้จะไม่มีครรภ์ของก็ยินดีและยังคงปฏิบัติอยู่

2. พฤติกรรมความสำนึกรู้ในหน้าที่ (Conscientiousness) หมายถึงการปฏิบัติตามระเบียบและสัน墩นโยบายขององค์กรอย่างเคร่งครัด เกินกว่าความคาดหมายในบทบาทที่องค์การกำหนดไว้ในระดับต่ำสุด มีความตระหนักรู้ต่อเวลา ไม่ใช้เวลาในการปฏิบัติงานไปกับงานส่วนตัว เป็นคนที่มีความสำนึกรู้ในหน้าที่ที่จะปฏิบัติตามกฎระเบียบ ทำงานสัน敦นโยบายขององค์การได้เป็นอย่างดี ไม่หลบหลีกงานหรือเกี่ยงงานให้แก่ผู้ใด เต็มใจและยินดีที่จะทำงานตามบทบาทหน้าที่ ความรับผิดชอบของตนเสมอ

3. พฤติกรรมความอดทนอดกลั้น (Sportsmanship) หมายถึงความอดทนอดกลั้นต่อความคับข้องใจ การถูกรบกวน ความเครียด และความกดดันต่าง ๆ ด้วยความเต็มใจเนื่องจากในการปฏิบัติงานนั้นจำเป็นต้องมีการพึงพาอาศัยชี้กันและกัน หังที่มีสิทธิที่จะเรียกร้องความเป็นธรรมหรือร้องทุกข์ได้ แต่เนื่องจากการร้องทุกข์จะเพิ่มภาระให้กับผู้บริหารและจะเกิดการโต้เดียงกันยืดเยื้อจนละเลยความสนใจในการปฏิบัติงานจึงอดทนด้วยความเต็มใจ

4. พฤติกรรมการคำนึงถึงผู้อื่น (Courtesy) หมายถึงการคำนึงถึงผู้อื่น เพื่อป้องกันการเกิดปัญหากระทบกระทุ้งที่อาจจะเกิดตามมา เนื่องจากการปฏิบัติงานในองค์กรนั้น การกระทำและการตัดสินใจของบุคคลหนึ่งอาจส่งผลกระทบต่อคนอื่น จึงควรคำนึงถึงบุคคลอื่น เช่น เคราะพลิทธิ์ของบุคคลอื่นในการใช้สมบัติร่วมกัน ให้ความสำคัญกับผู้ร่วมงานในลักษณะที่ตรงกับวัฒนธรรมไทยที่เรียกว่า “การเอาใจเขามาใส่ใจเรา” โดยค่อยใส่ใจและตระหนักถึงผู้ร่วมงาน คนอื่นเสมอว่าจะได้รับผลกระทบจากการกระทำการของตนหรือไม่

5. พฤติกรรมการให้ความร่วมมือ (Civic Virtue) หมายถึงการที่ผู้ปฏิบัติงาน มีความรับผิดชอบและเข้ามาร่วมร่วมในการดำเนินงานขององค์การ เช่น การสนับสนุนร่วมประชุม เก็บความลับขององค์การ มีความต้องการให้องค์การพัฒนา การแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ที่เหมาะสมกับองค์การ ให้ความสำคัญกับการเข้าไปมีส่วนร่วมในทุก ๆ กิจกรรมขององค์การ และมีปฏิกริยาตอบสนอง มีความรับผิดชอบในทุก ๆ กิจกรรมขององค์การที่เปิดโอกาสให้เข้าไปมีส่วนร่วมอยู่เสมอ

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (2547 : 81-85) ได้แบ่ง แนวคิดในการศึกษาพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การของข้าราชการ ซึ่งปรับปรุงมาจาก แนวคิดของโพดชาคอฟ เอี้ยเน่ และแม็คเคนชี (Podsakoff, Ahearne and MacKenzie, 1997) โดยแบ่งพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การออกเป็น 4 องค์ประกอบ คือ

1. พฤติกรรมการให้ความช่วยเหลือ หมายถึงการให้ความช่วยเหลือแก่ เพื่อนร่วมงานและผู้บังคับบัญชาในการปฏิบัติงาน

2. พฤติกรรมการคำนึงถึงผู้อื่น หมายถึงการเคารพสิทธิ์ของผู้อื่นและพยายาม ไม่ให้มีปัญหากระทบกระทุ้งกับผู้อื่น

3. พฤติกรรมการอดทนอดกลั้น หมายถึงการต่อสู้กับปัญหา อุปสรรค ความเครียด ความกดดันต่าง ๆ ด้วยความเต็มใจ

4. พฤติกรรมการทำความดีให้กับสังคมในองค์การ หมายถึงความรับผิดชอบ และสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ขององค์การ

จากการบททวนเอกสารเกี่ยวกับแนวคิดพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อ องค์การในข้างต้น พบว่า แนวทางของการศึกษาที่ผ่านมาถึงแม้จะมีความแตกต่างกันในแนวคิด ของการแยกองค์ประกอบของพฤติกรรม แต่มิติของพฤติกรรมที่จำแนกออกมานั้นแต่ละแนวทาง กลับพบว่ามีความคล้ายคลึงกันในประเด็นหลัก คือ เรื่องพฤติกรรมที่อยู่นอกเหนือบทบาทหน้าที่ โดยสมาชิกเต็มใจปฏิบัติ เป็นพฤติกรรมที่องค์การไม่ได้กำหนดหรือตกลงไว้และไม่ได้เกี่ยวข้องกับ รางวัลหรือค่าตอบแทนแต่อย่างใด ดังนั้นในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงได้แบ่งองค์ประกอบของ พฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การของพนักงานส่วนตำบลออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ พฤติกรรม การให้ความช่วยเหลือ พฤติกรรมการคำนึงถึงผู้อื่น พฤติกรรมการอดทนอดกลั้น และพฤติกรรม การทำความดีให้กับสังคมในองค์การ ซึ่งองค์ประกอบดังกล่าวเป็นไปตามแนวคิดของสำนักงาน

คณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (2547 : 81-85) เนื่องจากเป็นแนวคิดที่ได้รับการยอมรับและถูกนำไปใช้ในการศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การของข้าราชการภายในประเทศมาก่อน ครอบคลุมพฤติกรรมของพนักงานส่วนตำบลที่อยู่นอกเหนือจากทบทวนหน้าที่และส่งผลให้การปฏิบัติงานของพนักงานส่วนตำบลดำเนินไปด้วยความราบรื่นและคล่องตัว

1.3 ผลของพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การ

การแสดงพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การนับว่ามีความสำคัญอย่างยิ่ง เนื่องจากการแสดงพฤติกรรมดังกล่าวไม่เพียงแต่เป็นการกระทำการตามจรรยาบรรณของพนักงาน แต่ยังส่งผลถึงประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของพนักงานและประสิทธิผลขององค์การด้วย นักวิชาการหลายท่านได้ศึกษาถึงผลลัพธ์ของพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การ โดยแบ่งการศึกษาผลลัพธ์ออกเป็น 2 ด้าน คือ

1.3.1 ผลของพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การที่ส่งผลต่อบุคคลจากการศึกษาของออร์แกน และไรอัน (Organ and Ryan, 1995 : 775-802) พบว่า พฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การมีความสัมพันธ์ในทางบวกต่อความพึงพอใจในการทำงาน ส่งผลให้เกิดความเต็มใจที่จะร่วมมือกับระบบขององค์การ ในด้านของผลการปฏิบัติงาน พบว่า พฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การช่วยเสริมสร้างประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานและผลการปฏิบัติงาน (Podsakoff, Ahearne and MacKenzie, 1997 : 262-270) นอกจากนี้ผลการศึกษาของสุวรรณฯ ประทุมวัน (2544 : 121) และประไพพร สิงหเดช (2539 : 89) พบว่า พนักงานที่มีคุณภาพชีวิตในการทำงานในระดับสูง มีพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การในระดับที่ดีกว่าพนักงานที่มีคุณภาพชีวิตในระดับต่ำ ซึ่งจะส่งผลให้บุคลากรได้รับการยอมรับอย่างเป็นทางการ เป็นที่ชื่นชอบของหัวหน้าและเพื่อนร่วมงาน นำไปสู่การได้รับการประเมินสูงกว่าผู้อื่น

กล่าวโดยสรุป พฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การมีผลต่อบุคคลทำให้เกิดความพึงพอใจในงาน มีผลการปฏิบัติงานที่ดี มีคุณภาพชีวิตการทำงานในระดับสูง และมีแนวโน้มที่จะได้รับการประเมินผลงานสูงกว่าผู้ร่วมงานอื่น ๆ

1.3.2 ผลของพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การที่ส่งผลต่อประสิทธิผลขององค์การ โดยโพด查คาอฟ เฮียเน่ และแม็คเคน齐 (Podsakoff, Ahearne and MacKenzie, 1997 : 263-264) ได้รวบรวมแนวความคิดของนักวิชาการหลาย ๆ ท่านและสรุปว่าพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การทำให้ผลการปฏิบัติงานขององค์การสูงขึ้น เนื่องจากพฤติกรรมดังกล่าวทำให้เกิดสิ่งต่าง ๆ ดังนี้

1.3.2.1 สนับสนุนการทำงานของผู้ร่วมงานและเพิ่มผลิตภาพการจัดการ

1.3.2.2 ทำให้มีกำลังแรงงานเพิ่มขึ้นโดยไม่ต้องเพิ่มบุคลากร

1.3.2.3 บุคลากรสามารถทำงานได้หลายบทบาท

1.3.2.4 มีการช่วยเหลือการทำงานของผู้ร่วมงานทั้งภายในและภายนอกกลุ่มงาน

1.3.2.5 สามารถรักษาและดึงดูดบุคลากรที่ดีให้คงอยู่กับองค์กร

1.3.2.6 เพิ่มเสถียรภาพการปฏิบัติงานในองค์กร

1.3.2.7 เพิ่มประสิทธิภาพในการปรับตัวขององค์กร

นอกจากนี้ การศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (2547 : 232) ซึ่งได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับบุคคลตัวอย่างและเครื่องชี้วัด เพื่อนำไปสู่การพัฒนา พฤติกรรมข้าราชการยุคใหม่ให้มีค่านิยมที่สอดคล้องต่อการพัฒนาระบบราชการในยุคใหม่ ค่านิยม ดังกล่าว คือ ค่านิยมสร้างสรรค์ ๕ ประการ เป็นค่านิยมที่ดี มีประโยชน์ต่อสังคม ที่ได้รับการถ่ายทอด จากคนรุ่นหนึ่งไปยังอีกรุ่นหนึ่ง นอกจากนั้นยังหมายถึงค่านิยมที่ยังไม่เคยมีมาก่อนและเข้ามาแทนที่ค่านิยมเก่าที่ไม่สามารถปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น และไม่สามารถแก้ปัญหาสังคมโลกกว้างได้ ประกอบด้วยค่านิยมกล้ายืนหยัดทำในลิ่งที่ถูกต้อง ค่านิยมซื่อสัตย์รับผิดชอบ ค่านิยมโปร่งใส ตรวจสอบได้ ค่านิยมไม่เลือกปฏิบัติ และค่านิยมมุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน ผลการศึกษาพบว่าพฤติกรรม การเป็นสมาชิกที่ดีต้องการเป็นปัจจัยที่ส่งอิทธิพลทางตรงสูงสุดต่อพฤติกรรมค่านิยมสร้างสรรค์ ทั้ง ๕ ประการ

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับผลของพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดี ต้องการสามารถสรุปได้ว่า พฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต้องการนั้นมีส่วนช่วยพัฒนาทั้งบุคคล ในฐานะทรัพยากรมนุษย์และพัฒนาองค์กรไปพร้อม ๆ กัน ทำให้กลไกการทำงานภายในองค์กร มีความราบรื่น มีความยืดหยุ่นในการทำงาน พนักงานในองค์กรมีการพึ่งพาอาศัยกัน ซึ่งเป็นพฤติกรรม ที่มีความจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับการปฏิบัติงานของพนักงานส่วนตำบล อันจะนำไปสู่การพัฒนา พฤติกรรมพนักงานส่วนตำบลยุคใหม่ ในการแบ่งเบาภาระด้านการปกครองของรัฐ พัฒนาบ้านเมือง ดูแลประชาชน ให้บริการสาธารณะ และอำนวยความสะดวกในด้านต่าง ๆ แก่ประชาชน เพื่อประโยชน์ สูงสุดต้องการและท้องถิ่นต่อไป

1.4 การวัดพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต้องการ

การศึกษาเกี่ยวกับบุคคลนั้น วิธีการประเมินพฤติกรรมถือได้ว่า มีความสำคัญที่สุด เพราะการวัดพฤติกรรมที่ถูกต้องจะส่งผลให้การศึกษามีความถูกต้องและเป็นจริง สามารถนำผลการศึกษามาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาพฤติกรรมของบุคคลได้อย่างมีประสิทธิภาพ การวัดพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต้องการก็เช่นกัน เครื่องมือวัดพฤติกรรมการเป็นสมาชิก ที่ดีต้องการ ได้ถูกออกแบบและพัฒนามาอย่างต่อเนื่อง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้สามารถ ประเมินพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต้องการได้ดีที่สุดภายใต้บริบทในการศึกษานั้น ๆ

วิริณี ธรรมนารถสกุล (2547 : 37-39) ได้สรุปแนวทางในการสร้าง และพัฒนาเครื่องมือวัดพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต้องการ ออกเป็น 3 แนวทาง คือ

1. แนวทางที่หนึ่ง เป็นเครื่องมือวัดที่นิยามพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดี ต่อองค์กรว่าเป็น “พฤติกรรมบทบาทพิเศษ” ตามแนวคิดการแยกโครงสร้างของพฤติกรรม การเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์กรออกจาก การปฏิบัติงานตามหน้าที่ เช่น สmith ออร์แกน และเนียร์ (Smith, Organ and Near, 1983) เป็นนักวิชาการกลุ่มแรกที่ได้สร้างเครื่องมือวัดพฤติกรรม การเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์กรขึ้น ประกอบด้วย 16 ข้อคำถาม เครื่องมือวัดมีลักษณะเป็นมาตรฐาน ระดับ 5 ระดับ จากการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ พบว่า พฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดี ต่อองค์กรประกอบด้วย 2 องค์ประกอบ คือ การช่วยเหลือผู้ร่วมงาน (Altruism) และการมี มนิสำนึก (Generalized Compliance) โดยสามารถอธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 38.6 และ 15.5 ตามลำดับ มีค่าความเชื่อมั่นสอดคล้องภายใต้ความต้องการที่ต้องการให้ความร่วมมือ 0.88 และ 0.85 ตามลำดับ เครื่องมือวัดชุดนี้ถือได้ว่าเป็นต้นแบบของการสร้างเครื่องมือวัดพฤติกรรม การเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์กรในระยะต่อมา ในปี พ.ศ.2531 ออร์แกน (Organ, 1988) ได้ขยาย องค์ประกอบของพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การเพิ่มขึ้นเป็น 5 องค์ประกอบ คือ การให้ ความช่วยเหลือ ความสำนึกในหน้าที่ ความอดทนอดกลั้น การคำนึงถึงผู้อื่น และการให้ความร่วมมือ จากการศึกษาโดยใช้ข้อมูลเชิงประจักษ์ในงานวิจัยหลายชิ้นที่สนับสนุนองค์ประกอบทั้ง 5 นี้ ตลอดจน การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันเป็นเทคนิคที่ใช้ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง เช่น การศึกษาของโพดากอฟ และคณะ (Podsakoff et al., 1990) ซึ่งทำการวิเคราะห์องค์ประกอบ เชิงยืนยัน พบว่า ดัชนีความกลมกลืน Tucker-Lewis Fit Index (TLI) มีค่าเท่ากับ 0.94 มีค่า ความเชื่อมั่นสอดคล้องภายใต้ความต้องการที่ต้องการให้ความร่วมมือ 0.70 ถึง 0.85 ต่อมา莫ร์แมน (Moorman, 1991) ใช้เครื่องมือวัดดังกล่าวมาวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน พบว่า ดัชนี ความกลมกลืน Comparative Fit Index (CFI) มีค่าเท่ากับ 0.90 และค่า TLI มีค่าเท่ากับ 0.88 เครื่องมือวัดพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การที่มี 5 องค์ประกอบนี้ถูกนำมาใช้อย่างแพร่หลาย เช่น งานวิจัยของชเนค โคคราน และเดเมเลอร์ (Schnake, Cochran and Dumler, 1995) เมธี ศรีวิริยะเลิศกุล (2542) และภัทรนุน พันธุสีดา (2543) เป็นต้น

2. แนวทางที่สอง เป็นเครื่องมือวัดพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์กร ตามแนวคิดทางด้านรัฐศาสตร์ที่พิจารณาพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์กรใน 3 ลักษณะ คือ พฤติกรรมตามบทบาทของการปฏิบัติงานตามหน้าที่ พฤติกรรมบทบาทพิเศษตามหน้าที่ และ พฤติกรรมด้านการปักครอง แกรเอม (Graham, 1986) ผู้นำในแนวคิดนี้ได้สร้างเครื่องมือวัด พฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การ โดยจำแนกออกเป็น 5 องค์ประกอบ ได้แก่ ความซื่อสัตย์ การเชื่อฟังคำสั่ง การทำงานความยอดเยี่ยม ความโอบอ้อมอารี และการทำงานดีให้ลังคอมในองค์การ เครื่องมือวัดมีลักษณะเป็นมาตรฐาน ระดับ 5 ระดับ คุณภาพของเครื่องมือวัดใช้การหาความสัมพันธ์ ระหว่างตัวแปร พบว่า ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอยู่ในระดับสูง ซึ่งสามารถใช้ศึกษาในเชิงประจักษ์ ได้อย่างชัดเจน ในระยะต่อมา เครื่องมือชุดนี้ถูกพัฒนาขึ้นใหม่ และจำแนกพฤติกรรมการเป็นสมาชิก ที่ดีต่อองค์กรออกเป็น 4 องค์ประกอบ คือ การช่วยเหลือระหว่างบุคคล การขยันในงาน การสร้างสรรค์

ในงาน และความซื่อสัตย์ (Gramham, 1991) ในปี พ.ศ.2537 แวนไดน์ แกรเรม และดีเนสช์ (Van Dyne, Graham and Dienesch, 1994) ได้พัฒนาเครื่องมือวัดพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การขึ้นภายใต้แนวคิดทางด้านรัฐศาสตร์ ปรัชญา และทฤษฎีทางสังคมจากการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจใช้วิธีการสกัดแบบส่วนประกอบมุขสำคัญ (Principle Component Extraction) พบว่า เครื่องมือวัดมี 5 องค์ประกอบ คือ ความซื่อสัตย์ การเชื่อฟัง การมีส่วนร่วมทางสังคม การมีส่วนร่วมสนับสนุนในสิ่งใหม่ๆ และการมีส่วนร่วมในหน้าที่ อธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 16.2, 7.9, 5.0, 4.0 และ 3.0 ตามลำดับ เมื่อทำการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน พบว่า ดัชนีวัดความกลมกลืน (Goodness of Fit Index-GFI) มีค่าเท่ากับ 0.80 การหาค่าความเชื่อมั่นความสอดคล้องภายใต้ดัวยิวีท่าค่าสัมประสิทธิ์แอลฟ่าและการทดสอบซ้ำ (Test-Retest) รายด้าน มีค่าเท่ากับ 0.84/0.88, 0.88/0.81, 0.68/0.76 และ 0.75/0.83 ตามลำดับ และมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเป็น 0.95/0.92

3. แนวทางที่สาม เป็นการสร้างเครื่องมือวัดพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การภายใต้การกำหนดพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การตามการรับรู้ของบุคคลในองค์การนั้นๆ ตัวอย่างการศึกษาในแนวทางนี้ ได้แก่ การศึกษาของสการิกี และลาทัม (Skarlicki and Latham, 1997) ซึ่งศึกษาในกลุ่มตัวอย่างที่เป็นพนักงานในสหภาพแรงงาน โดยนักวิจัยได้ให้สมาชิกในสหภาพแรงงานคิดว่าพฤติกรรมใดเป็นพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การและสร้างเครื่องมือวัดขึ้นภายใต้นิยามและพฤติกรรมที่สมาชิกในสหภาพแรงงานได้กำหนดขึ้น เรียกว่า เครื่องมือวัดการลังเกตพฤติกรรม (Behavior Observe Scales-BOS) จำนวน 20 ข้อ จำแนกเป็น เครื่องมือวัดก่อนและหลังการทดสอบ ฉบับละ 10 ข้อ นำคะแนนที่ได้จากการลังเกตพฤติกรรม จำแนกเป็น 2 องค์ประกอบ คือ องค์ประกอบด้านองค์การและองค์ประกอบด้านบุคคล จากการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน พบว่า เครื่องมือวัดก่อนการทดสอบและหลังการทดสอบมีค่าดัชนีวัดความกลมกลืน GFI = 0.94 และ 0.93, AGFI = 0.88 และ 0.87, Root Mean Square Residual (RMSR) = 0.065 และ 0.076 โดยมีค่าความเชื่อมั่นความสอดคล้องภายใต้ดัวยิวีท่าค่าสัมประสิทธิ์แอลฟ่าและการทดสอบซ้ำเป็น 0.76/0.85 และ 0.71/0.80 ตามลำดับ การสร้างเครื่องมือวัดด้วยแนวทางนี้ได้ถูกนำไปใช้ในการศึกษาหลายกลุ่มตัวอย่างด้วยกัน เช่น การศึกษาของเวอร์เนอร์ (Werner, 1994) ได้ให้พนักงานในมหาวิทยาลัยจำแนกว่าพฤติกรรมใดเป็นพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การเป็น 2 องค์ประกอบ คือ องค์ประกอบด้านองค์การ (OCB-Organization) และองค์ประกอบด้านบุคคล (OCB-Individual)

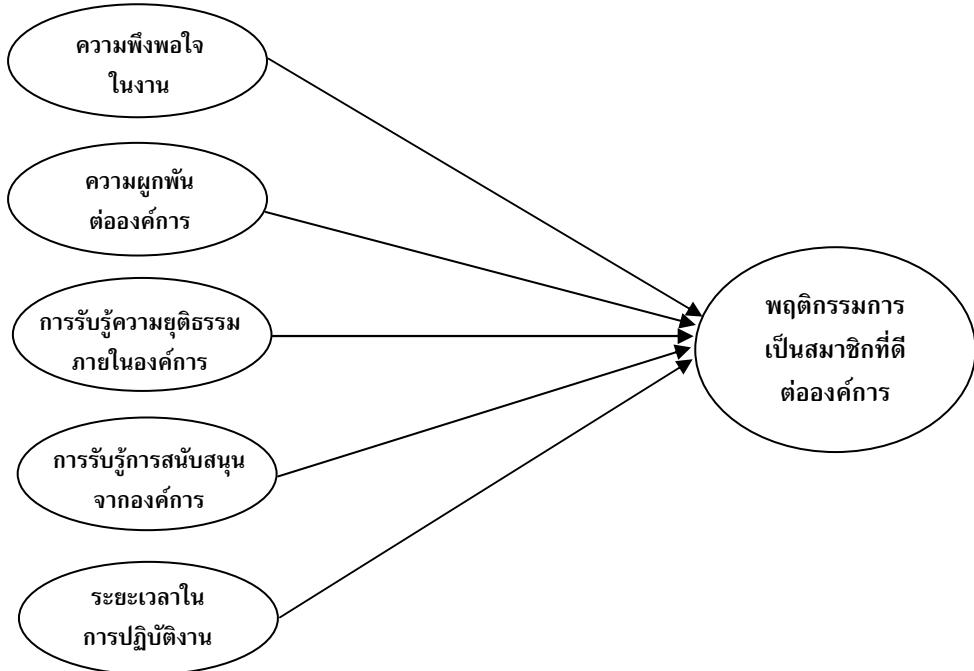
นอกจากนี้ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (2547 : 122-123) ได้สร้างเครื่องมือวัดระดับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การของข้าราชการในประเทศไทย โดยนำเอาเครื่องมือวัดของโพดซาคอฟ เอียนน์ และแม็คเคนซี (Podsakoff, Ahearne and MacKenzie, 1997) มาปรับใช้ ซึ่งเครื่องมือวัดมีจำนวน 20 ข้อ แบ่งองค์ประกอบออกเป็น 4 ด้าน

ได้แก่ พฤติกรรมการให้ความช่วยเหลือ พฤติกรรมการคำนึงถึงผู้อื่น พฤติกรรมการอดทนอดกลั้น และพฤติกรรมการทำความดีให้กับสังคมในองค์การ โดยเครื่องมือวัดมีลักษณะเป็นมาตรัดประเมินค่า 6 ระดับ ตั้งแต่จริงที่สุด ถึงไม่จริงที่สุด วิเคราะห์ความเชื่อมั่นของเครื่องมือวัด โดยใช้ สัมประสิทธิ์แอลfa (Alpha Coefficient) มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.87

กล่าวโดยสรุปจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่าที่ผ่านมา ยังไม่มีเครื่องมือวัดพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การ ที่สร้างขึ้นเพื่อใช้วัดพฤติกรรมการเป็น สมาชิกที่ดีต่อองค์การของพนักงานส่วนตำบลโดยตรง ดังนั้นในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงได้นำเอา เครื่องมือวัดของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (2547 : 122-123) มาใช้ดัดแปลง ในการสร้างเครื่องมือวัดพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การของพนักงานส่วนตำบลขึ้นมาใหม่ เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการศึกษา

1.5 ตัวแปรที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การ

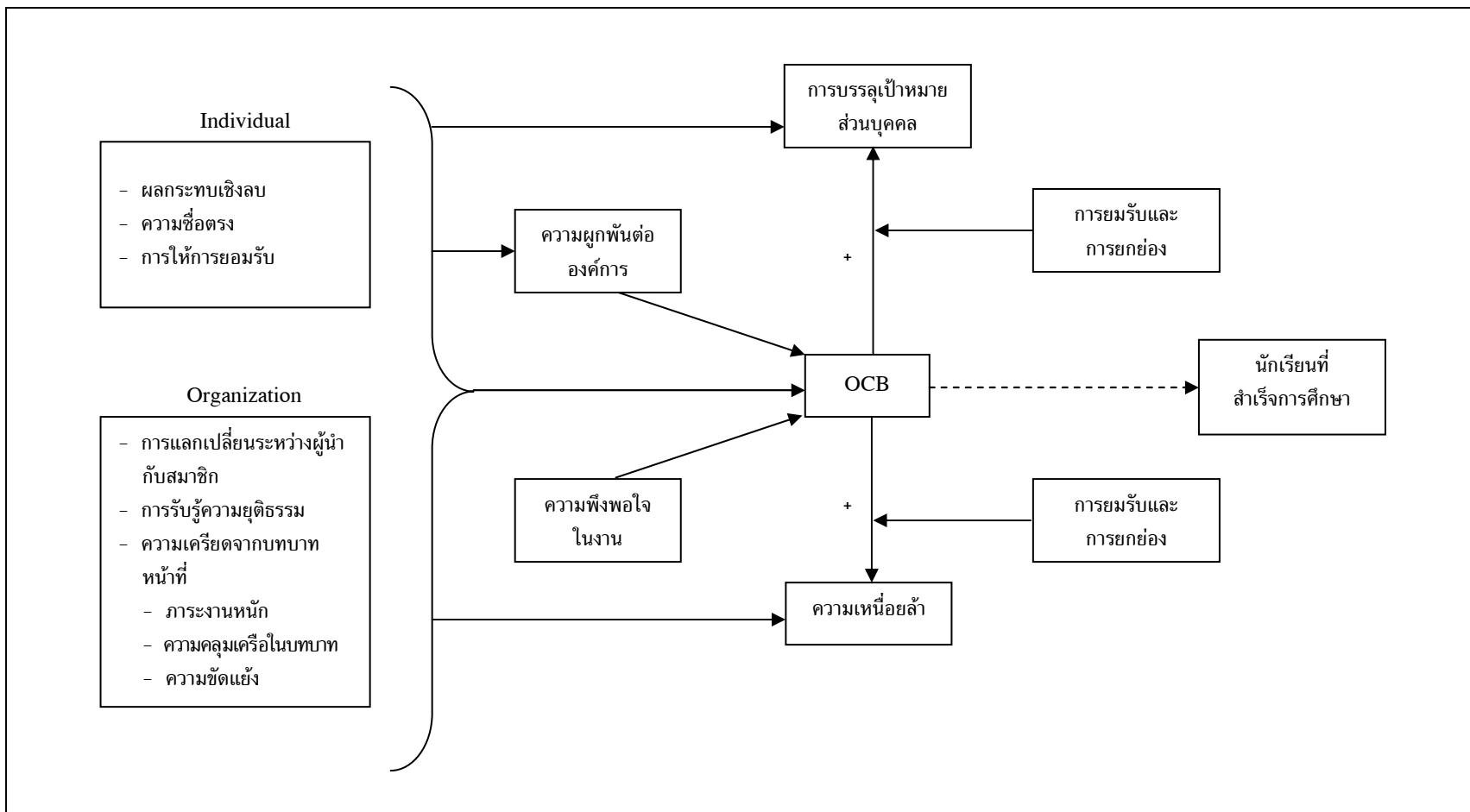
สมิธ ออร์แกน และเนียร์ (Smith, Organ and Near, 1983 : 653) ได้เสนอ โมเดลของตัวแปรที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การ ซึ่งประกอบด้วย 3 ตัวแปร คือ ความพึงพอใจในงาน สภาพแวดล้อมในการทำงาน และบุคลิกภาพ จากการศึกษาดังกล่าว เป็นจุดเริ่มต้นให้นักวิชาการท่านอื่น ๆ ทำการศึกษาต่อไป ในระยะต่อมาออร์แกน และไรอัน (Organ and Ryan, 1995 : 775-802) ได้ศึกษาบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเป็น สมาชิกที่ดีต่อองค์การจากข้อมูลงานวิจัยที่พิมพ์ในวารสารด้านจิตวิทยาและพฤติกรรมองค์การ ตั้งแต่ปี พ.ศ.2526-2537 พบว่า ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อ องค์การ คือ ความพึงพอใจในงาน การรับรู้การสนับสนุนจากองค์การ การรับรู้ความยุติธรรมภายใน องค์การ ความผูกพันต่อองค์การ และระยะเวลาในการปฏิบัติงาน ดังภาพประกอบต่อไปนี้

ภาพประกอบ 1 แบบจำลองตัวแปรที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การของ ออร์แกนและไรอัน

ที่มา : ออร์แกน และไรอัน (Organ and Ryan, 1995 : 778)

ฮันนัม (Hannam, 2004 : Online, อ้างถึงใน สภायุ ธิราวนิชตรະกูล, 2549 : 35) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การของครู ทัศนคติในงาน ความเครียด และคุณภาพชีวิตของนักเรียนในโรงเรียน พบว่า พฤติกรรมการเป็น สมาชิกที่ดีต่อองค์การสำหรับครูนั้น จะรวมถึงการสอนและการทำให้นักเรียนสนุก น่าสนใจ เป็นผู้จัดการในการทำหลักสูตรหรือกิจกรรมสำหรับนักเรียน และใช้เวลาส่วนตัวในการพูดคุย ให้คำปรึกษานักเรียน โดยฮันนัมได้พัฒนาแบบจำลองความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของพฤติกรรมการเป็น สมาชิกที่ดีต่อองค์การสำหรับครู ที่แสดงว่าความผูกพันต่อองค์การและความพึงพอใจในงานส่งผล ทางตรงต่อพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การ รายละเอียดดังภาพประกอบต่อไปนี้

ภาพประกอบ 2 แบบจำลองความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่องค์กรของยังนัม
ที่มา : ยังนัม (Hannam, 2004 : Online, อ้างถึงใน สภायุ ธีระณิชตระกูล, 2549 : 35)

จากภาพประกอบ 2 แสดงให้เห็นว่าปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยองค์การ เป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การของครูทั้งทางตรงและทางอ้อม ผ่านตัวแปรความพึงพอใจในงานและความผูกพันต่อองค์การ ในขณะที่พฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การก็ส่งผลทางบวกต่อความสำเร็จส่วนบุคคลของครูและความเห็นอย่างล้าอันเกิดจาก การปฏิบัติงานของครูด้วยตามลำดับ อย่างไรก็ตามความสัมพันธ์นี้อาจจะลดลงเนื่องจากการให้ รางวัลอย่างไม่เป็นทางการ เช่น การยกย่องและการให้การยอมรับทั้งจากผู้บังคับบัญชา เพื่อร่วมงาน นักเรียน ผู้ปกครอง เป็นต้น โดยในส่วนของความสำเร็จในการปฏิบัติงานของครูนั้น การให้รางวัล อย่างไม่เป็นทางการแก่ครูจะเป็นการเพิ่มความรู้สึกที่ดี หรืออย่างน้อยก็จะช่วยป้องกันการเพิ่ม ความเห็นอย่างล้าจากการทำงาน ดังนั้นจากแบบจำลองจะเห็นว่าการให้การยอมรับและผลสะท้อนกลับ ในทางบวกจะเป็นการเพิ่มความเป็นไปได้ที่ครูจะรักษาพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การ เอาไว้ เนื่องจากจะช่วยเพิ่มความสำเร็จในการทำงานและลดความเห็นอย่างล้าจากการทำงานของครู

จากการบททวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องข้างต้น ผู้วิจัยจึงใช้ตัวแปร ที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การตามแนวคิดของออร์แกน และไรอัน (Organ and Ryan, 1995 : 775-802) ได้แก่ ความพึงพอใจในงาน ความผูกพันต่อองค์การ การรับรู้ความยุติธรรมในองค์การ และการรับรู้การสนับสนุนจากองค์การ มากำหนดเป็นตัวแปร ที่มีผลต่อพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การของพนักงานส่วนตำบล จังหวัดสงขลา อย่างไร ก็ตามจะเห็นได้ว่าผู้วิจัยไม่ได้นำเอาตัวแปรระยะเวลาในการปฏิบัติงานมาใช้ศึกษา เนื่องจากใน การศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เน้นศึกษาตัวแปรด้านพฤติกรรมและทัศนคติที่มีผลต่อพฤติกรรมการเป็น สมาชิกที่ดีต่อองค์การ ซึ่งเป็นตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อ องค์การอย่างแพร่หลาย ในขณะที่ตัวแปรระยะเวลาที่ใช้ในการปฏิบัติงานนั้นไม่ได้เป็นตัวแปร ด้านพฤติกรรมและทัศนคติ ดังนั้นผู้วิจัยจึงไม่ได้นำตัวแปรดังกล่าวมาใช้ในการศึกษาครั้งนี้ด้วย โดยผู้วิจัยได้ประยุกต์เอาแบบจำลองความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของฮันแนม (Hannam, 2004 : Online, อ้างถึงใน สภากุล อีรวณิชธรรมกุล, 2549 : 35) มาเป็นแบบจำลองทั้งต้นของการกำหนด กรอบแนวคิดในการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การของพนักงาน ส่วนตำบล จังหวัดสงขลา

1.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การ

ออร์แกน และไรอัน (Organ and Ryan, 1995 : 775-802) ได้ศึกษา บททวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การ จากข้อมูลงานวิจัยที่ตีพิมพ์ ในวารสารด้านจิตวิทยาและพฤติกรรมองค์การ ตั้งแต่ปี พ.ศ.2526-2537 พบว่า ตัวแปรความพึงพอใจ ในงาน การรับรู้การสนับสนุนจากองค์การ การรับรู้ความยุติธรรมภายในองค์การ ความผูกพันต่อ องค์การ และระยะเวลาในการปฏิบัติงาน เป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเป็นสมาชิก ที่ดีต่อองค์การในทุกงานวิจัย โดย 80% ของงานวิจัยทั้งหมดใช้ตัวแปรความพึงพอใจในงาน

ในการศึกษาความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การ โดยการศึกษาในครั้งนี้ ผู้จัดใช้ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การ ตามแนวคิดของ ออร์แกน และไรอัน เพื่อศึกษาว่าปัจจัยใดที่มีผลต่อพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การของ พนักงานส่วนตำบล ในจังหวัดสงขลา

ยันนัม (Hannam, 2004 : Online, อ้างถึงใน สภायุ ชีรัวณิชตรรภูล, 2549 : 35) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การของครู ทัศนคติในงาน ความเครียด และคุณภาพชีวิตของนักเรียนในโรงเรียน พบว่า พฤติกรรมการเป็น สมาชิกที่ดีต่อองค์การสำหรับครูนั้นจะรวมถึงการสอนและการทำให้นักเรียนสนุก น่าสนใจ เป็น ผู้จัดการในการทำหลักสูตรหรือกิจกรรมสำหรับนักเรียนและใช้เวลาส่วนตัวในการพูดคุยให้คำปรึกษา นักเรียน โดยผู้จัดได้ประยุกต์เอาแบบจำลองความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของพฤติกรรมการเป็น สมาชิกที่ดีต่อองค์การสำหรับครูของยันนัม ที่แสดงว่าความผูกพันต่อองค์การและความพึงพอใจ ในงานส่งผลทางตรงต่อพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การ มาเป็นแบบจำลองตั้งต้นของการ กำหนดกรอบแนวคิดในการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การ ของพนักงานส่วนตำบล จังหวัดสงขลา

โพด查คอฟ และคณะ (Podsakoff et al., 2000 : 513, อ้างถึงใน นฤเบศร์ สายพรหม, 2548 : 60) ได้ศึกษาพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การเพื่อตรวจสอบวิภาคช์ ทฤษฎีและงานวิจัยเชิงประจักษ์ รวมทั้งเสนอคำแนะนำสำหรับการวิจัยในอนาคต ซึ่งใช้การวิเคราะห์ อกมาน (Meta-Analysis) โดยศึกษาจากงานวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การ ที่ผ่านมา ผลการศึกษาพบว่า การรับรู้ความยุติธรรมในองค์การและความผูกพันต่อองค์การเป็น ปัจจัยที่ถูกศึกษามากที่สุดในฐานะที่เป็นปัจจัยเหตุของพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

อร์แกน และโคนอฟสกี้ (Organ and Konovsky, 1989 : 157-164) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความคิดต่องาน (การประเมินเกี่ยวกับงานและค่าตอบแทน) และภาวะ อารมณ์ความรู้สึกต่องาน (เช่น หงุดหงิดกระตือรือร้นหรือภาคภูมิใจ) ในการทำงานพุติกรรม การเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การ พบว่า ความคิดต่องานทั้งการประเมินเกี่ยวกับงานและค่าตอบแทน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การ โดยการรับรู้ว่าการได้รับค่าจ้างและโอกาส การเลื่อนตำแหน่งอย่างยุติธรรมเมื่อเปรียบเทียบกับบุคคลอื่น มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรม การเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การ

มัวร์แมน (Moorman, 1991 : 845-855) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ของพนักงานว่าได้รับการปฏิบัติจากองค์การด้วยความยุติธรรมกับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การ ซึ่งเป็นพฤติกรรมตามกระบวนการแลกเปลี่ยนทางสังคม (Social Exchange) โดยศึกษาจากพนักงานของบริษัทขนาด 2 แห่ง ในประเทศสหรัฐอเมริกา จำนวน 255 คน การศึกษาเน้นถึงการรับรู้ความยุติธรรมในด้านค่าตอบแทนและการรับรู้ความยุติธรรมด้านกระบวนการซึ่งจำแนกเป็น 2 มิติ คือ การรับรู้ความยุติธรรมด้านกระบวนการต่างๆ ที่เกิดขึ้นในองค์การและการรับรู้ความยุติธรรมในวิธีปฏิบัติของผู้บังคับบัญชาต่อผู้ใต้บังคับบัญชา ผลการศึกษาพบว่า การรับรู้ว่าตนเองได้รับการปฏิบัติจากผู้บังคับบัญชาอย่างยุติธรรม มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การ

ลินช์ ไอเซนเบอร์เกอร์ และอาร์มิลี (Lynch, Eisenberger and Armeli, 1999 : 467-483) ได้ศึกษาการรับรู้การสนับสนุนจากองค์การกับการปฏิบัติงานที่ต่ำกว่ามาตรฐาน และการปฏิบัติงานที่สูงกว่ามาตรฐานจากพนักงานที่ค้อยสังเกตหรือมีความสนใจเรื่องนี้ (องค์การ เอาเปรียบตอนในการทำงาน) พบว่า เมื่อการรับรู้การสนับสนุนจากองค์การมีระดับสูง พนักงานที่ค้อยสังเกตจะมีระดับการปฏิบัติงานที่สัมพันธ์ในทางบวกกับพฤติกรรมบทบาทพิเศษ และเมื่อการรับรู้การสนับสนุนจากองค์การมีระดับต่ำ พนักงานที่ค้อยสังเกตจะมีระดับการปฏิบัติงานที่สัมพันธ์ทางลบ กับพฤติกรรมตามบทบาทหน้าที่และพฤติกรรมบทบาทพิเศษด้วย

โบลอน (Bolon, 1993 : 78-81, อ้างถึงใน สภायุ ธีรวณิชตระกูล, 2549 : 34) ได้ศึกษาความพึงพอใจในงานโดยศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความผูกพันต่อองค์การและพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การ ซึ่งโบลอนได้แบ่งองค์ประกอบของความผูกพันต่อองค์การ เป็น 3 ด้าน คือ ความผูกพันต่อองค์การด้านจิตใจ ความผูกพันต่อองค์การด้านการคงอยู่กับองค์การ และความผูกพันต่อองค์การด้านบรรหัดฐาน ซึ่งผลการศึกษาพบว่า ความผูกพันต่อองค์การมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในงานและพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การ

อีเกน (Egan, 1993 : 32) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ว่าได้รับผลตอบแทนจากองค์การด้วยความยุติธรรมเมื่อเปรียบเทียบกับเพื่อนร่วมงาน การรับรู้ว่าได้รับผลตอบแทนจากองค์การด้วยความยุติธรรมเมื่อเปรียบเทียบกับลักษณะโครงสร้างกระบวนการทำงาน และการรับรู้ว่าได้รับการปฏิบัติจากผู้ร่วมงานด้วยความยุติธรรมกับพฤติกรรมการปฏิบัติงานและพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การ โดยศึกษาจากผู้จัดการและผู้ช่วยผู้อำนวยการของบริษัท ซึ่งประกอบกิจการทางด้านอุตสาหกรรมในด้านต่างๆ 5 ประเทศ 10 บริษัท จำนวน 362 คน พบว่า การรับรู้ว่าได้รับผลตอบแทนจากองค์การด้วยความยุติธรรมเมื่อเปรียบเทียบกับเพื่อนร่วมงาน และการรับรู้ว่าได้รับการปฏิบัติจากผู้ร่วมงานด้วยความยุติธรรมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรม

การปฏิบัติงานและพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การ แต่ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ว่าได้รับผลตอบแทนจากการด้วยความยุติธรรมเมื่อเปรียบเทียบกับโครงสร้างกระบวนการทำงานกับพฤติกรรมการปฏิบัติงานหรือพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การ

สภាយ ชีระวนิชตระกูล (2549 : 158-178) ได้ศึกษาเรื่องแบบจำลองความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การของอาจารย์คณศึกษาศาสตร์ในมหาวิทยาลัยของรัฐ ผลการศึกษาพบว่า ตัวแปรทั้งหมดในแบบจำลองทางเลือกที่พัฒนาขึ้นมา นั้น สามารถอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การได้ร้อยละ 79 โดยตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรงต่อพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ ความพึงพอใจในงานและความผูกพันต่อองค์การ ส่วนตัวแปรที่มีอิทธิพลทางอ้อมต่อพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ 1) ความพึงพอใจในงาน ซึ่งมีอิทธิพลทางอ้อมผ่านความผูกพันต่อองค์การ 2) บรรยายกาศองค์การ และ 3) ภาวะผู้นำเปลี่ยนสภาพ ซึ่งมีอิทธิพลทางอ้อมผ่านความพึงพอใจในงาน

เมธี ศรีวิริยะเลิศกุล (2542 : 102-104) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การกับความพึงพอใจในงานและผลการปฏิบัติงาน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษา คือ พนักงานขององค์กรธุรกิจเอกชนขนาดใหญ่แห่งหนึ่ง จำนวน 392 คน พบว่า พนักงานมีความพึงพอใจในด้านลักษณะงาน ด้านผู้บังคับบัญชา และด้านเพื่อนร่วมงานอยู่ในระดับสูง แต่มีความพึงพอใจในด้านรายได้และด้านโอกาส้าวหน้าอยู่ในระดับปานกลาง พนักงาน มีพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์กรทุกรูปแบบอยู่ในระดับสูง ยกเว้นพนักงานที่มีอายุงานน้อยกว่า 2 ปี มีพฤติกรรมการให้ความร่วมมือในระดับปานกลาง พฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์กรมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความพึงพอใจในงานและผลการปฏิบัติงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.001

กัศรนกุน พันธุ์สีดา (2543 : 101-104) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความยุติธรรมในองค์การกับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การ : ศึกษารณ์ พนักงานระดับปฏิบัติการในองค์การของรัฐแห่งหนึ่ง โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มแรก เป็นเป้าหมายหลัก ซึ่งเป็นพนักงานระดับปฏิบัติการ จำนวน 187 คน กลุ่มที่ 2 เป็นผู้บริหาร ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาของพนักงานกลุ่มแรก จำนวน 59 คน ผลการศึกษาพบว่า การรับรู้ความยุติธรรม ด้านผลตอบแทน ด้านกระบวนการในการกำหนดผลตอบแทน ด้านการมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันระหว่างผู้บังคับบัญชาและผู้ใต้บังคับบัญชา และด้านระบบ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

лавลย์ พร้อมสุข (2544 : 97-102) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง พฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การกับความพึงพอใจในงานและผลการปฏิบัติงานของ พนักงานกลุ่มบริษัทมนินแบ (ประเทศไทย) โดยศึกษาจากพนักงานระดับปฏิบัติการ จำนวน 394 คน พบว่า พฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความพึงพอใจในงาน และผลการปฏิบัติงาน พนักงานมีพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์กรอยู่ในระดับสูง และพบว่า ความพึงพอใจในงานด้านผู้บังคับบัญชาสามารถทำนายพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การได้ ร้อยละ 4.9 พฤติกรรมความมีน้ำใจเป็นนักกีฬาสามารถทำนายความพึงพอใจในงานได้ร้อยละ 2.7 พฤติกรรมความสุภาพอ่อนน้อมสามารถทำนายผลการปฏิบัติงานได้ร้อยละ 30.5 และเมื่อเพิ่ม พฤติกรรมการให้ความช่วยเหลือและพฤติกรรมความสำนึกรู้หน้าที่ ประสิทธิภาพในการทำนาย ผลการปฏิบัติงานจะเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 39.6 และ 42.0 ตามลำดับ

วัชรีย์ อุย়েরিয় (2546 : 91-98) ได้ศึกษาการศึกษาปัจจัยทางจิตลักษณะ ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การ กรณีศึกษาบุคลากร สาย ค. มหาวิทยาลัย รามคำแหง ที่มีตัวแปรทางจิตวิทยาและลักษณะส่วนบุคคลแตกต่างกัน ว่ามีพฤติกรรมการเป็นสมาชิก ที่ดีต่อองค์การแตกต่างกันหรือไม่ และศึกษาตัวแปรทางจิตลักษณะที่มีผลในการทำนายพฤติกรรม การเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การ ผลการศึกษาพบว่า ผู้ที่มีการรับรู้การสนับสนุนจากองค์กรในระดับสูง มีพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์กรสูงกว่าบุคลากรที่มีการรับรู้การสนับสนุนจากองค์กร ในระดับต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สำหรับตัวแปรส่วนบุคคล การรับรู้การสนับสนุน จากองค์การ ค่านิยมในการทำงาน สามารถทำนายพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การได้บางส่วน

กล่าวโดยสรุปจากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวกับพฤติกรรมการเป็นสมาชิก ที่ดีต่อองค์การ แสดงให้เห็นว่าตัวแปรความพึงพอใจในงาน ความผูกพันต่อองค์การ การรับรู้ ความยุติธรรมภายในองค์การ และการรับรู้การสนับสนุนจากองค์การ เป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ กับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การ สอดคล้องกับแนวคิดของออร์แกน และไรอัน (Organ and Ryan, 1995 : 775-802) ดังนั้นในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงได้กำหนดตัวแปร ที่ใช้ในการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การของพนักงานส่วนตำบล จังหวัดสงขลา ได้แก่ ความพึงพอใจในงาน ความผูกพันต่อองค์การ การรับรู้ความยุติธรรมภายใน องค์การ และการรับรู้การสนับสนุนจากองค์การ โดยผู้วิจัยได้ประยุกต์เอาแบบจำลองความสัมพันธ์ เชิงสาเหตุของพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การของฮันแนม (Hannam, 2004 : Online, ยังถึงใน ลักษณ์ อีรวณิชตระกูล, 2549 : 35) มาเป็นแบบจำลองตั้งต้นของการกำหนดกรอบ แนวคิดในการศึกษาครั้งนี้

2. แนวคิดเรื่องความพึงพอใจในงานและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 ความหมายของความพึงพอใจในงาน

จีเวล (Jewell, 1998 : 211) กล่าวว่า ความพึงพอใจในงานเป็นอารมณ์ หรือความรู้สึกของบุคคลที่ตอบสนองต่อบริบทของการทำงาน หรืออาจมองว่าความพึงพอใจในงาน เป็นทัศนคติ เป็นสิ่งที่มองไม่เห็น เป็นตัวแปรสำคัญในการกำหนดพฤติกรรมการทำงาน โดยผู้ที่มีความพึงพอใจในงานมากจะแสดงพฤติกรรมในการทำงานที่ดีกว่าผู้ที่มีความพึงพอใจในงานน้อยกว่า

เฟลด์แมน และ อาร์โนลด์ (Feldman and Arnold, 1985 : 192) ได้ให้ความหมายความพึงพอใจในงาน ว่าหมายถึงปริมาณความรู้สึกทางบวกทั้งหมดที่แต่ละบุคคลมีต่องานของเข้า

สมิธ เคนดอล และ ฮูลิน (Smith, Kendal and Hulin, 1969 : 37) กล่าวว่า ความพึงพอใจในงานเป็นความรู้สึก หรือการตอบสนองทางด้านอารมณ์ต่อแรงบันดาลใจ ของสถานการณ์

ลูเธนส์ (Luthans, 1997 : 15) กล่าวว่า ความพึงพอใจในงานเป็นผลรวมขององค์ประกอบต่าง ๆ ที่สนองความต้องการและเป็นศักยภาพที่เจริญขึ้น เป็นเจตคติซึ่งแฟรงก์

ล็อก (Locke, 1976 : 12) ให้ความหมายของความพึงพอใจในงานที่ได้รับการยอมรับในหมู่นักจิตวิทยาอุตสาหกรรม โดยกล่าวว่า ความพึงพอใจในงานเป็นภาวะทางอารมณ์ซึ่งเป็นผลมาจากการยอมรับในผลงานของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง หรือประสบการณ์ในงานของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง ซึ่งภาวะทางอารมณ์ที่ชื่นชอบหรือภาวะอารมณ์ทางบวกนี้จะช่วยส่งเสริมให้การทำงานของเขารุ่งเรืองได้ และค่านิยมนี้จะสอดคล้องกับความต้องการของเข้าด้วย

ธีระศักดิ์ กำบรรณรักษ์ (2529 : 1) กล่าวว่า ความพึงพอใจในงานเป็นทัศนคติที่บุคคลมีต่องาน ผู้บังคับบัญชา เพื่อนร่วมงาน และสภาพแวดล้อม ถ้ามีทัศนคติที่ดีเขาก็จะเป็นผู้ที่มีความพึงพอใจในงานสูงและมีผลการปฏิบัติงานที่ดี มีประสิทธิภาพ

สร้อยตรรกะ ติวนันท์ (2541 : 133) ให้ความหมายความพึงพอใจในงานว่าเป็นทัศนคติหรือความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบ โดยเฉพาะของผู้ปฏิบัติงานซึ่งเกี่ยวข้องกับงาน เป็นเรื่องของทัศนคติหรือเจตคติโดยตรง ซึ่งความพึงพอใจในงานถือเป็นส่วนหนึ่งของความพอใจในชีวิต เนื่องจากความพึงพอใจในงานมีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในชีวิตของแต่ละบุคคล

ปริยaphr วงศ์อนุตรโรจน์ (2532 : 126) กล่าวว่า ความพึงพอใจในงาน เป็นความรู้สึกรวมของบุคคลที่มีต่อการทำงานในทางบวก เป็นความสุขที่เกิดจากการปฏิบัติงาน และได้รับผลตอบแทนคือความพึงพอใจที่ทำให้บุคคลเกิดความรู้สึกกระตือรือร้น มีความมุ่งมั่น จะทำงาน มีขวัญและกำลังใจ สิ่งเหล่านี้จะมีผลต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการทำงาน รวมทั้งการส่งผลต่อความสำเร็จและเป็นไปตามเป้าหมายขององค์การ

จากความหมายของความพึงพอใจในงานดังกล่าว ผู้วิจัยได้สรุปความหมายของความพึงพอใจในงานในการวิจัยครั้งนี้ ว่าหมายถึงผลรวมของความรู้สึกหรือทัศนคติในทางบวกต่องานที่ทำอยู่ของพนักงานส่วนตำบล ซึ่งสืบเนื่องมาจากตัวแปรหรือองค์ประกอบต่าง ๆ

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจในงาน

ล็อค (Locke, 1976 : 28-33) กล่าวว่า การศึกษาเรื่องความพึงพอใจในงานนั้น มีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมากกว่า 3,000 เรื่อง ซึ่งจะเห็นได้ว่ามีการศึกษาไว้เป็นจำนวนมาก โดยการอธิบายหรือการศึกษาเรื่องความพึงพอใจในงานโดยทั่วไปมุ่งเน้นในเรื่องการวัดคุณลักษณะเชิงบุคคลและปัจจัยที่มีผลต่องานและต่องค์การ

ลูธันส์ (Luthans, 1992 : 32) ได้จำแนกการศึกษาความพึงพอใจในงานออกเป็นมิติที่สำคัญ 3 มิติ คือ

1. ความพึงพอใจในงานเป็นอารมณ์ที่ตอบสนองจากทัศนคติในการทำงาน
2. ความพึงพอใจในงานเป็นสิ่งที่ถูกคาดหวังไว้ในทางที่ดีและผลตอบแทนในทางที่ดี

3. ความพึงพอใจในงานเป็นสิ่งที่แสดงออกถึงความสัมพันธ์ในหลาย ๆ ด้านของทัศนคติ เช่น ลักษณะของงาน ค่าจ้างแรงงาน โอกาสเลื่อนตำแหน่ง เป็นต้น

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจในงาน พบว่า การศึกษาเกี่ยวกับความพึงพอใจในงานสามารถวิเคราะห์และทำความเข้าใจได้ในหลายแบบ มุ่งเน้น ดังนี้

1. ความพึงพอใจในงานในแง่มุมที่เป็นทัศนคติต่องาน (Job Satisfaction as Job Attitude) บรรคนะนี้เชื่อว่าความพึงพอใจในงานนั้นเป็นทัศนคติหรือความรู้สึกของพนักงานเกี่ยวกับงาน ความรู้สึกของพนักงานต่องานนับเป็นส่วนหนึ่งของทัศนคติต่องาน ซึ่งโรเซนเบิร์ก และรอฟแลนด์ (Rosenberg and Hovland, 1960 : 35-36, อ้างถึงใน พัฒนาวงศ์ พนูพันธ์, 2537 : 16-17) กล่าวว่า ทัศนคตินี้ประกอบด้วย 3 ส่วน คือ

1.1 ส่วนที่เป็นความรู้ความเข้าใจ (Cognitive Component) เป็นส่วนที่เกี่ยวข้องกับความรู้ ความนึกคิดในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เช่น ถ้าเป็นในเรื่องทัศนคติต่องาน ก็จะเป็นเรื่องความรู้ความเข้าใจของพนักงานต่องาน ซึ่งอาจจะเป็นเรื่องของเงินเดือน เพื่อนร่วมงาน หัวหน้างาน หรือขั้นตอนของงานที่ทำ เป็นต้น

1.2 ส่วนที่เกี่ยวกับอารมณ์หรือความรู้สึก (Affective Component) เป็นส่วนที่เกี่ยวกับอารมณ์หรือความรู้สึกที่มีต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่เขาได้มีความรู้หรือความเข้าใจอยู่ก่อนหรือเป็นความรู้ความเข้าใจเท่าที่เขาจะรู้ เช่น ความรู้สึกของคนที่มีต่องานหรือต่อสิ่งที่เกี่ยวข้องกับงาน เช่น อารมณ์หรือความรู้สึกไม่ชอบหัวหน้างาน หรือความพึงพอใจต่องเงินเดือนที่ได้รับ เป็นต้น

1.3 ส่วนที่เกี่ยวกับการกระทำหรือพฤติกรรม (Behavioral Component) เป็นส่วนที่มีผลต่อการกำหนดพฤติกรรม

2. ความพึงพอใจในงานในแง่มุมที่เป็นการจูงใจ (Job Satisfaction as Motivation) ที่รศนน์นี้เชื่อว่าการมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องการจูงใจช่วยให้เข้าใจความรู้สึกของผู้ที่ปฏิบัติงาน ทั้งนี้เพราะการที่คน ๆ หนึ่งเข้ามาทำงานนั้นเนื่องมาจากมีบางสิ่งบางอย่างที่สามารถตอบสนองความต้องการของเขาระและเมื่อได้รับสิ่งที่เข้าต้องการมากเท่าใด เขาก็จะยิ่งมีความพึงพอใจในงานมากขึ้นเท่านั้น (กรรณิกา ปาป่อง, 2548 : 19-20)

นอกจากนี้ อรุณ ละมูลจิตต์ (2546 : 5-6) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความรู้และความพึงพอใจในงานของพนักงานส่วนตำบล โดยแบ่งองค์ประกอบหรือมิติที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจในงานตามกรอบแนวคิดทฤษฎีสองปัจจัย (Two-Factor Theory) ของเฟรดเดอริก เฮอร์ซเบอร์ก (Frederick Herzberg) โดยได้อธิบายการจูงใจและความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงานส่วนตำบล ออกเป็น 6 ด้าน ดังนี้

1. ผลตอบแทนและสวัสดิการ หมายถึงเงินเดือน ค่าจ้าง เปี้ยเลี้ยง ค่ารักษาพยาบาล ค่าเล่าเรียนบุตร สวัสดิการ รายได้ที่เพียงพอ ที่พักที่เหมาะสม พื้นที่นันทนาการและสิ่งอำนวยความสะดวกที่สนับสนุนในการทำงานอย่างเหมาะสมและเพียงพอ

2. สภาพแวดล้อมในการทำงาน หมายถึงสภาพแวดล้อมและองค์ประกอบต่าง ๆ ที่เป็นสิ่งอำนวยความสะดวกให้เกิดความคล่องตัวในการปฏิบัติงาน ได้แก่ สถานที่ทำงาน ยานพาหนะ วิทยุสื่อสาร อุปกรณ์ที่ใช้ในการปฏิบัติงาน และอื่น ๆ ที่เป็นสิ่งอำนวยความสะดวกต่อการปฏิบัติงาน

3. ความมั่นคงในการปฏิบัติงาน หมายถึงความเชื่อมั่นและศรัทธาในอาชีพ ตลอดจนความมั่นใจและความมั่นคงในงานที่ปฏิบัติ มีหลักประกันว่าการทำงานจะได้รับความคุ้มครอง ป้องกันมิให้ถูกกลั่นแกล้งหรือถูกออกโดยปราศจากความผิด และป้องกันมิให้ถูกทำร้ายจากการปฏิบัติหน้าที่

4. การปกرونบังคับบัญชา หมายถึงการควบคุม ตรวจสอบ ติดตามงาน ความล้มเหลว ระหว่างผู้บังคับบัญชาและผู้ใต้บังคับบัญชา การเอาใจใส่ให้คำปรึกษาในการแก้ปัญหา เปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็น ให้กำลังใจ การยอมรับนับถือ การให้ความยุติธรรมแก่ผู้ใต้บังคับบัญชา

5. ความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน หมายถึงการอยู่ร่วมกัน ทำงานร่วมกัน การปรึกษาหารือ เห็นอกเห็นใจกัน การช่วยเหลือกันทั้งในเรื่องงานและเรื่องส่วนตัว ความสามัคคี การพบปะสังสรรค์ การยอมรับนับถือซึ่งกันและกัน

6. ศักดิ์ศรีของงานที่ทำ หมายถึงความรู้สึกภาคภูมิใจในงานที่ทำ เกียรติยศ ชื่อเสียง โดยพิจารณาจากการยอมรับในลังคม

กล่าวโดยสรุปจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับแนวคิดความพึงพอใจในงานดังกล่าว การศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้จำแนกองค์ประกอบของความพึงพอใจในงานออกเป็น 6 ด้าน คือ ด้านผลตอบแทนและสวัสดิการ ด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน ด้านความมั่นคงในการปฏิบัติงาน ด้านการปกرونบังคับบัญชา ด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน และด้านศักดิ์ศรี

ของงานที่ทำ ตามแนวคิดของอรุณ ละมูลจิตต์ (2546 : 5-6) ซึ่งใช้ในการศึกษาเกี่ยวกับความพึงพอใจในงานของพนักงานส่วนตำบลมาก่อน จึงเป็นแนวคิดที่จำแนกองค์ประกอบของความพึงพอใจในงานครอบคลุมตามบทบาทหน้าที่ของพนักงานส่วนตำบล สอดคล้องกับบริบทของกลุ่มตัวอย่างที่ผู้วิจัยต้องการศึกษา

2.3 การวัดความพึงพอใจในงาน

เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินความพึงพอใจในงานมีหลายลักษณะด้วยกัน เป็นเครื่องมือวัดมาตรฐานที่ผ่านการสร้างและพัฒนามากจากกลุ่มปกติที่นิยมใช้ เช่น ดัชนีลักษณะงาน (Job Description Index-JDI) แบบสำรวจการวิเคราะห์งาน (Job Diagnostic Survey-JDS) แบบวัดความพึงพอใจในงานของมหาวิทยาลัยมินเนโซตา (Minnesota Satisfaction Questionnaire -MSQN) เป็นต้น รายละเอียดของเครื่องมือวัดที่ใช้ในการศึกษาความพึงพอใจในงาน มีดังนี้ (อัชรียา ร่วมวงศ์, 2546 : 22-25)

2.3.1 แบบสอบถามคำบรรยายลักษณะงาน (Job Description Index-JDI) สมิธ และคณะ (Smith et al., 1969) เป็นผู้คิดค้นและออกแบบขึ้น ลักษณะของเครื่องมือวัดเป็นแบบสอบถามที่มีเนื้อหาครอบคลุมด้านต่าง ๆ ได้แก่ ความพึงพอใจในงาน ผู้บังคับบัญชา การจ่ายเงิน การเลื่อนตำแหน่ง และเพื่อนร่วมงาน ปรัชญาพื้นฐานของเครื่องมือวัดนี้ขึ้นอยู่กับความเชื่อของพนักงานที่จะอธิบายถึงสิ่งต่าง ๆ ในข้างต้น หากเกิดความพึงพอใจเป็นส่วนใหญ่ก็แสดงว่าพนักงาน มีความพึงพอใจในงาน แบบสอบถามคำบรรยายลักษณะงานนี้ แต่ละด้านประกอบด้วยข้อคำถาม 9 ถึง 18 ข้อ และสามารถนำไปใช้วัดความพึงพอใจในงานได้ในองค์กรหลายประเภท ที่มีพนักงาน ทุกระดับการศึกษาและทุกระดับรายได้ โดยใช้เวลาดำเนินการประมาณ 15 นาที ซึ่งวิธีการวัดโดยใช้เครื่องมือวัดแบบนี้มีประโยชน์หลายอย่าง ได้แก่ 1) มีความง่ายพอที่พนักงานจะทำความเข้าใจ และดำเนินการทดสอบเองได้ 2) มีความล้มเหลวอย่างชัดเจนต่องาน และ 3) มีการนำไปใช้อย่างกว้างขวางจนสามารถนำผลมาเปรียบเทียบกันได้

ต่อมาสมิธ และคณะ (Smith et al., 1985) ได้ปรับปรุงแบบสอบถาม คำบรรยายลักษณะงาน (Job Description Index-JDI) ขึ้นใหม่ โดยแยกองค์ประกอบของการวัดความพึงพอใจในงานออกเป็น 5 ด้าน คือ ด้านลักษณะงาน ด้านรายได้ ด้านโอกาสก้าวหน้า ด้านผู้บังคับบัญชา และด้านเพื่อนร่วมงาน เครื่องมือวัดจะประกอบไปด้วยคำคุณศัพท์หรือข้อความ ที่อธิบายลักษณะงานในแต่ละด้าน โดยที่ด้านลักษณะงาน ด้านผู้บังคับบัญชา และด้านเพื่อนร่วมงาน มีข้อคำถามด้านละ 18 ข้อ ส่วนด้านรายได้และด้านโอกาสก้าวหน้า มีข้อคำถามด้านละ 9 ข้อ รวมเป็น 72 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นความสอดคล้องภายในชนิดสัมประสิทธิ์แอลฟาร์ของเครื่องมือวัดอยู่ระหว่าง 0.80 ถึง 0.88

2.3.2 แบบสำรวจการวิเคราะห์งาน (Job Diagnostic Survey-JDS) เป็นเครื่องมือวัดที่พัฒนาขึ้นโดยแฮกแมน และโอลด์แฮม (Hackman and Oldham, 1975) ใช้ประเมินความพึงพอใจ 4 ด้าน คือ ความก้าวหน้า ค่าตอบแทน เพื่อนร่วมงาน และการนิเทศงาน เครื่องมือวัดมีลักษณะเป็นมาตราดัชน้ำค่า ซึ่งเครื่องมือวัดนี้ได้ถูกนำมาใช้ในหลายกลุ่มตัวอย่าง เช่น เจ้าหน้าที่โรงพยาบาล ลูกจ้างในการให้บริการด้านสุขภาพชั่วคราว พบร่วม มีค่าความเชื่อมั่น ความสอดคล้องภายในชนิดสัมประสิทธิ์แอลฟารายด้านอยู่ระหว่าง 0.76 ถึง 0.91

2.3.3 แบบวัดความพึงพอใจของมหาวิทยาลัยมินเนโซตา (Minnesota Satisfaction Questionnaire-MSQN) เป็นเครื่องมือวัดที่พัฒนาขึ้นโดยไวส์ และคณะ (Weiss et al., 1967) ใช้สำหรับประเมินความพึงพอใจใน 2 ด้าน คือ ความพึงพอใจภายในลักษณะงานและความพึงพอใจภายนอกงาน เครื่องมือวัดฉบับนี้ได้ถูกนำมาใช้อย่างแพร่หลาย เช่น บุคลากรในสถาบันสุขภาพจิตและเจ้าหน้าที่ตำรวจ โดยมีค่าความเชื่อมั่นความสอดคล้องภายในชนิดสัมประสิทธิ์แอลฟารายด้าน เท่ากับ 0.70, 0.83 และ 0.71, 0.70 ตามลำดับ

นอกจากเครื่องมือวัดความพึงพอใจในงานดังกล่าว ยังมีเครื่องมือวัดความพึงพอใจในงานที่ออกแบบขึ้นในบริบทเฉพาะสำหรับการศึกษานั้น ๆ โดยยึดตามแนวทางทฤษฎีที่ทำการศึกษา สำหรับการศึกษาความพึงพอใจในงานในบริบทของพนักงานส่วนตำบลนั้น อร瓦รุณ ละมูลจิตต์ (2546 : 98-100) ได้สร้างเครื่องมือวัดความพึงพอใจในงานของพนักงานส่วนตำบล ขึ้น จำนวน 35 ข้อ แบ่งเป็นด้านผลตอบแทนและสวัสดิการ จำนวน 5 ข้อ ด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน จำนวน 6 ข้อ ด้านความมั่นคงในการปฏิบัติงาน จำนวน 5 ข้อ และด้านศักดิ์ศรีของงานที่ทำ จำนวน 6 ข้อ โดยเครื่องมือวัดมีลักษณะเป็นแบบมาตราดัชน้ำค่า 5 ระดับ ตั้งแต่พึงพอใจมากที่สุด (ให้ 5 คะแนน) ถึงพึงพอใจน้อยที่สุด (ให้ 1 คะแนน) กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาเป็นพนักงานส่วนตำบลที่ปฏิบัติงานในองค์กรบริหารส่วนตำบล ในเขตพื้นที่จังหวัดสุพรรณบุรี วิเคราะห์ความเชื่อมั่นของแบบวัดโดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาร์ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.9379

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับการวัดความพึงพอใจในงาน สรุปได้ว่าเครื่องมือวัดความพึงพอใจในงานของอร瓦รุณ ละมูลจิตต์ (2546 : 98-100) เป็นเครื่องมือวัดที่มีแนวคิดเกี่ยวข้องกับการวัดความพึงพอใจในงานของพนักงานส่วนตำบล จึงเป็นเครื่องมือวัดที่สอดคล้องกับบริบทการทำงานของกลุ่มตัวอย่างที่ผู้วิจัยต้องการศึกษา ดังนั้นในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงได้นำเครื่องมือวัดดังกล่าวมาดัดแปลงเพื่อใช้ในการวัดความพึงพอใจในงานของพนักงานส่วนตำบล จังหวัดสงขลา โดยจำแนกเป็น 6 ด้าน คือ ด้านผลตอบแทนและสวัสดิการ ด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน ด้านความมั่นคงในการปฏิบัติงาน ด้านการปกคล้องบังคับบัญชา ด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน และด้านศักดิ์ศรีของงานที่ทำ

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจในงาน

อันนัม (Hannam, 2004 : Online, อ้างถึงใน สภាយ อีร่วณิชตระกูล, 2549 : 35) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การของครูทัศนคติในงาน ความเครียด และคุณภาพชีวิตของนักเรียนในโรงเรียน พบว่า พฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การสำหรับครูนั้น จะรวมถึงการสอนและการทำให้บทเรียนสนุก น่าสนใจ เป็นผู้จัดการในการทำหลักสูตรหรือกิจกรรมสำหรับนักเรียนและใช้เวลาส่วนตัวในการพูดคุยให้คำปรึกษานักเรียน โดยแบบจำลองความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การสำหรับครูของอันนัม แสดงให้เห็นว่าความผูกพันต่อองค์การและความพึงพอใจในงาน ส่งผลทางตรงต่อพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การ

สมิธ ออร์แกน และเนียร์ (Smith, Organ and Near, 1983 : 653-663) ได้ศึกษาพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การ ทดสอบกับพนักงานธนาคารขนาดใหญ่ 2 แห่ง จำนวน 220 คน โดยแบ่งพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การเป็น 2 ลักษณะ คือ พฤติกรรมการให้ความช่วยเหลือ (Altruism) และพฤติกรรมการยินยอมปฏิบัติตาม (Compliance) พบว่า

1. พฤติกรรมการให้ความช่วยเหลือสัมพันธ์กับความพึงพอใจในงาน เท่ากับ 0.31
2. พฤติกรรมการยินยอมปฏิบัติตามสัมพันธ์กับความพึงพอใจในงาน เท่ากับ 0.21

เบทเมน และออร์แกน (Bateman and Organ, 1983 : 587-595) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจในงานกับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การในมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง โดยให้หัวหน้างานทำการประเมินพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การของพนักงานในความดูแลของตน โดยสร้างเครื่องมือวัดพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การจำนวน 30 ข้อ และให้หัวหน้างานประเมินพนักงานโดยใช้แบบวัดดัชนีบรรณนาางาน (Job Descriptive Index-JDI) ในการวัดความพึงพอใจในงาน ผลการศึกษาพบว่า ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างภาพรวมความพึงพอใจในงานกับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การ เท่ากับ 0.41

カラમบัยยา (Karambayya, 1989 : 145-151) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจและพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การในกลุ่มงาน 18 กลุ่ม โดยศึกษาจากพนักงานในส่วนสำนักงาน (White-Collar) และพนักงานมืออาชีพ (Professional) จากองค์การจำนวน 12 แห่ง พบว่า พนักงานที่ถูกประเมินว่ามีระดับของความพึงพอใจในงานสูงจะมีการแสดงระดับของพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การสูงกว่าพนักงานที่ถูกประเมินว่ามีระดับของความพึงพอใจที่ต่ำกว่า

จาซอฟกี (Jasovsky, 2001 : 157-162) ได้ศึกษาอิทธิพลของลักษณะอาชีพ ที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การ ความพึงพอใจในงาน และความผูกพัน ต่อองค์การของพนักงานในโรงพยาบาล ซึ่งมีกลุ่มตัวอย่างจำนวน 247 คน จาก 6 โรงพยาบาล พบว่า พนักงานในโรงพยาบาลมีความพึงพอใจในงาน ความผูกพันต่อองค์การ และพฤติกรรม การเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การอยู่ในระดับสูง ความพึงพอใจในงานมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรม การเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การ และความผูกพันต่อองค์การมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรม การเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การ

สภायุ อีร่วณิชตระกูล (2549 : 158-178) ได้ศึกษาเรื่องแบบจำลอง ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การของอาจารย์คณะศึกษาศาสตร์ ในมหาวิทยาลัยของรัฐ ผลการศึกษาพบว่า ตัวแปรทั้งหมดในแบบจำลองทางเลือกที่พัฒนาขึ้นมา นั้น สามารถอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การได้ร้อยละ 79 โดยตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรงต่อพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ ความพึงพอใจในงานและความผูกพันต่อองค์การ ส่วนตัวแปรที่มีอิทธิพลทางอ้อมต่อพฤติกรรม การเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ 1) ความพึงพอใจในงาน ซึ่งมีอิทธิพล ทางอ้อมผ่านความผูกพันต่อองค์การ 2) บรรยาการองค์การ และ 3) ภาวะผู้นำเปลี่ยนสภาพ ซึ่งมี อิทธิพลทางอ้อมผ่านความพึงพอใจในงาน

วิริณี ธรรมนารถสกุล (2544 : 56-70) ได้ศึกษาอิทธิพลของพฤติกรรม การเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การต่อผลการปฏิบัติงานของพยาบาลวิชาชีพ : ศึกษาอิทธิพลทางตรง อิทธิพลคั่นกลาง และอิทธิพลสอดแทรก พบว่า พฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การมีอิทธิพล ทางอ้อมต่อผลการปฏิบัติงานของพยาบาลโดยผ่านพฤติกรรมตามบทบาท และพบว่าความพึงพอใจ ในการทำงาน ความผูกพันต่อองค์การ และความยุติธรรมในองค์การ มีอิทธิพลทางตรงต่อพฤติกรรม การเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การ นอกจากนี้ยังพบว่าความพึงพอใจในงาน ความผูกพันต่อองค์การ และพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การ ร่วมกันสามารถอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรม ตามบทบาท ได้ถึงร้อยละ 57

ลาวัลย์ พร้อมสุข (2544 : 97-102) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง พฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การกับความพึงพอใจในงานและผลการปฏิบัติงานของ พนักงานกลุ่มบริษัทมินิແບ (ประเทศไทย) โดยศึกษาในกลุ่มตัวอย่างที่เป็นพนักงานระดับ ปฏิบัติการ จำนวน 394 คน พบว่า พฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การมีความสัมพันธ์ ทางบวกกับความพึงพอใจในงานและผลการปฏิบัติงาน และพบว่า ความพึงพอใจในงานด้าน

ผู้บังคับบัญชาสามารถทำนายพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่องค์การได้ร้อยละ 4.9 ในขณะที่ พฤติกรรมความมีน้ำใจเป็นนักพยาบาลสามารถทำนายความพึงพอใจในงานได้ร้อยละ 2.7

เมธี ศรีวิริยะเลิศกุล (2542 : 102-104) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง พฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การกับความพึงพอใจในงานและผลการปฏิบัติงานของพนักงาน องค์การธุรกิจขนาดใหญ่แห่งหนึ่ง กลุ่มตัวอย่างเป็นพนักงานองค์การธุรกิจเอกชนขนาดใหญ่แห่งหนึ่ง จำนวน 392 คน พบว่า พนักงานมีความพึงพอใจในงานด้านลักษณะงาน ด้านผู้บังคับบัญชา และ ด้านเพื่อนร่วมงานอยู่ในระดับสูง แต่มีความพึงพอใจในงานด้านรายได้และด้านโอกาสก้าวหน้า อยู่ในระดับปานกลาง พนักงานมีพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่องค์กรทุกรูปแบบอยู่ในระดับสูง ยกเว้นพนักงานที่มีอายุงานน้อยกว่า 2 ปี มีพฤติกรรมการให้ความร่วมมืออยู่ในระดับปานกลาง นอกจากนี้ยังพบว่า พฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่องค์การและความพึงพอใจในงานมีความสัมพันธ์ ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.001 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์เท่ากับ 0.2016

กล่าวโดยสรุปการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจในงานข้างต้น แสดงให้เห็นว่าความพึงพอใจในงานมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่องค์การ โดยงานวิจัยส่วนใหญ่ พบว่า พนักงานที่ถูกประเมินว่ามีความพึงพอใจในงานสูง จะแสดงพฤติกรรม การเป็นสมาชิกที่ดีต่องค์การสูงกว่าพนักงานที่ถูกประเมินว่ามีความพึงพอใจในงานในระดับที่ ต่ำกว่า เนื่องจากหากพนักงานเกิดความพึงพอใจในงานแล้วก็จะมีความสุขกับการทำงาน นำไปสู่ การตัดสินใจที่จะทุ่มเทในการทำงานและแสดงพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่องค์การเพื่อ ตอบแทนให้กับองค์การ ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงได้นำเอาตัวแปรความพึงพอใจในงานกำหนดไว้ใน กรอบแนวคิดในการวิจัย โดยกำหนดให้เป็นตัวแปรที่ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมการเป็นสมาชิก ที่ดีต่องค์การของพนักงานส่วนตำบล จังหวัดสงขลา

3. แนวคิดเรื่องความผูกพันต่องค์การและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.1 ความหมายของความผูกพันต่องค์การ

คำว่า “ความผูกพันต่องค์การ” ได้มีผู้ให้ความหมายไว้อย่างกว้างขวาง ดังนี้

ฮอลล์ และคณะ (Hall et al., 1970 : 176) กล่าวว่า ความผูกพันต่องค์การ เป็นกระบวนการไปสู่เป้าหมายขององค์การและบุคคลให้เป็นไปตามเป้าหมายขององค์การ และบุคคลจะมีบุคลิกภาพที่สมมูลและพัฒนาไปทิศทางเดียวกับองค์การ

เบกเกอร์ (Becker, 1960 : 35) กล่าวว่า ความผูกพันต่องค์การเป็น สภาวะของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการทำงานหรือพฤติกรรมบางอย่าง โดยบุคคลจะเปรียบเทียบ

ระหว่างสิ่งที่ได้ลงทุนลงแรงไปให้กับองค์การกับผลตอบแทนที่เข้าได้รับจากองค์การ ซึ่งระดับของความผูกพันต่อองค์การนี้จะขึ้นอยู่กับความรู้สึกที่เข้าคิดว่าเขาได้ลงทุนลงแรงไปมากน้อยเพียงใด
พอร์ทเตอร์ (Porter, 1974 : 603-607) กล่าวว่า ความผูกพันต่อองค์การมี 3 ลักษณะ คือ

1. ความประณยาอย่างแรงกล้าที่จะคงความเป็นสมาชิกขององค์การ
2. ความตั้งใจและพร้อมที่จะใช้ความพยายามที่มีอยู่เพื่ององค์การ
3. ศรัทธาและยอมรับในคุณค่าและเป้าหมายขององค์การ

บูชานัน II (Buchanan II, 1974 : 533) ได้ให้ความหมายว่าความผูกพันต่อองค์การ คือความรู้สึกเป็นพวากเดียวกัน เป็นความภูมิใจ การยอมรับ และยึดมั่นในจุดมุ่งหมาย และอุดมการณ์ขององค์การ เป็นผลให้บุคคลมีความเต็มใจที่จะทำงานเพื่อความก้าวหน้าและประโยชน์ขององค์การ มีความประณยาที่จะเป็นสมาชิกขององค์การตลอดไป

เมอดี้ สเตียร์ และพอตเตอร์ (Mowday, Steers and Porter, 1982 : 224) กล่าวว่า ความผูกพันต่อองค์การเป็นความรู้สึกที่มีความสัมพันธ์อย่างแน่นแฟ้นของบุคคลกับองค์การ รู้สึกเป็นส่วนหนึ่งขององค์การหรือมีความจงรักภักดีต่อองค์การ

กรณี กีรติบุตร (2529 : 97) กล่าวว่า ความผูกพันต่อองค์การสามารถแยกได้เป็น 2 ด้าน คือความผูกพันเป็นทางการ (Formal Attachment) ต่อองค์การ ซึ่งแสดงออกได้โดยการไปปรากฏตัวทำงานตามเวลาที่กำหนด และความผูกพันทางจิตใจและความรู้สึก (Commitment) ซึ่งหมายถึงพนักงานมีความผูกพันหรือสนใจอย่างจริงจังต่อเป้าหมาย ค่านิยม และวัตถุประสงค์ของนายจ้าง โดยมีทัศนคติที่ดีต่อนายจ้างและเต็มใจที่จะทุ่มเทพลังในการทำงานเพื่ององค์การจะได้บรรลุถึงเป้าหมายได้สัดดาวกัน

ปริยaphr วงศ์อนุตตโรจน์ (2542 : 99) ได้ให้ความหมายความผูกพันต่อองค์การ ว่าหมายถึงความเป็นส่วนหนึ่งขององค์การและมีความต้องการที่จะให้องค์การบรรลุเป้าหมาย รวมถึงความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในองค์การ ความเชื่อใจกัน ความมีมนุษย์สัมพันธ์ต่อกัน ทำให้การปฏิบัติงานเป็นไปตามเป้าหมาย งานลุล่วงไปด้วยดี เพราะสมาชิกร่วมมือกันทำงาน มีความสนิทสนมกลมเกลียวกัน

จากความหมายของความผูกพันต่อองค์การในข้างต้น ผู้วิจัยได้สรุปความหมายของความผูกพันต่อองค์การในการศึกษาครั้งนี้ ว่าหมายถึงการแสดงตนอย่างภาคภูมิใจในองค์การของพนักงานส่วนตัวบล ด้วยความรู้สึกที่ดีและแสดงพฤติกรรมต่อองค์การในแง่ของ การยอมรับเป้าหมาย ค่านิยมขององค์การ มีความศรัทธา และเต็มใจที่จะใช้ความพยายามที่มีอยู่ทำงานเพื่อให้บรรลุเป้าหมายขององค์การ ตลอดจนมีความประณยาที่แน่นแฟ้นที่จะดำเนินไว้ซึ่ง การเป็นสมาชิกขององค์การ

3.2 แนวคิดเกี่ยวกับความผูกพันต่อองค์การ

นักวิชาการที่สนใจศึกษาเกี่ยวกับความผูกพันต่อองค์การ ได้แบ่งแนวคิดของความผูกพันต่อองค์การออกเป็น 2 ด้าน คือ

1. แนวคิดทางด้านพฤติกรรม (Behavioral Commitment) แนวคิดนี้มองความผูกพันต่อองค์การในด้านความสำเร็จของพฤติกรรม กล่าวคือเมื่อพนักงานมีความผูกพันต่อองค์การจะมีพฤติกรรมการแสดงออกที่ต่อเนื่อง ความคงเส้นคงวาในการปฏิบัติงาน ความต่อเนื่องในการทำงาน ไม่คิดที่จะโยกย้ายหรือเปลี่ยนแปลงที่ทำงาน ซึ่งการที่พนักงานมีความผูกพันต่อองค์การและไม่คิดจะไปจากองค์การ เนื่องจากเข้าได้พิจารณาอย่างถี่ถ้วนถึงผลได้ผลเสียที่จะเกิดขึ้น หากเขาจะทิ้งความเป็นสมาชิกภาพหรือจากองค์กรไป โดยผลเสียดังกล่าวอาจเป็นประโยชน์ที่จะต้องสูญเสียไป (Leddy and Macpepper, 1998 : 358, อ้างถึงใน สภាសุ ธีระวนิชตระกูล, 2549 : 48-49) แนวคิดนี้มองความผูกพันต่อองค์การว่าเป็นผลมาจากการเปรียบเทียบซึ่งใจว่าถ้าเขากลางองค์การไปเขาจะต้องสูญเสียอะไรบ้าง ซึ่งการที่คนคนหนึ่งเข้าเป็นสมาชิกหน่วยงานหรือองค์การในช่วงเวลาหนึ่งเท่ากับเข้าได้ลงทุนเวลา กำลังกาย กำลังใจ สติปัญญาให้กับองค์การและต้องสูญเสียโอกาสบางอย่างไป เช่น โอกาสที่จะไปทำงานหรือเป็นสมาชิกในองค์กรหรือหน่วยงานอื่น และบุคคลยอมหวังผลประโยชน์ในระยะยาวที่จะได้รับผลตอบแทนจากองค์การ เช่น บำเหน็จบำนาญ นอกจากนี้อีกค่าตอบแทนรายเดือน นอกจากนี้เขายังผูกติดอยู่กับชื่อเลียงสำหรับความมั่นคงในการทำงานอยู่ในงานปัจจุบัน ถ้าเขาลาออกจากองค์การไปก่อนกำหนดที่จะได้รับบำเหน็จบำนาญหรือผลตอบแทนอื่น ๆ ซึ่งจะต้องมีกำหนดเวลาที่จะได้รับก็เท่ากับว่าการลงทุนทั้งทางกาย จิตใจ และสติปัญญาได้ประโยชน์ตอบแทนไม่คุ้มค่า ดังนั้นการที่คนคนหนึ่งเข้าทำงานหรือเป็นสมาชิกขององค์กรนานเท่าไร เขา ก็จะทุ่มเทการลงทุนในองค์การมากขึ้น ความผูกพันต่อองค์การก็จะเพิ่มขึ้นตามระยะเวลา และการตัดสินใจออกจากองค์การไปก็จะเป็นสิ่งที่ยากลำบาก เพราะหมายถึงผลประโยชน์ที่จะสูญเสียมาก

2. แนวคิดทางด้านเจตคติ (Attitudinal Commitment) โดยผู้ที่สนับสนุนแนวคิดนี้ ได้แก่ สเตียร์ และพอตเตอร์ (Steers and Porter, 1983 : 152) ซึ่งมองความผูกพันต่อองค์การว่าเป็นความรู้สึกหนักแน่นที่บุคคลแสดงความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกับองค์การและมองว่าความผูกพันต่อองค์การเป็นผลของ 3 องค์ประกอบ คือ

2.1 ความเชื่อย่างแรงกล้าและยอมรับเป้าหมายและค่านิยมขององค์การ

2.2 ความเต็มใจที่จะทุ่มเทความพยายามเพื่อบรรลุเป้าหมายขององค์การ

2.3 ความต้องการที่จะรักษาความเป็นสมาชิกในองค์การไว้

นอกจากแนวคิดดังกล่าว เม耶อร์ และอเลน (Meyer and Allen, 1991 : 89) ได้สรุปแนวคิดของความผูกพันต่อองค์การไว้เป็น 3 ด้าน คือความผูกพันด้านจิตใจ ความผูกพันด้านการคงอยู่กับองค์การ และความผูกพันด้านบรรทัดฐาน ดังนี้

1. ความผูกพันด้านจิตใจ (Affective Commitment) สัมพันธ์กับแนวคิด Goal-Congruence Approach คือเป้าหมายของปัจเจกบุคคลและเป้าหมายขององค์การสอดคล้องกัน หมายถึงความแรงกล้าของความปรารถนาของบุคคลที่จะทำงานอย่างต่อเนื่องสำหรับองค์การ เพราะว่าเข้าเห็นด้วยและต้องการจะทำเช่นนั้น เป็นการผูกมัดทางด้านอารมณ์ในการเป็นส่วนหนึ่ง และเกี่ยวข้องกับองค์การ โดยตัวแปรพื้นฐานที่ส่งผลต่อความผูกพันด้านจิตใจคือคุณลักษณะล้วนบุคคล คุณลักษณะของงาน ประสบการณ์ในการทำงาน คุณลักษณะขององค์การ

2. ความผูกพันด้านการคงอยู่กับองค์การ (Continuance Commitment) หมายถึงการที่บุคคลมีแนวโน้มที่จะทำงานในองค์การอย่างต่อเนื่อง เพราะเขาจะพิจารณาถึงต้นทุนที่ได้ลงทุนไปขะณะที่เป็นสมาชิกขององค์การและจะต้องสูญเสียจากองค์การไป โดยปัจจัยพื้นฐานที่ส่งผลต่อความผูกพันด้านการคงอยู่กับองค์การคือจำนวนหรือขนาดของสิ่งที่ลงทุนไปกับองค์การ ได้แก่ อายุ ระยะเวลาการเป็นสมาชิกขององค์การ เงินบำนาญ สถานภาพของตำแหน่ง ปัจจัยต่อมา คือการรับรู้การประคจากการเลือก หากรับรู้ว่าตนไม่มีทางเลือกในการทำงานที่องค์การใหม่หรือเห็นว่าองค์การให้ผลตอบแทนทางเศรษฐกิจแก่ตนเหมาะสมและอยู่ในเกณฑ์ที่คุ้มค่าแล้ว จะส่งผลให้ความผูกพันด้านการคงอยู่กับองค์การมีเพิ่มขึ้น ในทางตรงกันข้ามหากรับรู้ว่าตนมีทางเลือกอื่น หรือเห็นว่าองค์การให้ผลประโยชน์ตอบแทนทางเศรษฐกิจแก่ตนไม่เหมาะสมและไม่อยู่ในเกณฑ์ที่คุ้มค่าแล้ว ก็จะส่งผลให้ความผูกพันด้านการคงอยู่กับองค์การลดลงไป

3. ความผูกพันด้านบรรทัดฐาน (Normative Commitment) หมายถึงแนวคิดเกี่ยวกับความถูกต้องหรือบรรทัดฐานของสังคม โดยมองความผูกพันต่อองค์การว่าเป็นความจริงกับดีและตั้งใจที่จะอุทิศตนให้กับองค์การซึ่งเป็นผลมาจากการบรรทัดฐานขององค์การ และสังคม คือบุคคลรู้สึกว่าเมื่อเข้าเป็นสมาชิกขององค์การก็จะต้องมีความผูกพันต่อองค์การ เพราะคือความถูกต้องและความเหมาะสม ความผูกพันต่อองค์การนั้นเป็นหน้าที่หรือพันธะผูกพันที่สมาชิกจะต้องมีสำหรับการปฏิบัติหน้าที่ในองค์การ โดยตัวแปรที่ส่งผลต่อความผูกพันต่อองค์การด้านบรรทัดฐาน ได้แก่ ประสบการณ์ทางสังคมที่ผ่านมาของบุคคลนั้นและครอบครัว ความผูกพันกับผู้ร่วมงานอื่นๆ ความรู้สึกว่าองค์การพึงพาได้ และความชัดเจลาทางสังคมในองค์การ

กล่าวโดยสรุปจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับแนวคิดความผูกพันต่อองค์การในข้างต้น การศึกษารั้งนี้ผู้วิจัยเลือกใช้แนวคิดของเมเยอร์ และอเลน (Meyer and Allen, 1991 : 89) เป็นแนวทางในการศึกษาความผูกพันต่อองค์การของพนักงานล้วนアルバล จังหวัดสงขลา เนื่องจากแนวคิดดังกล่าวได้จำแนกองค์ประกอบของความผูกพันต่อองค์การไว้ครบถ้วนด้านพฤติกรรมและด้านเจตคติของบุคคลซึ่งให้ความครอบคลุมมากกว่า นอกจากนี้แนวคิดของเมเยอร์ และอเลน ยังได้รับความนิยมและอ้างถึงเพื่อนำไปใช้ในการกำหนดกรอบแนวคิดในงานวิจัย

ด้านพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การในบริบทของสังคมไทยเป็นจำนวนมาก เช่น งานวิจัย ของรัมน เดชเมราเวพงศ์ (2544) งานวิจัยของณัฐยา ไพรสงบ (2546) และงานวิจัยของ สภायุ ธีระวนิชตระกูล (2549) เป็นต้น ดังนั้นผู้วิจัยจึงเลือกแนวคิดความผูกพันต่อองค์การ ของเมเยอร์ และอเลน มาเป็นกรอบแนวคิดที่ใช้ในการศึกษาความผูกพันต่อองค์การของพนักงาน ส่วนตำบล จังหวัดสงขลา

3.3 การวัดความผูกพันต่อองค์การ

การศึกษาเกี่ยวกับความผูกพันต่อองค์การมักสนใจศึกษาทั้งด้านพฤติกรรม และด้านทัศนคติ โดยการศึกษาความผูกพันต่อองค์การด้านพฤติกรรมมีเครื่องมือวัดที่พัฒนาขึ้น โดยไฮบินิแอค และอลัทโต (Hrebiniak and Alutto, 1972 : 555-572) ที่ใช้ในการวัดพฤติกรรม กันอย่างแพร่หลาย ส่วนการศึกษาด้านทัศนคติมีแบบสอบถามความผูกพันต่อองค์การที่พัฒนาขึ้น โดยมาเดย์ สเตียร์ และพอตเตอร์ (Mowday, Steers and Porter, 1979 : 244-247) ซึ่งนิยม ใช้วัดความผูกพันต่อองค์การด้านทัศนคติกันอย่างแพร่หลาย ต่อมามายเออร์ และอเลน (Meyer and Allen, 1984 : 372-378) ได้รวมการศึกษาความผูกพันต่อองค์การด้านพฤติกรรมและ ด้านทัศนคติเข้าด้วยกันและแบ่งความผูกพันต่อองค์การออกเป็น 2 องค์ประกอบ คือ ความผูกพัน ต่อองค์การด้านจิตใจ ซึ่งสะท้อนความเชื่ออย่างแรงกล้าในเป้าหมายขององค์การ มีความรู้สึกร่วม ในคุณค่าที่สำคัญขององค์การ รู้สึกพึงพอใจในการมีส่วนร่วมในองค์การ และความผูกพันต่อองค์การ ด้านการคงอยู่ ซึ่งเป็นการพิจารณาความคุ้มค่าใช้จ่ายและข้อจำกัดของโอกาสที่จำกัดในการย้าย ไปสู่องค์การอื่น ต่อมากล่าว และเมเยอร์ (Allen and Meyer, 1990 : 171-194) ได้เพิ่มเติม องค์ประกอบที่สาม คือความผูกพันต่อองค์การด้านบรรหัตฐานเข้ามา ซึ่งมีแนวคิดว่าบุคคลมี ความผูกพันต่อองค์การเนื่องจากความรู้สึกด้านจริยธรรมและหน้าที่ศีลธรรม และนอกจากนี้ ในปี พ.ศ.2534 เมเยอร์ อเลน และสมิธ (Meyer, Allen and Smith, 1993 : 538-551) ยังได้ ทำการศึกษาในกลุ่มพยาบาลวิชาชีพ ประเมินความผูกพันต่อองค์การโดยใช้แบบวัดของเมเยอร์ และอเลน (Meyer and Allen, 1991 : 61-69) ที่พัฒนาขึ้นจากเครื่องมือวัดเดิมที่สร้างขึ้น ในปี พ.ศ.2533 โดยประเมินความผูกพันต่อองค์การใน 3 ด้าน คือ ด้านความรู้สึก ด้านความต่อเนื่อง และด้านบรรหัตฐาน เครื่องมือวัดมีลักษณะเป็นมาตรฐาน 3 ข้อ ความผูกพันด้านการคงอยู่กับ องค์การ จำนวน 3 ข้อ และความผูกพันด้านบรรหัตฐาน จำนวน 3 ข้อ เครื่องมือวัดมีลักษณะเป็น มาตรวัดประเมินค่า 4 ระดับ ตั้งแต่เห็นด้วยอย่างยิ่ง (ให้ 4 คะแนน) จนถึงไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

นอกจากนี้ สำหรับการศึกษาความผูกพันต่อองค์การในบริบทของสังคมไทย นั้น สภायุ ธีระวนิชตระกูล (2549 : 219) ได้สร้างเครื่องมือวัดความผูกพันต่อองค์การขึ้น จำนวน 9 ข้อ โดยแบ่งเป็นความผูกพันด้านจิตใจ จำนวน 3 ข้อ ความผูกพันด้านการคงอยู่กับ องค์การ จำนวน 3 ข้อ และความผูกพันด้านบรรหัตฐาน จำนวน 3 ข้อ เครื่องมือวัดมีลักษณะเป็น มาตรวัดประเมินค่า 4 ระดับ ตั้งแต่เห็นด้วยอย่างยิ่ง (ให้ 4 คะแนน) จนถึงไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

(ให้ 1 คะแนน) กลุ่มตัวอย่างเป็นอาจารย์คณิตศึกษาศาสตร์ ในมหาวิทยาลัยของรัฐ วิเคราะห์ความเชื่อมั่นโดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลfa มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.86

จากการศึกษาเอกสารพบว่าที่ผ่านมายังไม่มีการสร้างเครื่องมือวัดความผูกพันต่อองค์การของพนักงานส่วนตำบลโดยตรง เครื่องมือวัดที่สร้างขึ้นทั้งในประเทศและต่างประเทศล้วนเป็นเครื่องมือวัดที่สร้างขึ้นในบริบทของกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เกี่ยวข้องกับกลุ่มตัวอย่างที่ผู้วิจัยต้องการศึกษา ดังนั้นในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยจึงได้นำเครื่องมือวัดของสภायุ ธีรวณิชตระกูล (2549 : 219) มาใช้ดัดแปลงเพื่อสร้างเครื่องมือวัดความผูกพันต่อองค์การขึ้นมาใหม่ เพื่อใช้สำหรับวัดความผูกพันต่อองค์การของพนักงานส่วนตำบล ซึ่งจะสอดคล้องกับบริบทของกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการศึกษา

3.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความผูกพันต่อองค์การ

ชาซอฟกี้ (Jasovsky, 2001 : 157-162) ได้ศึกษาอิทธิพลของลักษณะอาชีพที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การ ความพึงพอใจในงาน และความผูกพันต่อองค์การของพนักงานในโรงพยาบาล ศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 247 คน จาก 6 โรงพยาบาล พบว่า พนักงานในโรงพยาบาลมีความพึงพอใจในงาน ความผูกพันต่อองค์การ และพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การอยู่ในระดับสูง ความพึงพอใจในงานมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การ และพบว่าความผูกพันต่อองค์การมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การ

ฮันนาม (Hannam, 2004 : Online, อ้างถึงใน สภायุ ธีรวณิชตระกูล, 2549 : 35) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์กรของครูทัศนคติในงาน ความเครียด และคุณภาพชีวิตของนักเรียนในโรงเรียน พบว่า พฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การสำหรับครูนั้นจะรวมถึงการสอนและการทำให้บันเทิงสนุก น่าสนใจ เป็นผู้จัดการในการทำหลักสูตรหรือกิจกรรมสำหรับนักเรียนและใช้เวลาส่วนตัวในการพูดคุยให้คำปรึกษานักเรียน โดยแบบจำลองความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การสำหรับครูของฮันนาม แสดงให้เห็นว่าความผูกพันต่อองค์การและความพึงพอใจในงาน ส่งผลทางตรงต่อพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การ

เชฟเพ (Schapelle, 1998 : 277-290) ได้ศึกษาอิทธิพลของความพึงพอใจในงาน ความผูกพันต่อองค์การ และการรับรู้ความยุติธรรมในองค์การที่มีต่อพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีในองค์การ โดยศึกษาจากพนักงานบริษัทประภันภัย Mid-Atlantic จำนวน 130 คน ผลการศึกษาพบว่า เมื่อความพึงพอใจในงาน ความผูกพันต่อองค์การ และการรับรู้ความยุติธรรม

ในองค์การของพนักงานได้ถูกศึกษาพร้อมกัน มีเพียงความผูกพันต่อองค์การเท่านั้นที่มีความสัมพันธ์ กับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีในองค์การอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

วนมน เดชเมธาร์วีพงศ์ (2544 : 48-58) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง ความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การ คุณภาพชีวิตการทำงาน กับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกขององค์การ ของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลรัฐ กรุงเทพมหานคร โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 369 คน พบว่า พฤติกรรมการเป็นสมาชิกขององค์การของพยาบาลวิชาชีพอยู่ในระดับสูง ความยึดมั่นผูกพัน ต่อองค์การด้านจิตใจ ด้านบรรทัดฐาน และคุณภาพชีวิตการทำงานมีความสัมพันธ์ทางบวกกับ พฤติกรรมการเป็นสมาชิกของพยาบาลวิชาชีพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในขณะที่ ความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การด้านการคงอยู่กับองค์กรมีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมการเป็น สมาชิกขององค์การของพยาบาลวิชาชีพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยตัวแปรที่สามารถ ร่วมกันพยากรณ์พฤติกรรมการเป็นสมาชิกขององค์การของพยาบาลวิชาชีพอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ 0.05 คือ ความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การด้านจิตใจ คุณภาพชีวิตการทำงาน ความยึดมั่น ผูกพันต่อองค์การด้านการคงอยู่กับองค์กร และความยึดมั่นผูกพันต่อองค์การด้านบรรทัดฐาน โดยสามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมการเป็นสมาชิกขององค์การของพยาบาลวิชาชีพ ได้ร้อยละ 19

สภायุ ชีรัวณิชตรรภุล (2549 : 158-178) ได้ศึกษาเรื่องแบบจำลอง ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การของอาจารย์คณาจารย์ศึกษาศาสตร์ ในมหาวิทยาลัยของรัฐ ผลการศึกษาพบว่า ตัวแปรทั้งหมดในแบบจำลองทางเลือกที่พัฒนาขึ้นมา นั้น สามารถอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การได้ร้อยละ 79 โดยตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรงต่อพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์กรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ ความพึงพอใจในงานและความผูกพันต่อองค์การ ส่วนตัวแปรที่มีอิทธิพลทางอ้อมต่อพฤติกรรม การเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์กรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ 1) ความพึงพอใจในงาน ซึ่งมีอิทธิพล ทางอ้อมผ่านความผูกพันต่อองค์การ 2) บรรยายกาศองค์การ และ 3) ภาวะผู้นำเปลี่ยนสภาพ ซึ่งมี อิทธิพลทางอ้อมผ่านความพึงพอใจในงาน

ณัฐยา ไพรสูบ (2546 : 74-76) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจ ในการทำงาน ความผูกพันต่อองค์การ และพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การ : ศึกษา เฉพาะกรณีโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 270 คน พบว่า ความผูกพันต่อองค์การโดยรวมมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การ โดยความผูกพันด้านจิตใจและความผูกพันด้านบรรทัดฐานมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเป็น สมาชิกที่ดีต่อองค์กรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยตัวแปรที่สามารถพยากรณ์ พฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์กรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 คือ แรงจูงใจ

ในการทำงานด้านปัจจัยจุ่งใจ ปัจจัยค้าจุน และความผูกพันต่อองค์การด้านบรรทัดฐาน โดยสามารถร่วมกับพยากรณ์พฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การได้ร้อยละ 22.6

วิริณี อรรมนารถสกุล (2544 : 56-70) ได้ศึกษาอิทธิพลของพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การต่อผลการปฏิบัติงานของพยาบาลวิชาชีพ : ศึกษาอิทธิพลทางตรง อิทธิพลคั่นกลาง และอิทธิพลสองแaren พบว่า พฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การมีอิทธิพลทางอ้อมต่อผลการปฏิบัติงานของพยาบาลโดยผ่านพฤติกรรมตามบทบาท และพบว่าความพึงพอใจในการทำงาน ความผูกพันต่อองค์การ และความยุติธรรมในองค์การมีอิทธิพลทางตรงต่อพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การ นอกจากนี้ยังพบว่าความพึงพอใจในงาน ความผูกพันต่อองค์การ และพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การ ร่วมกันสามารถอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมตามบทบาทได้ถึงร้อยละ 57

ปัทมวรรณ ชูสาย (2547 : 81-82) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความผูกพันต่อองค์การและพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การของพนักงานธนาคารแห่งประเทศไทย สำนักงานใหญ่ โดยศึกษาจากพนักงานระดับเจ้าหน้าที่ของธนาคารแห่งประเทศไทย สำนักงานใหญ่ ที่ปฏิบัติงานในปี 2546 จำนวน 300 คน ผลการศึกษาพบว่า ความผูกพันต่อองค์การโดยรวมและรายด้านทุกด้าน ได้แก่ ด้านความรู้สึก ด้านการคงอยู่กับองค์การ และด้านบรรทัดฐาน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การโดยรวมและรายด้านทุกด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

กล่าวโดยสรุปจากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องข้างต้น แสดงให้เห็นว่า ความผูกพันต่อองค์การมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การ โดยงานวิจัยส่วนใหญ่ พบว่า พนักงานที่ถูกประเมินว่ามีความผูกพันต่อองค์การสูงจะมีการแสดงพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การสูงกว่าพนักงานที่ถูกประเมินว่ามีความผูกพันต่อองค์การในระดับที่ต่ำกว่า เนื่องจากความผูกพันต่อองค์การเป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความรู้สึกของบุคคลที่มีต่องานและองค์การ โดยบุคคลที่มีความผูกพันต่อองค์การแสดงว่าเป็นผู้ที่ต้องการจะอยู่กับองค์การต่อไป เพราะเห็นว่าองค์การได้ให้ความช่วยเหลือ ให้ประโยชน์แก่ตนเอง และรู้สึกว่าตนเองเป็นส่วนหนึ่งขององค์การจึงมีความต้องการที่จะตอบแทนให้กับองค์การ บุคคลจึงแสดงพฤติกรรมบทบาทพิเศษตามความสามารถและศักยภาพที่ตนเองมีอยู่เพื่อส่งเสริมให้องค์การมีประสิทธิผล พฤติกรรมบทบาทพิเศษที่ว่านี้ก็คือพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การนั่นเอง ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้นำเอาตัวแปรความผูกพันต่อองค์การมากำหนดไว้ในกรอบแนวคิดในการวิจัย โดยกำหนดให้เป็นตัวแปรที่ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การของพนักงานส่วนตำบล จังหวัดสงขลา

4. แนวคิดเรื่องการรับรู้ความยุติธรรมภายในองค์การและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

4.1 ความหมายของการรับรู้ความยุติธรรมภายในองค์การ

ออร์แกน (Organ, 1990 : 43-72) กล่าวว่า การรับรู้ความยุติธรรมภายในองค์การ หมายถึงการรับรู้ของพนักงานว่าตนได้รับการปฏิบัติจากองค์การและผู้บังคับบัญชาด้วยความยุติธรรม

มัวร์แมน (Moorman, 1991 : 845) กล่าวว่า ความยุติธรรมภายในองค์การ หมายถึงวิธีการหรือหนทางที่พนักงานตัดสินใจว่าเข้าได้รับการปฏิบัติตามความยุติธรรมในเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการทำงาน ซึ่งเป็นลักษณะอิทธิพลต่อตัวแปรในการทำงานอื่น ๆ

กรีนเบอร์ก (Greenberg, 1990 : 400) ให้ความหมายความยุติธรรมภายในองค์การ ว่าหมายถึงความยุติธรรมของผลตอบแทนที่องค์การจัดสรรให้พนักงานและความยุติธรรมของกระบวนการที่ใช้ในการตัดสินเพื่อกำหนดผลตอบแทน

โฟลเกอร์ และครอปานชาโน (Folger and Cropanzano, 1998 : 23) กล่าวว่า การรับรู้ความยุติธรรมภายในองค์การเกี่ยวข้องกับกฎเกณฑ์และบรรทัดฐานทางสังคมที่ใช้ในการควบคุม ดูแล การจัดสรรผลตอบแทน (หักภาษี หักส่วนตัว หักส่วนต่อไป) ที่พนักงานควรจะได้รับ และรวมถึงกระบวนการที่ใช้ในการตัดสินใจเพื่อจัดสรรผลตอบแทนและการตัดสินใจด้านอื่น ๆ รวมทั้งการปฏิบัติต่อค่านะหว่างบุคคลด้วย

เบริก (Beugre, 1996 : 13) ให้ความหมายของความยุติธรรมภายในองค์การ ว่าหมายถึงการรับรู้ความยุติธรรมในการแลกเปลี่ยนที่เกิดขึ้นภายในองค์การ ซึ่งเป็นที่ที่บุคคลทำการแลกเปลี่ยนกันทางด้านสังคมและเศรษฐกิจ และยังเกี่ยวข้องถึงความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลที่มีต่อผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชา เพื่อนร่วมงาน และองค์การซึ่งเปรียบเสมือนเป็นระบบหนึ่งของสังคม

ภัทรณณ พันธุสีดา (2543 : 43) กล่าวว่า การรับรู้ความยุติธรรมภายในองค์การ เป็นการรับรู้ของพนักงานว่าตนได้รับความยุติธรรมจากองค์การทั้งในด้านผลตอบแทนกระบวนการตัดสินใจเพื่อกำหนดผลตอบแทนในองค์การ การมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้บังคับบัญชา กับผู้ใต้บังคับบัญชา และระบบต่าง ๆ ภายในองค์การ

พนิดา ทองเงา (2548 : 7) ได้ให้ความหมายความยุติธรรมภายในองค์การ ว่าหมายถึงการที่พนักงานรับรู้ว่าผลตอบแทนที่ตนได้รับจากองค์การ กระบวนการที่องค์การใช้เพื่อตัดสินใจเกี่ยวกับการให้ผลตอบแทนและการปฏิสัมพันธ์ระหว่างองค์การและพนักงาน มีความยุติธรรม

เพรมจิตร คล้ายเพ็ชร (2548 : 7) กล่าวว่า ความยุติธรรมภายในองค์การ หมายถึงการที่บุคลากรพิจารณาเกี่ยวกับความยุติธรรมที่ตนเองได้รับจากการทำงานในองค์การ โดยตัดสินจากประสบการณ์ที่ได้รับการปฏิบัติจากองค์การผ่านนโยบาย มาตรการ ข้อกำหนด ในด้านต่าง ๆ และการกระทำของตัวแทนขององค์การ

จากความหมายของการรับรู้ความยุติธรรมภายในองค์การในข้างต้น ผู้วิจัยได้สรุปความหมายของการรับรู้ความยุติธรรมภายในองค์การในการศึกษาครั้งนี้ ว่าหมายถึงการรับรู้และแปลความหมายข้อมูลของพนักงานส่วนตำบลเกี่ยวกับความยุติธรรมที่ตนได้รับจากการทำงานในองค์การบริหารส่วนตำบล โดยผ่านนโยบาย มาตรการ ข้อกำหนดในด้านต่าง ๆ

4.2 แนวคิดเกี่ยวกับการรับรู้ความยุติธรรมภายในองค์การ

เชพพาร์ด เลวิกกี และมินตัน (Sheppard, Lewicki and Minton, 1992 : 12-14) ได้แบ่งประเภทของความยุติธรรมภายในองค์กรออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้

1. ความยุติธรรมภายในองค์การด้านผลตอบแทน (Distributive Justice) ได้แก่ ความสมดุลและความถูกต้องในการจัดสรรผลตอบแทน เช่น การจ่ายค่าจ้าง ซึ่งการรับรู้ความยุติธรรมด้านผลตอบแทนเป็นเรื่องที่มีผู้นำมากล่าวถึงมากที่สุดในเรื่องความยุติธรรมภายในองค์การ

2. ความยุติธรรมภายในองค์การด้านกระบวนการ (Procedural Justice) ได้แก่ ความยุติธรรมด้านกระบวนการในการตัดสินใจ เช่น การจ่ายค่าตอบแทน นอกจากบุคคลจะประเมินความยุติธรรมในการจัดสรรผลตอบแทนแล้ว ยังประเมินถึงกระบวนการที่ใช้ในการตัดสินผลตอบแทนว่ามีความยุติธรรมหรือไม่

3. ความยุติธรรมภายในองค์การด้านระบบ (Systematic Justice) ได้แก่ สภาพแวดล้อมขององค์การซึ่งเป็นตัวกำหนดกระบวนการต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในองค์การ เช่น ระบบการบังคับบัญชา การสร้างข้อมูล กระบวนการของข้อมูล และระบบการรับข้อมูลในองค์การ ซึ่งเป็นสิ่งที่เข้าใจได้ยาก โดยเฉพาะคนที่อยู่ภายนอกองค์การและไม่ได้เข้าร่วมในกระบวนการตัดสินใจ

มาสเตอร์สัน (Masterson, 2001 : 594-604) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการรับรู้ความยุติธรรมภายในองค์การ โดยได้แบ่งความยุติธรรมออกเป็น 3 องค์ประกอบ ดังนี้

1. การรับรู้ความยุติธรรมด้านผลลัพธ์ (Distributive Justice) หมายถึงความคิดของพนักงานที่มีต่อความเป็นธรรมของผลลัพธ์ที่ตนได้รับตอบแทนจากการทำงานให้กับองค์การ เมื่อเปรียบเทียบกับผู้อื่นและผลงานที่ตนปฏิบัติหรือสิ่งที่ลงทุนไป เช่น ความรู้ ประสบการณ์ ความมานะพยายาม ความเครียดจากการทำงาน เป็นต้น

2. การรับรู้ความยุติธรรมด้านกระบวนการ (Procedural Justice) หมายถึงความคิดของพนักงานเกี่ยวกับความเป็นธรรมในกระบวนการที่นำมาซึ่งผลลัพธ์ โดยพิจารณาจาก การตัดสินใจของผู้บังคับบัญชาว่ามีความเป็นธรรม ปราศจากคดติ มีความถูกต้องในข้อมูลข่าวสาร ที่ใช้ในการพิจารณาและมีความสม่ำเสมอในเรื่องเวลาและตัวบุคคล เป็นที่ยอมรับของสังคมส่วนรวม กระบวนการดังกล่าวต้องไม่ถูกครอบจำกบุคคลใดบุคคลหนึ่งและสามารถตรวจสอบกระบวนการ ตัดสินใจนั้นได้

3. การรับรู้ความยุติธรรมด้านปฏิสัมพันธ์ (Interactional Justice) หมายถึง ความคิดของพนักงานที่มีต่อความเป็นธรรมของผู้บังคับบัญชาในด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล เช่น ความสุภาพอ่อนโยนและการให้การยอมรับ เป็นต้น และในด้านการให้และรับข้อมูลข่าวสาร ของผู้บังคับบัญชาว่ามีเหตุผลชัดเจนเพียงพอที่จะอธิบายการตัดสินใจในงานของผู้ใต้บังคับบัญชา ได้หรือไม่ รวมถึงการให้ข้อมูลข่าวสารที่ชัดเจนครบถ้วนของผู้บังคับบัญชาเพื่อเป็นประโยชน์ต่อ การทำงานของผู้ใต้บังคับบัญชาด้วย

สำหรับการศึกษาเกี่ยวกับการรับรู้ความยุติธรรมภายในองค์การในบริบท ของสังคมไทยนั้น กั้ทรนกุน พันธุ์สีดา (2543 : 39) ได้สรุปแนวคิดการจำแนกประเภทของ การรับรู้ความยุติธรรมภายในองค์การตามแนวคิดของกรีนเบอร์ก (Greenberg, 1987) และ เชฟพาร์ด เลวิกกี และมินตัน (Sheppard, Lewicki and Minton, 1992) โดยสามารถสรุปถึง ประเภทของการรับรู้ความยุติธรรมภายในองค์การได้ 4 ด้าน ดัง

1. การรับรู้ความยุติธรรมด้านผลตอบแทน หมายถึงการรับรู้ของพนักงาน ว่าผลตอบแทนที่ตนได้รับจากการเพื่อเป็นการตอบแทนการทำงานให้กับองค์การมีความสมดุล และถูกต้อง เมื่อเทียบกับสิ่งต่าง ๆ ที่พนักงานลงทุนให้กับองค์การ เช่น ความรู้ ประสบการณ์ ความมานะพยายาม ความเครียดจากการทำงาน เป็นต้น

2. การรับรู้ความยุติธรรมด้านกระบวนการในการกำหนดผลตอบแทน หมายถึงการรับรู้ของพนักงานว่าวิธีการ กลไก หรือกระบวนการตัดสินใจเพื่อกำหนดผลตอบแทน ภายในองค์การมีความยุติธรรม กล่าวคือจะต้องไม่ถูกครอบงำโดยบุคคลใดบุคคลหนึ่ง พนักงาน มีโอกาสที่จะแสดงความคิดเห็นและสามารถตรวจสอบกระบวนการตัดสินใจที่เกิดขึ้นในองค์การ ได้ นอกจากนี้ข้อมูลที่นำมาประกอบการตัดสินใจเพื่อกำหนดผลตอบแทนในองค์การจะต้องมี ความถูกต้อง แม่นยำ มีความคงที่แน่นอน ปราศจากอคติ สามารถเชื่อถือและไว้วางใจได้

3. การรับรู้ความยุติธรรมด้านการมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันระหว่างผู้บังคับบัญชา กับผู้ใต้บังคับบัญชา หมายถึงการรับรู้ของพนักงานว่าผู้บังคับบัญชาปฏิบัติต่อผู้ใต้บังคับบัญชา ด้วยความยุติธรรม กล่าวคือผู้บังคับบัญชาไม่เหตุผลชัดเจนและเพียงพอที่จะอธิบายผลการตัดสินใจ ในงานของผู้ใต้บังคับบัญชาได้ รวมทั้งปฏิบัติต่อผู้ใต้บังคับบัญชาด้วยความสุภาพ อ่อนโยน และ ให้การยอมรับ

4. การรับรู้ความยุติธรรมด้านระบบ หมายถึงความคิดที่พนักงานมีต่อระบบ ต่าง ๆ ในองค์การ ซึ่งเปรียบเสมือนเป็นสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ภายในองค์การว่ามีความยุติธรรม กล่าวคือระบบต่าง ๆ ที่องค์การกำหนดขึ้นมีความโปร่งใส ไม่มีอคติ พนักงานทุกคนในองค์การ ได้รับการปฏิบัติจากการเหมือนกันภายใต้ระบบที่องค์การกำหนดขึ้น เช่น ระบบบังคับบัญชา ระบบการรับรู้ข้อมูลภายในองค์การ เป็นต้น นอกจากนี้ระบบต่าง ๆ ในองค์การจะต้องสามารถปรับตัว เพื่อตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นได้

กล่าวโดยสรุปจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับแนวคิดการรับรู้ความยุติธรรมภายในองค์การดังกล่าว การศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้เลือกใช้แนวคิดการรับรู้ความยุติธรรมภายในองค์การของภัทรนกุณ พันธุสีดา (2543 : 39) มาใช้เป็นแนวคิดในการศึกษาการรับรู้ความยุติธรรมภายในองค์การของพนักงานส่วนตำบล จังหวัดสงขลา เนื่องจากในการศึกษาการรับรู้ความยุติธรรมภายในองค์การให้มีความครอบคลุมและชัดเจนมากที่สุดนั้น ควรศึกษาการรับรู้ความยุติธรรมภายในองค์การในทุกด้าน ได้แก่ การรับรู้ความยุติธรรมด้านผลตอบแทน การรับรู้ความยุติธรรมด้านกระบวนการในการกำหนดผลตอบแทน การรับรู้ความยุติธรรมด้านการมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันระหว่างผู้บังคับบัญชากับผู้ใต้บังคับบัญชา และการรับรู้ความยุติธรรมด้านระบบ

4.3 การวัดการรับรู้ความยุติธรรมภายในองค์การ

เชฟพาร์ด เลวิกกี และมินตัน (Sheppard, Lewicki and Minton, 1992 : 137-140) ได้พัฒนาเครื่องมือวัดการรับรู้ความยุติธรรมภายในองค์การ โดยเสนอว่าการประเมินความยุติธรรมภายในองค์การนั้น ควรศึกษาให้ครอบคลุมทั้งด้านผลลัพธ์ที่ได้รับซึ่งจะเกี่ยวข้องกับความสมดุลและความถูกต้องในการจัดสรรผลตอบแทน ด้านกระบวนการที่กำหนดและให้ผลลัพธ์ เป็นการตัดสินความยุติธรรมในการจัดสรรผลตอบแทน และด้านระบบ ซึ่งเกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อมขององค์การซึ่งเป็นตัวกำหนดกระบวนการต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในองค์การ

ภัทรนกุณ พันธุสีดา (2543 : 128-133) ได้สร้างเครื่องมือวัดการรับรู้ความยุติธรรมภายในองค์การของพนักงานระดับปฏิบัติการในองค์กรของรัฐแห่งหนึ่ง โดยพัฒนาเครื่องมือวัดการรับรู้ความยุติธรรมภายในองค์กรมาจากการศึกษา รวมรวม แปล และปรับปรุง งานวิจัยของฟอลเกอร์ และโคนอฟสกี้ (Folger and Konovsky, 1989) นีหอฟ และมัวร์แมน (Niehoff and Moorman, 1993) และเบร์ก (Beugre, 1995) เครื่องมือวัดมีข้อคำถามจำนวน 56 ข้อ โดยแบ่งเป็นการรับรู้ความยุติธรรมด้านผลตอบแทน จำนวน 12 ข้อ การรับรู้ความยุติธรรม ด้านกระบวนการในการกำหนดผลตอบแทน จำนวน 14 ข้อ การรับรู้ความยุติธรรมด้านการมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันระหว่างผู้บังคับบัญชากับผู้ใต้บังคับบัญชา จำนวน 15 ข้อ และการรับรู้ความยุติธรรมด้านระบบ จำนวน 15 ข้อ เครื่องมือวัดมีลักษณะเป็นมาตรฐานค่า ตั้งแต่มากที่สุด (ให้คะแนนข้อความทางบวก 5 คะแนน และให้คะแนนข้อความทางลบ 1 คะแนน) ถึงน้อยที่สุด (ให้คะแนนข้อความทางบวก 1 คะแนน และให้คะแนนข้อความทางลบ 5 คะแนน) วิเคราะห์ความเชื่อมั่นของเครื่องมือวัดโดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟ่า มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.9675

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า ยังไม่มีเครื่องมือวัดการรับรู้ความยุติธรรมภายในองค์การของพนักงานส่วนตำบลโดยเฉพาะ โดยเครื่องมือวัดทั้งในประเทศและต่างประเทศล้วนเป็นเครื่องมือวัดที่สร้างขึ้นในบริบทของกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เกี่ยวข้องกับกลุ่มตัวอย่างที่ผู้วิจัยต้องการศึกษา ดังนั้นในการศึกษาระดับนี้ ผู้วิจัยจึงได้นำเอาเครื่องมือวัด

ของกัทธรณุ พันธุ์สีดา (2543 : 128-133) มาใช้ตัดแปลงเพื่อสร้างเครื่องมือวัดการรับรู้ความยุติธรรมภายในองค์การขึ้นมาใหม่ สำหรับใช้วัดการรับรู้ความยุติธรรมภายในองค์การของพนักงานส่วนตำบล ซึ่งจะทำให้เครื่องมือวัดมีความสอดคล้องกับบริบทของกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการศึกษามากขึ้น

4.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้ความยุติธรรมภายในองค์การ

อีแกน (Egan, 1993 : 178) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ว่าได้รับผลประโยชน์ตอบแทนจากองค์การด้วยความยุติธรรมเมื่อเปรียบเทียบกับผู้ร่วมงาน การรับรู้ว่าได้รับผลประโยชน์ตอบแทนจากองค์การด้วยความยุติธรรมเมื่อเปรียบเทียบกับลักษณะโครงสร้างกระบวนการทำงาน และการรับรู้ว่าได้รับการปฏิบัติจากผู้ร่วมงานด้วยความยุติธรรมกับพฤติกรรมการปฏิบัติงานและพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การ โดยศึกษาผู้จัดการและผู้ช่วยานาญการของบริษัทซึ่งประกอบกิจการทางด้านอุตสาหกรรมในต่าง ๆ 5 ประเทศ จำนวน 362 คน ผลการศึกษาพบว่า การรับรู้ว่าได้รับผลประโยชน์ตอบแทนจากองค์การด้วยความยุติธรรม เมื่อเปรียบเทียบกับผู้ร่วมงาน และการรับรู้ว่าได้รับการปฏิบัติจากผู้ร่วมงานด้วยความยุติธรรม มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการปฏิบัติงานและพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การ แต่ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ว่าได้รับผลประโยชน์ตอบแทนจากองค์การด้วยความยุติธรรม เมื่อเปรียบเทียบกับโครงสร้างกระบวนการทำงานกับพฤติกรรมการปฏิบัติงานหรือพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การ

โพด查คอฟ และคณะ (Podsakoff et al., 2000 : 513, อ้างถึงใน นฤเบศร์สายพิรุณ, 2548 : 60) ได้ศึกษาพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีในองค์การ เพื่อตรวจสอบวิพากษ์ทฤษฎีและงานวิจัยเชิงประจักษ์ รวมทั้งเสนอคำแนะนำสำหรับการวิจัยในอนาคต ซึ่งใช้วิเคราะห์เชิงปริมาณ (Meta-Analysis) โดยศึกษาจากการวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีในองค์การที่ผ่านมา ผลการศึกษาพบว่า การรับรู้ความยุติธรรมภายในองค์การและความผูกพันต่อองค์การซึ่งเป็นปัจจัยที่ถูกศึกษามากที่สุดในฐานะที่เป็นปัจจัยเหตุของพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

มัวร์แมน (Moorman, 1991 : 845-855) ได้ศึกษาตัวแปรระหว่างการรับรู้ของพนักงานว่าได้รับการปฏิบัติจากองค์การด้วยความยุติธรรมกับพฤติกรรมที่เข้ากระทำเพื่องค์การ ซึ่งอยู่นอกเหนือจากหน้าที่และกระทำการโดยมิได้หวังสิ่งตอบแทน (Organizational Citizenship Behavior) ซึ่งเป็นพฤติกรรมตามกระบวนการแลกเปลี่ยนทางสังคม (Social Exchange) ศึกษาจากพนักงานของบริษัทขนาดกลาง 2 แห่ง จำนวน 225 คน การศึกษาเน้นถึงความเป็นธรรมที่พนักงานได้รับจากผู้บังคับบัญชาและจากการได้รับค่าตอบแทน ผลการศึกษาเป็นไปตามสมมติฐาน

ที่ตั้งไว้ คือการที่พนักงานรับรู้ว่าตนเองได้รับการปฏิบัติอย่างยุติธรรมจะทำนายพฤติกรรมเพื่อองค์การที่อยู่นอกเหนือบทบาทหน้าที่ได้

ฟาร์ โพด查คอฟ และออร์แกน (Farh, Podsakoff and Organ, 1990 : 705-721) ได้ศึกษาพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การ : ระหว่างความยุติธรรมของผู้บังคับบัญชาและลักษณะงาน (Task Characteristics) กับความพึงพอใจในงาน โดยได้ศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นพนักงานของกระทรวงคมนาคม สาธารณรัฐไทย 195 คน ผลการศึกษาพบว่า เมื่อพนักงานรับรู้ว่าได้รับความยุติธรรมจากผู้บังคับบัญชาจะทำให้พนักงานเกิดความพึงพอใจในงานและมีพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การ โดยเฉพาะพฤติกรรมการให้ความช่วยเหลือเพื่อร่วมงานในการปฏิบัติงาน นอกจากนี้ระดับการรับรู้ความยุติธรรมของผู้บังคับบัญชาและลักษณะงาน เป็นตัวแปรที่ทำให้เกิดความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจในงานกับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การ

แจ็คคิวไลน์ และคณะ (Jacqueline et al., 2004 : 85-106, อ้างถึงในปัทมวรรณ ชูสาย, 2547 : 43) ได้ศึกษาแรงจูงใจที่ทำให้เกิดพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การของศูนย์บริการสุขภาพแห่งประเทศไทย (UK National Health Service) โดยศึกษาตัวแปรที่เป็นตัวอธิบายพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การ จากการสำรวจพนักงานโรงพยาบาลจำนวน 380 คน พบว่า มีปัจจัยทางด้านแรงจูงใจสองตัวที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การ พนักงานมีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การ เนื่องจากมองว่าพฤติกรรมเหล่านั้นเป็นส่วนหนึ่งของงาน นอกจากแรงจูงใจที่ว่า “มันเป็นงานของฉัน” แล้ว ก็ยังมีแรงจูงใจในด้านความผูกพันต่อองค์การซึ่งเกิดจากการได้รับการปฏิบัติอย่างเป็นธรรม และพบว่าผลกระทบของมุมมองต่องาน (Job Definition) และความผูกพันต่อองค์การจะแสดงออกมาในสิ่งที่ต่างกันบนพื้นฐานของแรงจูงใจอย่างเดียวกัน นั่นคือการได้รับการปฏิบัติอย่างเป็นธรรม

สกอล์ คูเปอร์ และแม็คเคนน่า (Scholl, Cooper and McKenna, 1987 : 113-124) ได้ศึกษาโดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นพนักงานบริหารระดับต้นถึงระดับกลาง จำนวน 161 คน ที่ปฏิบัติงานในสถาบันการเงินขนาดใหญ่แห่งหนึ่งในสหรัฐอเมริกา ผลการศึกษาพบว่า งานที่เท่าเทียมกัน (Job Equity) ระบบการจ่ายค่าตอบแทนที่เท่าเทียมกัน (System Equity) และความรู้สึกถึงความเท่าเทียมกันภายใน (Self Equity) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การ กล่าวคือถ้าพนักงานรับรู้ว่าผลตอบแทนที่องค์การให้กับพนักงาน มีความยุติธรรมเมื่อเปรียบเทียบกับคนที่ทำงานเหมือนกันในองค์การเดียวกันและเมื่อเปรียบเทียบจำนวนเงินที่ได้รับกับจำนวนที่คาดหวังจากระบบการจ่ายค่าตอบแทนในองค์การ รวมทั้งการประเมินค่าภายในตนเองจะเป็นผลให้พนักงานมีพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การ และยังพบว่า

พฤติกรรมพิเศษที่นักเรียนออกหนีออกจากบทบาทที่กำหนดให้นี้มีความสัมพันธ์ในระดับสูงกับผลการปฏิบัติงานของพนักงานที่ประเมินโดยหัวหน้างาน ความยุติธรรมในการจ่ายค่าตอบแทนมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในการจ่ายค่าตอบแทนอย่างมีนัยสำคัญ และความพึงพอใจในการจ่ายค่าตอบแทน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การ

ภัตรนฤณ พันธุ์สีดา (2543 : 101-113) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความยุติธรรมในองค์การกับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การของพนักงานในองค์การของรัฐแห่งหนึ่ง ผลการศึกษาพบว่า พนักงานรับรู้ความยุติธรรมในด้านผลตอบแทน ด้านกระบวนการในการกำหนดผลตอบแทน และด้านระบบในระดับปานกลาง แต่รับรู้ความยุติธรรมในด้านการมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันระหว่างผู้บังคับบัญชาและผู้ใต้บังคับบัญชาในระดับสูง และพนักงานมีพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์กรทุกรูปแบบในระดับสูง นอกจากนี้ยังพบว่าการรับรู้ความยุติธรรมด้านผลตอบแทน ด้านกระบวนการในการกำหนดผลตอบแทน ด้านการมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันระหว่างผู้บังคับบัญชาและผู้ใต้บังคับบัญชา และด้านระบบ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.01

สรัญญา จันทร์วงศ์ (2546 : 60-69) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้การมีอุดมทิทางเพศและการรับรู้ความยุติธรรมของผู้บังคับบัญชา กับความผูกพันต่อองค์การ และพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การ โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 393 คน พบว่า การรับรู้ความยุติธรรมของผู้บังคับบัญชา มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความผูกพันต่อองค์กรและพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.001 และยังพบว่า ความผูกพันต่อองค์การมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.001 นอกจากนี้ยังพบว่า การรับรู้การมีอุดมทิทางเพศในองค์การ และการรับรู้ความยุติธรรมของผู้บังคับบัญชาสามารถตรึงกันพยากรณ์ความผูกพันต่อองค์การได้ร้อยละ 20.2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.001 แต่การรับรู้ความยุติธรรมของผู้บังคับบัญชา เพียงตัวแปรเดียวเท่านั้นที่สามารถพยากรณ์พฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องในข้างต้น แสดงให้เห็นว่าการรับรู้ความยุติธรรมภายในองค์การมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การ โดยผลการศึกษาล้วนใหญ่พบร่วมกันว่า พนักงานที่รับรู้ว่าตนเองได้รับความยุติธรรมในด้านต่าง ๆ จากองค์การ จะแสดงพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การสูงกว่าพนักงานที่รู้สึกว่าตนไม่ได้รับความยุติธรรมในด้านต่าง ๆ จากองค์การ เนื่องจากพนักงานจะให้ความหมายความสัมพันธ์ระหว่างตนเองกับองค์การในรูปแบบของการแลกเปลี่ยนทางสังคมหรือความสัมพันธ์ในเชิงการให้และการรับ ซึ่งหาก

เป็นการแลกเปลี่ยนทางสังคมที่ดำเนินไปอย่างยุติธรรมแล้ว จะเป็นเหตุจูงใจให้พนักงานแสดงพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การด้วยความสมัครใจ ดังนั้นหากพนักงานรับรู้และเชื่อว่า องค์การปฏิบัติต่อตนเองอย่างยุติธรรม ก็จะรักษาความสัมพันธ์ในรูปแบบของการแลกเปลี่ยนทางสังคมนั้นไว้ โดยการทุ่มเทและเสียสละในการปฏิบัติงานให้กับองค์การมากกว่าบทบาทหน้าที่ ที่องค์การกำหนดซึ่งถือเป็นพฤติกรรมบทบาทพิเศษ (Extra-Role Behavior) แต่หากพนักงานรับรู้และเชื่อว่าองค์การปฏิบัติต่อตนเองอย่างไม่ยุติธรรม พนักงานจะปฏิบัติงานให้กับองค์การเท่าที่จำเป็นตามบทบาทหน้าที่ที่องค์การกำหนดเท่านั้น ซึ่งถือเป็นพฤติกรรมตามบทบาทหน้าที่ (In-Role Behavior) เพื่อไม่ให้ตนเสื่อมลงในโภชนาญาติ เอาเปรียบโดยองค์การ

นอกจากนี้ จากผลการศึกษาของสกอล์ คูเปอร์ และแม็คเคนน่า (Scholl, Cooper and McKenna, 1987 : 502-520) ที่พบว่า ความยุติธรรมในการจ่ายค่าตอบแทน มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในการจ่ายค่าตอบแทนอย่างมีนัยสำคัญ และความพึงพอใจในการจ่ายค่าตอบแทนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การ ประกอบกับ ผลการศึกษาของฟาร์ โพดซาคอฟ และออร์แกน (Farh, Podsakoff and Organ, 1990 : 705-721) ชี้พบร่วมกันว่า เมื่อพนักงานรับรู้ว่าได้รับความยุติธรรมจากผู้บังคับบัญชาจะทำให้พนักงานเกิดความพึงพอใจในงานและมีพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การ และระดับการรับรู้ความยุติธรรมของผู้บังคับบัญชาและลักษณะงานเป็นตัวแปรที่ทำให้เกิดความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจในงานกับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การ แสดงให้เห็นว่าการรับรู้ความยุติธรรมภายในองค์กรมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในงาน และความพึงพอใจในงานก็จะส่งผลให้เกิดพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การในที่สุด

ในขณะที่ผลการศึกษาของเจ็คคิวไลน์ และคณะ (Jacqueline et al., 2004 : 85-106, อ้างถึงใน ปีมวารณ ชูสาย, 2547 : 43) ที่พบว่า มีปัจจัยทางด้านแรงจูงใจสองตัว ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การ โดยพนักงานมีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การ เนื่องจากมองว่าพฤติกรรมเหล่านั้นเป็นส่วนหนึ่งของงาน และเนื่องจากมีแรงจูงใจในด้านความผูกพันต่อองค์การซึ่งเกิดจากการได้รับการปฏิบัติอย่างเป็นธรรม เช่นเดียวกับผลการศึกษาของสรุณญา จันทร์วงศ์ (2546 : 60-69) ที่พบว่า การรับรู้ความยุติธรรมของผู้บังคับบัญชา มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความผูกพันต่อองค์การและพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การ และยังพบว่าความผูกพันต่อองค์กรมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การ แสดงให้เห็นว่าการรับรู้ความยุติธรรมภายในองค์กรมีความสัมพันธ์กับความผูกพันต่อองค์การ และความผูกพันต่อองค์การก็จะส่งผลให้เกิดพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การ

กล่าวโดยสรุปจากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องข้างต้น แสดงให้เห็นว่า พนักงานจะประเมินความยุติธรรมจากประสบการณ์ที่ตนได้รับจากองค์การ หากรับรู้ว่าการที่ตนลงทุนทำงานให้กับองค์การได้รับการให้คุณค่าและผลตอบแทนดีนั้นด้วยกระบวนการและระบบ

ที่ยุติธรรมก็จะเกิดความพึงพอใจ เกิดความสร้างสรรค์องค์การ มีความผูกพันต่องค์การ นำไปสู่ การเกิดพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่องค์การ ดังนั้น ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยจึงได้นำเอา ตัวแปรการรับรู้ความยุติธรรมภายในองค์การมากำหนดไว้ในกรอบแนวคิดในการวิจัย โดยกำหนด ให้เป็นตัวแปรที่ส่งผลทางตรงต่อความพึงพอใจในงาน ความผูกพันต่องค์การ และส่งผลทั้ง ทางตรงและทางอ้อมต่อพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่องค์การของพนักงานส่วนตำบล จังหวัด สงขลา

5. แนวคิดเรื่องการรับรู้การสนับสนุนจากองค์การและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

5.1 ความหมายของการรับรู้การสนับสนุนจากองค์การ

ไอเซนเบอร์เกอร์ และคณะ (Eisenberger et al., 2001 : 42) กล่าวว่า การรับรู้การสนับสนุนจากองค์การเป็นภาวะสันนิษฐานจากประสบการณ์ที่ได้รับจากการทำงาน ว่าองค์การที่ตนทำงานเป็นเสมือนบุคคลที่ใจมีความเมตตาหรือบุคคลที่ใจร้าย โดยพิจารณาจากนโยบาย บรรทัดฐาน กฎระเบียบ และการกระทำต่าง ๆ ขององค์การที่มีผลกระทบต่อพนักงาน การรับรู้การสนับสนุนจากองค์การสามารถสนองความต้องการด้านจิตสังคมของพนักงาน ทำให้ รู้สึกว่าองค์การเป็นที่พึงได้และพร้อมเสมอที่จะดำเนินการในด้านต่าง ๆ เพื่อให้ความช่วยเหลือ เมื่อพนักงานต้องการ

เวย์เน่ และคณะ (Wayne et al., 2003 : 438) ให้ความหมายว่าการรับรู้ การสนับสนุนจากองค์การ คือความเชื่อของพนักงานว่าองค์การจัดหารางวัลที่เหมาะสมให้แก่เข้า ทำให้พนักงานเกิดพฤติกรรมตอบแทนคืนแก่องค์การ

لامาสโตร (LaMastro, 2002 : Online, อ้างถึงใน เปรมจิตร คล้ายเพ็ชร์, 2548 : 22) ได้ให้ความหมายว่าการรับรู้การสนับสนุนจากองค์การ หมายถึงพฤติกรรมของผู้บริหาร องค์การที่ให้การสนับสนุนและจัดบรรยายกาศองค์การที่เอื้อต่อการทำงาน โดยที่พนักงานประเมิน การรับรู้การสนับสนุนจากองค์การได้จากพฤติกรรมของตัวแทนองค์การที่มีการปฏิบัติต่าง ๆ ต่อ พนักงาน

วิตต์ (Witt, 1991 : 1490) กล่าวว่า การรับรู้การสนับสนุนจากองค์การ หมายถึงการรับรู้ของบุคลากรเกี่ยวกับการให้การสนับสนุนผลการดำเนินงานที่เป็นบทบาทภายนอก ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงความเชื่อที่มีต่อสังคม แสดงถึงความรู้สึกรับผิดชอบต่อหน้าที่ เป็นลักษณะที่แสดง ถึงความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลต่องค์การที่มีอิทธิพลต่อการยอมรับบรรทัดฐานขององค์การ

กู๊ดเนอร์ (Gouldner, 1960 : 161) กล่าวว่า การรับรู้การสนับสนุนจาก องค์การ หมายถึงการที่บุคคลหนึ่งได้ปฏิบัติต่อบุคคลอื่นเป็นอย่างดี บรรทัดฐานของการแลกเปลี่ยน ผลประโยชน์จะก่อให้เกิดพันธะของการตอบสนองด้วยการปฏิบัติต่อบุคคลอื่นเป็นอย่างดีเช่นกัน ผลประโยชน์ที่แลกเปลี่ยนอาจหมายถึงสิ่งที่ไม่เกี่ยวข้องกับบุคคล เช่น เงินตรา การบริการและ

ข้อมูลข่าวสาร หรืออ้างรวมถึงแหล่งทรัพยากรสังคมด้านอารมณ์ เช่น การยอมรับ การให้ความเคารพ และความชื่นชม เป็นต้น

จันทร์พา ทัดภูธร (2543 : 9) ได้ให้ความหมายว่าการรับรู้การสนับสนุนจากองค์การในด้านต่าง ๆ 5 ด้าน ได้แก่ ด้านผลตอบแทน ด้านความมั่นคงในการทำงาน ด้านโอกาสก้าวหน้า ด้านสภาพการทำงานและ ด้านจิตสังคม

วัชรีย์ ออยู่เจริญ (2546 : 24) ให้ความหมายของการรับรู้การสนับสนุนจากองค์การไว้ว่า เป็นความเชื่อของบุคลากรเกี่ยวกับระดับการเห็นคุณค่าในการมีส่วนร่วมของตน และความห่วงใยเอาใจใส่ต่อความเป็นอยู่ของตนจากองค์การ

จากความหมายของการรับรู้การสนับสนุนจากองค์การในข้างต้น ผู้วิจัยได้สรุปความหมายของการรับรู้การสนับสนุนจากองค์การในการศึกษาครั้งนี้ ว่าหมายถึงความคิดเห็นของพนักงานส่วนตำบลจากประสบการณ์ที่ได้รับจากการทำงานในองค์การบริหารส่วนตำบล ว่าองค์การให้คุณค่า ให้การยอมรับ เห็นความสำคัญในการทุ่มเททำงาน มีความห่วงใย และมีความผูกพันต่อพนักงานส่วนตำบล โดยให้การสนับสนุนการทำงานในด้านต่าง ๆ ผ่านนโยบายและ ตัวแทนขององค์การเพื่อให้พนักงานส่วนตำบลมีความเป็นอยู่ในการทำงานที่ดี

5.2 แนวคิดเกี่ยวกับการรับรู้การสนับสนุนจากองค์การ

กู๊ดเนอร์ (Gouldner, 1960 : 161–178) กล่าวว่า แนวคิดการสนับสนุนจากองค์การมีพื้นฐานมาจากแนวคิดการแลกเปลี่ยนทางสังคม เป็นความล้มพังที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของความไว้วางใจ คือเมื่อฝ่ายหนึ่งให้ความช่วยเหลืออีกฝ่ายหนึ่ง ฝ่ายที่ให้นั้นจะกระทำด้วยความเชื่อใจว่าฝ่ายรับจะตอบแทนกลับ การแลกเปลี่ยนทางสังคมไม่ได้กำหนดการตอบแทนไว้เฉพาะเจาะจง แต่ขึ้นอยู่กับบรรทัดฐานแห่งการตอบแทนซึ่งกันและกันหรือมาตรฐานในการแลกเปลี่ยนทางสังคม ของกลุ่ม คือเมื่อได้รับสิ่งของหรือผลประโยชน์ใดจากบุคคลอื่นแล้ว บุคคลควรตอบแทนด้วยสิ่งต่าง ๆ แก่บุคคลนั้นตามความเหมาะสม เช่นเดียวกับผู้ปฏิบัติงานเมื่อได้รับสิ่งแลกเปลี่ยนจากองค์การ ก็จะเกิดการรับรู้โดยรวมถึงการสนับสนุนจากองค์การ เนื่องจากองค์การให้การสนับสนุนผ่านทาง ผู้แทนขององค์การ ผู้ปฏิบัติงานจึงรับรู้ว่าองค์การนั้นมีตัวตนและตอบแทนโดยแสดงพฤติกรรม และมีเจตคติที่เหมาะสมเพื่อบรรลุเป้าหมายขององค์การ ตามทฤษฎีการแลกเปลี่ยนทางสังคม โดยการให้และการรับจะต้องมีความยุติธรรมและเหมาะสมตามบรรทัดฐาน หากเกิดความไม่ยุติธรรมในการแลกเปลี่ยน ฝ่ายที่รับรู้ไม่รู้ว่าจะเป็นฝ่ายได้ย่อมไม่พอใจและจะพยายามสร้างสมดุลให้เกิดขึ้น โดยอาจเลือกการเพิ่มหรือลดสิ่งตอบแทนต่ออีกฝ่ายหนึ่ง

ไฮเซนเบอร์เกอร์ และคณะ (Eisenberger et al., 1986 : 500–507) กล่าวว่า การสนับสนุนจากองค์การเป็นบรรทัดฐานของการตอบแทนการปฏิบัติงาน มีผลต่อความ ชื่นชอบ การปฏิบัติเพื่อประโยชน์ต่อการเปลี่ยนแปลงอาจเป็นทรัพยากรด้านสาระ เช่น เงิน

การให้บริการหรือศาสตร์ที่เกี่ยวกับอารมณ์ความรู้สึกที่ได้รับการยอมรับ ดังนั้นประโยชน์ที่จะเกิดจากภาระหน้าที่จึงอยู่บนพื้นฐานของการตอบแทนอย่างมีหลักเกณฑ์และช่วยให้เกิดความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล การตอบแทนที่เป็นบรรทัดฐานสามารถดำเนินมาประยุกต์ใช้กับผลตอบแทนที่พนักงานควรจะได้รับจากการปฏิบัติงานของตนเองในองค์การ จากแนวคิดการสนับสนุนจากองค์การ ไอเซนเบอร์เกอร์ และคณะได้ตั้งสมมติฐานความเชื่อของพนักงานเพื่อยืนยันว่าค่านิยมขององค์การอยู่บนพื้นฐานของการตอบแทน และได้ดึงเอาความรู้สึกของพนักงานมาวิเคราะห์ถึงความพึงพอใจในงาน การเป็นหนึ่งบุญคุณมีผลต่อประสิทธิผลที่ยิ่งใหญ่และช่วยให้องค์การบรรลุความสำเร็จได้มากยิ่งขึ้น ความรู้สึกที่ดีต่อองค์การจะนำไปสู่ความรู้สึกที่ดีต่อหน้าที่ การเปลี่ยนแปลงความเชื่อที่เป็นสื่อกลางของการรับรู้การสนับสนุนจากองค์การเป็นการเปลี่ยนแปลงความเชื่อของพนักงานที่มีเป้าหมายและผลประโยชน์เพื่อตอบแทนความพยายามในการทำงาน การเปลี่ยนแปลงความเชื่อของพนักงานเป็นการประยุกต์ใช้บรรทัดฐานของการตอบแทนที่เป็นความสัมพันธ์ทางบวกร่วมบุคคลกับการทำงานในองค์การ เช่น ความพยายามในการทำงานเป็นความชอบในการปฏิบัติงาน ซึ่งล้วนแล้วนี้ส่งผลให้องค์การบรรลุเป้าหมายและบุคคลประสบความสำเร็จในวิชาชีพ

เวย์เน่ ชอร์ และไลเด็น (Wayne, Shore and Liden, 1997 : 82-111) ได้ให้แนวคิดการรับรู้การสนับสนุนจากองค์การในทฤษฎีของการแลกเปลี่ยนความสัมพันธ์ ระหว่างผู้นำและผู้ใต้บังคับบัญชา เป็นแนวคิดที่มีโครงสร้างกระตุ้นให้เกิดการพัฒนาแนวคิดทฤษฎี การสนับสนุนจากองค์การในกระบวนการของการพึ่งพาช่วยเหลือกันเพื่อความสำเร็จ มีการพัฒนาและทดสอบรูปแบบที่เกิดขึ้นมาก่อนและผลที่ตามมาของ การรับรู้การสนับสนุนจากองค์การและ การแลกเปลี่ยนระหว่างผู้นำกับผู้ใต้บังคับบัญชา เป็นทฤษฎีพื้นฐานทางสังคม ผลที่ได้บ่งชี้ถึงความสัมพันธ์ที่แตกต่างระหว่างผลลัพธ์ที่อธิบายโดยการสนับสนุนทางสังคม

จันทร์พา ทัดภูธร (2543 : 20) แบ่งประเภทของการสนับสนุนจากองค์การตามการรับรู้ของผู้ปฏิบัติงานไว้ 5 ด้าน ได้แก่

1. การรับรู้การสนับสนุนด้านผลตอบแทน เช่น เงินเดือนหรือสวัสดิการ ถือเป็นลิ่งจุงใจพื้นฐานซึ่งจำเป็นต่อการดำรงชีวิต
2. การรับรู้การสนับสนุนด้านโอกาสก้าวหน้าในการทำงาน ผู้ปฏิบัติงานทุกคน ย่อมต้องการความก้าวหน้า เช่น มีตำแหน่งหน้าที่การทำงานที่สูงขึ้นตามความสามารถที่ตนมี เป็นต้น
3. การรับรู้การสนับสนุนด้านความมั่นคงในการทำงาน ความต้องการความมั่นคงในการทำงานอย่างต่อเนื่องเป็นลิ่งจุงใจหนึ่งที่ผู้ปฏิบัติงานต้องการ
4. การรับรู้การสนับสนุนด้านสภาพการทำงาน เนื่องจากสภาพการทำงานที่เหมาะสม มีเครื่องมือในการทำงาน มีลิ่งจุงใจความสะอาดต่าง ๆ เช่น น้ำดื่ม ห้องน้ำ เป็นต้น มีส่วนช่วยให้การปฏิบัติงานของผู้ปฏิบัติงานเป็นไปด้วยความสะอาดและมีประสิทธิภาพ

5. การรับรู้การสนับสนุนด้านจิตสังคม เนื่องจากคนเราต้องการได้รับการยอมรับจากผู้อื่น การยอมรับในผลงานหรือการยกย่องชมเชยเมื่อทำงานได้ผลดี ถือได้ว่าเป็นความต้องการทางสังคมของมนุษย์

กล่าวโดยสรุปจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับแนวคิดการรับรู้การสนับสนุนจากการในข้างต้น ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยเลือกใช้แนวคิดการรับรู้การสนับสนุนจากการของจันทร์พา ทัดภูธร (2543) เป็นแนวทางในการศึกษาการรับรู้การสนับสนุนจากการของพนักงานส่วนตำบล จังหวัดสงขลา เนื่องจากเป็นแนวคิดที่มีความชัดเจนและครอบคลุม และยังเป็นแนวคิดที่ได้รับความนิยมและอ้างถึงเพื่อนำไปใช้ในการศึกษาเกี่ยวกับการรับรู้การสนับสนุนจากการในบริบทของสังคมไทยเป็นจำนวนมาก เช่น งานวิจัยของจิตา ตาปานันท์ (2548) และงานวิจัยของเพรมจิตร คล้ายเพ็ชร์ (2548) เป็นต้น โดยแบ่งออกเป็น 6 ด้าน คือ การรับรู้การสนับสนุนด้านผลตอบแทน การรับรู้การสนับสนุนด้านโอกาสก้าวหน้าในการทำงาน การรับรู้การสนับสนุนด้านความมั่นคงในการทำงาน การรับรู้การสนับสนุนด้านสภาพการทำงาน และการรับรู้การสนับสนุนด้านจิตสังคม

5.3 การวัดการรับรู้การสนับสนุนจากการ

ไอเซนเบอร์เกอร์ และคณะ (Eisenberger et al., 1986 : 500-507) ได้สร้างเครื่องมือวัดระดับการรับรู้การสนับสนุนจากการ มีลักษณะเป็นการประเมินค่า 7 ระดับ ($1=\text{ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง}$ 7= เห็นด้วยอย่างยิ่ง) ในการวัดในแต่ละระดับข้อความ โดยได้แบ่งเป็น ข้อความทางบวกและทางลบอย่างครึ่ง เครื่องมือวัดเป็นการประเมินการรับรู้การได้รับการปฏิบัติอย่างยุติธรรมรวมถึงความพึงพอใจที่พนักงานได้รับจากการ การมีส่วนร่วม การรับรู้ถึงคุณค่า การเป็นอยู่ รายได้ เป็นต้น รวมทั้งหมดจำนวน 36 ข้อ

ดุจเดือน พันธุ์มนนาวน (Duchduen Bhanthumnavin, 2001 : 50) ได้สร้างเครื่องมือวัดระดับการรับรู้การสนับสนุนจากการ โดยใช้ความหมายการรับรู้การสนับสนุนจากการของไอเซนเบอร์เกอร์ และคณะ และจากการทบทวนวรรณกรรมเพิ่มเติม โดยเป็นการวัดระดับการเห็นคุณค่าของพนักงานจากการ การใส่ใจในการเป็นอยู่ของตน และการเตรียมการ หรือการวางแผนดูแลพนักงาน โดยเป็นการประเมินค่า 6 ระดับ จากจริงที่สุด จนถึงไม่จริงเลย

จันทร์พา ทัดภูธร (2543 : 118-121) ได้สร้างเครื่องมือวัดการรับรู้การสนับสนุนจากการของพยาบาลวิชาชีพระดับปฏิบัติการในโรงพยาบาลของรัฐ เครื่องมือวัด มีลักษณะเป็นมาตราวัดประเมินค่า 7 ระดับ ตั้งแต่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ถึงไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 24 ข้อ โดยแบ่งออกเป็นการรับรู้การสนับสนุนด้านผลตอบแทน จำนวน 5 ข้อ การรับรู้การสนับสนุนด้านโอกาสก้าวหน้าในการทำงาน จำนวน 4 ข้อ การรับรู้การสนับสนุนด้านความมั่นคงในการทำงาน จำนวน 4 ข้อ การรับรู้การสนับสนุนด้านสภาพการทำงาน จำนวน 5 ข้อ และการรับรู้การสนับสนุน

ด้านจิตสังคม จำนวน 6 ข้อ วิเคราะห์ความเชื่อมั่นของเครื่องมือวัดโดยหาค่าสัมประสิทธิ์เอลฟ่า มีค่าความเชื่อมั่นในรายด้าน ดังนี้

1. การรับรู้การสนับสนุนด้านผลตอบแทน มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.73
 2. การรับรู้การสนับสนุนด้านโอกาสก้าวหน้าในการทำงาน มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.64
 3. การรับรู้การสนับสนุนด้านความมั่นคงในการทำงาน มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.83
 4. การรับรู้การสนับสนุนด้านสภาพการทำงาน มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.76
 5. การรับรู้การสนับสนุนด้านจิตสังคม มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.69
- จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า ยังไม่มีเครื่องมือวัด การรับรู้การสนับสนุนจากองค์กรของพนักงานส่วนตำบลโดยเฉพาะ โดยเครื่องมือที่มีล้วนเป็น เครื่องมือวัดที่สร้างขึ้นในบริบทของกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เกี่ยวข้องกับกลุ่มตัวอย่างที่ผู้วิจัยต้องการ ศึกษา ดังนั้นในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำเครื่องมือวัดของจันทร์พา ทัดภูธร (2543 : 128-133) มาดัดแปลงเพื่อสร้างเครื่องมือวัดการรับรู้การสนับสนุนจากองค์กรขึ้นใหม่ สำหรับใช้วัดการรับรู้ การสนับสนุนจากองค์กรของพนักงานส่วนตำบล ซึ่งจะทำให้เครื่องมือวัดมีความสอดคล้องกับ บริบทของกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการศึกษามากยิ่งขึ้น

5.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้การสนับสนุนจากองค์กร

ไอเซนเบอร์เกอร์ และคณะ (Eisenberger et al., 2001 : 42-51) ได้ ศึกษาบทบาทของการตอบแทนและกันของการรับรู้การสนับสนุนจากองค์กร กลุ่มตัวอย่าง ที่ศึกษาคือพนักงานไปรษณีย์ จำนวน 413 คน พบว่า การสนับสนุนจากองค์กรมีความสัมพันธ์ ทางบวกกับความรู้สึกเป็นภาระติดพันในความເຂາໃຈไม่เกี่ยวกับการท่องค์การให้สวัสดิการ และจะ ให้ความช่วยเหลือแก่องค์การเพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนด นอกจากนี้การสนับสนุนจาก องค์การยังส่งผลต่อพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กรและการปฏิบัติงานตามบทบาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมิธ ออร์แกน และเนียร์ (Smith, Organ and Near, 1983 : 653-663) ได้ศึกษาพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์กร โดยศึกษาจากพนักงานธนาคาร 2 แห่ง จำนวน 422 คน พบว่า พฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์กรประกอบด้วยองค์ประกอบอย่างน้อย 2 ประการ คือความช่วยเหลือเอื้อเฟื้อเพื่อแผ่และความสำนึกในหน้าที่ปฏิบัติตามกฎระเบียบ ความพึงพอใจในการทำงานมีความสัมพันธ์กับความช่วยเหลือเอื้อเฟื้อเพื่อแผ่และความสำนึกใน หน้าที่ปฏิบัติตามกฎระเบียบ พนักงานที่มีภารกิจดำเนินเมืองเล็กหรือในชนบทมีความช่วยเหลือ เอื้อเฟื้อเพื่อแผ่มากกว่าพนักงานที่มีภารกิจดำเนินเมืองใหญ่ การสนับสนุนเกือกุลจากผู้บังคับบัญชา

จะส่งผลให้เกิดพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การ เนื่องจากการสนับสนุนเกื้อกูลจากผู้บังคับบัญชาที่มีต่อผู้ใต้บังคับบัญชานั้น เป็นลักษณะหนึ่งของพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การและจะส่งผลให้ผู้ใต้บังคับบัญชา มีพุติกรรมเช่นเดียวกันเป็นการตอบแทน เป็นกระบวนการแลกเปลี่ยนทางสังคม

ลินช์ ไอลเซนเบอร์เกอร์ และอาร์เมลี (Lynch, Eisenberger and Armeli, 1999 : 467-483) ได้ศึกษาการรับรู้การสนับสนุนจากองค์การกับการปฏิบัติงานที่ต่างกว่ามาตรฐาน และการปฏิบัติงานที่สูงกว่ามาตรฐานจากพนักงานที่ค้อยสังเกตหรือมีความสนใจในเรื่องนี้ (องค์การเอาเปรียบตนในการทำงาน) พบว่า เมื่อการรับรู้การสนับสนุนจากองค์การมีระดับสูง พนักงานที่ค้อยสังเกตจะมีระดับการปฏิบัติงานที่สัมพันธ์ในทางบวกกับพุติกรรมบทบาทพิเศษ และเมื่อการรับรู้การสนับสนุนจากองค์การมีระดับต่ำ พนักงานที่ค้อยสังเกตจะมีระดับการปฏิบัติงานที่สัมพันธ์ทางลบ กับพุติกรรมตามบทบาทหน้าที่และพุติกรรมบทบาทพิเศษด้วย

มาจอรี่ และคณะ (Marjorie et al., 1999 : 159-174) ได้ศึกษาการเมือง ในองค์การและการสนับสนุนขององค์การที่ส่งผลต่อทัศนคติต่องาน ผลการปฏิบัติงาน และพุติกรรม การเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การ โดยได้ศึกษากับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 128 คน พบว่าการเมือง ในองค์การและการสนับสนุนขององค์การมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในงาน ความผูกพัน ความตั้งใจที่จะลาออกจาก และพุติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การซึ่งประเมินโดยหัวหน้างาน

จอห์น (John, 1996 : 275-286) ได้ศึกษาทีมที่มีคุณภาพสูงสุดในด้าน การรับรู้ระดับพหุคุณบรรยายศาสตร์ทางสังคมที่ส่งผลต่อทัศนคติ พุติกรรม และความเครียดของสมาชิก ของทีม รวมทั้งผลการปฏิบัติงานของทีม โดยในการศึกษาครั้งนี้ได้ทดลองหาความสัมพันธ์ระหว่าง บรรยายศาสตร์ทางสังคมกับทัศนคติต่อการทำงาน พุติกรรมการทำงาน และความเครียดในการทำงาน กลุ่มตัวอย่างจำนวน 136 คน เป็นสมาชิกทีมขององค์การแห่งหนึ่ง รายงานถึงทัศนคติของตนเอง การรับรู้อำนาจและการสนับสนุน รวมทั้งประเมินพุติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่องานขององค์กรของ เพื่อนร่วมทีม พบว่า การรับรู้อำนาจและการสนับสนุนในองค์การมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจ ในงาน ความพึงพอใจของทีม ความผูกพันต่องาน ความผูกพันต่อทีม และพุติกรรมการเป็น สมาชิกที่ดีต่องาน รวมถึงคุณภาพของผลงานทีม

วัชรีย์ ออยู่เจริญ (2546 : 91-98) ได้ศึกษาปัจจัยทางจิตลักษณะที่เกี่ยวข้อง กับพุติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่องาน โดยศึกษาจากบุคลากรสาย ค. ระดับ 1 หรือเทียบเท่า ระดับ 1 ถึงระดับ 6 หรือเทียบเท่าระดับ 6 จำนวน 290 คน พบว่า บุคลากรที่มีการรับรู้การสนับสนุน

จากการในระดับสูงมีพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การสูงกว่าบุคลากรที่มีการรับรู้ การสนับสนุนจากการในระดับต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยตัวแปรปัจจัย ส่วนบุคคล การรับรู้การสนับสนุนจากการ ค่านิยมในการทำงาน สามารถทำนายพฤติกรรม การเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การได้เพียงบางส่วน ตัวแปรที่สามารถทำนายพฤติกรรมการเป็นสมาชิก ที่ดีต่อองค์การได้ร้อยละ 42.5 คือตัวแปรด้านค่านิยมในการทำงาน ซึ่งสามารถทำนายได้ดีที่สุด

จันทร์พา ทัดภูธร (2543 : 98) ได้ศึกษาอิทธิพลของการสนับสนุนจาก องค์การและการแลกเปลี่ยนระหว่างหัวหน้า-ลูกน้องตามการรับรู้ของลูกจ้างที่มีผลต่อการตอบแทน ของลูกจ้าง กรณีศึกษาพยาบาลวิชาชีพระดับปฏิบัติการประจำโรงพยาบาลของรัฐ สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า การสนับสนุนจากการตามการรับรู้ของลูกจ้างส่งผลทางตรงต่อ การผูกมัดตนของกับองค์การ และการสนับสนุนจากการตามการรับรู้ของลูกจ้างส่งผลทางอ้อม ต่อพฤติกรรมการเป็นพลเมืองที่ดีขององค์การ

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องข้างต้น แสดงให้เห็นว่าการรับรู้การสนับสนุน จากองค์การมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การ โดยผลการศึกษาส่วนใหญ่ พบว่า เมื่อการรับรู้การสนับสนุนจากการในด้านต่าง ๆ ของพนักงานอยู่ในระดับสูง จะส่งผลให้ พนักงานแสดงพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์กรอกรมา เนื่องจากการดำเนินการในด้าน การบริหารทรัพยากรมนุษย์จะส่งผลต่อทัศนคติของพนักงานที่ประเมินว่าองค์การได้ให้คุณค่า ให้การยอมรับ และสนับสนุนพนักงานให้มีชีวิตความเป็นอยู่ในการทำงานที่ดีมากน้อยเพียงใด พนักงานที่มีการรับรู้การสนับสนุนจากการในระดับสูงและรู้สึกพึงพอใจกับการแลกเปลี่ยนกับ องค์การจากการที่องค์การสนใจและห่วงใยพนักงาน ทำให้พนักงานตอบแทนองค์กรด้วยการทุ่มเท การทำงานเพื่อองค์กรยิ่งขึ้น เต็มใจที่จะยอมเสียสละความสุขบางส่วนของตนเองทำในลิ่งที่อยู่ นอกเหนือจากบทบาทหน้าที่ของตนโดยตรงเพื่อองค์การ

นอกจากนี้ จากผลการศึกษาของมาจอรี่ และคณะ (Marjorie et al., 1999 : 159–174) ที่พบว่า การสนับสนุนจากการมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในงาน ความผูกพัน และพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การซึ่งประเมินโดยหัวหน้างาน และผลการศึกษาของ จอห์น (John, 1996 : 275–286) ที่พบว่า การรับรู้การสนับสนุนจากการมีความสัมพันธ์ กับความพึงพอใจในงาน ความพึงพอใจของทีม ความผูกพันต่อองค์การ ความผูกพันต่อทีม และ พฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การ รวมทั้งผลการศึกษาของจันทร์พา ทัดภูธร (2543 : 98) ซึ่งพบว่า การสนับสนุนจากการตามการรับรู้ของลูกจ้างส่งผลทางตรงต่อการผูกมัดตนของกับ องค์การ และการสนับสนุนจากการตามการรับรู้ของลูกจ้างส่งผลทางอ้อมต่อพฤติกรรมการเป็น พลเมืองที่ดีขององค์การ แสดงให้เห็นว่าพนักงานที่มีการรับรู้การสนับสนุนจากการในระดับสูง จะทำให้พนักงานเกิดความรู้สึกพึงพอใจและเกิดความรู้สึกที่เป็นภาระผูกพันในการที่พนักงานจะต้อง

ให้ความสนใจและเอาใจใส่ในองค์การ ย่อมทำให้พนักงานตอบแทนองค์การด้วยการแสดงพฤติกรรม การเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การ

กล่าวโดยสรุปจากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องในข้างต้น แสดงให้เห็นว่า การที่พนักงานรับรู้ว่าองค์การให้คุณค่าต่อการเลี้ยงสละในการทำงานและให้การสนับสนุนในด้านต่าง ๆ เพื่อให้พนักงานมีความเป็นอยู่ในการทำงานที่ดี อาจส่งผลตอบความต้องการด้านต่าง ๆ ที่พนักงานคาดหวังว่าจะได้รับจากการทำงาน เช่น การรู้สึกมีคุณค่าในตัวเอง การได้รับการเข้าใจเห็นใจ การสนับสนุนทางอารมณ์จิตใจ การได้รับการยอมรับ เป็นต้น ทำให้พนักงานเกิดความรู้สึก พึงพอใจและก่อให้เกิดความรู้สึกว่าตนเป็นส่วนหนึ่งขององค์การ เต็มใจที่จะทำงานให้กับองค์การ ด้วยความจริงใจ ก็และนำไปสู่การเกิดพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การ ดังนั้นในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงได้นำเอาตัวแปรการรับรู้การสนับสนุนจากองค์กรมากำหนดไว้ในกรอบแนวคิดในการวิจัย โดยกำหนดให้เป็นตัวแปรที่ส่งผลกระทบต่อความพึงพอใจในงาน ความผูกพันต่อองค์การ และส่งผลทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์กรของพนักงาน ส่วนตำบล จังหวัดสงขลา

6. ข้อมูลเกี่ยวกับองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.)

การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วของสังคมไทยในปัจจุบัน ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง วัฒนธรรม และเทคโนโลยี ส่งผลต่อวิถีการดำรงชีวิตของประชาชนทั่วไป โดยเฉพาะ การเปลี่ยนแปลงในด้านการเมืองการปกครอง ซึ่งจะเห็นได้ว่าประชาชนได้รับข้อมูลข่าวสารมากขึ้น มีความสนใจต่อสภาพแวดล้อมทางสังคมรอบด้านเพิ่มขึ้น มีกระแสการเรียกร้องเกี่ยวกับการกระจายอำนาจ ดังนั้นการกระจายอำนาจการปกครองไปสู่ท้องถิ่นจึงเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่งในสถานการณ์ปัจจุบัน

ในระบบประชาธิปไตยนี้ การปกครองตนเองของประชาชนในท้องถิ่นนับว่าเป็น ฐานรากที่สำคัญยิ่ง องค์กรบริหารส่วนตำบล หรือ อบต. จัดเป็นองค์กรการปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ได้รับการจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสถาบันตำบลและองค์กรบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 ประกาศใช้เมื่อวันที่ 2 ธันวาคม พ.ศ.2537 และมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 2 มีนาคม พ.ศ.2538 เป็นต้นมา การดำเนินงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลจะเป็นไปอย่างอิสระ มีอำนาจในการบริหาร การกำหนดนโยบาย การตัดสินใจ การจัดทำแผนพัฒนาตำบล การadmin ที่จะก่อให้เกิด การเปลี่ยนแปลง โอน สงวน หรือรับสิทธิในทางกฎหมายด้วยตนเอง ภายใต้กฎหมายที่ที่กฎหมายกำหนดไว้ นอกจากนี้ ยังมีอำนาจในการออกข้อบังคับตำบลที่ใช้บังคับกับราษฎรในพื้นที่ได้ด้วย (ชัย ศุภวงศ์, 2542 : 36-37)

6.1 ความเป็นมาขององค์การบริหารส่วนตำบล

สภาตำบลได้จัดตั้งขึ้นตามคำสั่งกระทรวงมหาดไทยที่ 222/2499 ลงวันที่ 8 มีนาคม พ.ศ.2499 เรื่องระเบียบบริหารราชการส่วนตำบลและหมู่บ้าน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ เปิดโอกาสให้ราษฎรได้เข้ามาร่วมกับบริหารงานของตำบลและหมู่บ้านทุกอย่างเท่าที่จะเป็นประโยชน์ แก่ท้องที่และราษฎรเป็นส่วนรวม อันจะเป็นทางนำราษฎรไปสู่การปกครองระบบประชาธิปไตย ด้วยวิธีการจัดให้มีสภาตำบลและคณะกรรมการตำบลขึ้น ต่อมาในวันที่ 1 มีนาคม พ.ศ.2509 กระทรวงมหาดไทยได้มีคำสั่งที่ 275/2509 เรื่องระเบียบบริหารราชการส่วนตำบลและหมู่บ้าน (ฉบับที่ 2) ขึ้น โดยรวมคณะกรรมการตำบลและสภาตำบลเข้าเป็นองค์กรเดียวกัน เช่นเดียวกับ แบบการปกครองของสุขาภิบาลเพื่อให้สามารถปฏิบัติหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับ สภาพการณ์ยิ่งขึ้น และให้สอดคล้องกับโครงการพัฒนาเมืองในระบบประชาธิปไตยซึ่งคณะกรรมการรัฐมนตรี ได้ลงมติรับหลักการดังกล่าว

วันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ.2515 ได้มีประกาศคณะกรรมการปฏิริบุคคล ฉบับที่ 326 แก้ไข ปรับปรุงระเบียบบริหารของตำบลและให้ปรับปรุงตำบลให้เป็นสภาตำบลตามประกาศคณะกรรมการปฏิริบุคคล ฉบับนี้ภายใน 3 ปี เพื่อให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ในขณะนั้นและเป็นการช่วยเพิ่มประสิทธิภาพ ใน การบริหารงาน อย่างไรก็ตาม สภาตำบลยังไม่เป็นนิติบุคคลแต่ถือเป็นหน่วยหนึ่งขององค์กร บริหารส่วนจังหวัดหรือหน่วยอ้อยขององค์การบริหารส่วนจังหวัด

ต่อมารัฐบาลได้ปรับปรุงฐานะของสภาตำบลให้เป็นนิติบุคคล เพื่อให้สามารถ รองรับการกระจายอำนาจไปสู่ประชาชนได้มากยิ่งขึ้น ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การ บริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 มาตรา 6 และยกฐานะสภาตำบลซึ่งมีรายได้ตามเกณฑ์ที่กำหนดขึ้น เป็นองค์การบริหารส่วนตำบล มีฐานะเป็นนิติบุคคล และเป็นราชการบริหารส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วย สภาองค์การบริหารส่วนตำบลและคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล โดยพระราชบัญญัติ สภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 ได้ประกาศลงในราชกิจจานุเบกษาฉบับกฤษฎีกา เล่มที่ 111 ตอนที่ 53 ง. ลงวันที่ 2 ธันวาคม พ.ศ.2537

เกณฑ์ที่กำหนดให้สภาตำบลยกฐานะเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นไปตาม พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 ก่อឡือสภาตำบลที่มีรายได้ โดยไม่รวมเงินอุดหนุนในปีงบประมาณที่ล่วงมาติดต่อกัน 3 ปี เฉลี่ยไม่ต่ำกว่าปีละ 150,000 บาท หรือตามเกณฑ์รายได้เฉลี่ยนั้น อาจจัดตั้งเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลได้ โดยทำเป็นประกาศของ กระทรวงมหาดไทยและให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ในประกาศนั้นให้ระบุชื่อและเขตของ องค์การบริหารส่วนตำบลไว้ด้วย สำหรับการเปลี่ยนแปลงเกณฑ์รายได้เฉลี่ยของสภาตำบลให้ทำเป็น ประกาศของกระทรวงมหาดไทยและให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ทั้งนี้ให้องค์การบริหารส่วนตำบล พ้นจากสภาพแห่งสภาตำบล นับตั้งแต่วันที่กระทรวงมหาดไทยได้ประกาศจัดตั้งขึ้นเป็นองค์การบริหาร ส่วนตำบลและประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป และให้โอนบรรดางบประมาณ ทรัพย์สิน สิทธิ

สิทธิเรียกร้อง หนึ่ง และเจ้าหน้าที่ของสถาบันไปเป็นขององค์การบริหารส่วนตำบล (สำนักวิจัยสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2545 : 8-9)

6.2 โครงสร้างขององค์การบริหารส่วนตำบล

องค์การบริหารส่วนตำบลมีโครงสร้างคล้ายกับเทศบาลที่มีทั้งฝ่ายนิติบัญญัติ และฝ่ายบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ประกอบด้วย

6.2.1 สถาบันค์การบริหารส่วนตำบล (สถา อบต.) มีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

6.2.1.1 ให้ความเห็นชอบแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อเป็นแนวทางในการบริหารกิจการขององค์การบริหารส่วนตำบล

6.2.1.2 พิจารณาและให้ความเห็นชอบร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล ร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี และร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม

6.2.1.3 ควบคุมการปฏิบัติงานของนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ให้เป็นไปตามกฎหมาย นโยบาย แผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล ข้อบัญญัติ ระเบียบ และข้อบังคับของทางราชการ

6.2.2 นายกองค์การบริหารส่วนตำบล (นายก อบต.) มีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

6.2.2.1 กำหนดนโยบายโดยไม่ขัดต่อกฎหมายและรับผิดชอบในการบริหารราชการขององค์การบริหารส่วนตำบลให้เป็นไปตามกฎหมาย นโยบาย แผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล ข้อบัญญัติ ระเบียบ และข้อบังคับของทางราชการ

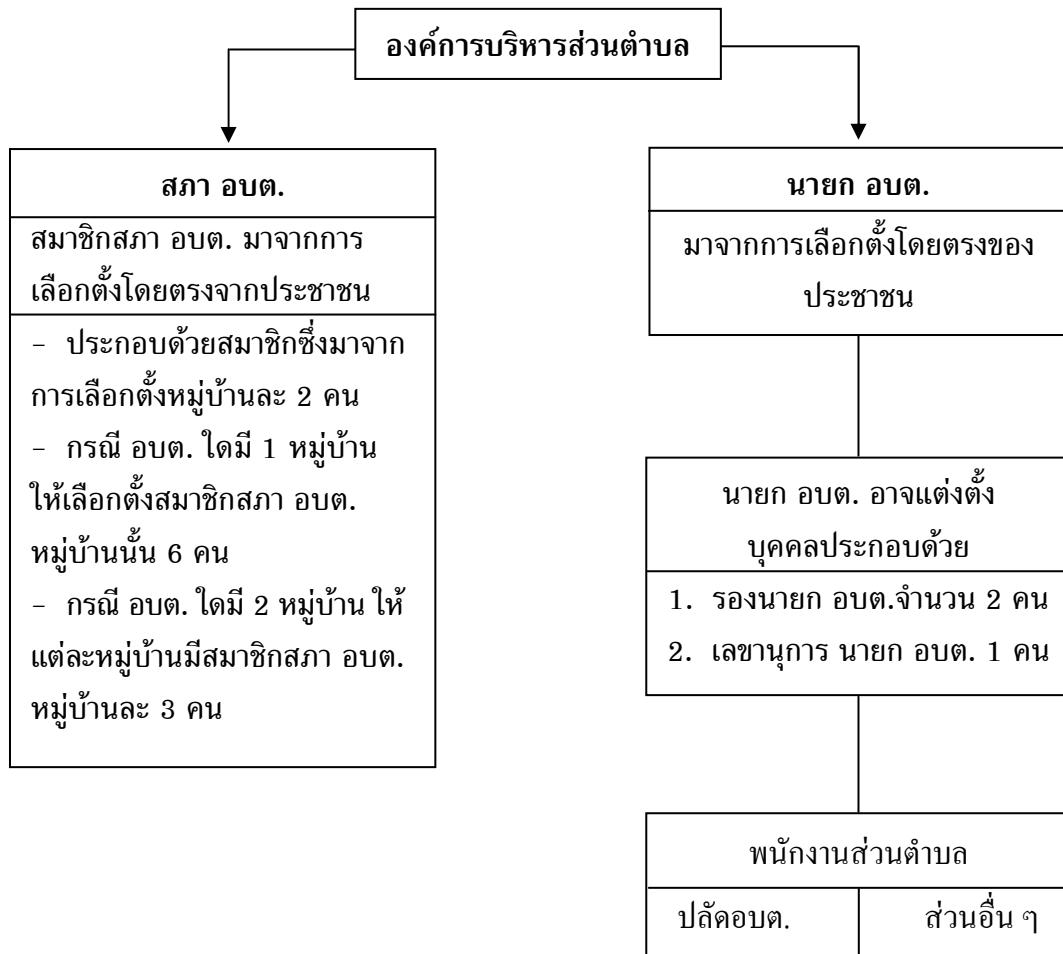
6.2.2.2 สั่ง อนุญาต และอนุมัติเกี่ยวกับราชการขององค์การบริหารส่วนตำบล

6.2.2.3 แต่งตั้งและถอดถอนรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล และเลขาธุการนายกองค์การบริหารส่วนตำบล

6.2.2.4 วางระเบียบเพื่อให้งานขององค์การบริหารส่วนตำบลเป็นไปด้วยความเรียบร้อย

6.2.2.5 รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล

6.2.2.6 ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติและกฎหมายอื่น

ภาพประกอบ 3 โครงสร้างและอำนาจหน้าที่องค์กรบริการส่วนตำบลตามพระราชบัญญัติสภาตำบล และองค์กรบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พ.ศ.2546
ที่มา : โกวิทย์ พวงงาม และอลังกรณ์ อรรคแสง, 2547 : 34

จากภาพประกอบ 3 แสดงให้เห็นว่าโครงสร้างขององค์กรบริหารส่วนตำบล ประกอบด้วยสภากององค์กรบริหารส่วนตำบลและคณะผู้บริหารองค์กรบริหารส่วนตำบล โดยสภากององค์กรบริหารส่วนตำบล ประกอบด้วยสมาชิกสภาองค์กรบริหารส่วนตำบล ซึ่งมาจากการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชน หมู่บ้านละ 2 คน และคณะผู้บริหารองค์กรบริหารส่วนตำบล ซึ่งประกอบด้วยนายกองค์กรบริหารส่วนตำบล 1 คน และรองนายกองค์กรบริหารส่วนตำบล 2 คน

6.3 อำนาจหน้าที่ขององค์กรบริหารส่วนตำบล

พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์กรบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พ.ศ.2546 ได้กำหนดอำนาจหน้าที่ขององค์กรบริหารส่วนตำบลไว้ดังนี้ (กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น, 2547 : 22-25)

มาตรา 66 องค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาตำบลทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม

มาตรา 67 ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายองค์การบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่ต้องทำในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ดังต่อไปนี้

1. จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก
2. รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะ รวมทั้งกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล
3. ป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ
4. ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
5. ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
6. ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ
7. คุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
8. บำรุงรักษาศิลปะ จาริตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น
9. ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการมอบหมายโดยจัดสรรงบประมาณหรือบุคลากรให้ตามความจำเป็นและสมควร

มาตรา 68 ภายใต้บังคับแห่งกฎหมาย องค์การบริหารส่วนตำบลอาจจัดทำกิจการในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ดังต่อไปนี้

1. ให้มีน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค และการเกษตร
2. ให้มีและบำรุงการไฟฟ้าหรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น
3. ให้มีและบำรุงรักษาทางระบายน้ำ
4. ให้มีและบำรุงสถานที่ประชุม การกีฬา การพักผ่อนหย่อนใจและสวนสาธารณะ
5. ให้มีและส่งเสริมกลุ่มเกษตรกรและกิจการสหกรณ์
6. ส่งเสริมให้มีอุตสาหกรรมในครอบครัว
7. บำรุงและส่งเสริมการประกอบอาชีพของราษฎร
8. การคุ้มครองดูแลและรักษาทรัพย์สินอันเป็นสาธารณะสมบัติของแผ่นดิน
9. หาผลประโยชน์จากทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบล
10. ให้มีตลาด ทำเที่ยบเรือ และท่าข้าม
11. กิจการเกี่ยวกับการพาณิชย์
12. การท่องเที่ยว
13. การผังเมือง

กล่าวโดยสรุป องค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาตำบลทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ป้องกันโรคและรักษาโรคติดต่อ ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และส่งเสริมพัฒนาสตรี เด็กเยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ คุ้มครองดูแลและบำรุงรักษาทรัพยากร ธรรมชาติและลิงแวดล้อม บำรุงรักษาศิลปะ อาร์ตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดี ของท้องถิ่นด้วย ซึ่งอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลนั้นจะไม่เป็นการตัดอำนาจหน้าที่ของ กระทรวง ทบวง กรม องค์กรหรือหน่วยงานของรัฐ และการปฏิบัติตามตามอำนาจหน้าที่ของ องค์การบริหารส่วนตำบลต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์สุขของประชาชนและให้คำนึงถึงการมีส่วนร่วม ของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล การจัดทำงบประมาณ การจัดซื้อ จัดจ้าง การตรวจสอบ การประเมินผลการปฏิบัติงาน และการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ตามมาตราที่ 69/1 ของพระราชบัญญัติสภาร่างกายตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พ.ศ.2546 นอกจากนี้องค์การบริหารส่วนตำบลอาจทำกิจกรรมนอกเขตองค์การบริหารส่วนตำบล หรือร่วมกับสภาร่างกายหรือหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นอื่นเพื่อกระทำการร่วมกันได้ เมื่อได้รับความยินยอมจากสภาร่างกายตำบลหรือหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องและกิจกรรมนั้น เป็นกิจการที่จำเป็นต้องทำและเป็นการเกี่ยวเนื่องกับกิจการที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของตน

6.4 โครงสร้างทางการบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบล

พระราชบัญญัติสภาร่างกายตำบลองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2542 มาตรา 72 ได้กำหนดให้องค์การบริหารส่วนตำบลจัดแบ่งการบริหารงาน ออกเป็นส่วนต่าง ๆ ดังนี้ (สถาบันวิจัยและพัฒนามหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2547 : 9)

6.4.1 สำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล

สำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล ทำหน้าที่เกี่ยวกับงานบริหารทั่วไป งานธุรการ งานพิมพ์ดีด งานการเจ้าหน้าที่ งานสวัสดิการ งานการประชุม งานเกี่ยวกับการตราข้อบังคับ ตำบล งานนิติการ งานการพานิชย์ งานวัสดุพิธี งานประชาสัมพันธ์ งานจัดทำแผนพัฒนาตำบล งานจัดทำ ข้อบังคับ งบประมาณประจำปี งานขออนุมัติดำเนินตามข้อบังคับ งานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องหรือได้รับ มอบหมาย

6.4.2 ส่วนต่าง ๆ ที่องค์การบริหารส่วนตำบลได้ตั้งขึ้น

ในส่วนต่าง ๆ ที่องค์การบริหารส่วนตำบลจะจัดตั้งขึ้นนั้น ให้คำนึงถึง การกิจหน้าที่และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง โดยอย่างน้อยควรมีโครงสร้างทางการบริหาร ดังนี้

6.4.2.1 ส่วนการคลัง ทำหน้าที่เกี่ยวกับการเงิน การเบิกจ่าย การฝากเงิน

การเก็บรักษาเงิน การตรวจสอบ การหักภาษีเงินได้และการนำส่งภาษี งานเกี่ยวกับการตัดโอนเงินเดือน งานรายงานเงินคงเหลือประจำวัน งานขออนุมัติตัดปีและขอขยายเวลาเบิกจ่าย งานการจัดทำงบ แสดงฐานะทางการเงิน งบทรัพย์สิน หนี้สิน งบโครงการ เงินสะสม งานการจัดทำบัญชีทุกประเภท งานทะเบียนคุณเงินรายได้รายจ่าย งานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องหรือได้รับมอบหมาย

6.4.2.2 ส่วนโยธา ทำหน้าที่เกี่ยวกับงานสำรวจ ออกแบบ เชื่อมแบบ ถนน อาคาร สะพาน แหล่งน้ำ งานการประมานค่าใช้จ่ายตามโครงการ งานควบคุมอาคาร งานการก่อสร้าง และซ่อมบำรุงทาง อาคาร สะพาน แหล่งน้ำ งานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องหรือได้รับมอบหมาย

6.4.2.3 ส่วนสาธารณสุข ซึ่งจะมีเฉพาะในองค์การบริหารส่วนตำบล ชั้น 1 เท่านั้น ทำหน้าที่เกี่ยวกับการควบคุมโรค การสุขาภิบาลอื่น ๆ ตามแผนการสาธารณสุขและ ข้อบังคับตำบล การวางแผนการสาธารณสุข การประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติที่เกี่ยวข้อง กับการสาธารณสุข งานเฝ้าระวังโรค การเผยแพร่ ฝึกอบรม การให้สุขศึกษา การจัดทำงานประมวล ตามแผนงานสาธารณสุข งานด้านสิ่งแวดล้อม การให้บริการสาธารณสุข การควบคุมอาการผ่าสัตว์ จำหน่ายเนื้อสัตว์ รวมถึงการปฏิบัติหน้าที่อื่นที่เกี่ยวข้อง

6.5 การกำหนดตำแหน่งของพนักงานส่วนตำบล

สำนักงานการกระจายอำนาจอำเภอสู่ท้องถิ่น ในฐานะองค์กรกลางบริหารบุคคล ของพนักงานส่วนตำบล ตามพระราชกฤษฎีกาวิธีการเบี้ยงบันกงานส่วนตำบล พ.ศ.2539 ได้กำหนด ตำแหน่งพนักงานส่วนตำบลไว้จำนวน 21 ตำแหน่ง ดังนี้

- 6.5.1 ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล (เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป 3-7)
- 6.5.2 รองปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล (เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป 3-6)
- 6.5.3 หัวหน้าปลัดสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล (เจ้าหน้าที่บริหารงาน ทั่วไป 3-5)
- 6.5.4 หัวหน้างานธุรการ (เจ้าพนักงานธุรการ 2-5)
- 6.5.5 เจ้าหน้าที่ธุรการ ระดับ 1-4
- 6.5.6 เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล ระดับ 1-4
- 6.5.7 หัวหน้างานนิติการ (นิติกร 3-5)
- 6.5.8 หัวหน้าส่วนการคลัง (เจ้าหน้าที่บริหารงานการเงินและบัญชี 2-6)
- 6.5.9 หัวหน้างานงบประมาณ (เจ้าพนักงานการเงินและบัญชี 2-5)
- 6.5.10 หัวหน้างานจัดเก็บรายได้ (เจ้าพนักงานจัดเก็บรายได้ 2-5)
- 6.5.11 เจ้าหน้าที่จัดเก็บรายได้ ระดับ 1-4
- 6.5.12 หัวหน้างานการเงินและบัญชี (เจ้าพนักงานการเงินและบัญชี 2-5)
- 6.5.13 เจ้าหน้าที่การและบัญชี ระดับ 1-4
- 6.5.14 หัวหน้าส่วนโยธา (เจ้าหน้าที่บริหารงานช่าง 2-6)
- 6.5.15 หัวหน้างานโยธา (วิศวกรโยธา 3-6)
- 6.5.16 นายช่างโยธา ระดับ 2-5
- 6.5.17 ช่างโยธา ระดับ 1-4
- 6.5.18 หัวหน้าส่วนสาธารณสุข (นักบริหารงานสาธารณสุข 3-6)

6.5.19 หัวหน้างานสุขาภิบาล (นักวิชาการสุขาภิบาล 3-6)

6.5.20 หัวหน้างานป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ (พยาบาลวิชาชีพ 3-5)

6.5.21 เจ้าพนักงานสาธารณสุขชุมชน ระดับ 2-4

6.6 ครอบอัตรากำลังของพนักงานส่วนตำบล

เนื่องจากศักยภาพที่แตกต่างกันของแต่ละองค์กรบริหารส่วนตำบล โดยเฉพาะในเรื่องของรายได้ ฉะนั้นเพื่อให้การกำหนดอัตรากำลังพนักงานส่วนตำบลเหมาะสมกับรายได้และปริมาณงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลต่างๆ สำนักงานคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (สำนักงาน กท.) จึงดำเนินการจัดแบ่งชั้นขององค์กรบริหารส่วนตำบลออกเป็น 5 ชั้น โดยนำเรื่องของรายได้ พื้นที่ และประชากรขององค์กรบริหารส่วนตำบลต่างๆ มาเป็นเกณฑ์ในการพิจารณา ดังตาราง 1

ตาราง 1 การกำหนดอัตรากำลังพนักงานส่วนตำบล

ชั้น อ.บต.	เกณฑ์รายได้	จำนวนพนักงานส่วนตำบล
1	20 ล้านบาทขึ้นไป	21
2	12-20 ล้านบาท	12
3	6-12 ล้านบาท	6
4	3-6 ล้านบาท	4
5	ไม่เกิน 3 ล้านบาท	3

ที่มา : กรมการปกครอง, 2539 : 82

จากตารางข้างต้น แสดงให้เห็นการกำหนดอัตรากำลังพนักงานส่วนตำบลในองค์กรบริหารส่วนตำบลแต่ละชั้น โดยองค์กรบริหารส่วนตำบล ชั้นที่ 1 ซึ่งเป็นองค์กรบริหารส่วนตำบลที่มีรายได้สูงสุด คือ 20 ล้านบาทขึ้นไป จะสามารถกำหนดจำนวนพนักงานส่วนตำบลในองค์กรบริหารส่วนตำบลได้สูงสุด จำนวน 21 คน ในขณะที่องค์กรบริหารส่วนตำบล ชั้นที่ 5 ซึ่งเป็นองค์กรบริหารส่วนตำบลที่มีรายได้น้อยที่สุด ไม่เกิน 3 ล้านบาท จะมีจำนวนพนักงานส่วนตำบลในองค์กรบริหารส่วนตำบลได้ไม่เกิน 3 คน

ต่อมาได้มีการประกาศกำหนดขนาดขององค์กรบริหารส่วนตำบลตามความในมาตรา 17 (9) และมาตรา 26 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2542 ประกอบกับข้อ 1 แห่งประกาศคณะกรรมการกลางพนักงานส่วนตำบล เรื่องมาตรฐานที่นำไปเกี่ยวกับโครงสร้างการแบ่งส่วนราชการ วิธีการบริหาร และการปฏิบัติงานของพนักงานส่วนตำบล และกิจการอันเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลในองค์กรบริหารส่วนตำบล คณะกรรมการกลาง

พนักงานส่วนตำบล (ก.อบต.) ในประชุมครั้งที่ 1/2545 เมื่อวันที่ 28 มกราคม 2545 ได้มีมติให้กำหนดขนาดขององค์การบริหารส่วนตำบล ดังตาราง 2

ตาราง 2 การกำหนดขนาดขององค์การบริหารส่วนตำบลของคณะกรรมการกลางพนักงานส่วนตำบล (ก.อบต.)

ชั้น อบต. เดิม	การกำหนดขนาดใหม่
1	องค์การบริหารส่วนตำบลขนาดใหญ่
2	องค์การบริหารส่วนตำบลขนาดกลาง
3	
4	องค์การบริหารส่วนตำบลขนาดเล็ก
5	

ที่มา : ลงคร มหาลัยแก้ว, 2550 : 1-2

จากตารางข้างต้น แสดงให้เห็นหลักเกณฑ์ในการกำหนดขนาดขององค์การบริหารส่วนตำบลของคณะกรรมการกลางพนักงานส่วนตำบล (ก.อบต.) โดยได้แบ่งขนาดขององค์การบริหารส่วนตำบลออกเป็น 3 ขนาด คือ 1) องค์การบริหารส่วนตำบลขนาดใหญ่ ซึ่งเดิมคือองค์การบริหารส่วนตำบลชั้น 1 มีรายได้ตั้งแต่ 20 ล้านบาทขึ้นไป 2) องค์การบริหารส่วนตำบลขนาดกลาง ซึ่งเดิมคือองค์การบริหารส่วนตำบลชั้น 2 และชั้น 3 มีรายได้ 6-20 ล้านบาท และ 3) องค์การบริหารส่วนตำบลขนาดเล็ก ซึ่งเดิมคือองค์การบริหารส่วนตำบลชั้น 4 และชั้น 5 มีรายได้ไม่เกิน 6 ล้านบาท

6.7 การกำหนดตำแหน่งลูกจ้าง

นอกจากพนักงานส่วนตำบลแล้ว องค์การบริหารส่วนตำบลยังสามารถจ้างลูกจ้างชั่วคราวและลูกจ้างประจำเพื่อช่วยปฏิบัติงานได้ โดยตำแหน่งลูกจ้างที่องค์การบริหารส่วนตำบลจะสามารถดำเนินการจ้างได้นั้น กระทรวงมหาดไทยได้มีหนังสือด่วนมากที่ มหา.03/ว.1703 ลงวันที่ 30 พฤษภาคม 2538 ให้นำบัญชีกำหนดตำแหน่งลูกจ้างของเทศบาลเมืองพัทยาและสุขาภิบาลมาใช้ชื่อตำแหน่งต่างๆ ได้แก่ (กรรมการปกรครอง, 2538 : 81-88)

6.7.1 คนงานทั่วไป

6.7.2 คนงานประจำรถขยะ

6.7.3 คนงานประจำรถดูดลิ่งปฏิกูล

6.7.4 คนงานประจำโรงฝ่าสัตว์

6.7.5 คนงานประจำเรือรถยนต์

6.7.6 นักการ

6.7.7 ภารโรง

6.7.8 ยาม

6.7.9 คนสวน

6.7.10 พนักงานผลิตนำประปา

6.7.11 พนักงานขับเรือยนต์หรือนายท้ายเรือ

6.7.12 พนักงานขับรถยกต์

6.7.13 พนักงานขับเรือชุด

6.7.14 พนักงานขับเครื่องจักรขนาดเบา

6.7.15 พนักงานขับเครื่องจักรขนาดกลาง

6.7.16 พนักงานขับเครื่องจักรขนาดหนัก

6.7.17 พนักงานจดมาตรฐานน้ำ

6.7.18 พนักงานเทคโนโลยี

6.7.19 พนักงานดับเพลิง

6.7.20 พนักงานวิทยุ

6.7.21 ผู้ช่วยซ่างทุกประเภท

6.7.22 ครูดูแลเด็กอนุบาลและปฐมวัย

นอกจากนี้องค์การบริหารส่วนตำบลสามารถจ้างลูกจ้างในตำแหน่งเจ้าหน้าที่ การเงินและบัญชี ช่างโยธา เจ้าหน้าที่จัดเก็บรายได้ และเจ้าหน้าที่ธุรการได้ โดยถือปฏิบัติตามหนังสือ ของกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท.0318/ว.2438 ลงวันที่ 2 สิงหาคม 2538

6.8 อัตรากำลังของพนักงานส่วนตำบลในจังหวัดสงขลา

ในปัจจุบัน จังหวัดสงขลามีจำนวนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในรูปแบบ ขององค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 103 แห่ง ใน 16 อำเภอ ประกอบด้วย

6.8.1 อำเภอเมือง	จำนวน	2	แห่ง
6.8.2 อำเภอหาดใหญ่	จำนวน	6	แห่ง
6.8.3 อำเภอเทพา	จำนวน	6	แห่ง
6.8.4 อำเภอรัตภูมิ	จำนวน	5	แห่ง
6.8.5 อำเภอสะบ้าย้อย	จำนวน	9	แห่ง
6.8.6 อำเภอนาหม่อม	จำนวน	4	แห่ง
6.8.7 อำเภอระโนด	จำนวน	11	แห่ง
6.8.8 อำเภอสิงหนคร	จำนวน	8	แห่ง
6.8.9 อำเภอคลองหอยโข่ง	จำนวน	2	แห่ง
6.8.10 อำเภอนาทวี	จำนวน	10	แห่ง

6.8.11 อำเภอนาหมื่น	จำนวน	2	แห่ง
6.8.12 อำเภอกระแสสินธ์	จำนวน	2	แห่ง
6.8.13 อำเภอสทิงพระ	จำนวน	11	แห่ง
6.8.14 อำเภอจะนะ	จำนวน	14	แห่ง
6.8.15 อำเภอสะเดา	จำนวน	7	แห่ง
6.8.16 อำเภอคุณเนียง	จำนวน	4	แห่ง

เมื่อพิจารณาอัตรากำลังพนักงานส่วนตำบลของแต่ละองค์กรบริหารส่วนตำบล

ในจังหวัดสงขลา สามารถจำแนกได้ดังนี้

ตาราง 3 อัตรากำลังพนักงานส่วนตำบลขององค์กรบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดสงขลา

รายชื่อ อบต.	ขนาด	จำนวนพนักงานส่วนตำบล
อำเภอเมือง		
1. ทุ่งหวัง	กลาง	16
2. เกาะยอ	กลาง	10
อำเภอหาดใหญ่		
1. พะตง	กลาง	15
2. ท่าข้าม	กลาง	12
3. ฉลุ่ง	กลาง	19
4. คลองอู่ตะเกา	กลาง	12
5. ทุ่งเตาเส้า	กลาง	16
6. ทุ่งใหญ่	กลาง	16
อำเภอเทพา		
1. เทพา	กลาง	11
2. ท่าม่วง	กลาง	13
3. ปากบาง	กลาง	12
4. สะกอม	กลาง	15
5. วังใหญ่	กลาง	12
6. เกาะสะบ้า	เล็ก	10
อำเภอรัตภูมิ		
1. กำแพงเพชร	ใหญ่	27
2. ท่าชนะ	กลาง	17
3. เข้าพระ	กลาง	18
4. ควนรู	กลาง	13

ตาราง 3 (ต่อ)

รายชื่อ อบต.	ชนิด	จำนวนพนักงานส่วนตำบล
5. คูหาใต้	กลาง	17
อำเภอสะบ้าย้อย		
1. จารคีรี	เล็ก	6
2. เข้าಡง	กลาง	12
3. นาโภย	กลาง	7
4. เปียน	เล็ก	9
5. ทุ่งพอ	กลาง	7
6. สะบ้าย้อย	กลาง	15
7. คูหา	กลาง	9
8. บ้านโนened	กลาง	9
9. จะแทน	กลาง	8
อำเภอหนองม่อม		
1. นาหม่มอม	กลาง	19
2. ทุ่งนมิ้น	กลาง	14
3. พิจิตร	กลาง	13
4. คลองหวัง	กลาง	10
อำเภอระโนด		
1. ระโนด	เล็ก	11
2. ท่าบอน	เล็ก	17
3. ปากแตระ	กลาง	14
4. แด่นส่วน	กลาง	6
5. คลองแคน	กลาง	10
6. ตะเครียะ	กลาง	12
7. บ้านขาว	กลาง	11
8. ระวะ	กลาง	10
9. บ้านใหม่	กลาง	11
10. พังยาง	กลาง	12
11. วัดสน	เล็ก	6
อำเภอสิงหนคร		
1. ชิงโค	กลาง	12
2. วัดขุน	กลาง	13

ตาราง 3 (ต่อ)

รายชื่อ อบต.	ขนาด	จำนวนพนักงานส่วนตำบล
3. ม่วงงาม	กลาง	14
4. ปากรอ	กลาง	10
5. ท่านบ	กลาง	14
6. ป่าขาด	กลาง	10
7. รำแดง	เล็ก	10
8. บางเขี้ยด	กลาง	9
อำเภอคลองหอยโข่ง		
1. คลองหอยโข่ง	กลาง	12
2. คลองหลา	กลาง	13
อำเภอนาทวี		
1. นาทวี	กลาง	17
2. คลองทราย	กลาง	17
3. ท่าประดู่	กลาง	12
4. ทับช้าง	กลาง	10
5. ปลักหนู	กลาง	10
6. สะท้อน	กลาง	13
7. นาหมอครี	กลาง	10
8. คลองกว้าง	เล็ก	10
9. ฉาง	กลาง	13
10. ประกอบ	กลาง	9
อำเภอหนองม่อม		
1. แม่ทอม	กลาง	13
2. บางกล้ำ	กลาง	14
อำเภอกระแลสินธุ์		
1. เกาะใหญ่	กลาง	14
2. โ戎	กลาง	13
อำเภอสทิงพระ		
1. วัดจันทร์	เล็ก	9
2. บ่อแดง	กลาง	10
3. บ่อดาน	กลาง	12
4. จะทึงพระ	กลาง	11

ตาราง 3 (ต่อ)

รายชื่อ อบต.	ชนิด	จำนวนพนักงานส่วนตำบล
5. สนามชัย	กลาง	11
6. กระดังงา	กลาง	10
7. ดีหลวง	กลาง	10
8. ชุมพล	กลาง	13
9. คลองรี	เล็ก	11
10. คูชุด	กลาง	13
11. ท่าพิน	กลาง	12
อำเภอจะนะ		
1. บ้านนา	กลาง	11
2. นำขาว	กลาง	12
3. คลองเปี่ยยะ	กลาง	13
4. นาทับ	กลาง	13
5. ตลิ่งชัน	กลาง	15
6. สะกอม	กลาง	13
7. จะโหนง	เล็ก	15
8. ขุนตัดหวาน	กลาง	8
9. คู	กลาง	12
10. แคร	เล็ก	12
11. ท่าหมอไทร	กลาง	13
12. สะพานไม้แก่น	กลาง	10
13. ป้าชิง	กลาง	16
14. นาหว้า	กลาง	15
อำเภอสะเดา		
1. พังลา	กลาง	12
2. ปริก	กลาง	21
3. สำนักแต้ว	กลาง	14
4. ปาดังเบซาร์	กลาง	16
5. ท่าโพธី	กลาง	14
6. ทุ่งหมอ	กลาง	13
7. เขามีเกียรติ	กลาง	9

ตาราง 3 (ต่อ)

รายชื่อ อบต.	ชนิด	จำนวนพนักงานส่วนตำบล
อำเภอควบเนียง		
1. ห้วยลีก	กลาง	13
2. รัตภูมิ	เล็ก	14
3. บางเหรียง	เล็ก	12
4. ควนโถ	กลาง	14
รวม		1,283

ที่มา : วิญญา สิตธิเซนทร์, 2552 : 1-4

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- เพื่อศึกษาระดับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์กรของพนักงานส่วนตำบล จังหวัดสงขลา
- เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์กรของพนักงาน ส่วนตำบล จังหวัดสงขลา

สมมุติฐานการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดสมมุติฐานการวิจัยจากการทบทวนแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยสามารถแสดงได้รายข้อ ดังต่อไปนี้

- ความพึงพอใจในงานส่งผลทางตรงต่อพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์กร ของพนักงานส่วนตำบล จังหวัดสงขลา
- ความผูกพันต่อองค์กรส่งผลทางตรงต่อพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์กร ของพนักงานส่วนตำบล จังหวัดสงขลา
- การรับรู้ความยุติธรรมภายในองค์กรส่งผลทางตรงต่อความพึงพอใจในงาน ความผูกพันต่อองค์กร และส่งผลทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อ องค์กรของพนักงานส่วนตำบล จังหวัดสงขลา
- การรับรู้การสนับสนุนจากองค์กรส่งผลทางตรงต่อความพึงพอใจในงาน ความผูกพัน ต่อองค์กร และส่งผลทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์กรของ พนักงานส่วนตำบล จังหวัดสงขลา

ความสำคัญและประโยชน์ของการวิจัย

1. ทำให้ทราบถึงระดับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การของพนักงานส่วนตำบล
จังหวัดสงขลา
2. แสดงให้เห็นถึงปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การของ
พนักงานส่วนตำบล จังหวัดสงขลา
3. องค์การบริหารส่วนตำบลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องใช้ข้อมูลที่ได้จากการศึกษา
เป็นแนวทางการพัฒนาและสร้างเสริมพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การแก่สมาชิกใน
องค์การ

ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การของพนักงาน
ส่วนตำบล จังหวัดสงขลา ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัย ดังนี้

1. ขอบเขตของเนื้อหา

การศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาระดับของพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การ
และศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การของพนักงานส่วนตำบล จังหวัด
สงขลา ตามแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังรายละเอียดที่ปรากฏอยู่ในเอกสารและงานวิจัย
ที่เกี่ยวข้องในข้างต้น

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ พนักงานส่วนตำบลที่ปฏิบัติงานใน
องค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดสงขลา จำนวนทั้งสิ้น 103 แห่ง มีจำนวนพนักงานส่วนตำบล
รวมทั้งสิ้น 1,283 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ พนักงานส่วนตำบลในจังหวัดสงขลา โดยผู้วิจัยได้กำหนด
ขนาดกลุ่มตัวอย่างจากการใช้สูตรของยามานาเคน ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 305 คน

3. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้กำหนดตัวแปรที่ใช้ใน
การศึกษาครั้งนี้ ดังนี้

3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่

3.1.1 ความพึงพอใจในงาน ชี้ประกอบด้วย

3.1.1.1 ผลตอบแทนและสวัสดิการ

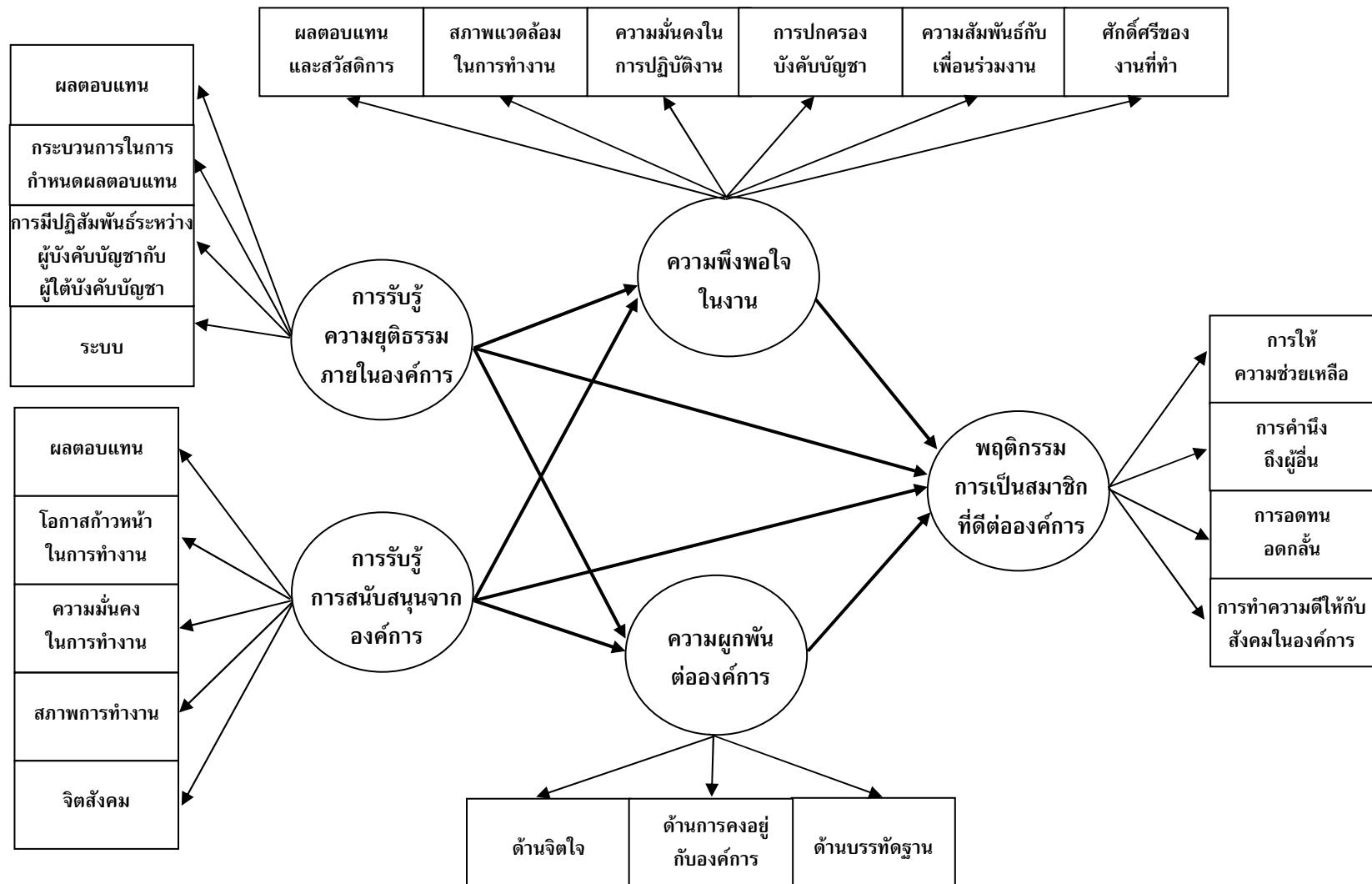
3.1.1.2 สภาพแวดล้อมในการทำงาน

3.1.1.3 ความมั่นคงในการปฏิบัติงาน

- 3.1.1.4 การปักครองบังคับบัญชา
- 3.1.1.5 ความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน
- 3.1.1.6 ศักดิ์ศรีของงานที่ทำ
- 3.1.2 ความผูกพันต่อองค์การ ซึ่งประกอบด้วย
 - 3.1.2.1 ความผูกพันด้านจิตใจ
 - 3.1.2.2 ความผูกพันด้านการคงอยู่กับองค์การ
 - 3.1.2.3 ความผูกพันด้านบรรหัดฐาน
- 3.1.3 การรับรู้ความยุติธรรมภายในองค์การ ซึ่งประกอบด้วย
 - 3.1.3.1 การรับรู้ความยุติธรรมด้านผลตอบแทน
 - 3.1.3.2 การรับรู้ความยุติธรรมด้านกระบวนการในการกำหนดผลตอบแทน
 - 3.1.3.3 การรับรู้ความยุติธรรมด้านการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้บังคับบัญชา กับผู้ใต้บังคับบัญชา
- 3.1.3.4 การรับรู้ความยุติธรรมด้านระบบ
- 3.1.4 การรับรู้การสนับสนุนจากองค์การ ซึ่งประกอบด้วย
 - 3.1.4.1 การรับรู้การสนับสนุนด้านผลตอบแทน
 - 3.1.4.2 การรับรู้การสนับสนุนด้านโอกาสก้าวหน้าในการทำงาน
 - 3.1.4.3 การรับรู้การสนับสนุนด้านความมั่นคงในการทำงาน
 - 3.1.4.4 การรับรู้การสนับสนุนด้านสภาพการทำงาน
 - 3.1.4.5 การรับรู้การสนับสนุนด้านจิตสังคม
- 3.2 ตัวแปรตาม คือพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การ ซึ่งประกอบด้วย
 - 3.2.1 พฤติกรรมการให้ความช่วยเหลือ
 - 3.2.2 พฤติกรรมการคำนึงถึงผู้อื่น
 - 3.2.3 พฤติกรรมการอดทนอดกลั้น
 - 3.2.4 พฤติกรรมการทำความดีให้กับสังคมในองค์การ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การของพนักงานส่วนตำบล จังหวัดสงขลา ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังภาพประกอบต่อไปนี้

ภาพประกอบ 4 กรอบแนวคิดในการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. พนักงานส่วนตำบล หมายถึงข้าราชการชั้นบรรจุและแต่งตั้งตามพระราชบัญญัติฯ ระเบียบพนักงานส่วนตำบล พ.ศ.2539 ให้ปฏิบัติหน้าที่ในองค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดสงขลา โดยได้รับเงินเดือนจากงบประมาณหมวดเงินเดือนขององค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดสงขลา

2. องค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึงองค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดสงขลา จำนวน 103 แห่ง

3. พฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การ หมายถึงพฤติกรรมของพนักงานส่วนตำบล ที่ปฏิบัติตามความเต็มใจ ไม่ได้เกี่ยวข้องกับการให้รางวัลหรือลงโทษโดยตรงจากผู้บังคับบัญชา เป็นพฤติกรรมที่อยู่นอกเหนือจากหน้าที่ที่กำหนดไว้ตามตำแหน่งหน้าที่ที่รับผิดชอบของพนักงาน ส่วนตำบล ประกอบด้วยพฤติกรรมการให้ความช่วยเหลือ พฤติกรรมการคำนึงถึงผู้อื่น พฤติกรรม การอดทนอดกลั้น และพฤติกรรมการทำความดีให้กับสังคมในองค์การ

3.1 พฤติกรรมการให้ความช่วยเหลือ หมายถึงการให้ความช่วยเหลือแก่เพื่อนร่วมงานและผู้บังคับบัญชาในการปฏิบัติงาน

3.2 พฤติกรรมการคำนึงถึงผู้อื่น หมายถึงการเคารพสิทธิของผู้อื่นและพยายาม ไม่ให้มีปัญหากระทบกระหั่นกับผู้อื่น

3.3 พฤติกรรมการอดทนอดกลั้น หมายถึงการต่อสู้กับปัญหา อุปสรรค ความเครียด ความกดดันต่าง ๆ ด้วยความเต็มใจ

3.4 พฤติกรรมการทำความดีให้กับสังคมในองค์การ หมายถึงความรับผิดชอบ และสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ขององค์การ

4. ความพึงพอใจในงาน หมายถึงผลรวมของความรู้สึกหรือทัศนคติในทางบวกของ พนักงานส่วนตำบลที่มีต่องานที่ทำ ซึ่งสืบเนื่องมาจากองค์ประกอบ 6 ด้าน ได้แก่ ด้านผลตอบแทน และสวัสดิการ ด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน ด้านความมั่นคงในการปฏิบัติงาน ด้านการปักครอง บังคับบัญชา ด้านความล้มพันธกับเพื่อนร่วมงาน และด้านคัดค้านการทำงานที่ทำ

4.1 ความพึงพอใจด้านผลตอบแทนและสวัสดิการ หมายถึงความรู้สึกพึงพอใจ ของพนักงานส่วนตำบลที่มีต่อเงินเดือน ค่าจ้าง เบี้ยเลี้ยง ค่ารักษาพยาบาล ค่าเล่าเรียนบุตร สวัสดิการ รายได้ที่พอเพียง ที่พักที่เหมาะสม พื้นที่นันทนาการและสิ่งอำนวยความสะดวกที่สนับสนุน ในการทำงานที่เหมาะสมและเพียงพอ

4.2 ความพึงพอใจด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน หมายถึงความรู้สึกพึงพอใจ ของพนักงานส่วนตำบลที่มีต่อสภาพแวดล้อมและองค์ประกอบต่าง ๆ ที่เป็นสิ่งอำนวยความสะดวกที่ให้เกิดความคล่องตัวในการปฏิบัติงาน ได้แก่ สถานที่ทำงาน ยานพาหนะ อุปกรณ์ที่ใช้ในการปฏิบัติงาน และอื่น ๆ ที่เป็นสิ่งอำนวยความสะดวกต่อการปฏิบัติงาน

4.3 ความพึงพอใจด้านความมั่นคงในการปฏิบัติงาน หมายถึงความรู้สึกพึงพอใจของพนักงานส่วนตำบลที่มีต่อความมั่นใจและมั่นคงในงานที่ปฏิบัติ มีหลักประกันว่าการทำงานจะได้รับความคุ้มครองป้องกันมิให้ถูกกลั่นแกล้งหรือถูกออกโดยปราศจากความผิด และป้องกันมิให้ถูกทำร้ายจากการปฏิบัติหน้าที่

4.4 ความพึงพอใจด้านการปกครองบังคับบัญชา หมายถึงความรู้สึกพึงพอใจของพนักงานส่วนตำบลที่มีต่อการควบคุม ตรวจสอบ ติดตามงาน ความสมพันธ์ระหว่างผู้บังคับบัญชา กับผู้ใต้บังคับบัญชา การเอาใจใส่ให้คำปรึกษาในการแก้ปัญหา เปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็น ให้กำลังใจ การยอมรับนับถือ การให้ความยุติธรรมแก่ผู้ใต้บังคับบัญชา

4.5 ความพึงพอใจด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน หมายถึงความรู้สึกพึงพอใจของพนักงานส่วนตำบลที่มีต่อการอยู่ร่วมกัน การทำงานร่วมกัน การปรึกษาหารือ เท็นอกเห็นใจกัน การช่วยเหลือกันในเรื่องงานและเรื่องส่วนตัว ความสามัคคี การพูดปะลั้งสรรค์ การยอมรับนับถือ ซึ่งกันและกันของพนักงานส่วนตำบล

4.6 ความพึงพอใจด้านศักดิ์ศรีของงานที่ทำ หมายถึงความรู้สึกภาคภูมิใจในงานที่พนักงานส่วนตำบลทำ เกียรติยศ ชื่อเสียง โดยพิจารณาจากการยอมรับในสังคม

5. ความผูกพันต่องค์การ หมายถึงการแสดงตนอย่างภาคภูมิใจในองค์การของพนักงานส่วนตำบลด้วยความรู้สึกที่ดีและแสดงพฤติกรรมต่องค์การในแบบที่แสดงออกถึงการยอมรับเป้าหมาย ค่านิยมขององค์การ มีความscrathraและเต็มใจที่จะใช้ความพยายามที่มีอยู่ทำงานเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย ขององค์การ ตลอดจนมีความประณญาที่แน่แเน่ที่จะดำรงไว้ซึ่งการเป็นสมาชิกขององค์การ ประกอบด้วย องค์ประกอบ 3 ด้าน คือความผูกพันด้านจิตใจ ความผูกพันด้านการคงอยู่กับองค์การ และความผูกพันด้านบรรหัดฐาน

5.1 ความผูกพันด้านจิตใจ หมายถึงอารมณ์ความรู้สึกผูกพันในทางจิตใจของพนักงานส่วนตำบลที่มีต่องค์การ ในแบบที่พนักงานส่วนตำบลรู้สึกว่าตนเป็นส่วนหนึ่งขององค์การ ความใส่ใจในเรื่องต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับองค์การ ความรู้สึกภูมิใจที่ได้ทำงานเป็นพนักงานส่วนตำบล

5.2 ความผูกพันด้านการคงอยู่กับองค์การ หมายถึงความผูกพันที่เกิดขึ้นจากการได้รับสิ่งตอบแทนในแบบที่ได้รับเพื่อแลกเปลี่ยนกับการคงอยู่กับองค์การของพนักงานส่วนตำบล โดยแสดงออกในรูปของพฤติกรรมต่อการทำงานของพนักงานส่วนตำบลว่าจะทำงานอยู่กับองค์การนั้นต่อไป และไม่โยกย้ายเปลี่ยนแปลงที่ทำงานไปจากองค์การ

5.3 ความผูกพันด้านบรรหัดฐาน หมายถึงความรู้สึกของพนักงานส่วนตำบลว่าตนเป็นสมาชิกขององค์การแล้วมีความผูกพันต่องค์การ เพราะเชื่อว่าสิ่งนี้คือความถูกต้องและเหมาะสมที่จะทำ เนื่องจากความผูกพันต่องค์การนั้นเป็นหน้าที่หรือพันธะผูกพันที่ตนในฐานะพนักงานส่วนตำบลที่เป็นสมาชิกต้องปฏิบัติ นอกจากนี้ยังหมายถึงการจงรักภักดีต่องค์การที่เป็นความรู้สึกทางจิตใจที่ยึดมั่นถือมั่น ภักดี หรือยึดติดอยู่กับองค์การ

6. การรับรู้ความยุติธรรมภายในองค์การ หมายถึงการรับรู้และแปลความหมายข้อมูลของพนักงานส่วนตำบลเกี่ยวกับความยุติธรรมที่ตนได้รับจากการทำงานในองค์การบริหารส่วนตำบลโดยผ่านนโยบาย มาตรการ ข้อกำหนดในด้านต่างๆ ซึ่งจำแนกองค์ประกอบออกเป็น 4 ด้าน คือ การรับรู้ความยุติธรรมด้านผลตอบแทน การรับรู้ความยุติธรรมด้านกระบวนการในการกำหนดผลตอบแทน การรับรู้ความยุติธรรมด้านการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้บังคับบัญชา กับผู้ใต้บังคับบัญชา และการรับรู้ความยุติธรรมด้านระบบ

6.1 การรับรู้ความยุติธรรมด้านผลตอบแทน หมายถึงการรับรู้ของพนักงานส่วนตำบลที่มีต่อผลตอบแทนต่างๆ ที่ได้รับจากองค์การ เพื่อเป็นการตอบแทนการทำงานให้กับองค์กรว่ามีความสมดุลและเหมาะสม เมื่อเปรียบเทียบกับสิ่งต่างๆ ที่พนักงานส่วนตำบลลงทุนเพื่อปฏิบัติงานให้แก่องค์การ เช่น ความรู้ ประสบการณ์ ความมานะพยายาม ความเครียดจาก การทำงาน เป็นต้น

6.2 การรับรู้ความยุติธรรมด้านกระบวนการในการกำหนดผลตอบแทน หมายถึง การรับรู้ของพนักงานส่วนตำบลที่มีต่อวิธีการ กลไก หรือกระบวนการตัดสินใจเพื่อกำหนดผลตอบแทน ในองค์กรว่ามีความยุติธรรม กล่าวคือกระบวนการตั้งกล่าวจะต้องไม่ถูกครอบงำโดยบุคคลใดบุคคลหนึ่ง พนักงานส่วนตำบลมีโอกาสที่จะแสดงความคิดเห็นและสามารถตรวจสอบกระบวนการตัดสินใจเพื่อกำหนดผลตอบแทนแก่พนักงานส่วนตำบลได้ นอกจากนี้ข้อมูลที่นำมาประกอบการตัดสินใจเพื่อกำหนดผลตอบแทนแก่พนักงาน จะต้องมีความถูกต้อง แม่นยำปราศจากอคติ สามารถเชื่อถือและไว้วางใจได้

6.3 การรับรู้ความยุติธรรมด้านการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้บังคับบัญชา กับผู้ใต้บังคับบัญชา หมายถึงการรับรู้ของพนักงานส่วนตำบลว่าผู้บังคับบัญชาปฏิบัติต่อผู้ใต้บังคับบัญชา ด้วยความยุติธรรม กล่าวคือผู้บังคับบัญชาไม่เหตุผลชัดเจนและเพียงพอที่จะอธิบายผลการตัดสินใจในงานของผู้ใต้บังคับบัญชาได้ รวมทั้งปฏิบัติต่อผู้ใต้บังคับบัญชาด้วยความสุภาพ อ่อนโยน และให้การยอมรับ

6.4 การรับรู้ความยุติธรรมด้านระบบ หมายถึงการรับรู้ที่พนักงานส่วนตำบลมีต่อระบบการบริหารงานต่างๆภายในองค์การ ซึ่งเปรียบเสมือนเป็นสภาพแวดล้อมภายในองค์กรว่า มีความยุติธรรม คือ ระบบการบริหารงานต่างๆที่องค์กรกำหนดขึ้นมีความโปร่งใส ไม่มีอคติ พนักงานส่วนตำบลทุกคนในองค์กรจะได้รับการปฏิบัติจากองค์กรเหมือนกันภายใต้ระบบที่องค์กรกำหนด เช่น ระบบการบังคับบัญชา ระบบการรับรู้ข้อมูลในองค์การ เป็นต้น

7. การรับรู้การสนับสนุนจากองค์การ หมายถึงความคิดเห็นของพนักงานส่วนตำบลจากประสบการณ์ที่ได้รับจากการทำงานในองค์การบริหารส่วนตำบล ว่าองค์กรให้คุณค่า ให้การยอมรับ และเห็นความสำคัญในการทุ่มเททำงาน มีความห่วงใย และมีความผูกพันต่อพนักงานส่วนตำบล โดยการให้การสนับสนุนการทำงานในด้านต่างๆ ผ่านนโยบายและตัวแทนขององค์กร เพื่อให้พนักงานส่วนตำบลมีความเป็นอยู่ในการทำงานที่ดี โดยประกอบด้วยการรับรู้การสนับสนุนในด้านต่างๆ 5 ด้าน ได้แก่ การรับรู้การสนับสนุนด้านผลตอบแทน การรับรู้การสนับสนุนด้านโอกาส

ก้าวหน้าในการทำงาน การรับรู้การสนับสนุนด้านความมั่นคงในการทำงาน การรับรู้การสนับสนุนด้านสภาพการทำงาน และการรับรู้การสนับสนุนด้านจิตสังคม

7.1 การรับรู้การสนับสนุนด้านผลตอบแทน หมายถึงการรับรู้ของพนักงานส่วนตำบลเกี่ยวกับเงินเดือนและสวัสดิการที่ตนเองได้รับจากองค์กร

7.2 การรับรู้การสนับสนุนด้านโอกาสสกัดกั่นในการทำงาน หมายถึงการรับรู้ของพนักงานส่วนตำบลว่าองค์กรให้โอกาสแก่ตนในการเลื่อนตำแหน่ง การศึกษาอบรมเพิ่มเติมตลอดจนการได้รับผลตอบแทนที่สูงขึ้น

7.3 การรับรู้การสนับสนุนด้านความมั่นคงในการทำงาน หมายถึงการรับรู้ของพนักงานส่วนตำบลว่าองค์กรมีโอกาสจะยังคงจ้างงานให้ทำงานต่อไป

7.4 การรับรู้การสนับสนุนด้านสภาพการทำงาน หมายถึงการรับรู้ของพนักงานส่วนตำบลว่าองค์การจัดเตรียมสิ่งอำนวยความสะดวกทางกายภาพ อันได้แก่ เครื่องมือเครื่องใช้ในการทำงานต่างๆ และสถานที่ทำงานแก่ต้นอย่างเหมาะสมและเพียงพอ

7.5 การรับรู้การสนับสนุนด้านจิตสังคม หมายถึงการรับรู้ของพนักงานส่วนตำบลว่าองค์กรได้ให้การยอมรับ เห็นคุณค่า ให้ความสำคัญ ตลอดจนยกย่องหรือให้เกียรติตนในการมีส่วนร่วมทำงานในองค์กร

บทที่ 2

วิธีการวิจัย

การศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่องค์กรของพนักงาน ส่วนตำบล จังหวัดสงขลา เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยผู้วิจัยได้นำเสนอขั้นตอน วิธีการวิจัย ซึ่งประกอบด้วยประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย หลักเกณฑ์การให้ คะแนนแบบสอบถาม การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ การเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ ข้อมูล โดยมีรายละเอียดดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษารั้งนี้ คือพนักงานส่วนตำบลที่ปฏิบัติงานในองค์กร บริหารส่วนตำบล จังหวัดสงขลา จำนวน 103 แห่ง มีจำนวนพนักงานส่วนตำบลรวมทั้งสิ้น 1,283 คน (ข้อมูล ณ เดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2552)

2. กลุ่มตัวอย่าง

การศึกษารั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง (Sample Size) โดยใช้ สูตรของยามานาเคน (Yamane, 1973 : 725, อ้างถึงใน ตุลยา เหรียญทอง, 2550 : 48) ดังนี้

$$n = \frac{N}{1+N(e)^2}$$

เมื่อ n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N = จำนวนประชากร

e = ค่าความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ โดยกำหนดให้มีค่าเท่ากับ 0.05

การคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างจากประชากร 1,283 คน โดยผู้วิจัยยอมรับให้ เกิดความคลาดเคลื่อนได้ไม่เกินร้อยละ 0.05 แทนค่าลงในสูตร

$$\begin{aligned} n &= \frac{1,283}{1+1,283(0.05)^2} \\ &= 305 \text{ คน} \end{aligned}$$

การสุ่มตัวอย่างในการศึกษารั้งนี้ ผู้วิจัยใช้วิธีการเลือกสุ่มตัวอย่างแบบสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยการจับฉลากแบบไม่ไส้กลับ (Sampling without Replacement)

เพื่อกำหนดองค์การบริหารส่วนตำบลที่จะใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยเมื่อสุมได้องค์การบริหารส่วนตำบลใด ผู้จัดจะเก็บข้อมูลจากพนักงานส่วนตำบลในองค์การบริหารส่วนตำบลนั้นทั้งหมด จากนั้นจึงจับฉลากห้องค์การบริหารส่วนตำบลที่จะใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ต่อไปจนครบตามจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่กำหนด ผลจากการสุ่มตัวอย่างด้วยวิธีดังกล่าวทำให้ได้รายชื่องค์การบริหารส่วนตำบลและจำนวนพนักงานส่วนตำบลที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง ดังตาราง 4

ตาราง 4 รายชื่องค์การบริหารส่วนตำบลและจำนวนพนักงานส่วนตำบลกลุ่มตัวอย่าง โดยวิธีการจับฉลากแบบไม่เลือก

ลำดับ	รายชื่องค์การบริหารส่วนตำบลที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง	จำนวนพนักงานส่วนตำบล(คน)	กลุ่มตัวอย่างสะสม(คน)
1	คลองกว้าง	10	10
2	ควนไส	14	24
3	แಡ	12	36
4	ชุมพล	13	49
5	บางเหรียง	12	61
6	นาโภ夷	7	68
7	เกาะสะบ้า	10	78
8	นาหมอศรี	10	88
9	ป่าซิง	16	104
10	ตลิ่งชัน	15	119
11	รำแดง	10	129
12	สนานชัย	11	140
13	ดู	12	152
14	ปลักษณ	10	162
15	ท่าบอน	17	179
16	นำขาว	12	191
17	คลองอู่ตะเภา	12	203
18	บ้านใหม่	11	214
19	สะบ้าย้อย	15	229
20	เกาะயօ	10	239
21	คูหาใต้	17	256
22	วัดจันทร์	9	265

ตาราง 4 (ต่อ)

ลำดับ	รายชื่อองค์การบริหารส่วนตำบล ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน พนักงานส่วนตำบล (คน)	กลุ่มตัวอย่างสะสม (คน)
23	ทุ่งใหญ่	16	281
24	คลองหอยโข่ง	12	293
25	กำแพงเพชร	12	305
รวม		305	305

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามซึ่งผู้วิจัยสร้างให้ครอบคลุมตามโครงสร้างของแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แบ่งเป็น 6 ตอน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง เป็นแบบสอบถามในเรื่องสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบ ได้แก่ เพศ สถานภาพสมรส อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งงาน ระดับตำแหน่ง และระยะเวลา上班ราชการ จำนวน 6 ข้อ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามวัดความพึงพอใจในงาน เป็นเครื่องมือวัดที่ผู้วิจัยดัดแปลงมาจากเครื่องมือวัดความพึงพอใจในงานของอรรูณ ละมูลจิตต์ (2546 : 98-100) ซึ่งเป็นเครื่องมือวัดที่ใช้ในการวัดความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงานส่วนตำบล ลักษณะของเครื่องมือวัดเป็นแบบมาตราส่วนต่อเนื่อง (Scale) โดยจำแนกออกเป็น 5 ระดับ ตั้งแต่พึงพอใจที่สุดถึงพึงพอใจน้อยที่สุด ประกอบด้วยข้อคำถามจำนวน 21 ข้อ ใช้วัดความพึงพอใจในงาน 6 ด้าน ได้แก่

1. ความพึงพอใจในด้านผลตอบแทนและสวัสดิการ จำนวน 4 ข้อ
2. ความพึงพอใจในด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน จำนวน 3 ข้อ
3. ความพึงพอใจในด้านความมั่นคงในการปฏิบัติงาน จำนวน 3 ข้อ
4. ความพึงพอใจในด้านการปักครองบังคับบัญชา จำนวน 4 ข้อ
5. ความพึงพอใจในด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน จำนวน 4 ข้อ
6. ความพึงพอใจในด้านศักดิ์ศรีของงานที่ทำ จำนวน 3 ข้อ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามวัดความผูกพันต่อองค์การ เป็นเครื่องมือวัดที่ผู้วิจัยได้นำเครื่องมือวัดความผูกพันต่อองค์การของสภायุ ธีรวณิชตระกูล (2549 : 219) มาใช้ดัดแปลงเพื่อสร้างเครื่องมือวัดความผูกพันต่อองค์การของพนักงานส่วนตำบลขึ้นมาใหม่ ประกอบด้วยข้อคำถามจำนวน 9 ข้อ ใช้วัดองค์ประกอบ 3 ด้าน โดยคำถามข้อที่ 1-3 วัดความผูกพันด้านจิตใจ คำถามข้อที่ 4-6 วัดความผูกพันด้านการคงอยู่กับองค์การ และคำถามข้อที่ 7-9 วัดความผูกพัน

ด้านบรรทัดฐาน เครื่องมือวัดมีลักษณะเป็นแบบมาตราจัด (Scale) โดยจำแนกออกเป็น 5 ระดับ ตั้งแต่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ถึงไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ตอนที่ 4 แบบสอบถามวัดการรับรู้ความยุติธรรมภายในองค์กร โดยผู้วิจัยได้นำเครื่องมือวัดของภัทรนุน พันธุสิตา (2543 : 128-133) มาใช้ดัดแปลงเพื่อสร้างเครื่องมือวัดการรับรู้ความยุติธรรมภายในองค์กรของพนักงานส่วนตำบลขึ้นมาใหม่ โดยเครื่องมือวัดมีลักษณะเป็นแบบมาตราจัด (Scale) โดยจำแนกออกเป็น 5 ระดับ ตั้งแต่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ถึงไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ประกอบด้วยคำตามทั้งล้วน 20 ข้อ ซึ่งเกี่ยวข้องกับการรับรู้ความยุติธรรมภายในองค์กรทั้ง 4 ด้าน ดังนี้

1. การรับรู้ความยุติธรรมด้านผลตอบแทน จำนวน 5 ข้อ เป็นคำถามทางบวก 3 ข้อ และคำถามทางลบ 2 ข้อ

2. การรับรู้ความยุติธรรมด้านกระบวนการในการกำหนดผลตอบแทน จำนวน 5 ข้อ เป็นข้อคำถามทางบวก 4 ข้อ และคำถามทางลบ 1 ข้อ

3. การรับรู้ความยุติธรรมด้านการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้บังคับบัญชา กับผู้ใต้บังคับบัญชา จำนวน 5 ข้อ เป็นข้อคำถามทางบวก 4 ข้อ และคำถามทางลบ 1 ข้อ

4. การรับรู้ความยุติธรรมด้านระบบ จำนวน 5 ข้อ เป็นข้อคำถามทางบวก 4 ข้อ และคำถามทางลบ 1 ข้อ

ตอนที่ 5 แบบสอบถามวัดการรับรู้การสนับสนุนจากองค์กร โดยผู้วิจัยได้นำเอาเครื่องมือวัดของจันทร์พา ทัดภูธร (2543 : 128-133) มาดัดแปลงเพื่อใช้ในการสร้างเครื่องมือวัดการรับรู้การสนับสนุนจากองค์กรของพนักงานส่วนตำบลขึ้นมาใหม่ โดยเครื่องมือวัดมีลักษณะเป็นแบบมาตราจัด (Scale) โดยจำแนกออกเป็น 5 ระดับ ตั้งแต่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ถึงไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ประกอบด้วยคำตามจำนวน 25 ข้อ ซึ่งเกี่ยวข้องกับการรับรู้การสนับสนุนจากองค์กรทั้ง 5 ด้าน ดังนี้

1. การรับรู้การสนับสนุนด้านผลตอบแทน จำนวน 5 ข้อ เป็นคำถามทางบวก 4 ข้อ และคำถามทางลบ 1 ข้อ

2. การรับรู้การสนับสนุนด้านโอกาสก้าวหน้าในการทำงาน จำนวน 6 ข้อ เป็นคำถามทางบวก 4 ข้อ และคำถามทางลบ 2 ข้อ

3. การรับรู้การสนับสนุนด้านความมั่นคงในการทำงาน จำนวน 4 ข้อ เป็นคำถามทางบวก 1 ข้อ และคำถามทางลบ 3 ข้อ

4. การรับรู้การสนับสนุนด้านสภาพการทำงาน จำนวน 4 ข้อ เป็นคำถามทางบวก 3 ข้อ และคำถามทางลบ 1 ข้อ

5. การรับรู้การสนับสนุนด้านจิตสังคม จำนวน 6 ข้อ เป็นคำถามทางบวก 5 ข้อ และคำถามทางลบ 1 ข้อ

ตอนที่ 6 แบบสอบถามวัดพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การ โดยผู้วิจัยได้นำเครื่องมือวัดของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (2547 : 122-123) มาดัดแปลงเพื่อใช้ในการสร้างเครื่องมือวัดพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การของพนักงานส่วนตำบลชื่นใหม่ โดยเครื่องมือวัดมีลักษณะเป็นแบบมาตราจั๊บ (Scale) โดยจำแนกออกเป็น 5 ระดับ ตั้งแต่จริงที่สุด ถึงไม่จริงที่สุด ประกอบด้วยคำตามจำนวน 19 ข้อ ใช้วัดองค์ประกอบใน 4 ด้าน ดังนี้

1. พฤติกรรมการให้ความช่วยเหลือ จำนวน 6 ข้อ เป็นคำถามทางบวก 5 ข้อ และคำถามทางลบ 1 ข้อ
2. พฤติกรรมการดำเนินถึงผู้อื่น จำนวน 5 ข้อ เป็นคำถามทางบวก 3 ข้อ และคำถามทางลบ 2 ข้อ
3. พฤติกรรมการอุดหนอดกลั้น จำนวน 4 ข้อ เป็นคำถามทางบวก 2 ข้อ และคำถามทางลบ 2 ข้อ
4. พฤติกรรมการทำความดีให้กับสังคมในองค์การ จำนวน 4 ข้อ เป็นคำถามทางบวก 3 ข้อ และคำถามทางลบ 1 ข้อ

หลักเกณฑ์การให้คะแนนแบบสอบถาม

1. แบบสอบถามวัดความพึงพอใจในงาน มีลักษณะเป็นแบบมาตราจั๊บ (Scale) ซึ่งกำหนดหลักเกณฑ์การให้น้ำหนักคะแนน 5 ระดับ ว่าข้อคำถามแต่ละข้อตรงกับระดับความพึงพอใจของผู้ตอบในระดับใด โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนแบบสอบถามวัดความพึงพอใจในงานดังนี้

พึงพอใจมากที่สุด	5	คะแนน
พึงพอใจมาก	4	คะแนน
พึงพอใจปานกลาง	3	คะแนน
พึงพอใจน้อย	2	คะแนน
พึงพอใจน้อยที่สุด	1	คะแนน

2. แบบสอบถามวัดความผูกพันต่อองค์การ มีลักษณะเป็นแบบมาตราจั๊บ (Scale) ซึ่งกำหนดหลักเกณฑ์การให้น้ำหนักคะแนน 5 ระดับ ว่าข้อคำถามแต่ละข้อตรงกับความคิดเห็นของผู้ตอบในระดับใด โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนแบบสอบถามวัดความผูกพันต่อองค์การดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5	คะแนน
เห็นด้วย	4	คะแนน
ไม่แน่ใจ	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	2	คะแนน

ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง 1 คะแนน

3. แบบสอบถามวัดการรับรู้ความยุติธรรมภายในองค์การและแบบสอบถามวัดการรับรู้การสนับสนุนจากองค์การ มีลักษณะเป็นแบบมาตราจัด (Scale) กำหนดหลักเกณฑ์การให้น้ำหนักคะแนน 5 ระดับ ว่าข้อคำถามแต่ละข้อตรงกับความคิดเห็นของผู้ตอบในระดับใด ซึ่งข้อคำถามแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือข้อคำถามเชิงบวกและข้อคำถามเชิงลบ โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนแบบสอบถามวัดการรับรู้ความยุติธรรมภายในองค์การและแบบสอบถามวัดการรับรู้การสนับสนุนจากองค์การ ดังนี้

	ข้อความทางลบ	ข้อความทางบวก
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5	1
เห็นด้วย	4	2
ไม่แน่ใจ	3	3
ไม่เห็นด้วย	2	4
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1	5

4. แบบสอบถามวัดพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การ มีลักษณะเป็นแบบมาตราจัด (Scale) กำหนดหลักเกณฑ์การให้น้ำหนักคะแนน 5 ระดับ ว่าข้อคำถามแต่ละข้อตรงกับความคิดเห็นของผู้ตอบในระดับใด ซึ่งข้อคำถามแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือข้อคำถามเชิงบวกและข้อคำถามเชิงลบ โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนแบบสอบถามวัดพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การ ดังนี้

	ข้อความทางลบ	ข้อความทางบวก
จริงที่สุด	5	1
จริง	4	2
ไม่แน่ใจ	3	3
ไม่จริง	2	4
ไม่จริงที่สุด	1	5

สำหรับการแบ่งช่วงระดับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การ ด้วยวิธีการหาความกว้างของอันตรภาคชั้น โดยสูตรการหาความกว้างของอันตรภาคชั้น ตามที่percอง กรณลสูต (2538 : 117) อธิบายไว้ แบ่งออกเป็น 3 ระดับ ดังนี้

$$\frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} = \frac{5-1}{3} = 1.33$$

ช่วงค่าเฉลี่ย $3.67 - 5.00$ หมายถึง พฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การ ระดับสูง

ช่วงค่าเฉลี่ย 2.34-3.66	หมายถึง	พฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์กร
ช่วงค่าเฉลี่ย 1.00-2.33	หมายถึง	พฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์กร

ระดับปานกลาง

ระดับต่ำ

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้กำหนดวิธีการตรวจสอบเพื่อหาคุณภาพของแบบสอบถาม โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. การหาความเที่ยงตรง (Validity) โดยนำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้ทรงคุณวุฒิ (รายชื่อดังภาคผนวก 2) เพื่อทำการตรวจสอบความถูกต้องและความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแต่ละข้อคำถามว่าตรงตามจุดมุ่งหมายของการศึกษาครั้งนี้หรือไม่ หลังจากนั้นปรับปรุงแก้ไขเพื่อดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

2. การหาความเชื่อมั่น (Reliability) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นและผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรงจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้ทรงคุณวุฒิแล้ว ไปทดสอบก่อนปฏิบัติการจริง (Pre-Test) โดยทำการทดสอบกับพนักงานส่วนตำบลคนละกลุ่มกับที่จะทำการศึกษา จำนวน 30 ชุด และนำข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามมาหาค่าความเชื่อมั่นด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows 15.0 เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ ซึ่งเป็นการหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างข้อคำถามรายข้อกับคะแนนรวมของเครื่องมือวัดแต่ละฉบับ โดยแยกเป็นรายด้าน และจะเลือกเฉพาะข้อคำถามที่มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อที่เป็นบวกมาใช้ และหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามแต่ละฉบับ โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟ่า (Alpha Coefficient) ซึ่งค่าความเชื่อมั่นที่ยอมรับได้จะต้องมีค่าไม่ต่ำกว่า 0.70 (บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์, 2540 : 62) โดยแบบสอบถามแต่ละฉบับมีค่าความเชื่อมั่น ดังนี้

2.1 แบบสอบถามวัดความพึงพอใจในงาน จำนวน 21 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.893

2.2 แบบสอบถามวัดความผูกพันต่อองค์กร จำนวน 9 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.824

2.3 แบบสอบถามวัดการรับรู้ความยุติธรรมภายในองค์กร จำนวน 20 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.920

2.4 แบบสอบถามวัดการรับรู้การสนับสนุนจากองค์กร จำนวน 25 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.890

2.5 แบบสอบถามวัดพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์กร จำนวน 19 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.828

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ทำหนังสือจากหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาฯ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลจากพนักงานส่วนตำบล จังหวัดสงขลา ในกลุ่มตัวอย่างที่จะศึกษา

2. จัดเตรียมแบบสอบถามให้ครบถ้วนและตรวจสอบความถูกต้องของแบบสอบถามอีกครั้ง

3. นำแบบสอบถามที่พัฒนาอย่างสมบูรณ์แล้วไปเก็บรวบรวมข้อมูลจากพนักงานส่วนตำบล จังหวัดสงขลา ที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 305 ฉบับ โดยการส่งทางไปรษณีย์ ผ่านผู้ช่วยวิจัย และเดินทางไปเก็บข้อมูลด้วยตนเอง

4. ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามทั้งหมดมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดและนำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์ด้วยวิธีทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยแบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 2 ตอน คือการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นและการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบคำถามการวิจัยตามวัตถุประสงค์ ซึ่งมีแนวทางในการวิเคราะห์ข้อมูลและวิธีการทางสถิติ ดังนี้

1. การวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนนี้เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติบรรยาย เพื่ออธิบายลักษณะของกลุ่มตัวอย่างและลักษณะตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows และ PRELIS

1.1 วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง โดยคำนวณค่าความถี่ และร้อยละ เพื่ออธิบายลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง

1.2 วิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น ประกอบด้วย (1) วิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรตาม เพื่อวิเคราะห์ระดับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์กร สำหรับตอบคำถามการวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 (2) วิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความเบี่้ย และค่าความโด่งของตัวแปรสังเกต เพื่อทราบถึงลักษณะการแจกแจงของข้อมูล และ (3) วิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกต เพื่อทราบถึงลักษณะความสัมพันธ์เบื้องต้นก่อนการวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับตอบคำถามการวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2

2. การวิเคราะห์แบบจำลองปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์กร ของพนักงานส่วนตำบล จังหวัดสงขลา ซึ่งการวิเคราะห์ในส่วนนี้จะเป็นการตรวจสอบความกลมกลืน ของแบบจำลองที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

โดยใช้โปรแกรม LISREL 8.53 ทำการประมาณค่าพารามิเตอร์ด้วยวิธีความน่าเป็นสูงสุด (Maximum Likelihood Estimate : ML) โดยจะทดสอบความมั่นยำสำคัญของค่าอิทธิพลทางตรง ค่าอิทธิพลทางอ้อม และค่าอิทธิพลรวมของปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การ ของพนักงานส่วนตำบล จังหวัดสงขลา เพื่อตอบคำถามการวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 โดยผู้วิจัย แบ่งการประเมินแบบจำลองเป็น 2 ขั้นตอน คือ การประเมินความกลมกลืนของแบบจำลองกับ ข้อมูลเชิงประจักษ์ และการประมาณค่าพารามิเตอร์ในแบบจำลอง เพื่อตอบสมมุติฐานการวิจัย

2.1 การประเมินความกลมกลืนของแบบจำลองกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ผู้วิจัย เลือกใช้สถิติและดัชนีบ่งชี้ความกลมกลืนของแบบจำลองกับข้อมูลเชิงประจักษ์ในสองกลุ่ม คือ ดัชนีความกลมกลืนสัมบูรณ์และดัชนีกลมกลืนเชิงเปรียบเทียบ โดยดัชนีที่ใช้และเกณฑ์การตัดสิน มีดังนี้

2.1.1 ดัชนีความกลมกลืนสัมบูรณ์ (Absolute Fit Index) เป็นดัชนีที่ บ่งชี้ถึงขนาดความกลมกลืนระหว่างค่าสหสัมพันธ์หรือความแปรปรวนร่วมของแบบจำลองกับ ลักษณะข้อมูลเชิงประจักษ์ ได้แก่

2.1.1.1 ค่าสถิติไค-สแควร์ (Chi-Square Statistic) โดยจะทำการทดสอบว่า “เมทริกซ์ความแปรปรวนร่วมของประชากรแตกต่างจากเมทริกซ์ความแปรปรวน ร่วมจากการประมาณค่าหรือไม่” (Bollen, 1989 : 263, อ้างถึงใน วิริณี อรรمنารถสกุล, 2547 : 127) กำหนดค่าความคลาดเคลื่อนที่ระดับ 0.05 ดังนั้น ถ้าค่าสถิติไค-สแควร์ไม่มี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่าเมทริกซ์ความแปรปรวนร่วมของประชากรไม่แตกต่าง จากเมทริกซ์ความแปรปรวนร่วมจากการประมาณค่า สรุปว่าแบบจำลองมีความกลมกลืนกับข้อมูล เชิงประจักษ์

2.1.1.2 ค่าอัตราส่วนระหว่างค่าสถิติไค-สแควร์กับองค่าอิสระ (χ^2/df) เนื่องจากค่าสถิติไค-สแควร์เป็นค่าที่มีความไวต่อขนาดของกลุ่มตัวอย่าง นั่นคือขนาด ของกลุ่มตัวอย่างส่งผลต่อค่าสถิติไค-สแควร์ ยิ่งกลุ่มตัวอย่างมีขนาดใหญ่มากก็จะส่งผลให้ค่าสถิติ ไค-สแควร์มีนัยสำคัญทางสถิติด้วย ดังนั้นในการทดสอบความกลมกลืนของแบบจำลองกับข้อมูล เชิงประจักษ์ ในกรณีที่กลุ่มตัวอย่างมีขนาดใหญ่ควรพิจารณาค่าอัตราส่วนระหว่างค่าสถิติไค-สแควร์ กับองค่าอิสระร่วมด้วย โดยควรมีค่าต่ำกว่า 2-5 (Bollen, 1989 : 287, อ้างถึงใน วิริณี อรรمنารถสกุล, 2547 : 127) ซึ่งยังเป็นข้อกำหนดที่ยังไม่แน่นอน ในการศึกษาครั้งนี้จึงกำหนด ให้อัตราส่วนระหว่างค่าสถิติไค-สแควร์กับองค่าอิสระมีค่าตั้งแต่ 3 ลงมา จึงจะถือว่าเป็นแบบจำลอง ที่มีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ในระดับดี

2.1.1.3 ดัชนี Goodness of Fit Index (GFI) เป็นดัชนีที่สามารถ อธิบายความสัมพันธ์หรือความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างเชิงประจักษ์โดยแบบจำลองที่ผู้วิจัย สร้างขึ้น ค่าความเป็นไปได้ของดัชนี คือ 0 ถึง 1 โดยเกณฑ์การพิจารณาความเหมาะสมของ

แบบจำลองของดัชนี GFI คือ ความมีค่าสูงกว่า 0.90 ถือว่าแบบจำลองมีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ (Arbuckle, 1995 : 529, อ้างถึงใน วิริณอธิ ธรรมนารถสกุล, 2547 : 127)

2.1.1.4 ดัชนี Root Mean Square of Approximation (RMSEA) เป็นค่าเฉลี่ยของเศษที่เหลือจากการเปรียบเทียบค่าความแปรปรวนและความแปรปรวนร่วมที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างกับค่าพารามิเตอร์ในแบบจำลอง โดยเกณฑ์การพิจารณาความกลมกลืน คือไม่มีควรสูงกว่า 0.06 ถึง 0.10 (Hu and Bentler, 1995 : 76-99, อ้างถึงใน เสรี ชัดแซม และสุชาดากรเพชรปานี, 2546 : 11)

2.1.1.5 ดัชนี Standardized Root Mean Square Residual (SRMR) เป็นดัชนีที่วัดค่าเฉลี่ยส่วนที่เหลือจากการเปรียบเทียบขนาดของความแปรปรวนและความแปรปรวนร่วมระหว่างตัวแปรของประชากรกับการประมาณค่า ซึ่งดัชนีจะใช้ได้ดีเมื่อตัวแปรสังเกตทั้งหมดเป็นตัวแปรมาตราฐาน ความมีค่าต่ำกว่า 0.08 ถึง 0.10 จึงจะแสดงว่าแบบจำลองมีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ (Hu and Bentler, 1995 : 76-99, อ้างถึงใน เสรี ชัดแซม และสุชาดากรเพชรปานี, 2546 : 11)

2.1.2 ดัชนีกลมกลืนเชิงเปรียบเทียบ (Comparative Fit Index) ดัชนีในกลุ่มนี้มีแนวคิดในการเปรียบเทียบระหว่างแบบจำลองอิสระ ซึ่งตั้งสมมุติฐานเชิงเปรียบเทียบระหว่างไม่มีความสัมพันธ์เกิดขึ้นในข้อมูลเชิงประจักษ์ (กลมกลืนน้อยที่สุด) ไปจนถึงแบบจำลองมีความสัมพันธ์กันอย่างสมบูรณ์ (กลมกลืนดีที่สุด) ลักษณะการเปรียบเทียบเป็นข้อมูลต่อเนื่องจาก 0.0 คือ แบบจำลองอิสระไม่มีความสัมพันธ์กันระหว่างข้อมูลเลย ไปจนถึง 1.0 คือ ลักษณะความสัมพันธ์ของข้อมูลมีความสมบูรณ์ จุดตัดที่ใช้แยกระหว่างแบบจำลองกลมกลืนไม่ตีกับกลมกลืนดี คือ 0.90 ดัชนีในกลุ่มนี้ประกอบด้วยดัชนี Comparative Fit Index (CFI) และดัชนี Normed Fit Index (NFI) (นงลักษณ์ วิรชัย, 2542 : 55-57)

ตาราง 5 ดัชนีและเกณฑ์การประเมินความกลมกลืนของแบบจำลองกับข้อมูลเชิงประจักษ์

กลุ่มสัมบูรณ์			กลุ่มเปรียบเทียบ		
ดัชนี	เกณฑ์ระดับดี	เกณฑ์ระดับรับได้	ดัชนี	เกณฑ์ระดับดี	เกณฑ์ระดับรับได้
χ^2 หรือ	p>0.05	-	CFI	>0.95	>0.90
χ^2/df	<3	<5	NFI	>0.95	>0.90
GFI	>0.95	>0.90			
RMSEA	<0.06	<0.10			
SRMR	<0.08	<0.10			

2.2 การประมาณค่าพารามิเตอร์ในแบบจำลอง พิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และค่าสัมประสิทธิ์ค่าเบนมาตรฐานมีค่าไม่เกิน 1

บทที่ 3

ผลการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ มุ่งศึกษาระดับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การ และศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การของพนักงานส่วนตำบล จังหวัดสงขลา ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอนต่าง ๆ โดยแบ่งการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สัญลักษณ์ของตัวแปรແงกภายนอกและตัวแปรสังเกตภายนอก

Jus	หมายถึง การรับรู้ความยุติธรรมภายในองค์การ
J1	หมายถึง การรับรู้ความยุติธรรมด้านผลตอบแทน
J2	หมายถึง การรับรู้ความยุติธรรมด้านกระบวนการในการกำหนดผลตอบแทน
J3	หมายถึง การรับรู้ความยุติธรรมด้านการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้บังคับบัญชา กับผู้ใต้บังคับบัญชา
J4	หมายถึง การรับรู้ความยุติธรรมด้านระบบ
Sup	หมายถึง การรับรู้การสนับสนุนจากองค์การ
SU1	หมายถึง การรับรู้การสนับสนุนด้านผลตอบแทน
SU2	หมายถึง การรับรู้การสนับสนุนด้านโอกาสก้าวหน้าในการทำงาน
SU3	หมายถึง การรับรู้การสนับสนุนด้านความมั่นคงในการทำงาน
SU4	หมายถึง การรับรู้การสนับสนุนด้านสภาพการทำงาน
SU5	หมายถึง การรับรู้การสนับสนุนด้านจิตสังคม

2. สัญลักษณ์ของตัวแปรແงกภายนอกและตัวแปรสังเกตภายนอก

Sat	หมายถึง ความพึงพอใจในงาน
S1	หมายถึง ความพึงพอใจด้านผลตอบแทนและสวัสดิการ
S2	หมายถึง ความพึงพอใจด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน
S3	หมายถึง ความพึงพอใจด้านความมั่นคงในการปฏิบัติงาน
S4	หมายถึง ความพึงพอใจด้านการป้องกันภัยบังคับบัญชา

- S5 หมายถึง ความพึงพอใจด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน
 S6 หมายถึง ความพึงพอใจด้านศักดิ์ศรีของงานที่ทำ
 Com หมายถึง ความผูกพันต่อองค์การ
 C1 หมายถึง ความผูกพันด้านจิตใจ
 C2 หมายถึง ความผูกพันด้านการคงอยู่กับองค์การ
 C3 หมายถึง ความผูกพันด้านบรรทัดฐาน
 Ocb หมายถึง พฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การ
 O1 หมายถึง พฤติกรรมการให้ความช่วยเหลือ
 O2 หมายถึง พฤติกรรมการคำนึงถึงผู้อื่น
 O3 หมายถึง พฤติกรรมการอุดหนอดกลั้น
 O4 หมายถึง พฤติกรรมการทำความดีให้กับลังคมในองค์การ

3. สัญลักษณ์ของค่าสถิติ

- M หมายถึง ค่าเฉลี่ย
 S.D. หมายถึง ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 S หมายถึง ค่าความเบี้ยว
 K หมายถึง ค่าความโดดเด่น
 n หมายถึง จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
 χ^2 หมายถึง ค่าสถิติไค-สแควร์
 df หมายถึง ค่าองศาอิสระ
 R^2 หมายถึง ความสามารถในการอธิบายตัวแปรแฟรงโดยตัวแปรอิสระ²
 TE หมายถึง ค่าอิทธิพลรวมของตัวแปรที่ส่งถึงกัน
 DE หมายถึง ค่าอิทธิพลทางตรงของตัวแปรที่ส่งถึงกัน
 IE หมายถึง ค่าอิทธิพลทางอ้อมของตัวแปรที่ส่งถึงกัน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน

1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง

การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม เพศ สถานภาพ
อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งงาน ระดับตำแหน่งงาน และระยะเวลาบริหารราชการของพนักงาน
ส่วนตำบล สามารถแสดงได้ดังตาราง 6

ตาราง 6 จำนวนและร้อยละของข้อมูลพื้นฐาน

ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน (n=305 คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	110	36.1
หญิง	195	63.9
สถานภาพ		
โสด	119	39.0
สมรส	179	58.7
หย่าร้าง	6	2.0
หม้าย	1	0.3
อายุ		
20-30 ปี	65	21.3
31-40 ปี	186	61.0
41-50 ปี	51	16.7
51-60 ปี	3	1.0
ระดับการศึกษา		
ปวช. หรือเทียบเท่า	5	1.6
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	27	8.9
ปริญญาตรีหรือประกาศนียบัตรเทียบเท่า	243	79.7
ปริญญาโท	30	9.8
ตำแหน่งงาน		
เจ้าหน้าที่ธุรการ	26	8.5
หัวหน้าส่วนการคลัง	23	7.5
เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน	22	7.2
เจ้าพนักงานการเงินและบัญชี	19	6.2
นักวิชาการศึกษา	19	6.2
บุคลากร	18	5.9
เจ้าพนักงานธุรการ	16	5.2
เจ้าพนักงานจัดเก็บรายได้	15	4.9
เจ้าหน้าที่การเงินและบัญชี	15	4.9
เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป	15	4.9
นายช่างโยธา	15	4.9

ตาราง 6 (ต่อ)

ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน (n=305 คน)	ร้อยละ
เจ้าหน้าที่จัดเก็บรายได้	13	4.3
หัวหน้าส่วนโยธา	13	4.3
เจ้าพนักงานพัสดุ	12	3.9
เจ้าหน้าที่พัสดุ	12	3.9
ปลัด อบต.	12	3.9
เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล	11	3.6
ช่างโยธา	11	3.6
นักพัฒนาชุมชน	6	2.0
เจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	2	0.7
ช่างไฟฟ้า	2	0.7
นิติกร	2	0.7
วิศวกรโยธา	2	0.7
หัวหน้าส่วนสาธารณสุข	2	0.7
นายช่างเขียนแบบ	1	0.3
สถาปนิก	1	0.3
<hr/>		
ระดับตำแหน่ง		
ระดับ 1	15	4.9
ระดับ 2	23	7.5
ระดับ 3	64	21.0
ระดับ 4	76	24.9
ระดับ 5	63	20.7
ระดับ 6	41	13.4
ระดับ 7	23	7.5
<hr/>		
ระยะเวลาบริการ		
1-5 ปี	176	57.7
6-10 ปี	70	23.0
11-15 ปี	54	17.7
16 ปีขึ้นไป	5	1.6

จากตาราง 6 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้มีจำนวน 305 คน สามารถอธิบายลักษณะข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง ได้ดังนี้

เพศ พบร้า พนักงานส่วนตำบลส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 195 คน คิดเป็นร้อยละ 63.9 และเป็นเพศชาย จำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 36.1

สถานภาพ พบร้า พนักงานส่วนตำบลส่วนใหญ่สมรสแล้ว จำนวน 179 คน คิดเป็นร้อยละ 58.7 รองลงมาคือ พนักงานส่วนตำบลที่เป็นโสด จำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 39 พนักงานส่วนตำบลที่หย่าร้าง จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 2 และพนักงานส่วนตำบลที่เป็นหม้าย มีเพียง 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.3 ซึ่งมีจำนวนน้อยที่สุด

อายุ พบร้า พนักงานส่วนตำบลส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี จำนวน 186 คน คิดเป็นร้อยละ 61 รองลงมา มีอายุระหว่าง 20-30 ปี จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 21.3 ถัดมาคือ พนักงานส่วนตำบลที่มีอายุระหว่าง 41-50 ปี จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 16.7 และมีอายุระหว่าง 51-60 ปี จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1 ตามลำดับ

ระดับการศึกษา พบร้า พนักงานส่วนตำบลส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับ ปริญญาตรีหรือประกาศนียบัตรเทียบเท่า จำนวน 243 คน คิดเป็นร้อยละ 79.7 รองลงมาคือ ระดับปริญญาโท จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 9.8 ระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่า จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 8.9 และระดับ ปวช. หรือเทียบเท่า จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.6 ตามลำดับ

ตำแหน่งงาน พบร้า พนักงานส่วนตำบลส่วนใหญ่ดำรงตำแหน่งเป็น เจ้าหน้าที่ธุรการ จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 8.5 รองลงมาคือ หัวหน้าส่วนการคลัง จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 7.5 โดยมีจำนวนใกล้เคียงกับเจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 7.2 และกลุ่มที่มีจำนวนน้อยที่สุดคือ นายช่างเขียนแบบและสถาปนิก ซึ่งมี จำนวน 1 คนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 0.3

ระดับตำแหน่ง พบร้า พนักงานส่วนตำบลส่วนใหญ่มีตำแหน่งระดับ 4 จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 24.9 รองลงมา มีตำแหน่งระดับ 3 จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 21 ระดับ 5 จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 20.7 ระดับ 6 จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 13.4 ระดับ 2 และระดับ 7 มีจำนวนเท่ากันคือ 23 คน คิดเป็นร้อยละ 7.5 และระดับ 1 มีน้อยที่สุด จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 4.9 ตามลำดับ

ระยะเวลา_rับราชการ พบร้า พนักงานส่วนตำบลส่วนใหญ่รับราชการเป็น ระยะเวลา 1-5 ปี จำนวน 176 คน คิดเป็นร้อยละ 57.7 รองลงมารับราชการเป็นระยะเวลา 6-10 ปี จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 23 รับราชการเป็นระยะเวลา 11-15 ปี จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 17.7 และรับราชการเป็นระยะเวลา 16 ปีขึ้นไป จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.6 ตามลำดับ

1.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น

1.2.1 ผลการวิเคราะห์ระดับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การ
ผลการวิเคราะห์ระดับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การของพนักงานส่วนตำบล จังหวัดสกลนคร มีรายละเอียดดังแสดงในตาราง 7

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ย (M) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การ

พฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การ	M	S.D.	ระดับ
พฤติกรรมการให้ความช่วยเหลือ	3.84	0.32	สูง
พฤติกรรมการคำนึงถึงผู้อื่น	3.88	0.38	สูง
พฤติกรรมการอุดหนอดกลั้น	3.78	0.41	สูง
พฤติกรรมการทำความดีให้กับสังคมภายในองค์การ	3.48	0.43	ปานกลาง
พิจารณาโดยรวม	3.76	0.29	สูง

จากตาราง 7 พบร้า ระดับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การของพนักงานส่วนตำบล จังหวัดสกลฯ โดยรวมอยู่ในระดับสูง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.76 และเมื่อพิจารณาแต่ละองค์ประกอบ พบว่า พนักงานส่วนตำบลมีพฤติกรรมการให้ความช่วยเหลือ พฤติกรรมการคำนึงถึงผู้อื่น และพฤติกรรมการอุดหนอดกลั้นอยู่ในระดับสูง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.84, 3.88 และ 3.78 ตามลำดับ ส่วนพฤติกรรมการทำความดีให้กับสังคมภายในองค์กรอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.48 โดยพนักงานส่วนตำบลมีพฤติกรรมการคำนึงถึงผู้อื่นสูงที่สุด รองลงมาคือ พฤติกรรมการให้ความช่วยเหลือ พฤติกรรมการอุดหนอดกลั้น และต่ำที่สุดคือพฤติกรรมการทำความดีให้กับสังคมภายในองค์การ

1.2.2 ผลการวิเคราะห์การแจกแจงของข้อมูลและผลการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกต

ผู้วิจัยจะตรวจสอบลักษณะการแจกแจงของข้อมูลและความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกต เพื่อตรวจสอบลักษณะธรรมชาติของข้อมูลเบื้องต้น สำหรับเป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจในการวิเคราะห์ข้อมูลขั้นต่อไป รวมทั้งเพื่อจัดเตรียมข้อมูลให้เหมาะสมสำหรับการวิเคราะห์ ซึ่งจะก่อให้เกิดความถูกต้องเหมาะสมของผลการวิเคราะห์ต่อไป ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น มีดังนี้

1.2.2.1 ผลการวิเคราะห์การแจกแจงของข้อมูล

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุโดยการประมาณค่าแบบ Maximum Likelihood นั้น มีข้อตกลงเกี่ยวกับลักษณะการแจกแจงของข้อมูลที่ควรมี การแจกแจงเป็นโค้งปกติ ดังนั้นผู้จัยจึงตรวจสอบลักษณะการแจกแจงของข้อมูลโดยการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความเบี้ยว และความต้องของตัวแปรสังเกต และตรวจสอบความเป็นโค้งปกติโดยพิจารณาค่า $p\text{-value}$ ของสถิติทดสอบ χ^2 ซึ่งต้องไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จึงจะบ่งชี้ว่าตัวแปรมีการแจกแจงเป็นโค้งปกติ ผลการวิเคราะห์ลักษณะการแจกแจงของข้อมูล มีรายละเอียดดังตาราง 8

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความเบี้ยว ค่าความต้อง และค่าสถิติไค-สแควร์ของตัวแปรสังเกต

ตัวแปร	M	S.D.	ก่อนแปลงคะแนน			หลังแปลงคะแนน (normal cores)		
			S	K	$p\text{-value}$ of χ^2	S	K	$p\text{-value}$ of χ^2
Jus								
J1	3.51	0.50	-3.976	1.931	0.000	-0.450	-0.175	0.890
J2	3.48	0.50	-2.784	1.277	0.009	-0.574	-0.115	0.843
J3	3.72	0.42	-4.481	0.952	0.000	-0.645	0.439	0.738
J4	3.54	0.46	-2.955	1.857	0.002	-0.464	-0.048	0.897
Sup								
SU1	3.41	0.48	-2.476	-1.768	0.010	-0.449	-0.264	0.873
SU2	3.65	0.39	-1.789	1.803	0.040	-0.118	0.116	0.986
SU3	3.69	0.48	1.181	-1.137	0.261	0.002	-0.043	0.999
SU4	3.56	0.46	-3.024	0.756	0.008	-0.463	0.086	0.895
SU5	3.58	0.41	-3.785	0.644	0.001	-0.417	-0.216	0.896
Sat								
S1	3.41	0.52	0.926	1.408	0.242	-0.115	-0.088	0.990
S2	3.15	0.58	0.843	1.301	0.301	0.011	0.011	1.000
S3	3.37	0.53	-2.013	2.131	0.014	-0.215	0.020	0.977
S4	3.45	0.55	-2.211	2.082	0.010	-0.296	0.024	0.957
S5	3.61	0.54	-0.778	-0.235	0.719	-0.286	0.001	0.960
S6	3.84	0.57	-1.900	2.314	0.011	-0.187	-0.347	0.925

ตาราง 8 (ต่อ)

ตัวแปร	M	S.D.	ก่อนแปลงคะแนน			หลังแปลงคะแนน (normal cores)		
			S	K	p-value of χ^2	S	K	p-value of χ^2
Com								
C1	3.84	0.49	-1.989	2.188	0.013	-0.778	1.032	0.434
C2	3.27	0.65	0.273	-2.571	0.035	-0.135	-0.059	0.989
C3	3.58	0.65	-1.196	1.139	0.256	-0.327	-0.738	0.722
Ocb								
O1	3.84	0.32	-0.673	2.438	0.041	-0.106	0.200	0.975
O2	3.88	0.38	2.571	2.358	0.002	-0.070	0.148	0.987
O3	3.78	0.41	0.178	0.176	0.969	-0.013	0.063	0.998
O4	3.48	0.43	0.495	1.500	0.287	0.040	0.093	0.995

จากตาราง 8 ผลการวิเคราะห์ลักษณะการแจกแจงของตัวแปรสังเกตในการศึกษาจำนวน 22 ตัวแปร พบร้า มีค่าความเบ้ยู่ร率为 -4.481 ถึง 2.571 และค่าความโดยง่ายร率为 -2.571 ถึง 2.438 โดยการแจกแจงของข้อมูลส่วนใหญ่เป็นแบบน้ำหนึ่งตัวอย่าง มีค่าสูงกว่าค่าเฉลี่ยของตัวแปร โดยเมื่อทำการทดสอบข้อมูลกับแบบจำลองการแจกแจงโดยปกติ พบร้า ข้อมูลส่วนใหญ่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่าการแจกแจงของข้อมูลไม่เป็นโดยปกติในหลายตัวแปร ผู้วิจัยจึงทำการแปลงข้อมูลนำเข้าให้เป็นโดยปกติมากขึ้น โดยใช้โปรแกรม PRELIS

ลักษณะการแจกแจงของตัวแปรสังเกตหลังจากการแปลงข้อมูลแล้ว พบร้า มีค่าความเบ้ยู่ร率为 -0.778 ถึง 0.040 และค่าความโดยง่ายร率为 -0.738 ถึง 1.032 โดยการแจกแจงของข้อมูลส่วนใหญ่เป็นแบบน้ำหนึ่งตัวอย่างและโดยปกติ และเมื่อทำการทดสอบข้อมูลกับแบบจำลองการแจกแจงโดยปกติ พบร้า ข้อมูลส่วนใหญ่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่าตัวแปรสังเกตทุกตัวมีการแจกแจงเป็นโดยปกติ

1.2.2.2 ผลการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกต การวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกต โดยใช้วิธีการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน เป็นการตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ศึกษาว่ามีความสัมพันธ์กันอยู่จริง ซึ่งเป็นข้อตกลงเบื้องต้นของการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ เชิงสาเหตุ โดยผลการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตในแบบจำลองปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่องค์การ แสดงได้ดังตาราง 9

ตาราง 9 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตในแบบจำลองปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์กร

	S1	S2	S3	S4	S5	S6	C1	C2	C3	J1	J2	J3	J4
S1	1												
S2	.427**	1											
S3	.454**	.495**	1										
S4	.276**	.389**	.602**	1									
S5	.355**	.388**	.495**	.444**	1								
S6	.369**	.274**	.504**	.308**	.504**	1							
C1	.363**	.337**	.431**	.407**	.404**	.469**	1						
C2	.334**	.382**	.343**	.257**	.319**	.210**	.389**	1					
C3	.380**	.252**	.376**	.288**	.330**	.352**	.568**	.546**	1				
J1	.473**	.336**	.451**	.340**	.326**	.299**	.446**	.357**	.386**	1			
J2	.356**	.386**	.552**	.431**	.370**	.266**	.439**	.343**	.393**	.698**	1		
J3	.302**	.410**	.558**	.583**	.353**	.283**	.361**	.232**	.322**	.537**	.671**	1	
J4	.413**	.488**	.589**	.436**	.428**	.381**	.472**	.401**	.391**	.625**	.778**	.644**	1
SU1	.373**	.247**	.412**	.288**	.209**	.252**	.373**	.335**	.321**	.604**	.556**	.474**	.577**
SU2	.335**	.289**	.429**	.358**	.298**	.401**	.460**	.312**	.356**	.569**	.468**	.491**	.516**
SU3	.229**	.191**	.301**	.238**	.265**	.261**	.305**	.187**	.194**	.338**	.255**	.319**	.270**
SU4	.300**	.429**	.430**	.432**	.298**	.307**	.381**	.199**	.297**	.484**	.504**	.519**	.624**
SU5	.250**	.341**	.494**	.428**	.335**	.354**	.445**	.296**	.376**	.474**	.529**	.550**	.594**
O1	.171**	.064	.270**	.242**	.230**	.372**	.404**	.165**	.288**	.308**	.251**	.287**	.336**
O2	.130*	.140*	.277**	.208**	.212**	.360**	.385**	.083	.230**	.262**	.255**	.306**	.317**
O3	.236**	.219**	.368**	.346**	.311**	.428**	.393**	.213**	.319**	.301**	.301**	.336**	.326**
O4	.214**	.167**	.335**	.235**	.245**	.347**	.334**	.205**	.273**	.255**	.226**	.261**	.340**

หมายเหตุ : * p < .05, ** p < .01

ตาราง 9 (ต่อ)

	SU1	SU2	SU3	SU4	SU5	O1	O2	O3	O4
SU1	1								
SU2	.487**	1							
SU3	.248**	.473**	1						
SU4	.467**	.493**	.330**	1					
SU5	.492**	.554**	.318**	.538**	1				
O1	.317**	.463**	.315**	.303**	.425**	1			
O2	.273**	.328**	.329**	.315**	.341**	.551**	1		
O3	.308**	.347**	.320**	.348**	.341**	.434**	.534**	1	
O4	.214**	.416**	.256**	.234**	.387**	.409**	.342**	.293**	1

หมายเหตุ : * p < .05, ** p < .01

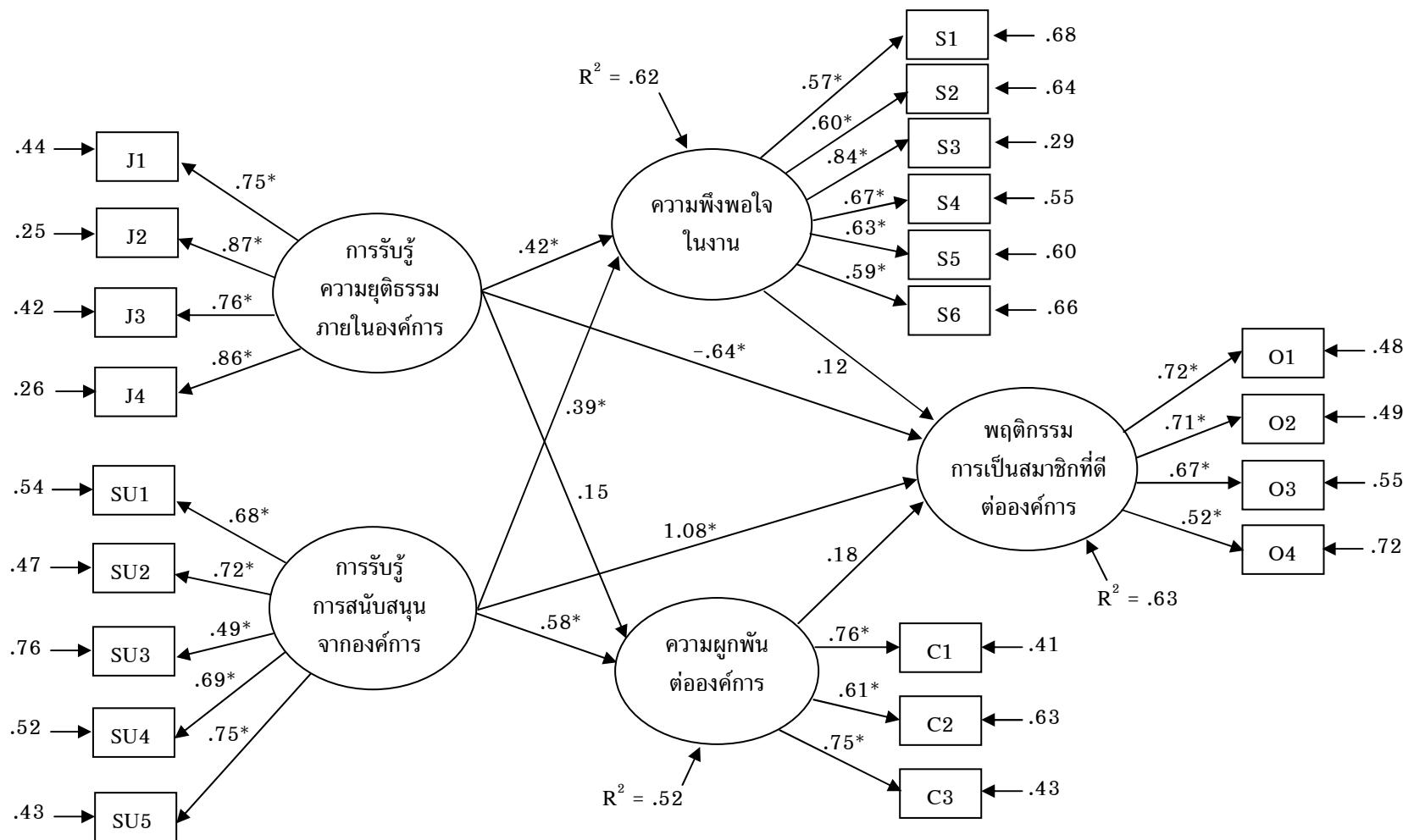
จากตาราง 9 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตซึ่งมีจำนวนตัวแปรสังเกตทั้งหมด 22 ตัวแปร ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ทั้งหมด 231 คู่ โดยพบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 และ 0.01 จำนวน 2 คู่ และ 227 คู่ ตามลำดับ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.064 ถึง 0.778 ซึ่งโดยภาพรวมแล้ว ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ทั้งหมดสัมพันธ์กันอยู่ในระดับปานกลางและมีทิศทางบวก และมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ จำนวน 2 คู่

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตที่อยู่ภายใต้กลุ่มตัวแปรແ Pang เดียวกัน พบว่า มีแนวโน้มที่จะมีความสัมพันธ์กันเองทางบวกในระดับปานกลาง ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตของตัวแปรความพึงพอใจในงาน มีค่าความสัมพันธ์กันอยู่ในระดับปานกลางถึงค่อนข้างสูง คืออยู่ระหว่าง 0.274 ถึง 0.602 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตของตัวแปรความผูกพันต่อองค์การ มีค่าความสัมพันธ์กันอยู่ในระดับปานกลาง คืออยู่ระหว่าง 0.389 ถึง 0.568 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตของตัวแปรการรับรู้ความยุติธรรมภายในองค์การ มีค่าความสัมพันธ์กันอยู่ในระดับสูง คืออยู่ระหว่าง 0.537 ถึง 0.778 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตของตัวแปรการรับรู้การสนับสนุนจากการคิดเห็น มีค่าความสัมพันธ์กันอยู่ในระดับปานกลาง คืออยู่ระหว่าง 0.248 ถึง 0.554 และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตของตัวแปรพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การ 0.293 ถึง 0.551 ในขณะที่ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การกับตัวแปรอิสระอื่นๆ อยู่ในระดับปานกลาง คืออยู่ระหว่าง 0.064 ถึง 0.463

2. ผลการวิเคราะห์แบบจำลองปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การ ตามสมมุติฐานการวิจัย

2.1 ผลการประเมินความกลมกลืนของแบบจำลองกับข้อมูลเชิงประจักษ์

การประเมินความกลมกลืนของแบบจำลองกับข้อมูลเชิงประจักษ์ก่อนและหลังการปรับแบบจำลอง เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบจำลองที่สร้างขึ้นจากแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง โดยผลการวิเคราะห์แบบจำลองตามสมมุติฐานสามารถแสดงได้ดังภาพประกอบ 5

หมายเหตุ : $*p < .05$, $\chi^2 = 585.54$, $df = 200$, $p\text{-value} = .00$, $RMSEA = .08$

ภาพประกอบ 5 ผลการวิเคราะห์แบบจำลองปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่องค์การ ตามสมมุติฐานการวิจัย (คะแนนมาตรฐาน)

จากภาพประกอบ 5 ผลการประเมินความกลมกลืนของแบบจำลองตามสมมุติฐานการวิจัยกับข้อมูลเชิงประจักษ์ พบว่า ดัชนีวัดความกลมกลืนชี้งประกอบด้วยค่าสถิติได-สแควร์ของแบบจำลองตามสมมุติฐาน มีค่าเท่ากับ 585.54 ($df = 200$) และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ นั่นคือ ค่า $p\text{-value}$ ของสถิติได-สแควร์ควรจะไม่มีนัยสำคัญทางสถิติจึงจะแสดงว่าแบบจำลองมีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ แต่เนื่องจากค่าสถิติได-สแควร์เป็นดัชนีที่มีความแปรผันไปตามขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ยิ่งขนาดของกลุ่มตัวอย่างยิ่งใหญ่ ค่าสถิติได-สแควร์จะมีแนวโน้มที่จะมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้นจึงควรพิจารณาอัตราส่วนระหว่างค่าสถิติได-สแควร์กับองศาอิสระ (χ^2/df) ร่วมด้วย ซึ่งจากการวิเคราะห์พบว่า อัตราส่วนระหว่างค่าสถิติได-สแควร์กับองศาอิสระ มีค่าเท่ากับ 2.928 ซึ่งมีค่าต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 3 ซึ่งหากค่าที่ได้น้อยกว่า 3 แสดงว่าแบบจำลองมีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ในระดับที่ดี แต่หากค่าที่ได้น้อยกว่า 5 แสดงว่าแบบจำลองมีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ในระดับพอใช้ อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาดัชนีวัดความกลมกลืนอื่น ๆ ร่วมด้วย พบว่า ดัชนีบางดัชนียังไม่ผ่านเกณฑ์ตามที่กำหนดไว้ โดยดัชนีในกลุ่มดัชนีความกลมกลืนล้มบูรณา คือ ดัชนี GFI มีค่าเท่ากับ 0.85 ซึ่งไม่เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดว่าไม่ควรต่ำกว่า 0.90 ดัชนี RMSEA มีค่าเท่ากับ 0.080 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดว่าไม่ควรสูงกว่า 0.10 และดัชนี SRMR มีค่าเท่ากับ 0.064 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดว่าไม่ควรสูงกว่า 0.10 ส่วนดัชนีในกลุ่มดัชนีกลมกลืนเชิงเปรียบเทียบ คือ ดัชนี CFI และดัชนี NFI มีค่าเท่ากับ 0.98 และ 0.96 ตามลำดับ ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดว่าไม่ควรต่ำกว่า 0.90

กล่าวโดยสรุปเมื่อประเมินความกลมกลืนของแบบจำลองตามสมมุติฐานกับข้อมูลเชิงประจักษ์จากการพิจารณาดัชนีหลายกลุ่มประกอบกัน พบว่า แบบจำลองตามสมมุติฐานยังไม่กลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ เนื่องจากดัชนี GFI ยังไม่เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด คือ ยังมีค่าน้อยกว่า 0.90 ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความจำเป็นต้องปรับแบบจำลองให้มีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์มากขึ้น

3. ผลการวิเคราะห์แบบจำลองปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การ หลังปรับแบบจำลอง

3.1 ผลการประเมินความกลมกลืนของแบบจำลองกับข้อมูลเชิงประจักษ์

จากการประเมินความกลมกลืนของแบบจำลองตามสมมุติฐานกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ซึ่งพบว่า แบบจำลองยังไม่กลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ จึงต้องมีการปรับแบบจำลองเพื่อให้ค่าดัชนีวัดความกลมกลืนของแบบจำลองเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่แสดงออกถึงความกลมกลืนของแบบจำลองกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการปรับแบบจำลองตามวิธีการ ดังนี้

3.1.1 ปรับแบบจำลองด้วยวิธี Lagrange Multiplier (LM) เป็นการเพิ่มการประมาณค่าพารามิเตอร์บางตัว แล้วดูผลว่าแบบจำลองมีความกลมกลืนเพิ่มขึ้นหรือไม่ ซึ่งค่าพารามิเตอร์ที่จะประมาณค่าจะพิจารณาค่าเสนอแนะจากโปรแกรมหรือดัชนีปรับแบบจำลอง (Modification Indices) โดยเลือกประมาณค่าเพิ่มจากค่าพารามิเตอร์ที่สามารถลดค่าไค-สแควร์ได้สูง ทั้งนี้การเพิ่มการประมาณค่าพารามิเตอร์จะต้องคำนึงถึงความเป็นไปได้ในเชิงทฤษฎีและความเป็นไปได้ในการอธิบายผลการศึกษาจากการปรับแบบจำลองด้วย ซึ่งพารามิเตอร์ที่ผู้วิจัยเลือกเพิ่มการประมาณค่า มีดังนี้

3.1.1.1 เพิ่มความล้มเหลวระหว่างความคลาดเคลื่อนของตัวแปรสังเกตบางตัว

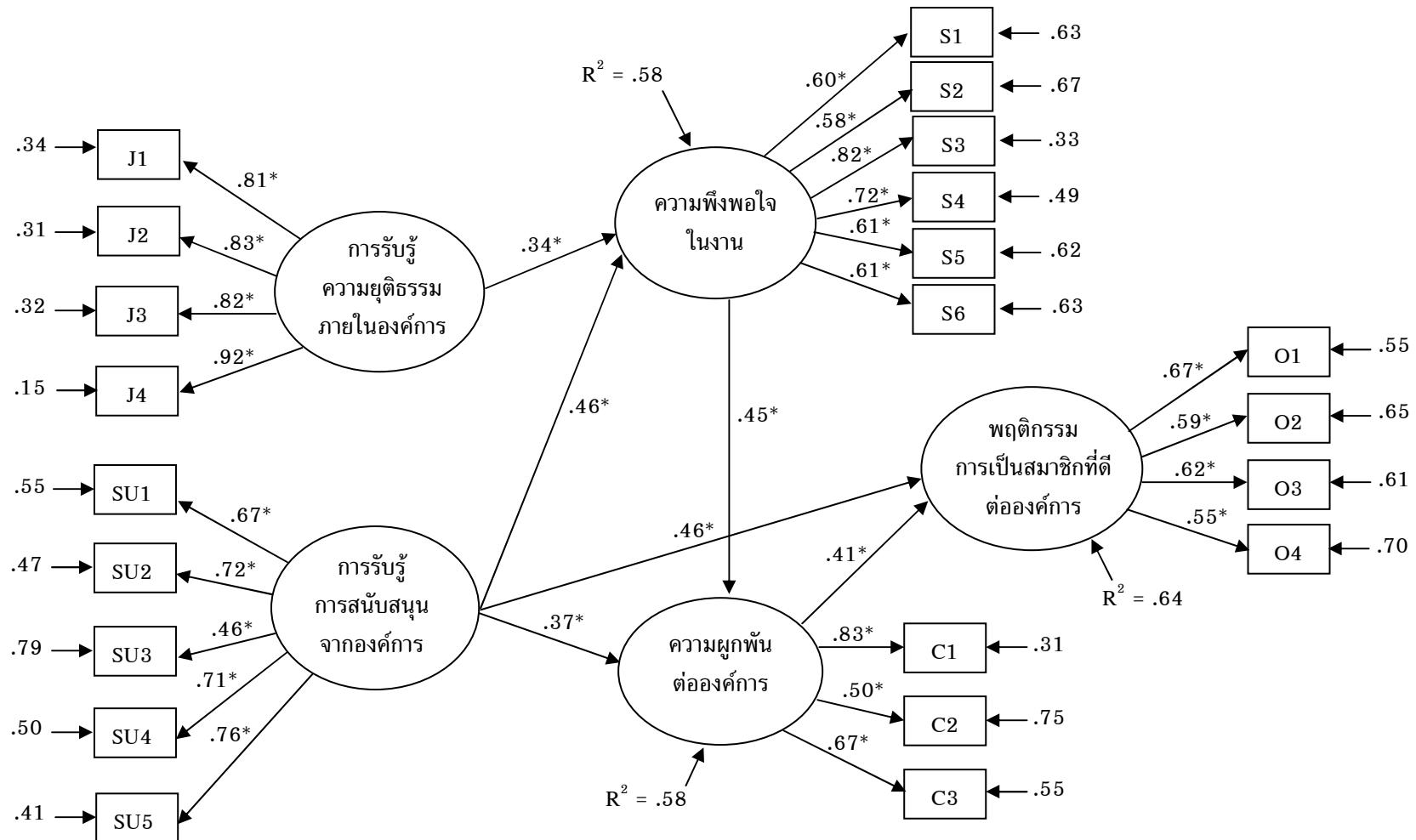
3.1.1.2 เพิ่มเส้นอิทธิพลจากตัวแปรความพึงพอใจในงานไปยังตัวแปรความผูกพันต่อองค์การ ซึ่งเป็นไปตามแนวคิดของบารอน และกรีนเบอร์ก (Baron and Greenberg, 1990 : 174-175) ที่กล่าวว่า ตัวแปรที่ส่งผลต่อความผูกพันต่อองค์การเกิดจากหลายตัวแปร หนึ่งในนั้นคือความพึงพอใจในหัวหน้างาน ความพึงพอใจในความยุติธรรมของงาน ความพึงพอใจในสวัสดิการที่ได้รับ โดยรวมอยู่ในตัวแปรความพึงพอใจในงานที่ครอบคลุมถึงความพึงพอใจภายในลักษณะงานและความพึงพอใจภายนอกงาน ซึ่งล้วนมีอิทธิพลต่อการเกิดความผูกพันต่อองค์การ และสอดคล้องกับผลการศึกษาของลิตวิน และสตริงเกอร์ (Litwin and Stringer, 1968 : 45-64, อ้างถึงใน สภायุ ธีรวัฒน์ระกูล, 2549 : 35) ที่ได้ศึกษาถึงตัวแปรที่ทำให้ผู้ปฏิบัติงานมีความรู้สึกว่าบรรยายกาศขององค์การเอื้อต่อการทำงานหรือไม่ ซึ่งขึ้นอยู่กับตัวแปรหลายอย่าง เช่นเดียวกับการรับรู้ผลของการปฏิบัติงานที่จะเป็นการบอกให้พนักงานรู้ถึงความแตกต่างระหว่างงานที่ทำได้กับมาตรฐานของงาน การรับรู้จะเป็นแรงจูงใจในความต้องการประสบความสำเร็จของเข้า ก่อให้เกิดความพอใจในงานและพัฒนาไปสู่ความผูกพันต่อองค์การในที่สุด

3.1.2 ปรับแบบจำลองด้วยวิธี Wald Test เป็นการเลือกค่าพารามิเตอร์ที่สมควรตัดออกจากแบบจำลอง ซึ่งการตัดพารามิเตอร์ใด ๆ ที่มีหลักฐานตามทฤษฎีอยู่จะต้องพิจารณาความเป็นไปได้ในการตัดว่าไม่กระทบต่อความนำເชื่อถือของผลการศึกษาด้วย โดยพารามิเตอร์ที่ผู้วิจัยตัดออกจากแบบจำลอง มีดังนี้

3.1.2.1 ตัดเส้นอิทธิพลที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ 1) เส้นอิทธิพลจากตัวแปรการรับรู้ความยุติธรรมภายในองค์การไปยังตัวแปรความผูกพันต่อองค์การ และ 2) เส้นอิทธิพลจากตัวแปรความพึงพอใจในงานไปยังตัวแปรพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การ

3.1.2.2 ตัดเส้นอิทธิพลจากตัวแปรการรับรู้ความยุติธรรมภายในองค์การไปยังตัวแปรพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การที่มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเป็นลบเนื่องจากในการปรับแบบจำลองนั้น จะต้องพิจารณาความเป็นไปได้ในเชิงทฤษฎีประกอบด้วย ซึ่งจาก

การศึกษาแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้ความยุติธรรมภายในองค์การ พบว่า การรับรู้ว่าได้รับผลประโยชน์ตอบแทนจากองค์การด้วยความยุติธรรมเมื่อเปรียบเทียบกับผู้ร่วมงาน และการรับรู้ว่าได้รับการปฏิบัติจากผู้ร่วมงานด้วยความยุติธรรม มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การ (Egan, 1993 : 178) โดยงานที่เท่าเทียมกัน (Job Equity) ระบบการจ่ายค่าตอบแทนที่เท่าเทียมกัน (System Equity) และความรู้สึกถึงความเท่าเทียมกันภายใน (Self Equity) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การ กล่าวคือถ้าพนักงานรับรู้ว่าผลตอบแทนที่องค์การให้กับพนักงานมีความยุติธรรมเมื่อเปรียบเทียบกับคนที่ทำงานเหมือนกันในองค์การเดียวกัน และเมื่อเปรียบเทียบจำนวนเงินที่ได้รับกับจำนวนที่คาดหวังจากระบบการจ่ายค่าตอบแทนในองค์การ รวมทั้งการประเมินค่าภายในตนเอง จะเป็นผลให้พนักงานมีพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การ (Scholl, Cooper and McKenna, 1987 : 113-124) นอกจากนี้ จากผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตของตัวแปรการรับรู้ความยุติธรรมภายในองค์การกับตัวแปรสังเกตของตัวแปรพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การ มีความสัมพันธ์กันทางบวกในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทุกคู่ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.226 ถึง 0.340 ดังนั้นผลการประมาณค่าพารามิเตอร์จากตัวแปรการรับรู้ความยุติธรรมภายในองค์การไปยังตัวแปรพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การ ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเป็นลบจึงไม่เป็นไปตามแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่ผู้วิจัยได้ศึกษาในข้างต้น อีกทั้งยังไม่สอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตของตัวแปรการรับรู้ความยุติธรรมภายในองค์การกับตัวแปรพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การอีกด้วย ดังนั้นในการปรับแบบจำลองผู้วิจัยจึงตัดเส้นอิทธิพลจากตัวแปรการรับรู้ความยุติธรรมภายในองค์การไปยังตัวแปรพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การออกจากแบบจำลอง เพื่อให้แบบจำลองมีความสัมพันธ์กับกรอบแนวคิดเชิงทฤษฎีมากที่สุด

หมายเหตุ : * $p < .05$, $\chi^2 = 389.29$, $df = 189$, $p\text{-value} = .00$, $RMSEA = .059$

ภาพประกอบ 6 ผลการวิเคราะห์แบบจำลองปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การ หลังปรับแบบจำลอง (คะแนนมาตรฐาน)

จากภาพประกอบ 6 ผลการประเมินความกลมกลืนของแบบจำลองหลังปรับกับข้อมูลเชิงประจักษ์ พบว่า ดัชนีวัดความกลมกลืนชี้งประกอบด้วยค่าสถิติไค-สแควร์ มีค่าเท่ากับ 389.29 ($df = 189$) และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 อัตราส่วนระหว่างค่าสถิติไค-สแควร์กับองค์ความรู้มีค่าเท่ากับ 2.060 แสดงถึงแบบจำลองมีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ในระดับดี ส่วนดัชนีในกลุ่มดัชนีความกลมกลืนสัมบูรณ์ คือ ดัชนี GFI มีค่าเท่ากับ 0.90 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดว่าไม่น้อยกว่า 0.90 ดัชนี RMSEA มีค่าเท่ากับ 0.059 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดว่าไม่น้อยกว่า 0.10 และดัชนี SRMR มีค่าเท่ากับ 0.052 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดว่าไม่น้อยกว่า 0.10 ส่วนดัชนีในกลุ่มดัชนีกลมกลืนเชิงเปรียบเทียบ คือ ดัชนี CFI และดัชนี NFI มีค่าเท่ากับ 0.98 และ 0.96 ตามลำดับ ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดว่าไม่น้อยกว่า 0.90

กล่าวโดยสรุป ดัชนีวัดความกลมกลืนของแบบจำลองหลังปรับกับข้อมูลเชิงประจักษ์เกือบทุกดัชนีอยู่ในเกณฑ์ที่กำหนด ยกเว้นค่าสถิติไค-สแควร์ที่ยังมีนัยสำคัญทางสถิติซึ่งดัชนีนี้ขึ้นอยู่กับขนาดกลุ่มตัวอย่างตามที่กล่าวในข้างต้น ดังนั้นโดยภาพรวมแล้วแบบจำลองปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์กรของพนักงานส่วนตำบล จังหวัดสงขลา ที่ผ่านการปรับแบบจำลองแล้วมีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ซึ่งดัชนีวัดความกลมกลืนต่างๆของแบบจำลองตามสมมุติฐานและแบบจำลองหลังปรับ แสดงได้ดังตาราง 10

ตาราง 10 ดัชนีวัดความกลมกลืนของแบบจำลองตามสมมุติฐานและแบบจำลองหลังปรับกับข้อมูลเชิงประจักษ์ในภาพรวม

ดัชนี	เกณฑ์		แบบจำลองตามสมมุติฐาน		แบบจำลองหลังปรับ	
	ดี	พอใช้	ค่าสถิติ	ผลการพิจารณา	ค่าสถิติ	ผลการพิจารณา
χ^2	>0.05	-	0.00	ไม่ผ่าน	0.00	ไม่ผ่าน
χ^2/df	<3	<5	2.93	ผ่าน (ดี)	2.06	ผ่าน (ดี)
GFI	>0.95	>0.90	0.85	ไม่ผ่าน	0.90	ผ่าน (พอใช้)
RMSEA	<0.06	<0.10	0.08	ผ่าน (พอใช้)	0.06	ผ่าน (ดี)
SRMR	<0.08	<0.10	0.06	ผ่าน (ดี)	0.05	ผ่าน (ดี)
CFI	>0.95	>0.90	0.96	ผ่าน (ดี)	0.98	ผ่าน (ดี)
NFI	>0.95	>0.90	0.94	ผ่าน (พอใช้)	0.96	ผ่าน (ดี)

3.2 ผลการประมาณค่าพารามิเตอร์ในแบบจำลอง

ภายหลังจากที่แบบจำลองมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์แล้ว ผู้วิจัยจึงทำการประมาณค่าพารามิเตอร์เพื่อทดสอบความมีนัยสำคัญของค่าอิทธิพลทางตรงค่าอิทธิพลทางอ้อม และค่าอิทธิพลรวมจากตัวแปรเชิงสาเหตุต่อตัวแปรผลของแบบจำลองปัจจัย

ที่มีผลต่อพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การของพนักงานส่วนตำบล จังหวัดสกลนคร รายละเอียดแสดงได้ดังตาราง 11

ตาราง 11 ค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลทางตรง (DE) อิทธิพลทางอ้อม (IE) และอิทธิพลรวม (TE)
ของแบบจำลองปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การ (คะแนนมาตรฐาน)

ตัวแปรเชิงสาเหตุ	ตัวแปรผล									
	พฤติกรรมการเป็น สมาชิกที่ดีต่อองค์การ			ความพึงพอใจในงาน			ความผูกพัน ต่อองค์การ			
	DE	IE	TE	DE	IE	TE	DE	IE	TE	
ความพึงพอใจในงาน	-	.18*	.18*	-	-	-	.45*	-	.45*	
ความผูกพันต่อ องค์การ	.41*	-	.41*	-	-	-	-	-	-	
การรับรู้ความยุติธรรม ภายในองค์การ	-	.06*	.06*	.34*	-	.34*	-	.15*	.15*	
การรับรู้การสนับสนุน จากองค์การ	.46*	.23*	.69*	.46*	-	.46*	.37*	.20*	.57*	
R ²			.64			.58			.58	

หมายเหตุ : * $p < .05$

จากตาราง 11 พบร่วมกันว่า ตัวแปรเชิงสาเหตุในแบบจำลองปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การของพนักงานส่วนตำบล จังหวัดสกลนคร ได้แก่ ความพึงพอใจในงาน ความผูกพันต่อองค์การ การรับรู้ความยุติธรรมภายในองค์การ และการรับรู้การสนับสนุนจากองค์การ ทุกตัวแปรล้วนส่งผลต่อพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เรียงตามลำดับของค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลรวม ได้แก่ ตัวแปรการรับรู้การสนับสนุนจากองค์การ ส่งอิทธิพลรวมสูงสุดต่อพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การ มีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลรวมเท่ากับ 0.69 รองลงมาคือ ตัวแปรความผูกพันต่อองค์การ ส่งอิทธิพลรวมต่อพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การ ค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลรวมเท่ากับ 0.41 ตัวแปรความพึงพอใจในงาน ส่งอิทธิพลรวมต่อพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การ ค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลรวมเท่ากับ 0.18 และตัวแปรการรับรู้ความยุติธรรมภายในองค์การ ส่งอิทธิพลรวมต่อพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การน้อยที่สุด ค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลรวมเท่ากับ 0.06 และเมื่อพิจารณาถึงตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรงและอิทธิพลทางอ้อมต่อพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ประกอบด้วย

1. ตัวแปรความพึงพอใจในงาน มือทิพทางตรงทางบวกต่อความผูกพันต่อองค์การ (ค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ 0.45) และมือทิพทางอ้อมทางบวกต่อพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การผ่านความผูกพันต่อองค์การ (ค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ 0.18) หมายความว่ายิ่งพนักงานส่วนตำบลรู้สึกพึงพอใจในผลตอบแทนและสวัสดิการท่องค์การมอบให้ (น้ำหนักความสำคัญเท่ากับ 0.60) รู้สึกว่าสถานที่ทำงาน ยานพาหนะ อุปกรณ์ที่ใช้ในการปฏิบัติงาน และอื่น ๆ ที่เป็นสิ่งอำนวยความสะดวกต่อการปฏิบัติงานมีเพียงพอ (น้ำหนักความสำคัญเท่ากับ 0.58) รู้สึกว่างานที่ตนทำมีความมั่นคง มีหลักประกันว่าการทำงานจะได้รับความคุ้มครองป้องกัน มีให้ถูกกลั่นแกล้งหรือถูกออกโดยปราศจากความผิด และป้องกันมิให้ถูกทำร้ายจากการปฏิบัติหน้าที่ (น้ำหนักความสำคัญเท่ากับ 0.82) รู้สึกว่าผู้บังคับบัญชาเอาใจใส่ให้คำปรึกษาในการแก้ปัญหา เปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็น ให้กำลังใจ ยอมรับนับถือ และให้ความยุติธรรมแก่พนักงาน ส่วนตำบล (น้ำหนักความสำคัญเท่ากับ 0.72) รู้สึกว่าเพื่อนร่วมงานที่ทำงานร่วมกันมีการเห็นอกเห็นใจกัน ให้คำปรึกษา ช่วยเหลือกันทั้งในเรื่องงานและเรื่องส่วนตัว และยอมรับนับถือซึ้งกันและกัน (น้ำหนักความสำคัญเท่ากับ 0.61) และรู้สึกว่างานที่ตนทำได้รับการยอมรับจากลังคมว่าเป็นงานที่มีเกียรติและรู้สึกภาคภูมิใจในงานที่ตนทำ (น้ำหนักความสำคัญเท่ากับ 0.61) หากเท่าไร ก็จะยิ่งทำให้พนักงานส่วนตำบลรู้สึกผูกพันกับองค์กรของตนมากขึ้น และความผูกพันต่อองค์การนี้จะเป็นตัวกระตุ้นให้พนักงานส่วนตำบลแสดงพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การมากขึ้นนั่นเอง

2. ตัวแปรความผูกพันต่อองค์การ มือทิพทางตรงทางบวกต่อพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การ (ค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ 0.41) หมายความว่ายิ่งพนักงานส่วนตำบลรู้สึกผูกพันในทางจิตใจต่อองค์การ รู้สึกว่าตนเป็นส่วนหนึ่งขององค์การ เอาใจใส่เรื่องราวต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับองค์การ ภูมิใจที่ได้ทำงานในองค์การ (น้ำหนักความสำคัญเท่ากับ 0.83) มีการแสดงออกในรูปของพฤติกรรมต่อการทำงานว่าจะทำงานอยู่กับองค์กรนั้นต่อไปและไม่โยกย้ายเปลี่ยนแปลงที่ทำงานไปจากองค์การ (น้ำหนักความสำคัญเท่ากับ 0.50) และรู้สึกว่าตนเป็นสมาชิกขององค์กรแล้วมีความผูกพันต่อองค์การ เพราะเชื่อว่าสิ่งนี้คือความถูกต้องและเหมาะสมที่จะทำ (น้ำหนักความสำคัญเท่ากับ 0.67) หากเท่าไร ก็จะยิ่งทำให้พนักงานส่วนตำบลมีการแสดงออกซึ่งพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์กรมากขึ้นเท่านั้น

3. ตัวแปรการรับรู้ความยุติธรรมภายในองค์การ มือทิพทางตรงทางบวกต่อความพึงพอใจในงาน (ค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ 0.34) และมือทิพทางอ้อมทางบวกต่อความผูกพันต่อองค์การผ่านความพึงพอใจในงาน (ค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ 0.15) และพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การผ่านความพึงพอใจในงานและความผูกพันต่อองค์การ (ค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ 0.06) หมายความว่ายิ่งพนักงานส่วนตำบลรับรู้ว่าผลตอบแทนต่าง ๆ ที่ได้รับจากองค์การ เพื่อเป็นการตอบแทนการทำงานให้กับองค์กรว่ามีความสมดุลและเหมาะสม เมื่อเปรียบเทียบกับสิ่งต่าง ๆ ที่ตนเองลงทุนเพื่อปฏิบัติงานให้แก่องค์การ (น้ำหนัก

ความสำคัญเท่ากับ 0.81) รับรู้ถึงวิธีการ กลไก หรือกระบวนการตัดสินใจเพื่อกำหนดผลตอบแทนในองค์การว่ามีความยุติธรรม (น้ำหนักความสำคัญเท่ากับ 0.83) รับรู้ว่าผู้บังคับบัญชาปฏิบัติต่อผู้ใต้บังคับบัญชาด้วยความยุติธรรม มีเหตุผลชัดเจนและเพียงพอที่จะอธิบายผลการตัดสินใจในงานของผู้ใต้บังคับบัญชาได้ (น้ำหนักความสำคัญเท่ากับ 0.82) และรับรู้ว่าระบบการบริหารงานต่าง ๆ ที่องค์การกำหนดขึ้นมีความโปร่งใส ไม่มีอคติ พนักงานล้วนดำเนินการตามที่ได้รับการปฏิบัติจากองค์การเหมือนกันภายใต้ระบบที่องค์การกำหนด (น้ำหนักความสำคัญเท่ากับ 0.92) หากเท่าไร ก็จะยิ่งทำให้พนักงานล้วนดำเนินการเกิดความพึงพอใจในงานที่ทำ นำไปสู่การเกิดความผูกพันต่อองค์การ และความผูกพันต่อองค์การก็จะเป็นตัวกระตุ้นให้พนักงานล้วนดำเนินการแสดงพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การมากขึ้น

4. ตัวแปรการรับรู้การสนับสนุนจากองค์การ มีอิทธิพลทางตรงทางบวกต่อความพึงพอใจในงาน (ค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ 0.46) ความผูกพันต่อองค์การ (ค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ 0.37) และพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การ (ค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ 0.46) และมีอิทธิพลทางอ้อมทางบวกต่อความผูกพันต่อองค์การผ่านความพึงพอใจในงาน (ค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ 0.20) และพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การผ่านความพึงพอใจในงานและความผูกพันต่อองค์การ (ค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเท่ากับ 0.23) หมายความว่าเมื่อพนักงานล้วนดำเนินการรับการสนับสนุนด้านเงินเดือนและสวัสดิการที่เพียงพอจากองค์การ (น้ำหนักความสำคัญเท่ากับ 0.67) รับรู้ว่าองค์การให้โอกาสแก่ตนในการเลื่อนตำแหน่ง การศึกษาอบรมเพิ่มเติม ตลอดจนการได้รับผลตอบแทนที่สูงขึ้น (น้ำหนักความสำคัญเท่ากับ 0.72) รับรู้ว่าองค์การจะยังคงจ้างตนให้ทำงานต่อไป ไม่ปลดออกหรือไล่ออก (น้ำหนักความสำคัญเท่ากับ 0.46) รับรู้ว่าองค์การจัดเตรียมสิ่งอำนวยความสะดวกทางกายภาพ อันได้แก่ เครื่องมือเครื่องใช้ในการทำงานต่าง ๆ และสถานที่ทำงานแก่ต้นอย่างเหมาะสมและเพียงพอ (น้ำหนักความสำคัญเท่ากับ 0.71) และรับรู้ว่าองค์การให้การยอมรับ เห็นคุณค่า ให้ความสำคัญ ตลอดจนยกย่องหรือให้เกียรติตนในการมีส่วนร่วมทำงานในองค์การ (น้ำหนักความสำคัญเท่ากับ 0.76) หากเท่าไร ก็จะยิ่งทำให้พนักงานล้วนดำเนินการเกิดความรู้สึกพึงพอใจในงานที่ทำ เกิดความผูกพันต่อองค์การ และแสดงพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การมากยิ่งขึ้น

นอกจากนี้ ความรู้สึกพึงพอใจในงานของพนักงานล้วนดำเนินการเกิดจาก การรับรู้ว่าองค์การได้ให้คุณค่า ให้การยอมรับและเห็นความสำคัญในการทุ่มเททำงานของตน และให้การสนับสนุนการทำงานในด้านต่าง ๆ ผ่านนโยบายและตัวแทนขององค์การ เพื่อให้พนักงานล้วนดำเนินการมีความเป็นอยู่ในการทำงานที่ดีมากขึ้น ยังนำไปสู่ความผูกพันต่อองค์กรของพนักงานล้วนดำเนินการ และความผูกพันต่อองค์การก็จะส่งผลให้พนักงานล้วนดำเนินการแสดงพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การมากขึ้นด้วย

กล่าวโดยสรุป ผลการวิเคราะห์แบบจำลองปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การ พบว่า การรับรู้ความยุติธรรมภายในองค์กรและการรับรู้การสนับสนุนจาก

องค์การ เป็นตัวแปรที่ส่งอิทธิพลต่อความพึงพอใจในงาน โดยการรับรู้การสนับสนุนจากองค์การ เป็นตัวแปรที่ส่งอิทธิพลสูงสุดและเป็นอิทธิพลทางตรงทั้งหมด นอกจากนี้ยังพบว่า การรับรู้ความยุติธรรมภายในองค์การและการรับรู้การสนับสนุนจากองค์การ สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของความพึงพอใจในงานได้ร้อยละ 58 ในขณะที่การรับรู้ความยุติธรรมภายในองค์การ การรับรู้การสนับสนุนจากองค์การ และความพึงพอใจในงาน เป็นตัวแปรที่ส่งอิทธิพลต่อความผูกพันต่อองค์การ โดยความพึงพอใจในงานเป็นตัวแปรที่ส่งอิทธิพลสูงสุดและเป็นอิทธิพลทางตรงทั้งหมด ส่วนการรับรู้ความยุติธรรมภายในองค์การส่งอิทธิพลต่อความผูกพันต่อองค์การ น้อยที่สุดและเป็นอิทธิพลทางอ้อมทั้งหมด โดยส่งอิทธิพลทางอ้อมผ่านความพึงพอใจในงาน ซึ่งตัวแปรเชิงสาเหตุจากการรับรู้ความยุติธรรมภายในองค์การ การรับรู้การสนับสนุนจากองค์การ และความพึงพอใจในงาน สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของความผูกพันต่อองค์การได้ร้อยละ 58 ส่วนพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การนั้นได้รับอิทธิพลทางตรงจากความผูกพันต่อองค์การและการรับรู้การสนับสนุนจากองค์การ ได้รับอิทธิพลทางอ้อมจากความพึงพอใจในงาน ผ่านความผูกพันต่อองค์การ นอกจากนี้ยังได้รับอิทธิพลทางอ้อมจากการรับรู้ความยุติธรรมภายในองค์การและการรับรู้การสนับสนุนจากองค์การผ่านความพึงพอใจในงานและความผูกพันต่อองค์การ โดยพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การได้รับอิทธิพลสูงสุดจากการรับรู้การสนับสนุนจากองค์การ ซึ่งส่งอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การผ่านความพึงพอใจในงานและความผูกพันต่อองค์การ ส่วนการรับรู้ความยุติธรรมภายในองค์การส่งอิทธิพลต่อพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การน้อยที่สุดและเป็นอิทธิพลทางอ้อมทั้งหมด โดยส่งอิทธิพลทางอ้อมผ่านความพึงพอใจในงานและความผูกพันต่อองค์การ ทั้งนี้ตัวแปรเชิงสาเหตุที่มาจากการพึงพอใจในงาน ความผูกพันต่อองค์การ การรับรู้ความยุติธรรมภายในองค์การ และการรับรู้การสนับสนุนจากองค์การดังกล่าว สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การได้ร้อยละ 64

บทที่ 4

สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์กรของพนักงาน ส่วนตำบล จังหวัดสงขลา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์กร ของพนักงานส่วนตำบล จังหวัดสงขลา และศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อ องค์กรของพนักงานส่วนตำบล จังหวัดสงขลา โดยมีสมมุติฐานของการวิจัย ดังนี้

1. ความพึงพอใจในงานส่งผลทางตรงต่อพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์กร ของพนักงานส่วนตำบล จังหวัดสงขลา

2. ความผูกพันต่อองค์กรส่งผลทางตรงต่อพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์กร ของพนักงานส่วนตำบล จังหวัดสงขลา

3. การรับรู้ความยุติธรรมภายในองค์กรส่งผลทางตรงต่อความพึงพอใจในงาน ความผูกพันต่อองค์กร และส่งผลทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อ องค์กรของพนักงานส่วนตำบล จังหวัดสงขลา

4. การรับรู้การสนับสนุนจากองค์กรส่งผลทางตรงต่อความพึงพอใจในงาน ความผูกพัน ต่อองค์กร และส่งผลทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์กรของ พนักงานส่วนตำบล จังหวัดสงขลา

การศึกษารั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ พนักงานส่วนตำบลที่ปฏิบัติงานในองค์กรบริหารส่วนตำบล จังหวัดสงขลา จำนวน 103 แห่ง มีจำนวนพนักงานส่วนตำบล รวมทั้งสิ้น 1,283 คน ผู้วิจัยประมาณขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดย การใช้สูตรของยามานาเ內 ได้กลุ่มตัวอย่างเป็นพนักงานส่วนตำบล จำนวน 305 คน และใช้วิธีการเลือก ลุ่มตัวอย่างแบบสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยการจับฉลากแบบไม่ใส่กลับ (Sampling without Replacement) โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม ชิ้นแบ่งเป็น 6 ตอน ได้แก่ แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง แบบสอบถามวัดความพึงพอใจ ในงาน แบบสอบถามวัดความผูกพันต่อองค์กร แบบสอบถามวัดการรับรู้ความยุติธรรมภายใน องค์กร แบบสอบถามวัดการรับรู้การสนับสนุนจากองค์กร และแบบสอบถามวัดพฤติกรรม การเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์กร

การวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับการศึกษารั้งนี้ ผู้วิจัยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows และ PRELIS ในการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน โดยการ 1) วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน ของกลุ่มตัวอย่าง เพื่ออธิบายลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง และ 2) วิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น ซึ่งจะ ประกอบด้วยการวิเคราะห์ระดับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์กรสำหรับตอบคำถามการวิจัย ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 การวิเคราะห์ลักษณะการแจกแจงของข้อมูลและการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์

สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกต เพื่ออธิบายลักษณะการแจกแจงของตัวแปรและลักษณะความสัมพันธ์ เป็นต้นก่อนการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบคำถามการวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 และใช้โปรแกรม สำเร็จรูป LISREL 8.53 ในการวิเคราะห์แบบจำลองปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดี ต่อองค์การของพนักงานส่วนตำบล จังหวัดสงขลา

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาระดับของพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การฯ

ผลการศึกษาระดับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การของพนักงานส่วนตำบล จังหวัดสงขลา พบว่า

1.1 พนักงานส่วนตำบลมีพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การโดยรวมอยู่ในระดับสูง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.76

1.2 พนักงานส่วนตำบลมีพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การในด้านพฤติกรรม การให้ความช่วยเหลืออยู่ในระดับสูง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.84

1.3 พนักงานส่วนตำบลมีพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การในด้านพฤติกรรม การคำนึงถึงผู้อื่นอยู่ในระดับสูง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.88

1.4 พนักงานส่วนตำบลมีพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การในด้านพฤติกรรม การอดทนอดกลั้นอยู่ในระดับสูง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.78

1.5 พนักงานส่วนตำบลมีพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การในด้านพฤติกรรม การทำความดีให้กับสังคมภายในองค์กรอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.48

2. ผลการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การ

ผลการศึกษาแบบจำลองปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การ ของพนักงานส่วนตำบล จังหวัดสงขลา ที่ผู้วิจัยปรับโดยพิจารณาและให้ความสำคัญกับความสอดคล้อง กับกรอบแนวคิดและค่าตัวชี้วัดนี้ความกลมกลืนต่าง ๆ โดยแบบจำลองหลังปรับประกอบด้วยตัวแปร การรับรู้ความยุติธรรมภายในองค์การ การรับรู้การสนับสนุนจากองค์การ ความพึงพอใจในงาน ความผูกพันต่อองค์การ และพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การ ซึ่งผลการเปรียบเทียบ แบบจำลองตามสมมุติฐานกับแบบจำลองหลังปรับ เพื่อยืนยันว่าแบบจำลองหลังปรับมีความเหมาะสม และสามารถใช้อธิบายปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การของพนักงานส่วนตำบล จังหวัดสงขลา ได้ดีกว่าแบบจำลองตามสมมุติฐาน เนื่องจากมีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ มากกว่าแบบจำลองตามสมมุติฐาน โดยผลการศึกษา พบว่า

2.1 แบบจำลองปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์กรมีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์

2.2 ตัวแปรความพึงพอใจในงานส่งอิทธิพลทางอ้อมต่อพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์กร โดยมีค่าอิทธิพลเท่ากับ 0.18

2.3 ตัวแปรความผูกพันต่อองค์การส่งอิทธิพลทางตรงต่อพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์กร โดยมีค่าอิทธิพลเท่ากับ 0.41

2.4 ตัวแปรการรับรู้ความยุติธรรมภายในองค์การส่งอิทธิพลทางอ้อมต่อพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์กร โดยมีค่าอิทธิพลเท่ากับ 0.06

2.5 ตัวแปรการรับรู้การสนับสนุนจากองค์การส่งอิทธิพลทางตรงและทางอ้อมต่อพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์กร โดยมีค่าอิทธิพลเท่ากับ 0.46 และ 0.23 ตามลำดับ

2.6 ตัวแปรการรับรู้ความยุติธรรมภายในองค์การและการรับรู้การสนับสนุนจากองค์การ สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของความพึงพอใจในงานได้ร้อยละ 58

2.7 ตัวแปรความพึงพอใจในงาน การรับรู้ความยุติธรรมภายในองค์การ และการรับรู้การสนับสนุนจากองค์การ สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของความผูกพันต่อองค์การได้ร้อยละ 58

2.8 ตัวแปรทั้งหมดในแบบจำลอง คือ ความพึงพอใจในงาน ความผูกพันต่อองค์การ การรับรู้ความยุติธรรมภายในองค์การ และการรับรู้การสนับสนุนจากองค์การ สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์กรได้ร้อยละ 64

อภิปรายผลการวิจัย

จากการสรุปผลการวิจัยในข้างต้น ผู้วิจัยได้อภิปรายผลจากข้อค้นพบของการศึกษาตามสมมุติฐานการวิจัย ดังนี้

1. ความพึงพอใจในงาน ผลการศึกษาครั้งนี้ไม่เป็นไปตามสมมุติฐานการวิจัยที่ว่า ความพึงพอใจในงานส่งผลทางตรงต่อพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์กรของพนักงาน ส่วนตำบล จังหวัดสงขลา เนื่องจากผลการศึกษา พบว่า ความพึงพอใจในงานไม่ส่งผลทางตรงต่อพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์กร แต่ส่งผลทางตรงต่อความผูกพันต่อองค์การ และส่งผลทางอ้อมต่อพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การผ่านความผูกพันต่อองค์การ แสดงให้เห็นว่า แม้พนักงานส่วนตำบลจะรู้สึกพึงพอใจในงานที่ทำ ก็ไม่ได้ส่งผลโดยตรงให้เกิดพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การ แต่ความรู้สึกพึงพอใจในงานนั้นจะส่งผลให้พนักงานส่วนตำบลเกิดความผูกพันต่อองค์การก่อน จากนั้นความผูกพันต่อองค์การจะเป็นตัวกระตุ้นให้แสดงพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะความผูกพันต่อองค์การเป็นผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นเร็วกว่า พฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การ โดยออร์แกน (Organ, 1987 : 4) กล่าวว่า พฤติกรรม

การเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การคือพฤติกรรมของพนักงานที่เกิดขึ้นจากตัวของพนักงานเอง ซึ่งองค์การไม่ได้กำหนดไว้ให้ปฏิบัติ เป็นพฤติกรรมที่พนักงานเต็มใจปฏิบัติเพื่อองค์การ จึงเป็นพฤติกรรมที่จะต้องใช้เวลาในการสร้างให้เกิดขึ้นนานกว่าความผูกพันต่อองค์การ ดังนั้นเมื่อพนักงานส่วนตำบลเกิดความรู้สึกพึงพอใจในงานของตน แสดงว่าความรู้สึกโดยรวมของพนักงานส่วนตำบลที่มีต่อการทำงานในองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นไปในทางบวก เป็นความสุขที่เกิดจากการปฏิบัติงาน และได้รับผลตอบแทนคือความพึงพอใจ ที่ทำให้บุคคลเกิดความรู้สึกกระตือรือร้น มีความมุ่งมั่น จะทำงาน มีวัญและกำลังใจ (ปริยาร วงศ์อนุตรโจน, 2532 : 126) และเป็นผู้ที่มีความรู้สึกทางบวกต่องานและต่อองค์การ ทำให้เกิดความรู้สึกว่าต้องการทำงานในหน่วยงานนี้ต่อไป เพราะว่า จะได้ทำงานที่ตนเองชอบและได้อยู่ในองค์การที่พอใจ ความมุ่งมั่นประณญาที่ต้องการจะทำงานอยู่ในองค์การนี้จึงส่งผลให้พนักงานส่วนตำบลเกิดความผูกพันต่อองค์การเพิ่มขึ้น เกิดความต้องการที่จะตอบแทนองค์การ แต่ด้วยเงื่อนไขที่เข้มงวดเกี่ยวกับการแสดงผลพฤติกรรมตามบทบาทที่ต้องมี มาตรฐานกำกับ ดังนั้นบุคคลจึงหันมาแสดงพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การ เพราะเป็นพฤติกรรมที่มีความยืดหยุ่นมากกว่าและสามารถแสดงออกได้ตามความต้องการและศักยภาพที่ตนมี (วิริณี ธรรมนารถสกุล, 2547 : 203-204)

2. ความผูกพันต่อองค์การ ผลการศึกษาครั้งนี้เป็นไปตามสมมุติฐานการวิจัยที่ว่า ความผูกพันต่อองค์การจะส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การของพนักงาน ส่วนตำบล จังหวัดสงขลา แสดงให้เห็นว่าเมื่อพนักงานส่วนตำบลมีความผูกพันต่อองค์การสูง จะส่งผลให้พนักงานส่วนตำบลแสดงออกซึ่งพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การสูงขึ้นด้วย ในทางตรงกันข้ามหากพนักงานส่วนตำบลมีความผูกพันต่อองค์การน้อยก็จะแสดงพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การน้อยลงด้วย เนื่องจากความผูกพันต่อองค์การของพนักงานส่วนตำบล เป็นความรู้สึกที่พนักงานส่วนตำบลแสดงออกซึ่งความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันกับองค์การ มีความเชื่อ และยอมรับเป้าหมายและค่านิยมขององค์การ เต็มใจที่จะทุ่มเทความพยายามเพื่อบรรลุเป้าหมาย ขององค์การ (Steers and Porter, 1983 : 442) โดยความผูกพันต่อองค์กรมีผลต่อลักษณะของ พฤติกรรมการทำงานอย่างมาก ผู้ที่มีระดับความผูกพันต่อองค์การสูงจะแสดงออกต่อองค์การใน เชิงบวก มีความพยายามมุ่งมั่นในการปฏิบัติงาน เต็มใจทำงานเพื่อองค์การอย่างแท้จริง (Baron and Greenberg, 1990 : 362) ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าพนักงานส่วนตำบลที่มีความผูกพันต่อองค์การ จะมีความต้องการที่จะคงความเป็นสมาชิกขององค์การไว้และตั้งใจที่จะแสดงออกซึ่งพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การเพื่อตอบแทนองค์การที่ตนผูกพัน

ผลการศึกษาครั้งนี้สอดคล้องกับผลการศึกษาของ汉南 (Hannam, 2004 : Online, อ้างถึงใน สภากาชาดไทย ๒๕๔๙ : ๓๕) ที่พบว่า ความผูกพันต่อองค์การส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การ และสอดคล้องกับผลการศึกษาของชาอฟกี (Jasovsky, 2001 : 157-162) ที่พบว่า ความผูกพันต่อองค์การมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การ รวมทั้งสอดคล้องกับผลการศึกษาของเชฟเพ (Schappe, 1998 : 277-290)

ซึ่งพบว่า เมื่อความพึงพอใจในงาน ความผูกพันต่อองค์การ และการรับรู้ความยุติธรรมในองค์การ ของพนักงานได้ถูกศึกษาพร้อมกัน มีเพียงความผูกพันต่อองค์การเท่านั้นที่มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การ และสอดคล้องกับผลการศึกษาของสภायุ ชีระณิชตระกูล (2549 : 158-178) และวิริณี ธรรมนารถสกุล (2544 : 56-70) ที่พบว่า ความผูกพันต่อ องค์การเป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรงต่อพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การ นอกจากนี้ยัง สอดคล้องกับผลการศึกษาของปีغمารณ ชูสาย (2547 : 81-82) ที่พบว่า ความผูกพันต่อองค์การ โดยรวมและรายด้านทุกด้าน ได้แก่ ด้านความรู้สึก ด้านการคงอยู่กับองค์การ และด้านบรรหัดฐาน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การโดยรวมและรายด้านทุกด้าน

3. การรับรู้ความยุติธรรมภายใต้การบริหารจัดการ ผลการศึกษาครั้งนี้เป็นไปตามสมมุติฐาน การวิจัยบางส่วน โดยจากสมมุติฐานที่ว่าการรับรู้ความยุติธรรมภายใต้การบริหารจัดการส่งผลกระทบต่อ ความพึงพอใจในงาน ความผูกพันต่อองค์การ และส่งผลทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อพฤติกรรม การเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การของพนักงานส่วนตำบล จังหวัดสงขลา ซึ่งผลการศึกษาพบว่า การรับรู้ ความยุติธรรมภายใต้การบริหารจัดการส่งผลกระทบต่อความพึงพอใจในงานและความผูกพันต่อองค์การ แสดงให้เห็นว่า เมื่อพนักงานส่วนตำบลรับรู้ว่าตนได้รับการปฏิบัติจากองค์การและผู้บังคับบัญชาด้วยความยุติธรรม (Organ, 1990 : 43-72) จะทำให้พนักงานส่วนตำบลเกิดความพึงพอใจในงานที่ทำ จนนำไปสู่ การเกิดความผูกพันต่อองค์การ และความผูกพันต่อองค์การก็จะส่งผลให้พนักงานส่วนตำบลแสดง พฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การในที่สุด เนื่องจากปริมาณงานที่เท่าเทียมกัน ระบบการจ่าย ค่าตอบแทนที่เท่าเทียมกัน และความรู้สึกถึงความเท่าเทียมกันภายใน จะทำให้พนักงานส่วนตำบล รับรู้ว่าผลตอบแทนที่องค์การมอบให้มีความยุติธรรมเมื่อเปรียบเทียบกับคนที่ทำงานเหมือนกันใน องค์การและเมื่อเปรียบเทียบจำนวนเงินที่ได้รับกับจำนวนที่คาดหวังจากระบบการจ่ายค่าตอบแทน ในองค์การและการประเมินค่าภายในตนเอง ลิ่งเหล่านี้จะส่งผลให้พนักงานส่วนตำบลเกิดความพึงใจ ในงานที่ทำ ส่งผลให้เกิดความผูกพันต่อองค์การ และแสดงพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การ ในที่สุด (Scholl, Cooper and McKenna, 1987 : 113-124)

ผลการศึกษานี้สอดคล้องกับผลการศึกษาของฟาร์ โพด查คอฟ และออร์แกน (Farh, Podsakoff and Organ, 1990 : 705-721) ที่พบว่า เมื่อพนักงานรับรู้ว่าได้รับความยุติธรรม จากผู้บังคับบัญชาจะทำให้พนักงานเกิดความพึงพอใจในงานและมีพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดี ขององค์การ โดยเฉพาะพฤติกรรมการให้ความช่วยเหลือเพื่อนร่วมงานในการปฏิบัติงาน นอกจากนี้ ระดับการรับรู้ความยุติธรรมของผู้บังคับบัญชาและลักษณะงาน เป็นตัวแปรที่ทำให้เกิดความสัมพันธ์ ระหว่างความพึงพอใจในงานกับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การ และสอดคล้องกับ ผลการศึกษาของมาร์แมน (Moorman, 1991 : 845-855) ที่พบว่า การที่พนักงานรับรู้ว่าตนเอง ได้รับการปฏิบัติอย่างยุติธรรมจะทำนายพฤติกรรมเพื่องค์การที่อยู่นอกเหนือบทบาทหน้าที่ได้ รวมทั้งยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของเจ็คคิวไลน์ และคณะ (Jacqueline et al., 2004 : 85-106,

อ้างถึงใน ปัทมวรรณ ชูสาย, 2547 : 43) ซึ่งพบว่า มีปัจจัยทางด้านแรงจูงใจสองตัวที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การ พนักงานมีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การเนื่องจากมองว่าพฤติกรรมเหล่านั้นเป็นส่วนหนึ่งของงาน นอกจากแรงจูงใจที่ว่า “มันเป็นงานของฉัน” แล้วก็ยังมีแรงจูงใจในด้านความผูกพันต่องค์การ ซึ่งเกิดจาก การได้รับการปฏิบัติอย่างเป็นธรรม และพบว่าผลกระทบของมุ่งมองต่องาน (Job Definition) และความผูกพันต่องค์การจะแสดงออกมาในสิ่งที่ต่างกันบนพื้นฐานของแรงจูงใจอย่างเดียวกัน นั่นคือการได้รับการปฏิบัติอย่างเป็นธรรม และสอดคล้องกับผลการศึกษาของภัทรนฤณ พันธุ์สีดา (2543 : 101-113) ที่พบว่า การรับรู้ความยุติธรรมด้านผลตอบแทน ด้านกระบวนการในการกำหนดผลตอบแทน ด้านการมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันระหว่างผู้บังคับบัญชาและผู้ใต้บังคับบัญชา และ ด้านระบบ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่องค์การ นอกจากนี้ยัง สอดคล้องกับผลการศึกษาของสร้อยญา จันทร์วงศ์ (2546 : 60-69) ซึ่งพบว่า การรับรู้ ความยุติธรรมของผู้บังคับบัญชา มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความผูกพันต่องค์การและพฤติกรรม การเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การ และยังพบว่าความผูกพันต่องค์การมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับ พฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การ

นอกจากนี้ จากผลการวิเคราะห์แบบจำลองหลังปรับ พบว่า ผู้วิจัยได้ตัดเส้นอิทธิพล ทางตรงจากตัวแปรการรับรู้ความยุติธรรมภายในองค์การไปยังพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่องค์การออก ทั้ง ๆ ที่ตัวแปรการรับรู้ความยุติธรรมภายในองค์การส่งอิทธิพลทางตรงทางลบต่อ พฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่องค์การ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เนื่องจากผลการประเมิน ความกลมกลืนของแบบจำลองตามสมมุติฐานกับข้อมูลเชิงประจักษ์ พบว่า แบบจำลองยังไม่กลมกลืน กับข้อมูลเชิงประจักษ์ จึงต้องมีการปรับแบบจำลองเพื่อให้แบบจำลองมีความกลมกลืนกับข้อมูล เชิงประจักษ์ โดยในกระบวนการของการปรับแบบจำลองนั้น ผู้วิจัยจะต้องคำนึงถึงความเป็นไปได้ ในเชิงทฤษฎีและความเป็นไปได้ในการอธิบายผลการศึกษาจากการปรับแบบจำลองด้วย ซึ่งจาก การศึกษาแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้ความยุติธรรมภายในองค์การ พบว่า การรับรู้ ว่าได้รับผลประโยชน์ตอบแทนจากองค์การด้วยความยุติธรรมเมื่อเปรียบเทียบกับผู้ร่วมงาน และ การรับรู้ว่าได้รับการปฏิบัติจากผู้ร่วมงานด้วยความยุติธรรมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรม การเป็นสมาชิกที่ดีต่องค์การ (Egan, 1993 : 178) โดยงานที่เท่าเทียมกัน (Job Equity) ระบบการจ่ายค่าตอบแทนที่เท่าเทียมกัน (System Equity) และความรู้สึกถึงความเท่าเทียมกัน ภายใน (Self Equity) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่องค์การ กล่าวคือพนักงานรับรู้ว่าผลตอบแทนที่องค์การให้กับพนักงานมีความยุติธรรมเมื่อเปรียบเทียบ กับคนที่ทำงานเหมือนกันในองค์การเดียวกัน และเมื่อเปรียบเทียบจำนวนเงินที่ได้รับกับจำนวนที่ คาดหวังจากระบบการจ่ายค่าตอบแทนในองค์การ รวมทั้งการประเมินค่าภายในตนเอง จะเป็นผล ให้พนักงานมีพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่องค์การ (Scholl, Cooper and McKenna, 1987 : 113-124) นอกจากนี้ จากผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตของตัวแปร

การรับรู้ความยุติธรรมภายใต้ในองค์การกับตัวแปรสังเกตของตัวแปรพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การในข้างต้น พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตของตัวแปรการรับรู้ความยุติธรรมภายใต้ในองค์การกับตัวแปรสังเกตของตัวแปรพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การ มีความสัมพันธ์กันทางบวกในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทุกคู่ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.226 ถึง 0.340 ดังนั้นผลการประมาณค่าพารามิเตอร์จากตัวแปรการรับรู้ความยุติธรรมภายใต้ในองค์การไปยังพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การในแบบจำลองตามสมมุติฐาน ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลเป็นลบจึงไม่สอดคล้องกับแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่ผู้วิจัยได้ศึกษาในข้างต้น อีกทั้งยังไม่สอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตของตัวแปรการรับรู้ความยุติธรรมภายใต้ในองค์การกับตัวแปรพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การอีกด้วย นอกจากนี้หากยังคงเส้นอิทธิพลทางตรงจากตัวแปรการรับรู้ความยุติธรรมภายใต้ในองค์การไปยังพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การไว้ในแบบจำลองหลังปรับ จะทำให้เส้นอิทธิพลอื่นๆ ที่เหลือในแบบจำลองไม่มีนัยสำคัญทางสถิติและสัมประสิทธิ์ในการทำนายจะลดลงอีกด้วย ดังนั้นผู้วิจัยจึงจำเป็นต้องตัดเส้นอิทธิพลทางตรงจากตัวแปรการรับรู้ความยุติธรรมภายใต้ในองค์การไปยังพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การออกจากแบบจำลองหลังปรับ เพื่อให้แบบจำลองมีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ มีความสอดคล้องกับกรอบแนวคิดเชิงทฤษฎีมากที่สุด และช่วยรักษาตัวแปรที่เหลือในแบบจำลองให้คงจำนวนตัวแปรให้ใกล้เคียงกับแบบจำลองตามสมมุติฐานการวิจัยมากที่สุด

ดังนั้นจากการบูรณาการในการปรับแบบจำลองดังกล่าวข้างต้น จึงส่งผลให้ผลการศึกษาบางส่วนไม่เป็นไปตามสมมุติฐานการวิจัยที่ว่า การรับรู้ความยุติธรรมภายใต้ในองค์การส่งผลกระทบทางตรงต่อความพึงพอใจในงาน ความผูกพันต่อองค์การ และส่งผลทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การของพนักงานส่วนตำบล จังหวัดสลงขลา เนื่องจากผลการศึกษาพบว่า การรับรู้ความยุติธรรมภายใต้ในองค์การไม่ส่งผลกระทบทางตรงต่อความผูกพันต่อองค์การและพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การ แต่ส่งผลกระทบทางอ้อมต่อความผูกพันต่อองค์การผ่านความพึงพอใจในงาน แสดงให้เห็นว่าแม้พนักงานส่วนตำบลจะรับรู้ว่าตนเองได้รับการปฏิบัติจากองค์การและผู้บังคับบัญชาด้วยความยุติธรรม ก็ไม่ได้ส่งผลโดยตรงให้พนักงานส่วนตำบลเกิดความผูกพันต่อองค์การหรือแสดงพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การในทันที แต่การรับรู้ความยุติธรรมภายใต้ในองค์การจะส่งผลให้พนักงานส่วนตำบลรู้สึกพึงพอใจในงาน ก็จะส่งผลให้พนักงานส่วนตำบลเกิดความผูกพันต่อองค์การ จากนั้นความผูกพันต่อองค์การจะกระตุ้นให้แสดงพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะความพึงพอใจในงาน เป็นความรู้สึกหรือทัศนคติในทางบวกต่องานที่ทำอยู่ ซึ่งจะเป็นผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นเร็วกว่าความผูกพันต่อองค์การและพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การ เพราะการที่บุคคลจะแสดงพฤติกรรมใดๆ ออกมานั้นเป็นผลมาจากการรับรู้ส่งผลต่อความเชื่อและความรู้สึกทางอารมณ์ของผู้นั้นก่อน และวิจัยเกิดเป็นทัศนคติอย่างแสดงพฤติกรรมนั้นออกมานะ (McShane and Von Glinow, 2000 : 202,

อ้างถึงใน สภायุ ธีระวนิชตระกูล, 2549 : 177) ดังนั้น หากพนักงานส่วนตำบลรับรู้ว่าตนเองได้รับการปฏิบัติจากองค์การและผู้บังคับบัญชาด้วยความยุติธรรม จะทำให้พนักงานส่วนตำบลเกิดการรับรู้และพึงพอใจกับสิ่งเหล่านี้ สะท้อนออกมายในรูปของความพึงพอใจในงาน และหากเกิดในระยะเวลาที่มากพอในระดับหนึ่ง ก็อาจพัฒนาไปสู่การเกิดความผูกพันต่อองค์การ ซึ่งเมื่อเกิดความผูกพันต่อองค์การจะทำให้พนักงานส่วนตำบลเต็มใจที่จะทำงานเพื่อความก้าวหน้าและประโยชน์ขององค์การอย่างเต็มที่ (ประเสริฐ สมพงษ์ธรรม, 2537 : 150) จนนำไปสู่การเกิดพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การได้

4. การรับรู้การสนับสนุนจากองค์การ ผลการศึกษาครั้งนี้เป็นไปตามสมมุติฐานการวิจัยที่ว่าการรับรู้การสนับสนุนจากองค์การจะส่งผลทางตรงต่อความพึงพอใจในงาน ความผูกพันต่อองค์การ และส่งผลทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์กรของพนักงานส่วนตำบล จังหวัดสงขลา แสดงให้เห็นว่าเมื่อพนักงานส่วนตำบลพิจารณาโดยบาย บรรทัดฐานกฎระเบียบ และการกระทำต่าง ๆ ขององค์การที่มีผลกระทบต่อตนเอง การรับรู้จะทำให้พนักงานส่วนตำบลรู้สึกว่าองค์การเป็นที่พึงได้และพร้อมเสมอที่จะดำเนินการในด้านต่าง ๆ เพื่อให้ความช่วยเหลือเมื่อพนักงานต้องการ (Eisenberger et al., 2001 : 42) ก็จะส่งผลให้พนักงานส่วนตำบลเกิดความพึงพอใจในงาน ความผูกพันต่อองค์การ และพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การ เนื่องจากการสนับสนุนจากองค์การเป็นการสะท้อนถึงคุณภาพของความสัมพันธ์ระหว่างพนักงานส่วนตำบลกับองค์การ หากพนักงานส่วนตำบลรับรู้ว่าได้รับการสนับสนุนจากองค์การก็จะประเมินองค์การในทางบวก ทำให้พนักงานส่วนตำบลเกิดความรู้สึกพอใจ เกิดความผูกพันทางใจ และต้องการตอบแทนองค์การโดยแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสมเพื่อบรรลุเป้าหมายขององค์การ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดการสนับสนุนจากองค์การของกู้ดเนอร์ (Gouldner, 1960 : 161-178) ที่กล่าวว่า การรับรู้การสนับสนุนจากองค์การมีพื้นฐานมาจากแนวคิดการแลกเปลี่ยนทางสังคม คือ เมื่อฝ่ายหนึ่งให้ความช่วยเหลืออีกฝ่ายหนึ่ง ฝ่ายที่ให้นั้นกระทำด้วยความเชื่อใจว่าฝ่ายรับจะตอบแทนกลับ การแลกเปลี่ยนทางสังคมไม่ได้กำหนดการตอบแทนไว้เฉพาะเจาะจงแต่ขึ้นอยู่กับบรรทัดฐานแห่งการตอบแทนซึ่งกันและกัน หรือมาตรฐานในการแลกเปลี่ยนทางสังคมของกลุ่ม คือ เมื่อได้รับสิ่งของหรือผลประโยชน์ใดจากบุคคลอื่นแล้ว บุคคลควรตอบแทนด้วยสิ่งต่าง ๆ แก่บุคคลนั้นตามความเหมาะสม เช่นเดียวกับพนักงานส่วนตำบลเมื่อได้รับสิ่งแลกเปลี่ยนจากองค์การก็จะเกิดการรับรู้โดยรวมถึงการสนับสนุนจากองค์การ ก็จะเกิดความรู้สึกพึงพอใจ เกิดความผูกพันต่อองค์การและแสดงพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การเป็นการตอบแทน นอกจากนี้ ความรู้สึกพึงพอใจในงานของพนักงานส่วนตำบลซึ่งเกิดจาก การรับรู้ว่าองค์การได้ให้การสนับสนุนการทำงานในด้านต่าง ๆ ผ่านนโยบายและตัวแทนขององค์การ เพื่อให้พนักงานส่วนตำบลมีความเป็นอยู่ในการทำงานที่ดีมากขึ้น ยังนำไปสู่ความผูกพันต่อองค์การของพนักงานส่วนตำบล และความผูกพันต่อองค์การ ก็จะส่งผลให้พนักงานส่วนตำบลแสดงพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การมากขึ้นด้วย

ผลการศึกษานี้สอดคล้องกับผลการศึกษาของไอเซนเบอร์เกอร์ และคณะ (Eisenberger et al., 2001 : 42–51) ที่พบว่า การสนับสนุนจากองค์การมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความรู้สึกเป็นภาระติดพันในความเอาใจใส่เกี่ยวกับการท่องค์การให้สวัสดิการ และจะให้ความช่วยเหลือแก่องค์การเพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนด นอกจากนี้การสนับสนุนจากองค์การยังส่งผลต่อพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่องค์การ และสอดคล้องกับผลการศึกษาสมิธ ออร์แกน และเนียร์ (Smith, Organ and Near, 1983 : 653–663) ที่พบว่า การสนับสนุนเกื้อกูลจากผู้บังคับบัญชาจะส่งผลให้เกิดพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่องค์การ เนื่องจากการสนับสนุนเกื้อกูลจากผู้บังคับบัญชาที่มีต่อผู้ใต้บังคับบัญชาตน เป็นลักษณะหนึ่งของพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่องค์การและจะส่งผลให้ผู้ใต้บังคับบัญชา มีพฤติกรรมเช่นเดียวกันเป็นการตอบแทน เป็นกระบวนการแลกเปลี่ยนทางสังคม รวมทั้งสอดคล้องกับผลการศึกษาของลินช์ ไอเซนเบอร์เกอร์ และอาร์เมลี (Lynch, Eisenberger and Armeli, 1999 : 467–483) ที่พบว่า เมื่อการรับรู้การสนับสนุนจากองค์การมีระดับสูง พนักงานที่ค้อยสังเกตจะมีระดับการปฏิบัติงานที่สัมพันธ์ในทางบวกกับพฤติกรรมบทบาทพิเศษ และเมื่อการรับรู้การสนับสนุนจากองค์การมีระดับต่ำ พนักงานที่ค้อยสังเกตจะมีระดับการปฏิบัติงานที่สัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมตามบทบาทหน้าที่และพฤติกรรมบทบาทพิเศษด้วย นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของมาจอร์ และคณะ (Marjorie et al., 1999 : 159–174) และจอห์น (John, 1996 : 275–286) ซึ่งพบว่า การรับรู้การสนับสนุนในองค์การมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในงาน ความผูกพันต่องค์การ และพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่องค์การ และสอดคล้องกับผลการศึกษาของจันทร์พา ทัดภูธร (2543 : 98) ที่พบว่า การสนับสนุนจากองค์การตามการรับรู้ของลูกจ้างส่งผลทางตรงต่อการผูกมัดตนของกับองค์การ และการสนับสนุนจากองค์การตามการรับรู้ของลูกจ้างส่งผลทางอ้อมต่อพฤติกรรมการเป็นพลเมืองที่ดีขององค์การ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1.1 จากผลการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่องค์การของพนักงานส่วนตำบล จังหวัดสงขลา พบว่า ความพึงพอใจในงาน ความผูกพันต่องค์การ การรับรู้ความยุติธรรมภายในองค์การ และการรับรู้การสนับสนุนจากองค์การเป็นปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่องค์การของพนักงานส่วนตำบล จังหวัดสงขลา ดังนั้นผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลและผู้บังคับบัญชาของพนักงานส่วนตำบลควรดำเนินการในด้านต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมให้พนักงานส่วนตำบลรับรู้ได้ถึงความยุติธรรมภายในองค์การและรับรู้ถึงการสนับสนุนในด้านต่าง ๆ จากองค์การ ซึ่งจะทำให้พนักงานส่วนตำบลรู้สึกพึงพอใจในงานที่ทำ นำไปสู่ความผูกพัน

ต่อองค์การ และแสดงพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การในที่สุด จากข้อค้นพบดังกล่าว ผู้จัดจึงได้ให้ข้อเสนอแนะ ดังนี้

1.1.1 รัฐบาลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรปรับบัญชีอัตราเงินเดือนและสวัสดิการต่าง ๆ ของพนักงานส่วนท้องถิ่นให้มีความสอดคล้องกับสภาพะค่าครองชีพที่เพิ่มมากขึ้น ในปัจจุบัน

1.1.2 ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลควรจัดหาเทคโนโลยี อุปกรณ์สื่อสาร และอุปกรณ์ที่ใช้ในการปฏิบัติงานของพนักงานส่วนตำบลให้มีความเหมาะสมและเพียงพอต่อ การใช้งาน รวมทั้งสนับสนุนการฝึกอบรมเพื่อใช้งานอุปกรณ์และเทคโนโลยีให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลในหน่วยงาน

1.1.3 ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลและผู้บังคับบัญชาของพนักงาน ส่วนตำบล ควรมีการแบ่งงานและกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบของพนักงานส่วนตำบลแต่ละ ตำแหน่งให้มีความชัดเจน เพื่อป้องกันปัญหาที่จะเกิดขึ้นเนื่องจากการเพิ่มจำนวนของพนักงาน ส่วนตำบลในอนาคต

1.1.4 ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลและผู้บังคับบัญชาของพนักงาน ส่วนตำบล ควรสนับสนุนให้พนักงานส่วนตำบลในสังกัดได้มีโอกาสพัฒนาความรู้ความสามารถ ในอาชีพ เช่น การฝึกอบรม ประชุมวิชาการ การศึกษาดูงานและการศึกษาต่อ เป็นต้น เพื่อเป็น ช่องทางให้เกิดความก้าวหน้าในอาชีพแก่พนักงานส่วนตำบล

1.1.5 ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลและผู้บังคับบัญชาของพนักงาน ส่วนตำบล ควรเอาใจใส่และให้คำปรึกษาด้านต่าง ๆ แก่ผู้ใต้บังคับบัญชาด้วยความสุภาพ อ่อนโยน มีการติดตามงานที่มีขอบหมายอย่างใกล้ชิด รวมทั้งรับฟังความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ จากผู้ใต้บังคับบัญชา

1.1.6 ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลและผู้บังคับบัญชาของพนักงาน ส่วนตำบล จะต้องให้ความเป็นธรรมแก่ผู้ใต้บังคับบัญชาอย่างเท่าเทียมกัน การประเมินผลงาน และการพิจารณาความดีความชอบจะต้องมีความเที่ยงธรรม ยึดความถูกต้อง มีเหตุผลที่ชัดเจน และเพียงพอที่จะอธิบายการตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ ที่มีต่อผู้ใต้บังคับบัญชาได้

1.1.7 ระบบต่าง ๆ ที่องค์การบริหารส่วนตำบลกำหนดขึ้นจะต้องมีความโปร่งใส ไม่มีอคติ โดยพนักงานทุกคนในองค์การควรได้รับการปฏิบัติจากองค์การเหมือนกันภายใต้ระบบ ที่องค์การกำหนดขึ้น

1.2 ผลกระทบศึกษาระดับของพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การ พบว่า พฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การของพนักงานส่วนตำบล จังหวัดสงขลา โดยภาพรวมและในรายด้านล้วนใหญ่แล้วอยู่ในระดับสูง ยกเว้นในด้านพฤติกรรมการทำความดีให้กับสังคมภายใน องค์การซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง ดังนั้นผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลและผู้บังคับบัญชาของ พนักงานส่วนตำบลจึงควรเอาใจใส่และมีการติดตามงานที่มีขอบหมายอย่างใกล้ชิด รวมทั้งรับฟัง

ความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ จากผู้ใต้บังคับบัญชา เพื่อส่งเสริมให้พนักงานส่วนตำบลได้เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดหรือเข้าร่วมกิจกรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลมากยิ่งขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 การประเมินพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การในการศึกษารั้งนี้ เป็นการประเมินพฤติกรรมของพนักงานส่วนตำบลเอง ซึ่งอาจทำให้ผลการประเมินเกิดความโน้มเอียง เข้าข้างตนเองได้ ใน การศึกษารั้งต่อไปควรจะมีการประเมินพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การโดยการศึกษาจากการประเมินทั้ง 2 ฝ่าย คือ พนักงานส่วนตำบลประเมินตนเองและผู้บังคับบัญชาประเมินพนักงานส่วนตำบล เพื่อให้การศึกษามีความครอบคลุมและสมบูรณ์มากขึ้น

2.2 การศึกษารั้งนี้เป็นการศึกษาพนักงานส่วนห้องถีนในส่วนขององค์การบริหารส่วนตำบลเพียงอย่างเดียว ดังนั้นการศึกษารั้งต่อไปจึงควรมีการวิจัยเรื่องพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การกับพนักงานส่วนห้องถีนในองค์กรปกครองส่วนห้องถีนอื่น ๆ เช่น องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล เพื่อนำผลการศึกษามาเปรียบเทียบและยืนยันกับข้อค้นพบเรื่องพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การของพนักงานส่วนตำบล หรืออาจทำการศึกษาโดยวิเคราะห์จากกลุ่มตัวอย่างทุกกลุ่มไปพร้อม ๆ กัน เพื่อหาแนวทางในการพัฒนาพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การของพนักงานส่วนห้องถีนต่อไป

2.3 ควรมีการศึกษาเชื่อมโยงระหว่างพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การกับผลการปฏิบัติงาน เพื่อเป็นการตรวจสอบยืนยันถึงอิทธิพลของพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การที่มีต่อผลการปฏิบัติการงานของพนักงานอย่างชัดเจน

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

กรณิการ ป้าป่อง. 2548. “ความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจในงานและความพึงพอใจในชีวิตกับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การของพนักงาน”, วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ ภาควิชามนุษยศาสตร์สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ. (สำเนา)

การปกครอง, กรม. 2538. คู่มือปฏิบัติงานสภาพัฒนาและองค์การบริหารส่วนตำบล. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ส่วนท้องถิ่น.

_____. 2539. คู่มือพนักงานส่วนตำบล. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ส่วนท้องถิ่น.

โกวิทย์ พวงงาม. 2543. การปกครองท้องถิ่นไทย “หลักการและมิติใหม่ในอนาคต”. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์วิญญาณ.

โกวิทย์ พวงงาม และปรีดี โฉตช่วง. 2544. อบต.ในกระบวนการทัศน์ใหม่. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์เสมาอธิรรัม.

โกวิทย์ พวงงาม และอลองกรณ์ อรรคแสง. 2547. คู่มือมิติใหม่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น : ผู้บริหารท้องถิ่นที่มาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์เสมาอธิรรัม.

จันทร์พา ทัดภูธร. 2543. “การศึกษาอิทธิพลของการสนับสนุนจากองค์กร และการแลกเปลี่ยนระหว่างหัวหน้า-ลูกน้องตามการรับรู้ของลูกจ้างที่มีผลต่อการตอบแทนของลูกจ้างกรณีศึกษาพยาบาลวิชาชีพระดับปฏิบัติการประจำโรงพยาบาลของรัฐ สังกัดทบวงมหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานคร”, วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. (สำเนา)

ชูชัย ศุภวงศ์. 2542. อบต.กับการจัดการปัญหาสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมตามกฎหมาย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ไซเบอร์ เพรส.

ฐิตา ตาปานนท์. 2548. “ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้การสนับสนุนจากการกับความผูกพันต่อองค์การ : กรณีศึกษาบุคลากรมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชา”, วิทยานิพนธ์การจัดการมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการทรัพยากรมนุษย์ คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา. (สำเนา)

ณัฐยา ไพรสูง. 2546. “ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจในการทำงาน ความผูกพันต่อองค์การ และพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การ : ศึกษาเฉพาะกรณีโรงงานผลิตอาหารว่างแห่งหนึ่ง”, วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิจิตวิทยาอุตสาหกรรมมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. (สำเนา)

ตุลยา เหรียญทอง. 2550. “ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความยุติธรรมในองค์การ พฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การ และความเครียดในการทำงาน : กรณีศึกษาพนักงานการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย สำนักงานใหญ่ส่วนกลาง”, วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. (สำเนา)

ธีระศักดิ์ กำบรรณรักษ์. 2529. รายงานการวิจัยเรื่องความพอใจในการทำงานและปัญหาการวัดความพอใจในการทำงาน. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

นงลักษณ์ วิรชัย. 2542. โมเดลลิสเรล : สถิติวิเคราะห์สำหรับการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

นฤเบศร์ สายพรหม. 2548. “ความล้มเหลวระหว่างการรับรู้ความยุติธรรมในองค์การ ความผูกพันต่อองค์การกับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีในองค์การของพนักงานในมหาวิทยาลัยเอกชนแห่งหนึ่ง”, วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิจิตวิทยาอุตสาหกรรมมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. (สำเนา)

บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. 2540. คู่มือการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรม SPSS for Dos & Windows. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

ประคง บรรณสูตร. 2538. สถิติเพื่อการวิจัยทางพุติกรรมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ประเสริฐ สมพงษ์ธรรม. 2537. “การวิเคราะห์ภาวะผู้นำของศึกษาอิการจังหวัดที่สัมพันธ์กับประสิทธิผลองค์การสำนักงานศึกษาอิการจังหวัด”, วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (สำเนา)

ประไพพร สิงหเดช. 2539. “การศึกษาคุณลักษณะบุคลากรที่มีต่อคุณภาพชีวิตในการทำงานและพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การ : ศึกษารณีข้าราชการคุณประพฤติ”, วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การคณศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. (สำเนา)

ปริยาพร วงศ์อนุตโรจน์. 2532. จิตวิทยาอุตสาหกรรม. กรุงเทพฯ : สมมิตรօฟฟิเชล.

_____. 2542. จิตวิทยาอุตสาหกรรม. กรุงเทพมหานคร : ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ.

ปัทมวรรณ ชูสาย. 2547. “ความสัมพันธ์ระหว่างความผูกพันต่อองค์การและพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การของพนักงานธนาคารแห่งประเทศไทย สำนักงานใหญ่”, วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. (สำเนา)

เบรเมจิต คล้ายเพชร. 2548. “การรับรู้การสนับสนุนจากองค์การ ความมุ่งมั่นขององค์การที่มีผลต่อความผูกพันองค์การ และความตั้งใจลาออกจากองค์การ”, วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. (สำเนา)

พนิดา ทองเงา. 2548. “ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความมุ่งมั่นขององค์การ การรับรู้พฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การ และการรับรู้คุณภาพการบริการ”, วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. (สำเนา)

พนิดา ศรีโพธิ์ทอง. 2550. “ความสัมพันธ์ระหว่างความผูกพันต่อองค์การ คุณภาพชีวิตในการทำงานกับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การของพนักงาน : กรณีศึกษาการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย”, วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. (สำเนา)

พัชราวรรณ วงศ์ไทย. 2549. “การศึกษาวิจัยเรื่องคู่มือพฤติกรรมข้าราชการและเจ้าหน้าที่ภาครัฐ”,
วารสารข้าราชการ. 51 (มีนาคม-เมษายน), 7-13.

พัฒนพงศ์ หนูพันธ์. 2537. “รางวัลตอบแทนภายในและภายนอกที่มีผลต่อความพึงพอใจ
ในงานของผู้บริหารสาขาวนักการพาณิชย์ไทยขนาดใหญ่ ในเขตกรุงเทพมหานคร”,
วิทยานิพนธ์สังคมวิทยาและมนุษยวิทยามหาบัณฑิต สาขาวิชาสังคมวิทยา
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. (สำเนา)

กรณี (กีรติบุตร) มหานนท์. 2529. การประเมินผลประสิทธิผลขององค์การ. กรุงเทพฯ :
สำนักพิมพ์โอลเดียนสโตร์.

ภัทรนกุณ พันธุสีดา. 2543. “ความสัมพันธ์ระหว่างการับรู้ความยุติธรรมในองค์การกับพฤติกรรม
การเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การ : ศึกษารณ์พนักงานระดับปฏิบัติการในองค์การของรัฐ
แห่งหนึ่ง”, วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาอุตสาหกรรมและองค์การ
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. (สำเนา)

เมธี ศรีวิริยะเลิศกุล. 2542. “ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การ
กับความพึงพอใจในงานและการปฏิบัติงานของพนักงานองค์กรธุรกิจขนาดใหญ่
แห่งหนึ่ง”, วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาอุตสาหกรรมและองค์การ
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. (สำเนา)

ละคร มะลีแก้ว. 2550. “ปัญหาการปฏิบัติงานในองค์การบริหารส่วนตำบลตามทัศนะของ
พนักงานส่วนตำบล จังหวัดเลย”, วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสังคมศาสตร์
เพื่อการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย. (สำเนา)

ลาวัลย์ พร้อมสุข. 2544. “ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การ
กับความพึงพอใจในงานและการปฏิบัติงานของพนักงานกลุ่มบริษัทมินิเบ
(ประเทศไทย)”, วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาอุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. (สำเนา)

วรมน เดชาเมธารีพงศ์. 2544. “ความสัมพันธ์ระหว่างความยืดมั่นผูกพันต่อองค์การคุณภาพชีวิต การทำงานกับพฤติกรรมการเป็นสมาชิกขององค์การของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลรัฐ กรุงเทพมหานคร”, วิทยานิพนธ์ปริญญาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการพยาบาล จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (สำเนา)

วัชรีย์ ออยู่เจริญ. 2546. “การศึกษาปัจจัยทางจิตลักษณะที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเป็นสมาชิก ที่ดีขององค์การ กรณีศึกษานักศึกษา สาขาวิชาลัจ្គะรามคำแหง”, วิทยานิพนธ์ วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ มหาวิทยาลัยรามคำแหง. (สำเนา)

วิญญู สิทธิเซนทร์. 2552. แบบสำรวจข้อมูลขององค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดสงขลา.
สงขลา : สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดสงขลา.

วิринธ์ ธรรมนารถสกุล. 2544. “อิทธิพลของพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การต่อผล การปฏิบัติงานของพยาบาลวิชาชีพ : ศึกษาอิทธิพลทางตรง อิทธิพลคั่นกลางและอิทธิพล สอดแทรก”, วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารศาสตร์ มหาวิทยาลัยครินครินทร์วิโรฒ ประสานมิตร. (สำเนา)

_____. 2547. “ปัจจัยเชิงสาเหตุพหุระดับของผลการปฏิบัติงานของพยาบาลวิชาชีพ : ศึกษาปัจจัยสภาพแวดล้อมในการทำงาน และปัจจัยระดับบุคคล”, วิทยานิพนธ์ วิทยาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยพุทธิกรรมศาสตร์ประยุกต์ มหาวิทยาลัย ครินครินทร์วิโรฒ. (สำเนา)

ส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น, กรม. 2547. พระราชบัญญัติสภารាជบดี ๔๗๖๒ พ.ศ. ๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๖. กรุงเทพฯ : กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น.

สภायุ ชีรวานิชตระกูล. 2549. “แบบจำลองความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของพฤติกรรมการเป็นสมาชิก ที่ดีต่อองค์การของอาจารย์คณะศึกษาศาสตร์ ในมหาวิทยาลัยของรัฐ”, วิทยานิพนธ์ ปริญญาการศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา. (สำเนา)

สถาบันดำรงราชานุภาพ. 2539. รายงานผลการวิจัยเรื่องปัญหาการบริหารงานขององค์การ บริหารส่วนตำบล. กรุงเทพฯ : สถาบันดำรงราชานุภาพ.

สถาบันวิจัยและพัฒนามหาวิทยาลัยรามคำแหง. 2547. รายงานผลการประเมินความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อรับรองรับการถ่ายโอนภารกิจ และการกำกับดูแลตรวจสอบองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

สร้อยตระกุล ติวานนท์. 2541. พฤติกรรมองค์การ : ทฤษฎีและการประยุกต์. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

สรัญญา จันทร์วงศ์. 2546. “ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้การมีอุดมสังคมและผลกระทบต่อความมุ่งมั่นของผู้บังคับบัญชา กับความผูกพันต่อองค์การและพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การ”, วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยา อุตสาหกรรมและองค์การ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. (สำเนา)

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน. 2547. รายงานการวิจัยเรื่องกรณีศึกษาบุคคลตัวอย่างและเครื่องชี้วัดเพื่อนำไปสู่การพัฒนาพฤติกรรมข้าราชการยุคใหม่. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ. 2551. แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบราชการไทย. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ.

สำนักวิจัยสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. 2545. รายงานวิจัยเรื่องบทบาทขององค์กรบริหารส่วนตำบลต่อการสร้างชุมชนเข้มแข็ง. กรุงเทพฯ : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

สุพรรณนา ประทุมวัน. 2544. “คุณภาพชีวิตในการทำงานที่มีผลต่อพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์การและผลการปฏิบัติงานของพนักงานในงานผลิตสายพานยาง”, วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. (สำเนา)

เสรี ชัด เชื้ม และสุชาดา กรเพชรปานี. 2546. “โมเดลสมการโครงสร้าง”, วารสารวิจัยและวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา. 1 (มีนาคม), 1-24.

อรรุณ ละมูลจิตต์. 2546. “ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงานส่วนตำบล องค์กรบริหารส่วนตำบล จังหวัดสุพรรณบุรี”, วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชคอมศาสตร์เพื่อการพัฒนา สถาบันราชภัฏนครปฐม. (สำเนา)

อัชรียา ร่วมวงศ์. 2546. “ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กรกับความพึงพอใจในงานและการปฏิบัติงาน : กรณีศึกษาบริษัทบางจากกรีนเนท จำกัด”, วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. (สำเนา)

ภาษาอังกฤษ

- Allen, N. J. And Meyer, J. P. 1990. “Affective Continuance and Normative Commitment to the Organization : An Examination of Construct Validity”, **Psychological Bulletin**. 108 (1990), 171-194.
- Baron, R. A. and Greenberg, J. 1990. **Behavior in Organizations**. 3rd ed. Massachusetts : Allyn & Bacon Inc.
- _____. 1995. **Behavior in Organization : Understanding and Managing the Human Side of Work**. 5th ed. Boston : Allyn & Bacon Inc.
- Bateman, T. S. and Organ, D. W. 1983. “Job Satisfaction and the Good Soldier : The Relationship between Affect and Employee Citizenship”, **Academy of Management Journal**. 26 (1983), 587-595.
- Becker, Howard H. 1960. “Note on the Concept of Commitment”, **American Journal Sociology**. 66 (1960), 35.
- Beugre, Constant D. 1996. “Analyzing the Effects of Perceived Fairness on Organizational Commitment and Workplace Aggression”, Dissertation, Rensselaer Polytechnic Institute.
- Buchanan, B. II. 1974. “Building Organizational Commitment : The Socialization of Managers in Work Organizations”, **Administrative Science Quarterly**. 19 (1974), 533-545.

- Duchduen Bhanthumnavin. 2001. "Supervisory Social Support and the Multilevel Performance in Thai Health Centers", M.A. Thesis, University of Minnesota.
- Egan, Terri D. 1993. "Multiple Dimensions of Organizational Justice Perceptions and Individual Level Performance", Dissertation, California University.
- Eisenberger, R., Armeli, S., Rexwinkel, B., Lynch, P. D. And Rhoades, L. 2001. "Reciprocal Perceived Organizational Support", **Journal of Applied Psychology**. 86 (2001), 42-51.
- Eisenberger, R., Robin, Huntington, Steven, Hutchison and Debora, Sowa. 1986. "Perceived Organizational Support", **Journal of Applied Psychology**. 71 (1986), 500-507.
- Farh, J., Podsakoff, P. M. and Ogan, D. W. 1990. "Accounting for Organizational Citizenship Behavior : Leader Fairness and Task Scope versus Satisfaction", **Journal of Management**. 16 (1990), 705-721.
- Feldman, Daniel C. and Arnold, Hugh J. 1985. **Managing Individual and Group Behavior in Organization**. Singapore : McGraw-Hill.
- Folger, R. and Cropanzano, R. 1998. **Organizational Justice and Human Resource Management**. California : Sage.
- Gouldner, A. W. 1960. "The Norm of Reciprocity : A Preliminary Statement", **American Sociological Review**. 25 (1960), 161-178.
- Greenberg, J. 1990. "Organizational Justice : Yesterday, Today, and Tomorrow", **Journal of Management**. 16 (1990), 399-432.
- Hall, S. C., Gardner, Lindzey, John, C. Loehlin and Martin, Manosevitz. 1970. **Theories of Personality**. 2nd ed. New York : Addison-Wesley.

- Hrebiniak, L. G. and Alutto, J. A. 1972. "Personal and Role-Related Factors in the Development of Organizational Commitment", **Administrative Science Quarterly**. 17 (1972), 555-572.
- Jasovsky, Deborah A. 2001. "The Effect of Occupational Image on the Relationship between Organizational Citizenship Behavior Job Satisfaction and Organizational Commitment among Hospital Staff Nurses", Dissertation, Rutgers The State University.
- Jewell, L. N. 1998. **Contemporary Industrial : Organizational Psychology**. New York : Brooks Cole Publishing Company.
- John, G. 1996. **Organization Behavior : Understanding and Managing Life at Work**. 4th ed. New York : Harper Collins College.
- Karambayya, R. 1989. "Organizational Citizenship Behavior : Contextual Predictors and Organizational Consequences", Unpublished doctoral dissertation, Northwestern University.
- Katz, D. and Kahn, R. L. 1978. **The Social Psychology of Organization**. New York : John Wiley & Sons.
- Locke, E. A. 1976. **Handbook of Industrial and Organization Psychology**. Chicago : Rand Mc Nalley.
- Luthans, Fred. 1992. **Organizational Behavior**. 6th ed. New York : McGraw-Hill.
- _____. 1977. **Organizational Behavior**. Tokyo : McGraw Hill Book Company.
- Lynch, R., Eisenberger, T. and Armeli, J. 1999. "Perceived Organizational Support : Inferior versus Superior Performance by Wary Employees", **Journal of Applied Psychology**. 84 (1999), 467-483.

- Marjorie, L. R., Russell, C., Carol, A. B. and Andrej, B. 1999. "Organizational Politics and Organizational Support as Predictors of Work Attitudes, Job Performance, and Organizational Citizenship Behavior", **Journal of Organizational Behavior.** 20 (1999), 159-174.
- Masterson, S. S. 2001. "A Trickle-Down Model of Organizational Justice : Relating Employees and Customers Perceptions of and Reactions to Fairness", **Journal of Applied Psychology.** 86 (2001), 594-604.
- Meyer, J. P. and Allen, N. J. 1984. "Testing the "Side-Bet Theory" of Organizational Commitment : Some Methodological Considerations", **Journal of Applied Psychology.** 69 (1984), 372-378.
- _____. 1991. "A Three-Component Conceptualization of Organizational Commitment", **Human Resource Management Review.** 1 (1991), 61-89.
- Meyer, J. P., Allen, N. J. and Smith, C. 1993. "Commitment to Organizations and Occupations : Extension and Test of a Three-Component Conceptualization", **Journal of Applied Psychology.** 78 (1993), 538-551.
- Moorman, R. H. 1991. "Relationship Between Organizational Justice and Citizenship Behaviors : Do Fairness Perceptions Influence Employee Citizenship", **Journal of Applied Psychology.** 76 (1991), 845-855.
- Mowday, R. T., Steers, R. M. and Porter, L. M. 1979. "The Measurement of Organizational Commitment", **Journal of Vocational Behavior.** 14 (1979), 244-247.
- _____. 1982. **Employee Organization Linkages : The Psychology of Commitment Absenteeism and Turnover.** New York : Academic Press.
- Organ, D. W. 1987. **Organizational Citizenship Behavior : The Good Soldier Syndrome.** Massachusetts : Lexington.

- Organ, D. W. 1990. **The Motivational Basis of Organizational Behavior.** NY : JAI Press.
- Organ, D. W. and Konovsky, M. 1989. "Cognitive versus Affective Determinants of Organizational Citizenship Behavior", **Journal of Applied Psychology.** 74 (February), 157-164.
- Organ, D. W. and Ryan, K. 1995. "A Meta-Analytic Review of Attitudinal and Dispositional Predictors of Organizational Citizenship Behavior", **Personnel Psychology.** 48 (1995), 775-802.
- Organ, D. W., Podsakoff, P. M. and MacKenzie, S. B. 2005. **Organizational Citizenship Behavior Its Nature, Antecedents, and Consequences.** London : Sage Publications.
- Podsakoff, P. M., Ahearne, M. and MacKenzie, S. B. 1997. "Organizational Citizenship Behavior and the Quantity and Quality of Work Group Performance", **Journal of Marketing Research.** 82 (1997), 262-270.
- Porter, Lymam W. 1974. "Organizational Commitment, Job Satisfaction, and Turnover among Psychiatric Technicians", **Journal of Applied Psychology.** 59 (1974), 603-607.
- Robbins, S. P. 2001. **Organizational Behavior.** 9th ed. New Jersey : Prentice-Hall.
- Schappe, S. P. 1998. "The Influence of Job Satisfaction, Organizational Commitment and Fairness Perceptions on Organizational Citizenship Behavior", **Journal of Psychology.** 132 (1998), 277-290.
- Schnake, M. and Dumler, M. P. 1997. "Oragnizational Citizenship Behavior : The Impact of Rewards and Reward Practice", **Journal of Managerial Issues.** 9 (Summer), 216-229.

- Scholl, Richard W., Cooper, Elizabeth A. and McKenna, J. F. 1987. "Referent Selection in Determining Equity Perceptions : Differential Effects on Behavioral and Attitudinal Outcomes", **Personnel Psychology**. 40 (1987), 113-124.
- Sheppard, H. B., Lewicki, R. J. and Minton, J. W. 1992. **Organizational Justice (The Search for Fairness in the Workplace)**. United States : Macmillan, Inc.
- Smith, C. A., Organ, D. W. and Near, J. P. 1983. "Organizational Citizenship Behavior : Its Nature and Antecedents", **Journal of Applied Psychology**. 68 (1983), 653-663.
- Smith, P. C., Kendal, L. M. and Hulin, C. L. 1969. **The Measurement of Satisfaction in Work and Retirement**. Chicago : Rand McNally.
- Steers, M. R. and Porter, L. W. 1983. **Motivation and Work**. 3rd ed. New York : McGraw-Hill.
- Wayne A., Kaemar, C., Perrewe, P. L. and Johnson, D. 2003. "Perceived Organizational Support as a Mediator of the Relationship between Politics Perceptions and Work Outcomes", **Journal of Vocational Behavior**. 63 (2003), 438-456.
- Wayne, S. J., Shore, L. M. and Liden, R. C. 1997. "Perceived Organizational Support and Leader-Member Exchange : A Social Exchange Perspective", **Academy of Management Journal**. 40 (1997), 82-111.
- Witt, L. A. 1991. "Exchange Ideology as a Moderator of Job Attitudes Organizational Citizenship Behaviors Relationships", **Journal of Applied Social Psychology**. 21 (1991), 1490-1501.

ภาคผนวก

ภาคผนวก 1

แบบสอบถาม

แบบสอบถาม
เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การ
ของพนักงานส่วนตำบล จังหวัดสงขลา

เรียนพนักงานส่วนตำบลผู้ตอบแบบสอบถาม

“แบบสอบถามฉบับนี้ใช้วัดความรู้สึก ความคิด และการกระทำ คำตอบไม่มีผิด ไม่มีถูก ไม่มีดี ไม่มียั่ง และไม่มีการนำมาเปรียบเทียบแต่อย่างใด การแสดงผลข้อมูลจะกระทำในภาพรวม ไม่เปิดเผยชื่อผู้ตอบ ดังนั้นขอความกรุณาให้ท่านโปรดตอบด้วยความจริงใจและตรงกับความรู้สึก ความคิดหรือการกระทำการของท่านหรือที่ท่านพบเจอมากว่า ၇ โดยข้อมูลที่ได้จะนำไปเพื่อใช้ประโยชน์ในการศึกษาวิจัยเฉพาะในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เท่านั้น”

คำชี้แจง แบบสอบถามต่อไปนี้มีจำนวนรวม 100 ข้อ ขอให้ท่านโปรดตอบให้ครบทุกข้อ โดย แบบสอบถามที่ท่านได้รับ ประกอบด้วยข้อคำถามทั้งหมด 6 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลพื้นฐาน แบบเลือกตอบและเติมข้อความลงในช่องว่าง จำนวน 6 ข้อ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามวัดความพึงพอใจในงาน เป็นแบบประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 21 ข้อ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามวัดความผูกพันต่อองค์การ เป็นแบบประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 9 ข้อ

ตอนที่ 4 แบบสอบถามวัดการรับรู้ความยุติธรรมภายในองค์การ เป็นแบบประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 20 ข้อ

ตอนที่ 5 แบบสอบถามวัดการรับรู้การสนับสนุนจากองค์การ เป็นแบบประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 25 ข้อ

ตอนที่ 6 แบบสอบถามวัดพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์การ เป็นแบบประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 19 ข้อ

ความหมายของคำศัพท์ที่ปรากฏในแบบสอบถาม เป็นดังนี้

องค์การ หมายถึง องค์กรบริหารส่วนตำบลที่ท่านได้สังกัดอยู่

ผู้บังคับบัญชา หมายถึง หัวหน้าส่วนงานหรือปลัดองค์กรบริหารส่วนตำบลปัจจุบันตามที่ ท่านได้เป็นผู้ได้บังคับบัญชาอยู่

เพื่อนร่วมงาน หมายถึง บุคลากรทุกประเภทที่ปฏิบัติงานอยู่ร่วมในองค์กรเดียวกันกับท่าน

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลพื้นฐาน

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน () หรือเติมข้อความลงในช่องว่างให้ตรงกับความเป็นจริงของท่านเพียงข้อเดียว

1. เพศ () 1. ชาย () 2. หญิง []

2. อายุ ปี []

3. ระดับการศึกษาสูงสุด
 () 1. ปวช. หรือเทียบเท่า
 () 2. อนุปริญญาหรือเทียบเท่า
 () 3. ปริญญาตรีหรือประกาศนียบัตรเทียบเท่าปริญญาตรี []
 () 4. ปริญญาโท
 () 5. อื่นๆ (ระบุ)

4. ปัจจุบันท่านดำรงตำแหน่ง (ระบุ) ระดับ []

5. สถานภาพการสมรส
 () 1. โสด
 () 2. สมรส
 () 3. หย่าร้าง []
 () 4. หม้าย
 () 5. อื่นๆ (ระบุ)

6. ระยะเวลาการรับราชการ (ระบุ) ปี []

ตอนที่ 2 แบบสอบถามวัดความพึงพอใจในงาน

คำชี้แจง ขอให้ท่านพิจารณาข้อความต่อไปนี้ แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับระดับความคิดเห็นและความรู้สึกของท่านมากที่สุดเพียงคำตอบเดียว

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความพึงพอใจ				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
1	ค่าตอบแทน (เงินเดือน ค่าจ้าง เบี้ยเลี้ยง โบนัส) ที่ท่านได้รับในปัจจุบันมีความเหมาะสมกับปริมาณงานที่ทำ					
2	ค่าตอบแทนเป็นสิ่งจูงใจให้ท่านทำงาน					
3	ความสะดวกในการเบิกจ่ายค่าตอบแทนและสวัสดิการจากองค์กร					
4	สวัสดิการที่ท่านได้รับจากองค์กรมีเพียงพอ					
5	ความสะอาดและความสะดวกสบายของสถานที่ทำงาน ทำให้ท่านมีความคล่องตัวในการปฏิบัติงาน					
6	เทคโนโลยี อุปกรณ์สื่อสาร และอุปกรณ์ที่ใช้ในการปฏิบัติงานมีเพียงพอและเหมาะสม					
7	yanpathanam มีเพียงพอและเหมาะสมต่อการใช้งาน					
8	การได้รับความศรัทธาและความเชื่อมั่นในงานที่ท่านทำ					
9	ความยุติธรรมในการพิจารณาความดีความชอบ					
10	ผู้บังคับบัญชาให้ความคุ้มครองและให้ความยุติธรรมต่อการทำงานของท่าน					
11	ท่านสามารถปรึกษางานหรือเรื่องส่วนตัวกับผู้บังคับบัญชาได้					
12	ในการทำงานผู้บังคับบัญชามักจะมีการติดตามงานที่มอบหมายอย่างใกล้ชิด					
13	ผู้บังคับบัญชารับฟังความคิดเห็นของท่าน					

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความพึงพอใจ				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
14	ผู้บังคับบัญชามักให้คำปรึกษาและแนะนำท่านในการทำงาน					
15	เพื่อนร่วมงานให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงานของท่านเป็นอย่างดี					
16	เพื่อนร่วมงานรับฟังความคิดเห็นของท่าน					
17	เพื่อนร่วมงานมักให้ความช่วยเหลือท่านในเรื่องส่วนตัวและเรื่องงานเสมอ					
18	ท่านกับเพื่อนร่วมงานมักจะพบปะ สังสรรค์ พูดคุยกันอยู่เสมอ					
19	ท่านมีความภูมิใจในงานที่ทำและคิดเสมอว่า งานที่ทำเป็นงานที่มีเกียรติ					
20	งานที่ท่านทำมักได้รับการยอมรับจาก เพื่อนร่วมงาน ผู้บังคับบัญชา และประชาชน ในท้องถิ่น					
21	งานที่ท่านทำเป็นประโยชน์ต่อประชาชนใน ท้องถิ่น					

ตอนที่ □ แบบสอบถามวัดความผูกพันต่อองค์การ

คำชี้แจง ขอให้ท่านพิจารณาข้อความต่อไปนี้ และทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับระดับความคิดเห็นหรือความรู้สึกของท่านมากที่สุดเพียงคำตอบเดียว

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่ เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1	องค์การแห่งนี้มีความหมายทางจิตใจแก่ท่านเป็นอย่างมาก					
2	ท่านรู้สึกว่าปัญหาขององค์การเสมอเป็นปัญหาของท่าน					
3	ท่านภาคภูมิใจที่ได้บวกกับผู้อื่นว่าท่านเป็นพนักงานขององค์การแห่งนี้					
4	แม้ว่าจะมีที่ทำงานใหม่ที่ให้ผลตอบแทนมากกว่าที่นี่ ท่านก็ไม่คิดจะลาออกหรือโอนย้ายไปจากองค์การนี้					
5	ท่านรู้สึกว่าความมั่นคงในชีวิตจะลดลงหากต้องลาออกหรือโอนย้ายไปจากองค์การนี้					
6	เป็นการสูญเสียผลประโยชน์แก่ท่านหากต้องลาออกหรือโอนย้ายไปจากองค์การนี้					
7	ท่านรู้สึกว่าองค์การแห่งนี้มีบุญคุณต่อท่าน					
8	ท่านรู้สึกว่าตนมีพันธะผูกพันที่ทำให้ต้องปฏิบัติงานต่อไปในองค์การแห่งนี้					
9	ท่านมีความจริงรักภักดีต่อองค์การแห่งนี้ ไม่คิดว่าตนจะลาออกหรือโอนย้ายไปที่อื่น					

ตอนที่ 4 แบบสอบถามวัดการรับรู้ความยุติธรรมภายในองค์กร

คำชี้แจง ขอให้ท่านพิจารณาข้อความต่อไปนี้ แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่านมากที่สุดเพียงคำตอบเดียว

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่ เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1	ท่านได้รับการพิจารณาชี้แจ้งเงินเดือนในครั้งที่ผ่านมาในอัตราที่ใกล้เคียงกับที่ท่านคิดว่าท่านสมควรจะได้รับ					
2	เงินเดือนที่ท่านได้รับไม่เหมาะสมกับผลการปฏิบัติงานของท่าน					
3	เงินเดือนที่ท่านได้รับเหมาะสมกับความรับผิดชอบที่ท่านได้รับมอบหมาย					
4	ผลตอบแทนที่ท่านได้รับจากการไม่คุ้มค่ากับลิ่งที่ท่านได้อุทิศทุ่มเทในการปฏิบัติงาน					
5	เมื่อพิจารณาโดยรวมแล้วผลตอบแทนที่ท่านได้รับจากการมีความยุติธรรม					
6	ท่านได้รับการพิจารณาประเมินผลการปฏิบัติงานตามความเป็นจริง ไม่มีการบิดเบือน					
7	กระบวนการตัดสินใจหรือวิธีปฏิบัติต่างๆ ที่ใช้เพื่อกำหนดผลตอบแทนภายในองค์กรมีความยุติธรรม					
8	ท่านเชื่อว่าผู้บังคับบัญชา มีเกณฑ์ที่เป็นมาตรฐานในการประเมินผลการปฏิบัติงานของท่าน					
9	ท่านมั่นใจว่าผลของการตัดสินใจในเรื่องผลตอบแทนภายในองค์กรมาจากกระบวนการพิจารณาที่โปร่งใส					

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่ เห็นด้วย อย่างยิ่ง
10	ผู้บังคับบัญชาของท่านไม่เปิดโอกาสให้ท่านซักถามเกี่ยวกับผลการปฏิบัติงานของท่าน					
11	ท่านได้รับการปฏิบัติจากผู้บังคับบัญชาอย่างให้เกียรติ					
12	เมื่อผู้บังคับบัญชาของท่านจะตัดสินใจได้ฯ เกี่ยวกับงานของท่าน เขาจะคำนึงถึงความคิดเห็นของท่านด้วย					
13	เมื่อต้องตัดสินใจได้ฯ เกี่ยวกับงานของท่าน ผู้บังคับบัญชาจะให้คำอธิบายที่ท่านพอใจ					
14	ผู้บังคับบัญชาไม่ยอมรับฟังเหตุผลของท่าน					
15	ท่านมีความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้บังคับบัญชา					
16	ในองค์กรของท่านการตัดสินใจได้ฯ ที่เกี่ยวข้องกับงานจะมีพื้นฐานบนข้อมูลที่ถูกต้อง ครบถ้วน					
17	ในองค์กรของท่าน การตัดสินใจได้ฯ ที่เกี่ยวข้องกับงานจะปราศจากอคติ					
18	ผลของการตัดสินใจได้ฯ ในองค์กรของท่านจะส่งผลต่อพนักงานทุกคนอย่างเท่าเทียม					
19	ในองค์กรของท่าน พนักงานไม่มีโอกาสแสดงความคิดเห็นได้ແย้งการตัดสินใจในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับงาน					
20	เมื่อพิจารณาโดยรวมแล้วระบบการตัดสินใจในเรื่องต่างๆ ภายในองค์กรของท่านมีความยุติธรรม					

ตอนที่ 5 แบบสอบถามวัดการรับรู้การสนับสนุนจากการคัดเลือก

คำชี้แจง ขอให้ท่านพิจารณาข้อความต่อไปนี้ แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่านมากที่สุดเพียงคำตอบเดียว

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่ เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1	องค์การมีระบบการให้สวัสดิการที่ยึดหยุ่น ต่อความต้องการความช่วยเหลือของท่าน					
2	ค่าตอบแทนที่ท่านได้รับในการปฏิบัติงาน นอกเวลาราชการ หรือในวันหยุดราชการ มีความเหมาะสมกับปริมาณงานที่ต้องรับผิดชอบ					
3	นอกเหนือจากเงินเดือนที่ท่านได้รับแล้ว องค์การจัดหาค่าตอบแทนอื่น ๆ ที่เหมาะสม ให้แก่ท่าน					
4	องค์การจัดให้มีสวัสดิการในด้านต่าง ๆ เพื่อให้ท่านและครอบครัวมีความเป็นอยู่ที่ดี					
5	นับตั้งแต่ทำงานมาท่านไม่ค่อยได้รับประโยชน์จากสวัสดิการที่องค์การจัดให้เท่าที่ควร					
6	องค์การสนับสนุนให้ท่านได้มีโอกาสพัฒนา ความรู้ ความสามารถในอาชีพเป็นอย่างดี เช่น การฝึกอบรม ประชุมวิชาการ ศึกษาต่อ หรือการไปดูงาน เป็นต้น					
7	การทำงานในองค์การแห่งนี้ไม่ค่อยมีช่องทาง ให้เกิดความก้าวหน้าในอาชีพตามที่ท่านคาดหวังไว้					
8	หัวหน้ามักมอบหมายงานที่สำคัญให้ท่านรับผิดชอบ					

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่ เห็นด้วย อย่างยิ่ง
9	มีโอกาสเพียงเล็กน้อยสำหรับท่านในการเลื่อนตำแหน่งในองค์การแห่งนี้					
10	ท่านคิดว่างานในตำแหน่งที่ท่านทำในขณะนี้ ส่งเสริมให้ท่านมีความเติบโตก้าวหน้า					
11	เมื่อมีคุณสมบัติและประสบการณ์มากพอ ท่านจะได้รับการสนับสนุนให้ดำรงตำแหน่ง ที่สูงขึ้นหรือมีความก้าวหน้าในสายอาชีพมากขึ้น					
12	งานของท่านเป็นงานที่มีความมั่นคงสูง					
13	องค์การคิดว่าไม่ได้ประโยชน์มากนักหาก ให้ท่านทำงานเรื่อย ๆ ต่อไปจนเกษียณ					
14	องค์การจะให้คนอื่นมาทำงานแทนตำแหน่ง ของท่าน หากผลการปฏิบัติงานของท่าน ไม่เป็นที่พึงพอใจ					
15	ถ้าสามารถจะย้ายคนมาทำงานแทนท่านได้ ในระดับเงินเดือนที่ต่ำกว่า องค์การจะทำ อย่างแน่นอน					
16	องค์การของท่านมีอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ ที่อยู่ในสภาพดี พร้อมใช้งาน เพื่อให้ท่านสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมี ประสิทธิภาพ					
17	องค์การมีการดำเนินการต่าง ๆ เพื่อให้ บุคลากรมีความปลอดภัยในการทำงาน					
18	เมื่อเกิดปัญหาในการปฏิบัติงานผู้บังคับบัญชา ได้แสดงให้เห็นถึงความสามารถ ความเต็มใจ ที่จะช่วยเหลือและคลายปัญหาให้แก่ ท่าน					
19	องค์การจะไม่รับฟังข้อเรียกร้องที่มีเหตุผล ในการเปลี่ยนแปลงสภาพการทำงานของท่าน					

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่ เห็นด้วย อย่างยิ่ง
20	ท่านมักได้รับการชื่นชมและยกย่องจากผู้บังคับบัญชาเมื่อทำงานได้ดี					
21	องค์กรให้ท่านมีส่วนร่วมในการตัดสินใจและร่วมปรับปรุงการปฏิบัติงาน					
22	การปฏิบัติขององค์การทำให้รู้สึกว่าท่านเป็นทรัพยากรบุคคลที่มีค่า					
23	องค์กรให้คุณค่าต่อการเลี้ยงลูกหลานเพื่อองค์กรของท่าน					
24	องค์กรมักจะเพิกเฉยต่อข้อร้องเรียนในการทำงานของท่าน					
25	ข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะต่างๆของท่านมักได้รับความสนใจจากผู้บังคับบัญชา					

ตอนที่ 6 แบบสอบถามวัดพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์กร

คำชี้แจง ขอให้ท่านพิจารณาข้อความต่อไปนี้ และทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับระดับการแสดงพฤติกรรมของท่านมากที่สุดเพียงคำตอบเดียว

ข้อที่	ข้อความ	ระดับการแสดงพฤติกรรม				
		จริง ที่สุด	จริง	ไม่ แน่ใจ	ไม่จริง	ไม่จริง ที่สุด
1	ท่านปฏิบัติงานแทนเพื่อนร่วมงานที่ไม่ได้มารаЖ					
2	ท่านให้คำแนะนำช่วยเหลือแก่พนักงานใหม่ แม้ว่าไม่ใช่หน้าที่โดยไม่ต้องร้องขอ					
3	ท่านช่วยเหลือเพื่อนร่วมงานที่ทำงานไม่ทันหรือมีงานล้นมือโดยไม่ต้องรอให้ร้องขอ					
4	ท่านอาสาสมัครรับทำงานโดยไม่ต้องร้องขอ					
5	ท่านพยายามทำให้ดูเหมือนงานยุ่ง แต่จริง ๆ แล้วไม่ใช่เพื่อหลอกเลี่ยงที่จะรับงานเพิ่ม					
6	ท่านช่วยเหลือและให้คำแนะนำแก่เพื่อนร่วมงานที่ประสบปัญหาในการทำงาน					
7	ท่านพยายามสร้างระบบการทำงานเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดปัญหากับผู้อื่น					
8	ท่านมักไตรตรองก่อนว่าการกระทำการใดจะกระทบกับเพื่อนร่วมงานหรือไม่					
9	ท่านมักจะล้อเลียนหรือวิจารณ์เพื่อนร่วมงานที่ทำงานผิดพลาด					
10	ท่านรับฟังความคิดเห็นของเพื่อนร่วมงานเสมอ					
11	ท่านมักลืมที่จะคิดก่อนพูด ซึ่งบางครั้งคำพูดนั้นทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน					

ข้อที่	ข้อความ	ระดับการแสดงพฤติกรรม				
		จริง ที่สุด	จริง	ไม่ แน่ใจ	ไม่จริง	ไม่จริง ที่สุด
12	ท่านอดทนต่อข้อจำกัดและความไม่สะดวกต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในองค์การ					
13	ท่านมักพูดว่าอยากจะลาออกจากงาน					
14	เมื่อมีปัญหาในงาน ท่านจะมุ่งแก้ไขปรับปรุงงานโดยไม่แสดงอาการท้อแท้					
15	ท่านเครียร่องเรียนเรื่องการทำงานแม้จะเป็นเรื่องเล็กน้อย					
16	ในการประชุมท่านมักเป็นผู้ฟังมากกว่าแสดงความคิดเห็น					
17	เมื่อมีปัญหาการทำงานเกิดขึ้นในหน่วยงานหรือระหว่างหน่วยงาน ท่านมักจะเข้าไปใกล้เคลียร์เพื่อยุติปัญหานั้น					
18	ท่านมักให้ข้อเสนอแนะที่สร้างสรรค์เกี่ยวกับวิธีการปรับปรุงประสิทธิภาพการทำงาน					
19	ท่านมักมีส่วนร่วมในการจัดหรือเข้าร่วมกิจกรรมขององค์การ					

ขอขอบพระคุณพนักงานส่วนตำบลผู้ตอบแบบสอบถามเป็นอย่างสูง
กันยารัตน์ จันทร์สว่าง ผู้วิจัย

ภาคผนวก 2

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิที่ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิที่ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

1. ผศ.สุพจน์ โภวิทยา	อาจารย์ประจำภาควิชารัฐประศาสนศาสตร์
คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
2. รศ.ดร.วันชัย ธรรมสัจการ	หัวหน้าภาควิชาสารัตถศึกษา คณะศิลปศาสตร์
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
3. คุณชาคริต สุรนัฐกุล	หัวหน้ากลุ่มงานมาตรฐานการบริหารงานบุคคลท้องถิ่น
สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดสงขลา

ภาคผนวก □
ผลการทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

ผู้วิจัยได้นำเสนอค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามที่ใช้ในการศึกษา โดยเสนอค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (Corrected Item–Total Correlation) และเป็นรายด้านของแบบสอบถามแต่ละฉบับและค่าสัมประสิทธิ์แอลฟ่า (Alpha Coefficient) ของครอนบาร์โดยรวมของแบบสอบถามแต่ละฉบับ ซึ่งค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามแต่ละฉบับ มีดังนี้

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามวัดความพึงพอใจในงาน

ข้อคำถาม	Corrected Item–Total Correlation
ผลตอบแทนและสวัสดิการ	
1. ค่าตอบแทน (เงินเดือน ค่าจ้าง เบี้ยเลี้ยง โบนัส) ที่ท่านได้รับในปัจจุบันมีความเหมาะสมกับปริมาณงานที่ทำ	.503
2. ค่าตอบแทนเป็นสิ่งจูงใจให้ท่านทำงาน	.580
3. ความสะดวกในการเบิกจ่ายค่าตอบแทนและสวัสดิการจากองค์การ	.269
4. สวัสดิการที่ท่านได้รับจากการมีเพียงพอ	.613
สภาพแวดล้อมในการทำงาน	
1. ความสะอาดและความสุภาพนิยมของสถานที่ทำงาน ทำให้ท่านมีความคล่องตัวในการปฏิบัติงาน	.576
2. เทคโนโลยี อุปกรณ์สื่อสาร และอุปกรณ์ที่ใช้ในการปฏิบัติงานมีเพียงพอและเหมาะสม	.700
3. ยานพาหนะมีเพียงพอและเหมาะสมต่อการใช้งาน	.417
ความมั่นคงในการปฏิบัติงาน	
1. การได้รับความศรัทธาและความเชื่อมั่นในงานที่ท่านทำ	.354
2. ความยุติธรรมในการพิจารณาความดีความชอบ	.565
3. ผู้บังคับบัญชาให้ความคุ้มครองและให้ความยุติธรรมต่อการทำงานของท่าน	.556
การปกครองบังคับบัญชา	
1. ท่านสามารถบริการงานหรือเรื่องส่วนตัวกับผู้บังคับบัญชาได้	.685
2. ในการทำงานผู้บังคับบัญชามักจะมีการติดตามงานที่มีขอบหมายอย่างใกล้ชิด	.403
3. ผู้บังคับบัญชารับฟังความคิดเห็นของท่าน	.732

ข้อคำถาม	Corrected Item-Total
	Correlation
4. ผู้บังคับบัญชา มักให้คำปรึกษาและแนะนำท่านในการทำงาน ความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน	.660
1. เพื่อนร่วมงานให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงานของท่านเป็นอย่างดี	.657
2. เพื่อนร่วมงานรับฟังความคิดเห็นของท่าน	.801
3. เพื่อนร่วมงานมักให้ความช่วยเหลือท่านในเรื่องส่วนตัวและ เรื่องงานเสมอ	.698
4. ท่านกับเพื่อนร่วมงานมักจะพบปะ สังสรรค์ พูดคุยกันอยู่เสมอ	.541
ศักดิ์ศรีของงานที่ทำ	
1. ท่านมีความภูมิใจในงานที่ทำและคิดเสมอว่างานที่ทำเป็นงานที่มี เกียรติ	.897
2. งานที่ท่านทำมักได้รับการยอมรับจากเพื่อนร่วมงาน ผู้บังคับบัญชา และประชาชนในท้องถิ่น	.725
3. งานที่ท่านทำเป็นประโยชน์ต่อประชาชนในท้องถิ่น	.871
ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ (Alpha)	.89 ☐

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามวัดความผูกพันต่อองค์การ

ข้อคำถาม	Corrected Item-Total Correlation
ด้านจิตใจ	
1. องค์การแห่งนี้มีความหมายทางจิตใจแก่ท่านเป็นอย่างมาก	.729
2. ท่านรู้สึกว่าปัญหาขององค์การเลนมีอ่อนเป็นปัญหาของท่าน	.489
3. ท่านภาคภูมิใจที่ได้บอกกับผู้อื่นว่าท่านเป็นพนักงานขององค์การ แห่งนี้	.268
ด้านการคงอยู่กับองค์การ	
1. แม้ว่าจะมีที่ทำงานใหม่ที่ให้ผลตอบแทนมากกว่าที่นี่ ท่านก็ไม่คิดจะลาออกหรือโอนย้ายไปจากองค์การนี้	.292
2. ท่านรู้สึกว่าความมั่นคงในชีวิตจะลดลงหากต้องลาออกหรือ โอนย้ายไปจากองค์การนี้	.655
3. เป็นการสูญเสียผลประโยชน์แก่ท่านหากต้องลาออกหรือโอนย้าย ไปจากองค์การนี้	.556
ด้านบรรหัดฐาน	
1. ท่านรู้สึกว่าองค์การแห่งนี้มีบุคลากรต่อท่าน	.483
2. ท่านรู้สึกว่าตนมีพันธะผูกพันที่ทำให้ต้องปฏิบัติงานต่อไปใน องค์การแห่งนี้	.651
3. ท่านมีความจริงกับต้ององค์การแห่งนี้ ไม่คิดว่าตนจะลาออกหรือ โอนย้ายไปที่อื่น	.577
ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ (Alpha)	.824

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามวัดการรับรู้ความยุติธรรมภายในองค์กร

ข้อคำถาม	Corrected Item-Total Correlation
ผลตอบแทน	
1. ท่านได้รับการพิจารณาขึ้นเงินเดือนในครั้งที่ผ่านมาในอัตราที่ใกล้เคียงกับที่ท่านคิดว่าท่านสมควรได้รับ	.531
2. เงินเดือนที่ท่านได้รับไม่เหมาะสมกับผลการปฏิบัติงานของท่าน	.291
3. เงินเดือนที่ท่านได้รับเหมาะสมกับความรับผิดชอบที่ท่านได้รับมอบหมาย	.461
4. ผลตอบแทนที่ท่านได้รับจากการไม่คุ้มค่ากับลิ่งที่ท่านได้อุทิศทุ่มเทในการปฏิบัติงาน	.659
5. เมื่อพิจารณาโดยรวมแล้วผลตอบแทนที่ท่านได้รับจากการมีความยุติธรรม	.575
กระบวนการในการกำหนดผลตอบแทน	
1. ท่านได้รับการพิจารณาประเมินผลการปฏิบัติงานตามความเป็นจริงไม่มีการบิดเบือน	.672
2. กระบวนการตัดสินใจหรือวิธีปฏิบัติต่าง ๆ ที่ใช้เพื่อกำหนดผลตอบแทนภายในองค์การมีความยุติธรรม	.725
3. ท่านเชื่อว่าผู้บังคับบัญชาไม่เกณฑ์ที่เป็นมาตรฐานในการประเมินผลการปฏิบัติงานของท่าน	.896
4. ท่านมั่นใจว่าผลของการตัดสินใจในเรื่องผลตอบแทนภายในองค์การมาจากกระบวนการพิจารณาที่โปร่งใส	.637
5. ผู้บังคับบัญชาของท่านไม่เปิดโอกาสให้ท่านซักถามเกี่ยวกับผลการปฏิบัติงานของท่าน	.503
การมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้บังคับบัญชากับผู้ใต้บังคับบัญชา	
1. ท่านได้รับการปฏิบัติจากผู้บังคับบัญชาอย่างให้เกียรติ	.605
2. เมื่อผู้บังคับบัญชาของท่านจะตัดสินใจใด ๆ เกี่ยวกับงานของท่านเข้าจะดำเนินถึงความคิดเห็นของท่านด้วย	.599
3. เมื่อต้องตัดสินใจใด ๆ เกี่ยวกับงานของท่าน ผู้บังคับบัญชาจะให้คำอธิบายที่ท่านพอใจ	.823
4. ผู้บังคับบัญชาไม่ยอมรับฟังเหตุผลของท่าน	.638
5. ท่านมีความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้บังคับบัญชา	.636

ข้อคำถาม	Corrected Item-Total
	Correlation
ระบบ	
1. ในองค์การของท่านการตัดสินใจได้ ๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานจะมีพื้นฐานบนข้อมูลที่ถูกต้อง ครบถ้วน	.618
2. ในองค์การของท่านการตัดสินใจได้ ๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานจะปราศจากอคติ	.547
3. ผลของการตัดสินใจได้ ๆ ในองค์การของท่าน จะส่งผลต่อพนักงานทุกคนอย่างเท่าเทียม	.459
4. ในองค์การของท่านพนักงานไม่มีโอกาสแสดงความคิดเห็นได้แม้แต่การตัดสินใจในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับงาน	.417
5. เมื่อพิจารณาโดยรวมแล้วระบบการตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ ภายในองค์การของท่านมีความยุติธรรม	.776
ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ (Alpha)	.920

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามวัดการรับรู้การสนับสนุนจากการค์การ

ข้อคำถาม	Corrected Item-Total Correlation
ผลตอบแทน	
1. องค์การมีระบบการให้สวัสดิการที่ยึดหยุ่นต่อความต้องการ ความช่วยเหลือของท่าน	.357
2. ค่าตอบแทนที่ท่านได้รับในการปฏิบัติงานนอกเวลาราชการหรือใน วันหยุดราชการมีความเหมาะสมกับปริมาณงานที่ต้องทำ	.253
3. nok เนื้อจากเงินเดือนที่ท่านได้รับแล้ว องค์การจัดหา ค่าตอบแทนอื่น ๆ ที่เหมาะสมให้แก่ท่าน	.321
4. องค์การจัดให้มีสวัสดิการในด้านต่าง ๆ เพื่อให้ท่านและครอบครัวมี ความเป็นอยู่ที่ดี	.671
5. นับตั้งแต่ทำงานมาท่านไม่เคยได้รับประโยชน์จากการค์การที่ องค์การจัดให้เท่าที่ควร	.395
โอกาสก้าวหน้าในการทำงาน	
1. องค์การสนับสนุนให้ท่านได้มีโอกาสพัฒนาความรู้ ความสามารถใน อาชีพเป็นอย่างดี เช่น การฝึกอบรม ประชุมวิชาการ ศึกษาต่อ หรือ การไปดูงาน เป็นต้น	.219
2. การทำงานในองค์การแห่งนี้ไม่ค่อยมีช่องทางให้เกิดความก้าวหน้า ในอาชีพตามที่ท่านคาดหวังไว้	.434
3. หัวหน้ามักมอบหมายงานที่สำคัญให้ท่านรับผิดชอบ	.417
4. มีโอกาสเพียงเล็กน้อยสำหรับท่านในการเลื่อนตำแหน่งในองค์การ แห่งนี้	.682
5. ท่านคิดว่างานในตำแหน่งที่ท่านทำในขณะนี้ส่งเสริมให้ท่านมี ความเติบโตก้าวหน้า	.587
6. เมื่อมีคุณสมบัติและประสบการณ์มากพอ ท่านจะได้รับ ^{การสนับสนุนให้ดำรงตำแหน่งที่สูงขึ้นหรือมีความก้าวหน้าในสายอาชีพ} ^{มากขึ้น}	.253
ความมั่นคงในการทำงาน	
1. งานของท่านเป็นงานที่มีความมั่นคงสูง	.157
2. องค์การคิดว่าไม่ได้ประโยชน์มากนักหากให้ท่านทำงานเรื่อย ๆ ต่อไป จนเกษียณ	.434

ข้อคำถาม	Corrected Item-Total Correlation
3. องค์การจะให้คนอื่นมาทำงานแทนตำแหน่งของท่าน หากผลการปฏิบัติงานของท่านไม่เป็นที่พึงพอใจ	.641
4. ถ้าสามารถจะย้ายคนมาทำงานแทนท่านได้ในระดับเงินเดือนที่ต่ำกว่า องค์การจะทำอย่างแน่นอน	.122
สภาพการทำงาน	
1. องค์การของท่านมีอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ที่อยู่ในสภาพดีพร้อมใช้งาน เพื่อให้ท่านสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ	.596
2. องค์การมีการดำเนินการต่างๆเพื่อให้บุคลากรมีความปลอดภัยในการทำงาน	.498
3. เมื่อเกิดปัญหาในการปฏิบัติงาน ผู้บังคับบัญชาได้แสดงให้เห็นถึงความสามารถ ความเต็มใจ ที่จะช่วยเหลือและคลี่คลาย ปัญหาให้แก่ท่าน	.683
4. องค์การจะไม่รับฟังข้อเรียกร้องที่มีเหตุผลในการเปลี่ยนแปลงสภาพการทำงานของท่าน	.457
จิตสังคม	
1. ท่านมักได้รับการชื่นชมและยกย่องจากผู้บังคับบัญชาเมื่อท่านทำงานได้ดี	.722
2. องค์การให้ท่านมีส่วนร่วมในการตัดสินใจและร่วมปรับปรุงการปฏิบัติงาน	.483
3. การปฏิบัติขององค์การทำให้รู้สึกว่าท่านเป็นทรัพยากรบุคคลที่มีค่า	.727
4. องค์การให้คุณค่าต่อการเสียสละทำงานเพื่อองค์กรของท่าน	.404
5. องค์กรมักจะเพิกเฉยต่อข้อร้องเรียนในการทำงานของท่าน	.559
6. ข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะต่าง ๆ ของท่านมักได้รับความสนใจจากผู้บังคับบัญชา	.661
ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ (Alpha)	.890

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามวัดพฤติกรรมการเป็นสมาชิกที่ดีต่อองค์กร

ข้อคำถาม	Corrected Item-Total Correlation
พฤติกรรมการให้ความช่วยเหลือ	
1. ท่านปฏิบัติงานแทนเพื่อนร่วมงานที่ไม่ได้มาทำงาน	.160
2. ท่านให้คำแนะนำช่วยเหลือแก่พนักงานใหม่แม้ว่าไม่ใช่หน้าที่โดยไม่ต้องร้องขอ	.408
3. ท่านช่วยเหลือเพื่อนร่วมงานที่ทำงานไม่ทันหรือมีงานล้นมือโดยไม่ต้องรอให้ร้องขอ	.623
4. ท่านอาสามารับทำงานโดยไม่ต้องร้องขอ	.270
5. ท่านพยายามทำให้ดูเหมือนงานยุ่งแต่จริง ๆ เล็กไม่ใช่ เพื่อหลอกเลี้ยงที่จะรับงานเพิ่ม	.371
6. ท่านช่วยเหลือและให้คำแนะนำแก่เพื่อนร่วมงานที่ประสบปัญหาใน การทำงาน	.406
การคำนึงถึงผู้อื่น	
1. ท่านพยายามสร้างระบบการทำงานเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดปัญหากับผู้อื่น	.568
2. ท่านมักไตร่ตรองก่อนว่าการกระทำการของตนเองจะกระทบกับเพื่อนร่วมงาน	.547
3. ท่านมักล้อเลียนหรือวิพากษ์วิจารณ์เพื่อนร่วมงานที่ทำงานผิดพลาด	.626
4. ท่านรับฟังความคิดเห็นของเพื่อนร่วมงานเสมอ	.599
5. ท่านมักลืมที่จะคิดก่อนพูด ซึ่งบางครั้งคำพูดนั้นทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน	.579
การอุดหนอดกลืน	
1. ท่านอุดหนต่อข้อจำกัดและความไม่สะดวกต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในองค์กร	.102
2. ท่านมักพูดว่าอยากจะลาออกจากงาน	.102
3. เมื่อมีปัญหางาน ท่านจะมุ่งแก้ไขปรับปรุงงานโดยไม่แสดงอาการท้อแท้	.512
4. ท่านเคยร้องเรียนเรื่องการทำงานแม้จะเป็นเรื่องเล็กน้อย	.395

ข้อคำถาม	Corrected Item-Total
	Correlation
การทำความตื่นให้กับลังคอมในองค์การ	
1. ในการประชุมท่านมักเป็นผู้พูดมากกว่าแสดงความคิดเห็น	.460
2. เมื่อมีปัญหาการทำงานเกิดขึ้นในหน่วยงานหรือระหว่างหน่วยงาน ท่านมักจะเข้าไปโกล่เกลียดเพื่อยุติปัญหานั้น	.554
3. ท่านมักให้ข้อเสนอแนะที่สร้างสรรค์เกี่ยวกับวิธีการปรับปรุงประสิทธิภาพการทำงาน	.679
4. ท่านมักมีส่วนร่วมในการจัดหรือเข้าร่วมกิจกรรมขององค์การ	.436
ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ (Alpha)	.828

ภาคผนวก 4
คำสั่งและผลการวิเคราะห์หลังจากปรับแบบจำลอง

DATE: 7/16/2010

TIME: 10:50

L I S R E L 8.53

BY

Karl G. J"reskog & Dag S"rbom

This program is published exclusively by

Scientific Software International, Inc.

7383 N. Lincoln Avenue, Suite 100

Lincolnwood, IL 60712, U.S.A.

Phone: (800)247-6113, (847)675-0720, Fax: (847)675-2140

Copyright by Scientific Software International, Inc., 1981-2002

Use of this program is subject to the terms specified in the

Universal Copyright Convention.

Website: www.ssicentral.com

The following lines were read from file D:\Thesis Data\Lisrel Data\ocb model.spj:

full model for ocb

Observed Variables

S1 S2 S3 S4 S5 S6 C1 C2 C3 J1

J2 J3 J4 SU1 SU2 SU3 SU4 SU5 O1

O2 O3 O4

Covariance Matrix from file 'D:\Thesis Data\Lisrel Data\ocb.cov'

Sample Size = 305

Latent Variables Sat Com Jus Sup Ocb

Relationships

S1 = 1*Sat

S2 - S6 = Sat

C1 = 1*Com

C2 - C3 = Com

J1 = 1*Jus

J2 - J4 = Jus

SU1 = 1*Sup

SU2 - SU5 = Sup

O1 = 1*Ocb
 O2 - O4 = Ocb
 Ocb = Com Sup
 Sat = Jus Sup
 Com = Sat Sup
 Set the error covariance between C2 and C3 free
 Set the error covariance between S2 and C2 free
 Set the error covariance between S1 and S4 free
 Set the error covariance between S5 and S6 free
 Set the error covariance between S2 and O1 free
 Set the error covariance between SU2 and SU3 free
 Set the error covariance between J1 and SU1 free
 Set the error covariance between J1 and J4 free
 Set the error covariance between J1 and J3 free
 Set the error covariance between S4 and S6 free
 Set the error covariance between J3 and J4 free
 Set the error covariance between O2 and O3 free
 Set the error covariance between O1 and O2 free
 Path Diagram
 LISREL OUTPUT: me=ml mi sc ef
 End of Problem

Covariance Matrix

	S1	S2	S3	S4	S5	S6
S1	0.27					
S2	0.13	0.34				
S3	0.13	0.15	0.28			
S4	0.08	0.13	0.18	0.30		
S5	0.10	0.12	0.14	0.13	0.29	
S6	0.11	0.09	0.15	0.10	0.15	0.33
C1	0.99	0.10	0.11	0.11	0.11	0.13
C2	0.11	0.14	0.12	0.09	0.12	0.08
C3	0.13	0.09	0.13	0.10	0.12	0.13

O1	0.03	0.01	0.05	0.04	0.04	0.07
O2	0.02	0.03	0.06	0.04	0.04	0.08
O3	0.05	0.05	0.08	0.08	0.07	0.10
O4	0.05	0.04	0.08	0.06	0.06	0.08
J1	0.12	0.09	0.11	0.09	0.09	0.07
J2	0.09	0.11	0.14	0.12	0.10	0.07
J3	0.07	0.10	0.12	0.13	0.08	0.07
J4	0.10	0.13	0.14	0.11	0.11	0.10
SU1	0.09	0.07	0.10	0.08	0.06	0.07
SU2	0.07	0.07	0.08	0.07	0.06	0.09
SU3	0.06	0.06	0.08	0.06	0.07	0.08
SU4	0.07	0.12	0.10	0.11	0.07	0.08
SU5	0.05	0.08	0.10	0.10	0.07	0.08

Covariance Matrix

	C1	C2	C3	O1	O2	O3
C1	0.24					
C2	0.13	0.43				
C3	0.18	0.24	0.42			
O1	0.06	0.03	0.06	0.10		
O2	0.07	0.02	0.06	0.07	0.14	
O3	0.08	0.06	0.09	0.06	0.08	0.17
O4	0.07	0.06	0.07	0.06	0.05	0.05
J1	0.11	0.11	0.12	0.05	0.05	0.06
J2	0.11	0.11	0.12	0.04	0.05	0.06
J3	0.07	0.06	0.08	0.04	0.05	0.06
J4	0.11	0.12	0.12	0.05	0.06	0.06
SU1	0.09	0.11	0.10	0.05	0.05	0.06
SU2	0.09	0.08	0.09	0.06	0.05	0.05
SU3	0.07	0.06	0.06	0.05	0.06	0.07
SU4	0.09	0.06	0.09	0.04	0.06	0.06
SU5	0.09	0.08	0.10	0.06	0.06	0.06

Covariance Matrix

	O4	J1	J2	J3	J4	SU1
O4	0.18					
J1	0.05	0.25				
J2	0.05	0.17	0.25			
J3	0.04	0.11	0.14	0.17		
J4	0.06	0.14	0.18	0.12	0.21	
SU1	0.04	0.14	0.14	0.09	0.13	0.23
SU2	0.07	0.10	0.09	0.08	0.09	0.09
SU3	0.05	0.08	0.07	0.06	0.06	0.06
SU4	0.04	0.11	0.12	0.10	0.13	0.11
SU5	0.06	0.10	0.11	0.09	0.11	0.10

Covariance Matrix

	SU2	SU3	SU4	SU5
SU2	0.15			
SU3	0.09	0.23		
SU4	0.09	0.08	0.22	
SU5	0.09	0.07	0.10	0.17

Parameter Specifications

LAMBDA-Y

	Sat	Com	Ocb
S1	0	0	0
S2	1	0	0
S3	2	0	0
S4	3	0	0
S5	4	0	0
S6	5	0	0
C1	0	0	0
C2	0	6	0

C3	0	7	0
O1	0	0	0
O2	0	0	8
O3	0	0	9
O4	0	0	10

LAMBDA-X

	Jus	Sup
J1	0	0
J2	11	0
J3	12	0
J4	13	0
SU1	0	0
SU2	0	14
SU3	0	15
SU4	0	16
SU5	0	17

BETA

	Sat	Com	Ocb
Sat	0	0	0
Com	18	0	0
Ocb	0	19	0

GAMMA

	Jus	Sup
Sat	20	21
Com	0	22
Ocb	0	23

PHI

	Jus	Sup
Jus	24	
Sup	25	26

PSI

	Sat	Com	Ocb
	27	28	29

THETA-EPS

	S1	S2	S3	S4	S5	S6
S1	30					
S2	0	31				
S3	0	0	32			
S4	33	0	0	34		
S5	0	0	0	0	35	
S6	0	0	0	36	37	38
C1	0	0	0	0	0	0
C2	0	40	0	0	0	0
C3	0	0	0	0	0	0
O1	0	44	0	0	0	0
O2	0	0	0	0	0	0
O3	0	0	0	0	0	0
O4	0	0	0	0	0	0

THETA-EPS

	C1	C2	C3	O1	O2	O3
C1	39					
C2	0	41				
C3	0	42	43			
O1	0	0	0	45		

O2	0	0	0	46	47	
O3	0	0	0	0	48	49
O4	0	0	0	0	0	0

THETA-EPS

O4

O4	50
----	----

THETA-DELTA

J1 J2 J3 J4 SU1 SU2

----- ----- ----- ----- ----- -----

J1	51				
J2	0	52			
J3	53	0	54		
J4	55	0	56	57	
SU1	58	0	0	0	59
SU2	0	0	0	0	0
SU3	0	0	0	0	0
SU4	0	0	0	0	0
SU5	0	0	0	0	0

THETA-DELTA

SU3 SU4 SU5

----- ----- -----

SU3	62		
SU4	0	63	
SU5	0	0	64

Number of Iterations = 15

LISREL Estimates (Maximum Likelihood)

LAMBDA-Y

Sat Com Ocb

----- ----- -----

S1	1.00	--	--
----	------	----	----

S2	1.06 (0.13)	- -	- -
	8.35		
S3	1.38 (0.13)	- -	- -
	10.45		
S4	1.26 (0.14)	- -	- -
	8.69		
S5	1.06 (0.12)	- -	- -
	8.63		
S6	1.11 (0.13)	- -	- -
	8.45		
C1	- -	1.00	- -
C2	- -	0.81 (0.10)	- -
	7.73		
C3	- -	1.07 (0.10)	- -
	10.30		
O1	- -	- -	1.00
O2	- -	- -	1.04 (0.11)
	9.11		
O3	- -	- -	1.20 (0.14)
	8.42		
O4	- -	- -	1.10 (0.14)
	7.68		

LAMBDA-X

	Jus	Sup
J1	1.00	- -
J2	1.03 (0.07)	- -
	15.17	
J3	0.85 (0.06)	- -
	13.23	
J4	1.06 (0.07)	- -
	14.79	
SU1	- -	1.00
SU2	- - (0.08)	0.87 10.99
SU3	- - (0.09)	0.69 7.25
SU4	- - (0.09)	1.03 10.81
SU5	- - (0.08)	0.97 11.50

BETA

	Sat	Com	Ocb
Sat	- -	- -	- -
Com	0.58 (0.14)	- -	- -
	4.24		

Ocb	- -	0.22	- -
		(0.06)	
		3.62	

GAMMA

	Jus	Sup
Sat	0.26	0.45
	(0.09)	(0.12)
	3.01	3.70
Com	- -	0.47
		(0.13)
		3.64
Ocb	- -	0.31
		(0.07)
		4.18

Covariance Matrix of ETA and KSI

	Sat	Com	Ocb	Jus	Sup
Sat	0.10				
Com	0.09	0.17			
Ocb	0.04	0.06	0.05		
Jus	0.09	0.10	0.06	0.16	
Sup	0.07	0.09	0.05	0.11	0.10

PHI

	Jus	Sup
Jus	0.16	
	(0.02)	
	7.99	
Sup	0.11	0.10
	(0.01)	(0.02)
	7.78	6.27

PSI

Note: This matrix is diagonal.

Sat	Com	Ocb
-----	-----	-----
0.04	0.07	0.02
(0.01)	(0.01)	(0.00)
4.93	5.05	3.81

Squared Multiple Correlations for Structural Equations

Sat	Com	Ocb
-----	-----	-----
0.58	0.58	0.64

Squared Multiple Correlations for Reduced Form

Sat	Com	Ocb
-----	-----	-----
0.58	0.49	0.55

Reduced Form

	Jus	Sup
-----	-----	-----
Sat	0.26	0.45
	(0.09)	(0.12)
	3.01	3.70
Com	0.15	0.72
	(0.06)	(0.12)
	2.43	6.05
Ocb	0.03	0.46
	(0.02)	(0.06)
	1.98	7.39

THETA-EPS

	S1	S2	S3	S4	S5	S6
S1	0.17 (0.02)					
		11.06				
S2	--	0.22 (0.02)				
		11.54				
S3	--	--	0.09 (0.01)			
			8.96			
S4	-0.04 (0.01)	--	--	0.15 (0.01)		
				10.02		
S5	--	--	--	--	0.18 (0.02)	
					11.24	
S6	--	--	--	-0.04 (0.01)	0.04 (0.01)	0.21 (0.02)
					-3.41	2.99
C1	--	--	--	--	--	--
C2	--	0.06 (0.01)	--	--	--	--
		3.77				
C3	--	--	--	--	--	--
O1	--	-0.02 (0.01)	--	--	--	--
		3.57				
O2	--	--	--	--	--	--
O3	--	--	--	--	--	--
O4	--	--	--	--	--	--

THETA-EPS

	C1	C2	C3	O1	O2	O3
C1	0.08 (0.01)					
C2	--	0.32 (0.03)				
C3	--	0.10 (0.02)	0.23 (0.02)			
O1	--	--	--	0.06 (0.01)		
O2	--	--	--	0.02 (0.01)	0.09 (0.01)	
O3	--	--	--	--	0.03 (0.01)	0.10 (0.01)
O4	--	--	--	--	--	--

THETA-EPS

	O4
O4	0.13 (0.01)
	10.69

Squared Multiple Correlations for Y - Variables

S1	S2	S3	S4	S5	S6
	-----	-----	-----	-----	-----
0.37	0.33	0.67	0.51	0.38	0.37

Squared Multiple Correlations for Y - Variables

C1	C2	C3	O1	O2	O3
-----	-----	-----	-----	-----	-----
0.69	0.25	0.45	0.45	0.35	0.39

Squared Multiple Correlations for Y - Variables

O4

0.30

THETA-DELTA

	J1	J2	J3	J4	SU1	SU2
-----	-----	-----	-----	-----	-----	-----
J1	0.08 (0.01) 7.89					
J2	- -	0.08 (0.01) 9.81				
J3	-0.03 (0.01) -4.54	- -	0.06 (0.01) 7.68			
J4	-0.04 (0.01) -5.67	- -	-0.02 (0.01) -3.91	0.03 (0.01) 4.55		
SU1	0.03 (0.01) 3.26	- -	- -	- -	0.13 (0.01) 10.97	
SU2	- -	- -	- -	- -	- -	0.07 (0.01) 10.47
SU3	- -	- -	- -	- -	- -	0.03 (0.01) 3.66

SU4	--	--	--	--	--	--
SU5	--	--	--	--	--	--

THETA-DELTA

	SU3	SU4	SU5
SU3	0.18 (0.02)		
SU4		0.11 (0.01)	
SU5			0.07 (0.01) 9.95

Squared Multiple Correlations for X - Variables

J1	J2	J3	J4	SU1	SU2
0.66	0.69	0.68	0.85	0.45	0.53

Squared Multiple Correlations for X - Variables

SU3	SU4	SU5
0.21	0.50	0.59

Goodness of Fit Statistics

Degrees of Freedom = 189

Minimum Fit Function Chi-Square = 388.47 (P = 0.00)

Normal Theory Weighted Least Squares Chi-Square = 389.29 (P = 0.00)

Estimated Non-centrality Parameter (NCP) = 200.29

90 Percent Confidence Interval for NCP = (147.65 ; 260.70)

Minimum Fit Function Value = 1.28
 Population Discrepancy Function Value (F0) = 0.66
 90 Percent Confidence Interval for F0 = (0.49 ; 0.86)
 Root Mean Square Error of Approximation (RMSEA) = 0.059
 90 Percent Confidence Interval for RMSEA = (0.051 ; 0.067)
 P-Value for Test of Close Fit (RMSEA < 0.05) = 0.038

Expected Cross-Validation Index (ECVI) = 1.70
 90 Percent Confidence Interval for ECVI = (1.53 ; 1.90)
 ECVI for Saturated Model = 1.66
 ECVI for Independence Model = 33.72

Chi-Square for Independence Model with 231 Degrees of Freedom = 10205.71
 Independence AIC = 10249.71
 Model AIC = 517.29
 Saturated AIC = 506.00
 Independence CAIC = 10353.56
 Model CAIC = 819.39
 Saturated CAIC = 1700.24

Normed Fit Index (NFI) = 0.96
 Non-Normed Fit Index (NNFI) = 0.98
 Parsimony Normed Fit Index (PNFI) = 0.79
 Comparative Fit Index (CFI) = 0.98
 Incremental Fit Index (IFI) = 0.98
 Relative Fit Index (RFI) = 0.95

Critical N (CN) = 186.58

Root Mean Square Residual (RMR) = 0.013
 Standardized RMR = 0.052
 Goodness of Fit Index (GFI) = 0.90
 Adjusted Goodness of Fit Index (AGFI) = 0.86
 Parsimony Goodness of Fit Index (PGFI) = 0.67

Modification Indices and Expected Change

Modification Indices for LAMBDA-Y

	Sat	Com	Ocb
S1	--	0.65	1.27
S2	--	0.15	0.55
S3	--	4.63	0.26
S4	--	0.36	0.09
S5	--	0.26	0.42
S6	--	12.03	25.18
C1	1.27	--	1.47
C2	3.87	--	0.39
C3	0.75	--	0.28
O1	4.57	1.93	--
O2	1.17	0.30	--
O3	7.43	2.92	--
O4	1.05	0.12	--

Expected Change for LAMBDA-Y

	Sat	Com	Ocb
S1	--	0.10	-0.24
S2	--	-0.05	-0.18
S3	--	-0.24	-0.10
S4	--	-0.08	-0.07
S5	--	0.06	-0.13
S6	--	0.46	1.16
C1	-0.29	--	0.51
C2	0.37	--	-0.20
C3	-0.18	--	-0.19
O1	-0.18	-0.14	--
O2	-0.11	-0.06	--
O3	0.31	0.22	--
O4	0.13	0.05	--

Standardized Expected Change for LAMBDA-Y

	Sat	Com	Ocb
S1	--	0.04	-0.05
S2	--	-0.02	-0.04
S3	--	-0.10	-0.02
S4	--	-0.03	-0.01
S5	--	0.02	-0.03
S6	--	0.19	0.25
C1	-0.09	--	0.11
C2	0.12	--	-0.04
C3	-0.06	--	-0.04
O1	-0.06	-0.06	--
O2	-0.03	-0.02	--
O3	0.10	0.09	--
O4	0.04	0.02	--

Completely Standardized Expected Change for LAMBDA-Y

	Sat	Com	Ocb
S1	--	0.08	-0.10
S2	--	-0.04	-0.07
S3	--	-0.18	-0.04
S4	--	-0.06	-0.03
S5	--	0.05	-0.05
S6	--	0.33	0.43
C1	-0.19	--	0.22
C2	0.18	--	-0.07
C3	-0.09	--	-0.06
O1	-0.18	-0.18	--
O2	-0.09	-0.06	--
O3	0.23	0.21	--
O4	0.09	0.05	--

Modification Indices for LAMBDA-X

	Jus	Sup
J1	--	0.00
J2	--	0.00
J3	--	0.02
J4	--	0.04
SU1	6.89	--
SU2	0.50	--
SU3	1.05	--
SU4	4.70	--
SU5	0.54	--

Expected Change for LAMBDA-X

	Jus	Sup
J1	--	-0.01
J2	--	-0.02
J3	--	-0.03
J4	--	0.04
SU1	0.38	--
SU2	-0.07	--
SU3	-0.14	--
SU4	0.27	--
SU5	-0.08	--

Standardized Expected Change for LAMBDA-X

	Jus	Sup
J1	--	0.00
J2	--	-0.01
J3	--	-0.01
J4	--	0.01
SU1	0.15	--

SU2	-0.03	- -
SU3	-0.06	- -
SU4	0.11	- -
SU5	-0.03	- -

Completely Standardized Expected Change for LAMBDA-X

	Jus	Sup
J1	- -	-0.01
J2	- -	-0.01
J3	- -	-0.02
J4	- -	0.03
SU1	0.31	- -
SU2	-0.07	- -
SU3	-0.12	- -
SU4	0.23	- -
SU5	-0.08	- -

Modification Indices for BETA

	Sat	Com	Ocb
Sat	- -	1.02	1.78
Com	- -	- -	0.03
Ocb	0.03	- -	- -

Expected Change for BETA

	Sat	Com	Ocb
Sat	- -	0.26	0.27
Com	- -	- -	-0.10
Ocb	0.01	- -	- -

Standardized Expected Change for BETA

	Sat	Com	Ocb
Sat	--	2.03	3.98
Com	--	--	-1.20
Ocb	0.21	--	--

Modification Indices for GAMMA

	Jus	Sup
Sat	--	--
Com	1.02	--
Ocb	9.27	--

Expected Change for GAMMA

	Jus	Sup
Sat	--	--
Com	-0.12	--
Ocb	-0.20	--

Standardized Expected Change for GAMMA

	Jus	Sup
Sat	--	--
Com	-0.12	--
Ocb	-0.38	--

No Non-Zero Modification Indices for PHI

Modification Indices for PSI

	Sat	Com	Ocb
Sat	--		
Com	1.02	--	
Ocb	1.39	0.03	--

Expected Change for PSI

	Sat	Com	Ocb
Sat	--		
Com	0.02	--	
Ocb	0.00	0.00	--

Standardized Expected Change for PSI

	Sat	Com	Ocb
Sat	--		
Com	0.14	--	
Ocb	0.06	-0.02	--

Modification Indices for THETA-EPS

	S1	S2	S3	S4	S5	S6
S1	--					
S2	2.71	--				
S3	2.65	0.00	--			
S4	--	1.30	2.66	--		
S5	0.01	0.48	0.32	0.03	--	
S6	0.07	4.53	0.60	--	--	--
C1	0.07	0.15	5.61	0.23	0.06	5.01
C2	0.19	--	1.28	0.15	3.76	4.84
C3	4.25	0.78	0.42	0.80	0.04	0.29
O1	0.11	--	3.41	0.00	0.18	2.58
O2	5.58	0.31	1.03	2.13	0.29	2.18
O3	0.10	0.16	0.02	3.44	0.05	5.46
O4	0.04	1.69	1.77	0.09	0.00	1.71

Modification Indices for THETA-EPS

	C1	C2	C3	O1	O2	O3
C1	--					

C2	1.32	- -					
C3	1.37	- -	- -				
O1	0.15	0.96	0.00	- -			
O2	2.89	4.15	0.46	- -	- -		
O3	0.29	0.12	0.48	0.29	- -	- -	
O4	0.22	0.38	0.02	0.81	0.02	2.60	

Modification Indices for THETA-EPS

O4

O4 - -

Expected Change for THETA-EPS

S1 S2 S3 S4 S5 S6

----- ----- ----- ----- ----- ----- -----

S1	- -					
S2	0.02	- -				
S3	-0.02	0.00	- -			
S4	- -	-0.01	0.02	- -		
S5	0.00	0.01	-0.01	0.00	- -	
S6	0.00	-0.03	0.01	- -	- -	- -
C1	0.00	0.00	-0.02	0.00	0.00	0.02
C2	0.01	- -	0.01	0.00	0.02	-0.03
C3	0.02	-0.01	-0.01	-0.01	0.00	0.01
O1	0.00	- -	-0.01	0.00	0.00	0.01
O2	-0.02	0.00	0.01	-0.01	0.00	0.01
O3	0.00	0.00	0.00	0.01	0.00	0.02
O4	0.00	-0.01	0.01	0.00	0.00	0.01

Expected Change for THETA-EPS

C1 C2 C3 O1 O2 O3

----- ----- ----- ----- ----- -----

C1	- -				
C2	-0.02	- -			
C3	0.02	- -	- -		

O1	0.00	-0.01	0.00	--			
O2	0.01	-0.02	-0.01	--	--		
O3	0.00	0.00	0.01	0.00	--	--	--
O4	0.00	0.01	0.00	0.01	0.00		-0.01

Expected Change for THETA-EPS

O4

O4 --

Completely Standardized Expected Change for THETA-EPS

	S1	S2	S3	S4	S5	S6
S1	--					
S2	0.07	--				
S3	-0.06	0.00	--			
S4	--	-0.04	0.06	--		
S5	0.00	0.03	-0.02	0.01	--	
S6	0.01	-0.08	0.03	--	--	--
C1	-0.01	0.01	-0.07	0.02	0.01	0.08
C2	0.02	--	0.03	-0.01	0.07	-0.08
C3	0.07	-0.03	-0.02	-0.03	-0.01	0.02
O1	-0.01	--	-0.05	0.00	-0.01	0.06
O2	-0.09	-0.02	0.03	-0.05	-0.02	0.05
O3	0.01	-0.01	0.00	0.06	0.01	0.09
O4	0.01	-0.05	0.04	-0.01	0.00	0.05

Completely Standardized Expected Change for THETA-EPS

	C1	C2	C3	O1	O2	O3
C1	--					
C2	-0.05	--				
C3	0.06	--	--			
O1	0.01	-0.04	0.00	--		
O2	0.06	-0.07	-0.02	--	--	

O3	-0.02	0.01	0.02	0.03	--	--
O4	-0.02	0.02	-0.01	0.04	0.01	-0.07

Completely Standardized Expected Change for THETA-EPS

O4

O4	--
----	----

Modification Indices for THETA-DELTA-EPS

	S1	S2	S3	S4	S5	S6
J1	12.39	0.01	6.07	2.02	0.21	2.16
J2	1.13	1.59	5.42	0.52	0.33	4.19
J3	1.34	0.38	0.37	22.02	0.20	0.86
J4	0.03	4.47	0.69	7.72	0.72	0.40
SU1	3.83	2.92	1.67	1.55	2.86	0.93
SU2	0.13	0.34	2.64	0.16	1.31	4.72
SU3	0.09	0.21	0.12	0.01	2.07	0.17
SU4	0.12	12.23	1.31	3.01	1.55	0.18
SU5	8.99	0.04	0.77	0.47	0.03	0.08

Modification Indices for THETA-DELTA-EPS

	C1	C2	C3	O1	O2	O3
J1	0.06	0.69	0.25	0.03	0.30	0.27
J2	1.43	0.01	0.78	1.85	0.00	0.21
J3	4.36	3.46	0.06	0.25	0.51	0.14
J4	0.03	4.16	1.36	0.03	0.00	2.77
SU1	0.21	4.50	0.21	0.15	0.13	0.21
SU2	0.60	0.21	0.00	6.04	1.87	1.21
SU3	0.14	0.35	2.22	0.01	3.33	3.39
SU4	0.08	8.23	0.16	0.52	0.47	0.44
SU5	0.03	0.01	0.17	1.93	0.25	2.47

Modification Indices for THETA-DELTA-EPS

O4

J1	0.06
J2	2.55
J3	0.83
J4	1.13
SU1	3.12
SU2	9.38
SU3	0.02
SU4	4.46
SU5	2.43

Expected Change for THETA-DELTA-EPS

S1 S2 S3 S4 S5 S6

J1	0.03	0.00	-0.02	-0.01	0.00	-0.01
J2	-0.01	-0.01	0.01	0.00	0.00	-0.01
J3	-0.01	0.00	0.00	0.03	0.00	-0.01
J4	0.00	0.01	0.00	-0.02	0.01	0.00
SU1	0.02	-0.02	0.01	-0.01	-0.01	-0.01
SU2	0.00	0.00	-0.01	0.00	-0.01	0.02
SU3	0.00	-0.01	0.00	0.00	0.01	0.00
SU4	0.00	0.03	-0.01	0.01	-0.01	0.00
SU5	-0.02	0.00	0.01	0.00	0.00	0.00

Expected Change for THETA-DELTA-EPS

C1 C2 C3 O1 O2 O3

J1	0.00	0.01	0.00	0.00	0.00	0.00
J2	0.01	0.00	0.01	-0.01	0.00	0.00
J3	-0.01	-0.02	0.00	0.00	0.00	0.00
J4	0.00	0.02	-0.01	0.00	0.00	-0.01
SU1	0.00	0.02	0.00	0.00	0.00	0.00

SU2	0.00	0.00	0.00	0.01	-0.01	-0.01
SU3	0.00	0.01	-0.02	0.00	0.01	0.01
SU4	0.00	-0.03	0.00	0.00	0.00	0.00
SU5	0.00	0.00	0.00	0.01	0.00	-0.01

Expected Change for THETA-DELTA-EPS

O4

J1	0.00
J2	-0.01
J3	-0.01
J4	0.01
SU1	-0.01
SU2	0.02
SU3	0.00
SU4	-0.02
SU5	0.01

Completely Standardized Expected Change for THETA-DELTA-EPS

	S1	S2	S3	S4	S5	S6
J1	0.11	0.00	-0.06	-0.04	0.01	-0.04
J2	-0.03	-0.03	0.05	-0.02	0.01	-0.05
J3	-0.04	0.02	0.02	0.14	-0.01	-0.03
J4	0.00	0.06	0.02	-0.07	0.02	-0.02
SU1	0.07	-0.06	0.04	-0.04	-0.06	-0.03
SU2	0.01	-0.02	-0.04	-0.01	-0.04	0.07
SU3	0.01	-0.02	0.01	0.00	0.06	0.02
SU4	-0.01	0.12	-0.03	0.06	-0.04	-0.01
SU5	-0.10	-0.01	0.02	0.02	0.01	0.01

Completely Standardized Expected Change for THETA-DELTA-EPS

	C1	C2	C3	O1	O2	O3
J1	0.01	0.02	0.01	0.01	-0.02	-0.02

J2	0.03	0.00	0.02	-0.03	0.00	0.01
J3	-0.06	-0.06	-0.01	-0.01	0.02	0.01
J4	0.00	0.05	-0.03	0.00	0.00	-0.04
SU1	-0.01	0.07	-0.01	-0.01	0.01	0.02
SU2	0.02	0.01	0.00	0.08	-0.04	-0.04
SU3	0.01	0.02	-0.05	0.00	0.07	0.07
SU4	-0.01	-0.10	0.01	-0.02	0.02	0.02
SU5	-0.01	0.00	0.01	0.04	0.02	-0.05

Completely Standardized Expected Change for THETA-DELTA-EPS

O4

J1	-0.01
J2	-0.04
J3	-0.03
J4	0.03
SU1	-0.07
SU2	0.11
SU3	-0.01
SU4	-0.08
SU5	0.06

Modification Indices for THETA-DELTA

	J1	J2	J3	J4	SU1	SU2
J1	--					
J2	0.89	--				
J3	--	0.37	--			
J4	--	0.06	--	--		
SU1	--	9.71	1.43	0.39	--	
SU2	6.30	2.37	0.00	0.83	0.25	--
SU3	0.37	0.03	0.45	4.73	1.41	--
SU4	0.15	0.84	0.31	6.69	0.00	1.81
SU5	1.94	0.07	0.27	0.06	0.36	1.20

Modification Indices for THETA-DELTA

	SU3	SU4	SU5
SU3	--		
SU4	0.45	--	
SU5	0.29	0.20	--

Expected Change for THETA-DELTA

	J1	J2	J3	J4	SU1	SU2
J1	--					
J2	0.01	--				
J3	--	0.00	--			
J4	--	0.00	--	--		
SU1	--	0.02	-0.01	0.00	--	
SU2	0.01	-0.01	0.00	0.00	0.00	--
SU3	0.00	0.00	0.00	-0.01	-0.01	--
SU4	0.00	-0.01	0.00	0.01	0.00	-0.01
SU5	-0.01	0.00	0.00	0.00	0.00	0.01

Expected Change for THETA-DELTA

	SU3	SU4	SU5
SU3	--		
SU4	0.01	--	
SU5	0.00	0.00	--

Completely Standardized Expected Change for THETA-DELTA

	J1	J2	J3	J4	SU1	SU2
J1	--					
J2	0.04	--				
J3	--	-0.02	--			
J4	--	-0.01	--	--		
SU1	--	0.08	-0.04	0.02	--	

SU2	0.07	-0.04	0.00	-0.02	-0.02	--
SU3	0.02	0.00	0.02	-0.06	-0.05	--
SU4	-0.01	-0.02	0.02	0.07	0.00	-0.04
SU5	-0.04	0.01	0.01	-0.01	-0.02	0.03

Completely Standardized Expected Change for THETA-DELTA

	SU3	SU4	SU5
SU3	--		
SU4	0.03	--	
SU5	-0.02	-0.02	--

Maximum Modification Index is 25.18 for Element (6, 3) of LAMBDA-Y

Standardized Solution

LAMBDA-Y

	Sat	Com	Ocb
S1	0.31	--	--
S2	0.33	--	--
S3	0.43	--	--
S4	0.39	--	--
S5	0.33	--	--
S6	0.35	--	--
C1	--	0.41	--
C2	--	0.33	--
C3	--	0.44	--
O1	--	--	0.21
O2	--	--	0.22
O3	--	--	0.26
O4	--	--	0.24

LAMBDA-X

	Jus	Sup
J1	0.40	--

J2	0.41	- -
J3	0.34	- -
J4	0.43	- -
SU1	- -	0.32
SU2	- -	0.28
SU3	- -	0.22
SU4	- -	0.33
SU5	- -	0.31

BETA

	Sat	Com	Ocb
Sat	- -	- -	- -
Com	0.45	- -	- -
Ocb	- -	0.41	- -

GAMMA

	Jus	Sup
Sat	0.34	0.46
Com	- -	0.37
Ocb	- -	0.46

Correlation Matrix of ETA and KSI

	Sat	Com	Ocb	Jus	Sup
Sat	1.00				
Com	0.72	1.00			
Ocb	0.63	0.73	1.00		
Jus	0.72	0.63	0.64	1.00	
Sup	0.74	0.70	0.74	0.84	1.00

PSI

Note: This matrix is diagonal.

	Sat	Com	Ocb
	0.42	0.42	0.36

Regression Matrix ETA on KSI (Standardized)

	Jus	Sup
Sat	0.34	0.46
Com	0.15	0.57
Ocb	0.06	0.69

Completely Standardized Solution

LAMBDA-Y

	Sat	Com	Ocb
S1	0.60	--	--
S2	0.58	--	--
S3	0.82	--	--
S4	0.72	--	--
S5	0.61	--	--
S6	0.61	--	--
C1	--	0.83	--
C2	--	0.50	--
C3	--	0.67	--
O1	--	--	0.67
O2	--	--	0.59
O3	--	--	0.62
O4	--	--	0.55

LAMBDA-X

	Jus	Sup
J1	0.81	--

J2	0.83	- -
J3	0.82	- -
J4	0.92	- -
SU1	- -	0.67
SU2	- -	0.72
SU3	- -	0.46
SU4	- -	0.71
SU5	- -	0.76

BETA

	Sat	Com	Ocb
Sat	- -	- -	- -
Com	0.45	- -	- -
Ocb	- -	0.41	- -

GAMMA

	Jus	Sup
Sat	0.34	0.46
Com	- -	0.37
Ocb	- -	0.46

Correlation Matrix of ETA and KSI

	Sat	Com	Ocb	Jus	Sup
Sat	1.00				
Com	0.72	1.00			
Ocb	0.63	0.73	1.00		
Jus	0.72	0.63	0.64	1.00	
Sup	0.74	0.70	0.74	0.84	1.00

PSI

Note: This matrix is diagonal.

	Sat	Com	Ocb
	0.42	0.42	0.36

THETA-EPS

	S1	S2	S3	S4	S5	S6
S1	0.63					
S2	--	0.67				
S3	--	--	0.33			
S4	-0.15	--	--	0.49		
S5	--	--	--	--	0.62	
S6	--	--	--	-0.13	0.13	0.63
C1	--	--	--	--	--	--
C2	--	0.15	--	--	--	--
C3	--	--	--	--	--	--
O1	--	-0.13	--	--	--	--
O2	--	--	--	--	--	--
O3	--	--	--	--	--	--
O4	--	--	--	--	--	--

THETA-EPS

	C1	C2	C3	O1	O2	O3
C1	0.31					
C2	--	0.75				
C3	--	0.23	0.55			
O1	--	--	--	0.55		
O2	--	--	--	0.14	0.65	
O3	--	--	--	--	0.17	0.61
O4	--	--	--	--	--	--

THETA-EPS

O4

O4 0.70

THETA-DELTA

	J1	J2	J3	J4	SU1	SU2
J1	0.34					
J2	--	0.31				
J3	-0.14	--	0.32			
J4	-0.16	--	-0.11	0.15		
SU1	0.11	--	--	--	0.55	
SU2	--	--	--	--	--	0.47
SU3	--	--	--	--	--	0.15
SU4	--	--	--	--	--	--
SU5	--	--	--	--	--	--

THETA-DELTA

	SU3	SU4	SU5
SU3	0.79		
SU4	--	0.50	
SU5	--	--	0.41

Regression Matrix ETA on KSI (Standardized)

	Jus	Sup
Sat	0.34	0.46
Com	0.15	0.57
Ocb	0.06	0.69

Total and Indirect Effects

Total Effects of KSI on ETA

	Jus	Sup
Sat	0.26 (0.09)	0.45 (0.12)
	3.01	3.70
Com	0.15 (0.06)	0.72 (0.12)
	2.43	6.05
Ocb	0.03 (0.02)	0.46 (0.06)
	1.98	7.39

Indirect Effects of KSI on ETA

	Jus	Sup
Sat	--	--
Com	0.15 (0.06)	0.26 (0.08)
	2.43	3.13
Ocb	0.03 (0.02)	0.16 (0.05)
	1.98	3.26

Total Effects of ETA on ETA

	Sat	Com	Ocb
Sat	--	--	--

Com	0.58	- -	- -
	(0.14)		
	4.24		

Ocb	0.12	0.22	- -
	(0.04)	(0.06)	
	2.78	3.62	

Largest Eigenvalue of B^*B' (Stability Index) is 0.335

Indirect Effects of ETA on ETA

	Sat	Com	Ocb
--	-----	-----	-----

----- ----- -----

Sat	--	--	--
-----	----	----	----

Com	--	--	--
-----	----	----	----

Ocb	0.12	--	--
	(0.04)		
	2.78		

Total Effects of ETA on Y

	Sat	Com	Ocb
--	-----	-----	-----

----- ----- -----

S1	1.00	--	--
----	------	----	----

S2	1.06	--	--
	(0.13)		
	8.35		

S3	1.38	--	--
	(0.13)		
	10.45		

S4	1.26 (0.14)	- -	- -
	8.69		
S5	1.06 (0.12)	- -	- -
	8.63		
S6	1.11 (0.13)	- -	- -
	8.45		
C1	0.58 (0.14)	1.00	- -
	4.24		
C2	0.47 (0.12)	0.81 (0.10)	- -
	3.84	7.73	
C3	0.62 (0.15)	1.07 (0.10)	- -
	4.10	10.30	
O1	0.12 (0.04)	0.22 (0.06)	1.00
	2.78	3.62	
O2	0.13 (0.05)	0.22 (0.06)	1.04 (0.11)
	2.74	3.54	9.11

O3	0.15	0.26	1.20
	(0.05)	(0.07)	(0.14)
	2.76	3.58	8.42

O4	0.14	0.24	1.10
	(0.05)	(0.07)	(0.14)
	2.73	3.50	7.68

Indirect Effects of ETA on Y

	Sat	Com	Ocb
-----	-----	-----	-----
S1	--	--	--
S2	--	--	--
S3	--	--	--
S4	--	--	--
S5	--	--	--
S6	--	--	--
C1	0.58 (0.14) 4.24	--	--
C2	0.47 (0.12) 3.84	--	--
C3	0.62 (0.15) 4.10	--	--

O1	0.12 (0.04)	0.22 (0.06)	- -
	2.78	3.62	
O2	0.13 (0.05)	0.22 (0.06)	- -
	2.74	3.54	
O3	0.15 (0.05)	0.26 (0.07)	- -
	2.76	3.58	
O4	0.14 (0.05)	0.24 (0.07)	- -
	2.73	3.50	

Total Effects of KSI on Y

	Jus	Sup
S1	0.26 (0.09)	0.45 (0.12)
	3.01	3.70
S2	0.28 (0.09)	0.47 (0.13)
	3.00	3.69
S3	0.36 (0.12)	0.61 (0.16)
	3.08	3.82
S4	0.33 (0.11)	0.56 (0.15)
	3.05	3.77

S5	0.28 (0.09) 3.02	0.47 (0.13) 3.71
S6	0.29 (0.10) 3.01	0.49 (0.13) 3.69
C1	0.15 (0.06) 2.43	0.72 (0.12) 6.05
C2	0.12 (0.05) 2.35	0.58 (0.11) 5.09
C3	0.16 (0.07) 2.40	0.77 (0.14) 5.63
O1	0.03 (0.02) 1.98	0.46 (0.06) 7.39
O2	0.03 (0.02) 1.96	0.48 (0.07) 6.77
O3	0.04 (0.02) 1.97	0.55 (0.08) 7.06

O4	0.04	0.51
	(0.02)	(0.08)
	1.96	6.55

Standardized Total and Indirect Effects

Standardized Total Effects of KSI on ETA

	Jus	Sup
Sat	0.34	0.46
Com	0.15	0.57
Ocb	0.06	0.69

Standardized Indirect Effects of KSI on ETA

	Jus	Sup
Sat	--	--
Com	0.15	0.20
Ocb	0.06	0.23

Standardized Total Effects of ETA on ETA

	Sat	Com	Ocb
Sat	--	--	--
Com	0.45	--	--
Ocb	0.18	0.41	--

Standardized Indirect Effects of ETA on ETA

	Sat	Com	Ocb
Sat	--	--	--
Com	--	--	--
Ocb	0.18	--	--

Standardized Total Effects of ETA on Y

	Sat	Com	Ocb
S1	0.31	--	--
S2	0.33	--	--
S3	0.43	--	--
S4	0.39	--	--
S5	0.33	--	--
S6	0.35	--	--
C1	0.18	0.41	--
C2	0.15	0.33	--
C3	0.19	0.44	--
O1	0.04	0.09	0.21
O2	0.04	0.09	0.22
O3	0.05	0.11	0.26
O4	0.04	0.10	0.24

Completely Standardized Total Effects of ETA on Y

	Sat	Com	Ocb
S1	0.60	--	--
S2	0.58	--	--
S3	0.82	--	--
S4	0.72	--	--
S5	0.61	--	--
S6	0.61	--	--
C1	0.37	0.83	--
C2	0.22	0.50	--
C3	0.30	0.67	--
O1	0.12	0.28	0.67
O2	0.11	0.24	0.59
O3	0.11	0.26	0.62
O4	0.10	0.23	0.55

Standardized Indirect Effects of ETA on Y

	Sat	Com	Ocb
S1	--	--	--
S2	--	--	--
S3	--	--	--
S4	--	--	--
S5	--	--	--
S6	--	--	--
C1	0.18	--	--
C2	0.15	--	--
C3	0.19	--	--
O1	0.04	0.09	--
O2	0.04	0.09	--
O3	0.05	0.11	--
O4	0.04	0.10	--

Completely Standardized Indirect Effects of ETA on Y

	Sat	Com	Ocb
S1	--	--	--
S2	--	--	--
S3	--	--	--
S4	--	--	--
S5	--	--	--
S6	--	--	--
C1	0.37	--	--
C2	0.22	--	--
C3	0.30	--	--
O1	0.12	0.28	--
O2	0.11	0.24	--
O3	0.11	0.26	--
O4	0.10	0.23	--

Standardized Total Effects of KSI on Y

	Jus	Sup
S1	0.11	0.14
S2	0.11	0.15
S3	0.15	0.20
S4	0.13	0.18
S5	0.11	0.15
S6	0.12	0.16
C1	0.06	0.23
C2	0.05	0.19
C3	0.07	0.25
O1	0.01	0.15
O2	0.01	0.15
O3	0.02	0.18
O4	0.01	0.16

Completely Standardized Total Effects of KSI on Y

	Jus	Sup
S1	0.21	0.28
S2	0.20	0.26
S3	0.28	0.37
S4	0.24	0.33
S5	0.21	0.28
S6	0.21	0.28
C1	0.13	0.47
C2	0.08	0.28
C3	0.10	0.38
O1	0.04	0.47
O2	0.04	0.41
O3	0.04	0.43
O4	0.03	0.38

Time used: 0.156 Seconds

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ สกุล นางสาวกันยารัตน์ จันทร์สว่าง
รหัสประจำตัวนักศึกษา 5010520501
วุฒิการศึกษา ชื่อสถาบัน ปีที่สำเร็จการศึกษา¹
วุฒิ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ 2548
รัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต (เกียรตินิยมอันดับหนึ่ง)